

SPIS DOKUMENTÓW

II. Uzasadnienie do pilotażowego projektu planu zagospodarowania przestrzennego części morskich wód wewnętrznych Zatoki Gdańskiej

1. Stan istniejący zagospodarowania przestrzennego obszaru objętego planem oraz funkcje gospodarcze
2. Stan istniejący zagospodarowania przestrzennego oraz plany i kierunki rozwoju obszaru lądowego przyległego bezpośrednio do obszaru objętego planem
 - 2.1. Wprowadzenie
 - 2.2. Stan istniejący zagospodarowania pasa nadbrzeżnego
 - 2.3. Studia uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego obowiązujące w gminach sąsiadujących z projektem planu
 - 2.4. Miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego obowiązujące w gminach sąsiadujących z projektem planu
 - 2.5. Plan zagospodarowania Przestrzennego Województwa Pomorskiego
 - 2.6. Pierścień Zatoki Gdańskiej – wykonane inwestycje
 - 2.7. Zamierzenia strategiczne dotyczące rozwoju obszaru lądowego przyległego do obszaru planu
3. Wnioski do planu zgłoszone w trakcie prac nad planem – Planowane rodzaje przedsięwzięć inwestycyjnych, oczekiwane i planowane decyzje o wykorzystaniu przestrzeni morskich
4. Charakterystyka uwarunkowań zagospodarowania przestrzennego obszaru objętego planem
 - 4.1. Uwarunkowania przyrodnicze
 - 4.2. Uwarunkowania związane z istnieniem rybołówstwa
 - 4.3. Uwarunkowania związane z rozwojem turystyki
 - 4.4. Uwarunkowania związane z rozwojem transportu
 - 4.5. Wyjaśnienie rozwiązań planistycznych zawartych w ustaleniach planu

III. Dezyderaty dotyczące zagospodarowania części lądowej przyległej do obszaru objętego planem oraz innych działań administracji lądowej, niezbędnych dla realizacji celów planu zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych Zatoki Gdańskiej

Dezyderaty do planów lokalnych i regionalnych

Techniczne działania na rzecz poprawy stanu przyrody i środowiska

IV. Sugestie o charakterze prawno administracyjnym

1. Ochrona przyrody

V. Definicje – słowniczek

Uzasadnienie do pilotażowego projektu planu zagospodarowania przestrzennego zachodniej części Zatoki Gdańskiej

1. STAN ISTNIEJĄCY ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO OBSZARU OBJĘTEGO PLANEM ORAZ FUNKCJE GOSPODARCZE

W analizowanym obszarze realizowane są różne formy działalności gospodarczej. Obok transportu morskiego, działalności portowej, inwestycji morskich i lądowo morskich oraz rybołówstwa bardzo ważną gałęzią gospodarczą jest turystyka, która w ostatnich latach przeżywa dynamiczny rozwój. Pozostałe formy to: działalność komunalna (kolektory ściekowe w Mechelinkach i Jastarni), ochrona brzegów, działalność wojskowa (od poligonów torpedowych i nawigacyjnych, poprzez liniowe instalacje podmorskie do stref ochrony bezpośredniej ośrodka wczasowego Prezydenta RP), jak również eksploatacja kabli podmorskich (kable telekomunikacyjne w relacjach Gdynia-Hel oraz Gdynia-Gdańsk) oraz wysypisk odpadów (klapowisk). Wśród tras nawigacyjnych i torów wodnych podejścia do portów w Gdyni, Jastarni i Kuźnicy wymagają okresowych prac czerpalnych dla potrzeb utrzymania odpowiednich głębokości. W obszarze planu znajdują się nieliczne budowle morskie (takie jak torpedownie, wraz z infrastrukturą dostępu do brzegu), przystanie rybackie (w praktyce nie zawierają budowli morskich poza elementami infrastruktury wspomagającymi wyciąganie łodzi rybackich na brzeg) oraz sezonowe pomosty turystyczne.

Dodatkowo obszar analizowany w niniejszym opracowaniu zawarty jest całkowicie w obszarze Natura 2000 ochrony ptaków (PLB220005, 40576 ha), częściowo w obszarze Natura 2000 ochrona siedlisk (PLH220032, 21479 ha) oraz w Nadmorskim Parku Krajobrazowym (10534 ha).

Obecny stan zagospodarowania przestrzennego przedstawiony jest na rysunku 1.1. W obszarze występują następujące struktury przestrzenne i odpowiadające im akweny: tory wodne, redy i kotwicowiska (5316,97 ha), klapowiska (591,80 ha), jak również akweny wyłączane z możliwości powszechnego użytkowania na stałe lub okresowo (4061,75 ha). Na pozostałej części obszaru (to jest 31171,28 ha) objętego planem trudno mówić o funkcjach wiodących czy o wydzieleniu akwenów funkcjonalnych.

W obszarze nie zostały wydane decyzje lokalizacyjne oraz koncesje.

Na obszarze opracowania planu znajdują się następujące obiekty podmorskiego dziedzictwa kulturowego:

- a) Puck – port średniowieczny, znajdujący się w rejestrze zabytków pod numerem 379/arche,
- b) Wrak drewnianego żaglowca, zapisany w rejestrze Centralnego Muzeum Morskiego pod numerem F33.2,
- c) Wrak drewnianego żaglowca, zapisany w rejestrze Centralnego Muzeum Morskiego pod numerem W-36,
- d) Zabytki techniki – ORP „Wicher” i żaglowiec rewski „Helena”.

Dodatkowo planuje się utworzenie w tym rejonie utworzenie podwodnych parków kulturowych „Wraki Zatoki Puckiej”, „Wraki Półwyspu Helskiego”, „Kępa Redłowska” i „Solen”.

2. STAN ISTNIEJĄCY ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO ORAZ PLANY I KIERUNKI ROZWOJU OBSZARU LĄDOWEGO PRZYŁĘGŁEGO BEZPOŚREDNIO DO OBSZARU OBJĘTEGO PLANEM

2.1. Wprowadzenie

Projekt planu zagospodarowania uwzględnia istniejące zagospodarowanie pasa nadbrzeżnego brzegu morskiego, portów i przystani, rozstrzygnięcia obowiązujących studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania gmin nadbrzeżnych, obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dla obszarów nadbrzeżnych oraz wydane decyzje o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego i decyzje o warunkach zabudowy, dotyczące w szczególności pasa nadbrzeżnego brzegu morskiego.

Zgodnie ze stanowiskiem przedstawionym w Rekomendacji Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2002 dotyczącej realizacji zintegrowanego zarządzania obszarami przybrzeżnymi w Europie (2002/413/EC) planowanie stref przybrzeżnych winno w sposób integralny kształtować zagospodarowanie ich części lądowej i morskiej. Takie wnioski sformułowano również w projekcie INTERREG III B BaltCoast i potwierdzono w kolejnym projekcie INTERREG IIIB CADSES PlanCoast.

Zgodnie z przepisami polskiego prawa planowanie przestrzenne na obszarach lądowych jest suwerenną właściwością samorządów terytorialnych szczebla podstawowego. Wprawdzie formalnie jest ono współzależne od dokumentów podejmowanych na szczeblu krajowym (KPZK) oraz regionalnym (Plan zagospodarowania przestrzennego województwa) jednak

w praktyce planistycznej związki z tymi dokumentami są słabe lub wręcz żadne. Przejawia się to szczególnie przy wydawaniu decyzji administracyjnych: o lokalizacji inwestycji celu publicznego oraz

o warunkach zagospodarowania i zabudowy przy braku planu miejscowego, które nie są zależne od żadnych dokumentów planistycznych wyższego rzędu. Przepisy polskiego prawa nie przewidują sporządzania transgranicznych dokumentów zagospodarowania przestrzennego w obszarach funkcjonalnych – mogą one powstawać wyłącznie w granicach administracyjnych poszczególnych jednostek samorządu.

Ustawa z dnia 27 marca 2003 o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. 80.717 z późn. zm.) przewiduje w art. 4 ust. 1a możliwość sporządzania planów zagospodarowania przestrzennego na obszarach morskich, jednak kompetencje w tym zakresie oddaje do właściwości państwowej administracji morskiej. Ustawa z dnia 21 marca 1991 o obszarach morskich RP i administracji morskiej (t. jedn. Dz. U. 2003.153.1502) zawiera tylko ogólne regulacje w tym zakresie, delegując ustalenie szczegółowych zasad do aktu wykonawczego, który do dziś dnia nie został wydany.

W ten sposób rekomendowana w dokumentach wspólnotowych i bałtyckich potrzeba realizacji w obszarach przybrzeżnych planowania zintegrowanego w obszarach funkcjonalnych nie jest w Polsce realizowana. Sporządzany pilotażowy dokument planu zagospodarowania przestrzennego obszaru morskich wód przybrzeżnych uwzględnia uwarunkowania wynikające z istniejącego i planowanego zagospodarowania gmin nadbrzeżnych, w tym szczególnie pasa nadbrzeżnego, portów i przystani morskich. Sformułuje także odpowiednie rekomendacje do dalszego kształtowania tego zagospodarowania, jednak ich realizacja będzie wyłącznie od dobrej woli władz gminnych oraz – poniekąd – od skuteczności Urzędu Morskiego w Gdyni, którego Dyrektor posiada kompetencje uzgadniające i opiniodawcze w pasie nadbrzeżnym, wyznaczonym na obszarach lądowych.

2.2. Stan istniejący zagospodarowania pasa nadbrzeżnego

Obszar pasa nadbrzeżnego przyległego do wód przybrzeżnych objętych projektem planu położony jest na terytorium 5 gmin miejskich: Gdyni, Pucka, Władysławowa, Jastarni i Helu oraz

2 gmin wiejskich: Kosakowo i Puck. W przypadku gmin miejskich Hel i Jastarnia – całe ich

terytoria położone są w granicach pasa nadbrzeżnego. W pozostałych gminach odległość od linii brzegowej w głąb lądu kształtuje się w sposób następujący (z dokładnością do 50 m):

- od 680 m Kępa Redłowska do 90 m (Kamienna Góra) w mieście Gdynia
- od 1 600 m do 600 m w gminie Kosakowo
- od 10 m do 1 100 m w gminie Puck
- od 20 do 250 m w mieście Puck.
- od 700 m do 130 m w gminie Władysławowo (130 m w najwyższym punkcie Półwyspu Helskiego);

przy czym na terenie gminy i miasta Puck nie ustalono granic pasa ochronnego.

Powierzchnia całego pasa nadbrzeżnego, którego zagospodarowanie oddziałuje na obszar objęty projektem wynosi ok. 55 km², w tym ok. 14,90 km² to pas techniczny. Długość linii brzegowej to ok. 117 km.

2.2.1. Ludność i osadnictwo

Gminy otaczające teren opracowania na koniec roku 2006 zamieszkiwało łącznie 316 tys. 512 mieszkańców, przy czym 80% tej liczby stanowili mieszkańcy Gdyni; W granicach pasa nadbrzeżnego całkowicie lub częściowo położonych jest 5 miast: Gdynia, Puck, Władysławowo, Jastarnia i Hel oraz 10 wsi i miejscowości: Mosty, Rewa, Ostonino, Rzucewo, Błądzikowo, Swarzewo, Sosnowo, Chałupy, Kuźnica i Jurata;

2.2.2. Użytkowanie terenu

W obrębie pasa nadbrzeżnego użytkowanie terenów kształtuje się w następujący sposób:

Formy rezerwatowej ochrony przyrody: 731,34 ha

W tym:

- rezerwaty: 557 ha
- otuliny rezerwatów: 112,7 ha
- użytki ekologiczne: 48,52 ha
- stanowisko dokumentacyjne: 13,12 ha

Lasy: 2 897 ha;

Tereny zabudowane i zurbanizowane: 377,2 ha

2.2.3. Komunikacja i infrastruktura

W pasie nadbrzeżnym położone są porty morskie: Gdynia, Puck, Jastarnia i Hel oraz przystanie rybackie i jachtowe w Gdyni (4), Mechelinkach, Rewie (2), Pucku, Rzucewie, Ostoninie, Chałupach i Kuźnicy.

2.3. Studia uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego obowiązujące w gminach sąsiadujących z projektem planu

Z mocy przepisu art. 9 ustawy z dnia 27 marca 2003 o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w celu określenia polityki przestrzennej gminy, samorząd gminy sporządza Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy. W Studium uwzględnia się zasady określone w koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, ustalenia strategii rozwoju i planu zagospodarowania przestrzennego województwa oraz strategii rozwoju gminy, o ile gmina dysponuje takim opracowaniem. Studium sporządza się dla obszaru w granicach administracyjnych gminy. Ustalenia studium są wiążące dla organów gminy przy sporządzaniu planów miejscowych, chociaż samo studium nie jest aktem prawa miejscowego.

„Studium...” jest jedynym gminnym dokumentem planistycznym, obejmującym całe jej terytorium. Mimo, iż w założeniu ustawodawcy „Studium...” winno perspektywicznie określać kompleksową politykę przestrzenną, a także gospodarczą gminy na wiele lat, jest dokumentem, który – wskutek stosowanej praktyki planistycznej – bardzo łatwo zmienić. Dzieje się tak na każdy praktycznie wniosek inwestora dostatecznie majątnego, by pokryć koszty dostosowania „Studium...” do własnych zamierzeń. Na szczęście, większość gmin otaczających Zatokę Gdańską stara się prowadzić świadomą politykę planistyczną i obowiązujące studia stabilnie wytyczają kierunki zagospodarowania przestrzennego.

Polskie prawo gwarantuje wprowadzić obowiązek zgodności powstających planów zagospodarowania przestrzennego z ustaleniami Studium, jednak obowiązek ten nie dotyczy

decyzji administracyjnych o lokalizacji inwestycji celu publicznego, a także decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, w przypadku braku planu miejscowego. Stąd wiele, czasem ważnych i znaczących dla przestrzeni i gospodarki samorządu inwestycji powstaje poza, a nawet wbrew ustaleniom studiów. Listę studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego w gminach sąsiadujących z obszarem sporządzanego planu przedstawiono w tabelicy 2.1. Poniżej zostały opisane Studia: miast Gdyni i Pucka, gminy miejskiej Hel, gmin Puck i Kosakowo. Zrezygnowano z analizowania studiów gminy miejskiej Jastarnia i miasta i gminy Władysławowo gdyż w tych gminach całość pasa nadbrzeżnego jest objęta planami miejscowymi (opisanymi w rozdziale 2.4) w związku z czym opisywanie Studium wpłynęłoby tylko na wydłużenie dokumentu, nie wnosząc jednocześnie nic do jego treści informacyjnej, a ponadto same Studia są mało aktualne.

Tab. 2.1. Studia uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego w gminach sąsiadujących z obszarem sporządzanego planu:

Lp.	Gmina	Obowiązujące Studium Uwarunkowań i Kierunków zagospodarowania przestrzennego
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>
I.	Miasto Gdynia	<i>Obowiązuje zaktualizowany dokument Studium, uchwalony dnia 27 lutego 2008 r.</i>
II.	Gmina Kosakowo	<i>Obowiązuje zaktualizowane Studium, przyjęte Uchwałą nr XL/1/06 Rady Gminy Kosakowo z dnia 16 lutego 2006 r.</i>
III.	Gmina Puck	<i>Obowiązuje Studium przyjęte Uchwałą nr XXVI/86/2000 Rady Gminy Puck z dnia 03 października 2000 r. zmienione Uchwałą nr IX/69/03 i IX/70/03 Rady Gminy Puck z dnia 03 lipca 2003 r. oraz Uchwałą nr XXVIII/6/05 Rady Gminy Puck z dnia 03 lutego 2005 r.</i>
IV.	Miasto Puck	<i>Obowiązuje Studium przyjęte Uchwałą nr XXXIV/4/98 Rady Miasta Pucka z dnia 18 czerwca 1998 r.</i>
V.	Miasto i Gmina Władysławowo	<i>Obowiązuje Studium przyjęte uchwałą nr XLII/302/02 Rady Miejskiej we Władysławowie z dnia 30 stycznia 2002 r.</i>
VI.	Gmina Miejska	<i>Obowiązuje Studium przyjęte uchwałą nr XXXI/193/2005 Rady Miasta Jastarnia z dnia 28 października 2005 r.</i>

	Jastarnia	
VII.	Gmina miejska Hel	Obowiązuje Studium przyjęte uchwałą nr VII/49/2003 Rady Miasta Helu z dnia 25 kwietnia 2003 r.

Źródło: opracowanie własne K. Wojcieszek na podstawie danych internetowych.

I) STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA GDYNI, uchwalone 27 lutego 2008, Biuro Planowania Przestrzennego Miasta Gdyni, generalny projektant M. Karzyński

I.1. Wybrane uwarunkowania

- **Gospodarka morska**

Kompleks działalności, wykorzystujących nadmorskie położenie, określanych mianem "gospodarki morskiej" obejmuje obecnie 962 podmioty, skupiające 17,3 tys. pracujących (24,6% ogółu pracujących w mieście). Sektory gospodarki morskiej w różnej kondycji przeżyły okres dekonunktury i zmiany właścicielskie. Niepewny jest los polskiej **floty transportowej**, obejmującej 18 jednostek (w tym 3 pod polską banderą). Zapaść gospodarcza dotknęła **rybołówstwo dalekomorskie i morskie**, chociaż jego szanse połowowe (razem z Gdańskiem) szacuje się ciągle na 30-40 tys. ton ryb rocznie. Niewielkie znaczenie ma przetwórstwo ryb zatrudniające tylko 0,3 tys. osób. Poważnym problemem są losy **przemysłu okrętowego**, ponieważ zatrudnia on ponad 9 tys. osób, a ewentualna upadłość stoczni może osłabić rynek pracy. Renesans przeżywa **port morski**, który od 2000 r. zanotował wzrost obrotów o 66%. Port morski posiada rezerwy terenowe, co umożliwi jego rozbudowę i modernizację.

- **Infrastruktura obrony narodowej**

Wykorzystuje nadmorskie i graniczne położenie Gdyni i obejmuje: port wojenny, stocznie, dowództwo marynarki wojennej, lotnictwo morskie, szkolnictwo wyższe. Cały ten kompleks funkcji obronnych odgrywa ważną, stabilizującą rolę dla funkcjonowania miasta.

- **Gospodarka komunalna, przemysł i budownictwo**

Ważnym sektorem działalności gospodarczej jest "wytworzenie i zaopatrywanie w energię elektryczną, gaz, wodę", zatrudniające 1,6 tys. osób. Budownictwo niemal w całości prywatne zatrudnia blisko 3 tys. osób. Przetwórstwo przemysłowe, poza przemysłem okrętowym skupia ok. 8 tys. pracujących. Głównymi kierunkami produkcji są: produkcja farb i lakierów w znajdującym się w stanie upadłości "Polifarbie"; przemysł spożywczy, urządzenia

klimatyzacyjne, wyroby z tworzyw sztucznych, elektronika, materiały budowlane, wyroby jubilerskie, konstrukcje budowlano-stalowe. Tereny przemysłowe i przemysłowo-składowe tworzą 3 koncentracje: w sąsiedztwie terenów portowych - w Chyloni i Cisowej oraz w Redłowie i Wielkim Kacku (Kacze Buki). Nie ma potrzeby rezerwowania nowych terenów na cele przemysłowe. Funkcje przemysłowe stają się coraz mniej terenochłonne.

Wnioski:

- W wyniku ograniczenia aktywności gospodarczej powstały możliwości innego zagospodarowania terenów przemysłowych i portowych, z których największe to:
 - ✓ układ torowy nabrzeży portowych obsługujących przeładunki węgla tzw. „Międzytorze”;
 - ✓ teren po Przedsiębiorstwie Połowów Dalekomorskich DALMOR,
 - ✓ teren po Fabryce Farb i Lakierów Okrętowych POLIFARB.
- Impulsem rozwojowym dla miasta jest możliwość zwiększenia intensywności użytkowania terenów portowych – budowanego terminalu promowego przy Nabrzeżach: Fińskim i Polskim, ożywieniem wymiany w handlu międzynarodowym, rozbudową węzłów komunikacji na styku ląd-morze.
- Możliwości wykorzystania szans wynikających z organizacji w Trójmieście ważnych imprez międzynarodowych (m.in. mistrzostwa Europy w piłce nożnej EURO 2012). Wiąże się to z koniecznością rozbudowy bazy hotelowo-gastronomicznej, usługowej, obsługi turystyki, poszerzenia i podniesienia standardu oferty turystycznej miasta.
- niedobór usług z zakresu hotelarstwa i obsługi turystyki, głównie bazy noclegowej średniej klasy, infrastruktury gastronomicznej, sportowo-rekreacyjnej oraz rozrywkowej.

• Potencjał rekreacyjny

Głównymi terenami rekreacyjnymi na obszarze Gdyni są kompleksy leśne i strefa brzegowa morza. Możliwości intensyfikacji rekreacyjnego wykorzystania strefy brzegowej morza są ograniczone - wynikają z trudnej dostępności plaż na klifowych odcinkach brzegu, z umiarkowanej ich chłonności oraz czasowo ze stanu zanieczyszczenia wód morskich. W generalnej ocenie potencjał rekreacyjny środowiska przyrodniczego na obszarze Gdyni jest bardzo duży pod względem atrakcyjności i umiarkowany pod względem przydatności.

• Cenne obiekty dziedzictwa kulturowego (wybrane dla rejonu pasa przybrzeżnego):

- zespół urbanistyczny Śródmieścia Gdyni,
- zespół letniskowo-willowy Kamiennej Góry,
- zespół willowo-letniskowy Orłowa,

- zespół Dowództwa Floty i koszar Marynarki Wojennej na Okywiu z zespołem mieszkaniowym,
- zespół budowlu przemysłowo-magazynowych, dworcowych oraz administracyjnych portu handlowego,
- zespół dworsko-krajobrazowy Kolibki,
- zespół ruralistyczno-kuracyjny Orłowo,
- zespół dawnej osady rybackiej „Na Piaskach” przy ul. Węglowej w porcie,
- zespoły fortyfikacji z lat 40 i 50 XX w: bateria nadbrzeżna w Redłowie, bateria nadbrzeżna na Okywiu oraz stanowiska dowodzenia i schronów na Cyplu Redłowskim.

- **Odprowadzanie wód deszczowych - zagrożenia:**

- Ścieki deszczowe odprowadzane są do odbiorników bez podczyszczania. Z kolektorów deszczowych z wylotami do Zatoki Gdańskiej tylko jeden jest wyposażony w separator. W przypadku wylotów kanałów deszczowych do cieków, na 104 miejskie wyloty tylko 26 posiada urządzenia oczyszczające.
- zły stan techniczny i za mała przepustowość głównych kolektorów deszczowych;

I.2. Kierunki zagospodarowania przestrzennego

- **Intensyfikacja i restrukturyzacja istniejącego zagospodarowania**

W ramach racjonalizacji wykorzystania istniejących zasobów, w tym terenów uzbrojonych zakłada się intensyfikację i "dopełnienie" zagospodarowania istniejącego oraz restrukturyzację terenów już zainwestowanych. Największą skalą potencjalnych przekształceń objęte będzie Śródmieście, tereny dzielnicy portowo-przemysłowej na styku ze Śródmieściem oraz tereny wzdłuż al. Zwycięstwa, ul. Morskiej i SKM. Najwięcej inwestuje się wzdłuż al. Zwycięstwa w Redłowie i Orłowie, wzdłuż ulicy Wielkopolskiej w rejonie Wielkiego i Małego Kacka, okolic Dąbrowy, a także w Śródmieściu, Grabówku i Leszczynekach.

- **obszary kluczowe - strefy**, na których winna się skupiać uwaga miasta w kategoriach ochrony najistotniejszych wartości tworzących tożsamość miasta, sterowania przekształceniami oraz określenia polityki planistycznej miasta:
 - **Strefa ekologicznie ważna** – priorytet celów ochrony wartości przyrodniczo-krajobrazowych, w tym dla zapewnienia korzystnych warunków aerosanitarnych lub mikroklimatycznych; obszary wyłączone spod zainwestowania miejskiego, lub w których dopuszcza się jedynie ściśle określone formy zainwestowania. Na strefę ekologicznie ważną składają się:

- ✓ kompleksy leśne, w tym Trójmiejski Park Krajobrazowy,
 - ✓ rezerваты przyrody (Kępa Redłowska, łąg nad Sweliną, Kacze łągi), użytki ekologiczne (Jar Swelini) oraz obszary Natura 2000,
 - ✓ plaże i brzegi klifowe w pasie przybrzeżnym,
 - ✓ obszary wód powierzchniowych (cieków i zbiorników),
 - ✓ obszary korytarzy ekologicznych, w tym: tereny zieleni krajobrazowo-ekologicznej, łąk, zadrzewień, upraw rolnych oraz tereny, dla których wymagane jest zachowanie określonej powierzchni biologicznie czynnej
 - ✓ tereny rozwojowe zieleni urządzonej, także z udziałem terenów sportu i rekreacji;
 - ✓ tereny ujęć wody i ich strefy ochronne.
- **Strefa kulturowo ważna**, w tym obszary nagromadzenia wartości kulturowych materialnych i niematerialnych istotnych dla tożsamości Miasta, gdzie w zależności od oceny tych wartości ustalono strefy i zasady ochrony konserwatorskiej.
 - **Strefa aktywności publicznej** – istniejące i potencjalne przestrzenie publiczne ogólnomiejskie, strefa postrzegana przez większość mieszkańców oraz strefa penetracji przybyszów, przestrzeń tożsamości i identyfikacji miasta.
- **Obszary szczególnych szans rozwojowych** (z możliwością realizowania nowego programu użytkowego)¹:
 - **Strefa Rozwoju Centrum Miasta** (w tym południowa część tzw. Międzytorza wyłączona z granic administracyjnych Portu Gdynia) - koegzystencja funkcji usługowych, obsługi biznesu, sektora gospodarczego, funkcji śródmiejskich z uzupełniającą funkcją mieszkaniową;
 - Międzytorze (część w granicach administracyjnych Portu Gdynia) – strategiczna rezerwa dla rozwoju funkcji portowych;
 - rejon Basenu Prezydenta z pirsami Dalmoru - funkcje obsługi turystyki, kultury i rozrywki, usługi z zakresu sztuka-nauka-informacja-media, reprezentacyjne przestrzenie biurowe, funkcja mieszkaniowa jako funkcja uzupełniająca;
 - rejon położony na południe od Skweru Kościuszki do podnóża Kamiennej Góry – zespół usług kultury (istniejący Teatr Muzyczny, Muzeum Miasta Gdyni, Muzeum Marynarki Wojennej, planowany Teatr Miejski, Biblioteka-Multiteka Miejska), funkcje obsługi

¹ Wymieniono tylko obszary związane z obszarem planu

turystyki

i rozrywki, funkcje towarzyszące marinie żeglarskiej, reprezentacyjne przestrzenie publiczne, zieleń i rekreacja jako funkcje uzupełniające;

- tereny rozwojowe zieleni urządzanej, także z udziałem terenów sportu i rekreacji;
- **Park Kolibki** - dzieli się na część wschodnią - nadmorską - przewidzianą do utworzenia parku botanicznego oraz część zachodnią - wysoczyznową - przeznaczoną dla rozwoju tras spacerowych, różnych form sportu i rekreacji oraz rezerwa dla perspektywicznego rozwoju ogrodu botanicznego;

• **Kierunki polityki przestrzennej w zakresie usług**

Na terenie Śródmieścia poszerzana będzie oferta usług wyspecjalizowanych o znaczeniu ponadmiejskim, krajowym i międzynarodowym. Będzie następowała ekspansja Śródmieścia w kierunku północnym, przy równoczesnych zmianach sposobu użytkowania terenów na rzecz funkcji usług i mieszkalnictwa (zwłaszcza o wysokim standardzie). Istnieją możliwości rozwoju przestrzennego funkcji śródmiejskich w rejonach²:

- Basenu Prezydenta z pirsami Dalmoru – centrum kongresowe, obsługa turystyki, kultury i rozrywki, usługi z zakresu sztuka-nauka-informacja-media, reprezentacyjne przestrzenie biurowe;
- Mola Południowego z terenami na południe od Skweru Kościuszki - zespół usług nauki i kultury, funkcje obsługi turystyki i rozrywki, funkcje towarzyszące marinie żeglarskiej, reprezentacyjne przestrzenie publiczne, zieleń i rekreacja jako funkcje uzupełniające.

• **Założenia rozwoju portu**

Zarząd Morskiego Portu Gdynia S.A. zarządza jednym z trzech polskich portów o podstawowym znaczeniu dla gospodarki narodowej. Granice portu były po 1989 r. kilkakrotnie korygowane, a największa zmiana została dokonana w 2003 r., gdy wyłączone z granic portu obszar użytkowany przez przedsiębiorstwo Dalmor S.A. oraz południową część obszaru tzw. „Międzytorza”.

Ogólny nadzór nad bezpieczeństwem portu i nawigacją jednostek morskich sprawuje Urząd Morski w Gdyni. Zarząd Morskiego Portu Gdynia S.A. administruje na terenie około 52% obszaru portu handlowego. Użytkownikami pozostałej części obszaru portu są stocznie i inne podmioty gospodarcze. Zarząd Morskiego Portu Gdynia S.A. pełni funkcję portowego

² Wymieniono tylko rejon związane z obszarem planu

podmiotu zarządzającego i jest odpowiedzialny za rozwój i utrzymanie infrastruktury oraz planowanie rozwoju obszarów portowych.

• **Przewidywane strategiczne kierunki rozwoju funkcji portowych:**

– Usługi przeładunkowo-składowe

Strategia Rozwoju Portu Gdynia przewiduje realizację do roku 2015 pięciu dużych projektów inwestycyjnych w zakresie rozbudowy infrastruktury, umożliwiającej dynamiczny wzrost przeładunków. Zamierzenia inwestycyjne na najbliższe lata to :

- rozbudowa terminali kontenerowych,
- rozbudowa węzła komunikacyjnego lądowo-morskiego,
- utworzenie autostrady morskiej Gdynia - Karlskrona, co po stronie polskiej wymaga budowy dworca promowo-pasażerskiego z zapleczem,
- budowa centrum logistyczno-dystrybucyjnego z dużą powierzchnią magazynową i nowoczesnym systemem łączności telekomunikacyjnej i informatycznej, z bezpośrednim dostępem kolejowym w zachodniej części portu.

Realizacja powyższego programu zapowiada wzrost obrotów towarowych i przewozów pasażerskich oraz rozwój turystyki morskiej, co wymagać będzie odpowiedniej rozbudowy zaplecza hotelarskiego, gastronomicznego i usługowego w mieście.

- Inwestycje na rzecz wzrostu potencjału usługowego realizują także terminale kontenerowe i inni operatorzy portowi. Rozwój technologiczny usług na rzecz statków i ładunków. Usługi dystrybucyjno-logistyczne.

Wysoki poziom konkurencji w gospodarce światowej wymusza wzrost poziomu usług na rzecz statków i ładunków, w tym niezbędna jest budowa nowych, głębszych nabrzeży, specjalistycznych ramp do przeładunku ro-ro, a także budowa magazynów wysokiego składowania, umożliwiających rozwój usług dystrybucyjno-logistycznych, związanych z obrotem kontenerowym. Usługi logistyczne muszą posiadać zaplecze administracyjno-biurowe oraz możliwość korzystania z nowoczesnej infrastruktury telekomunikacyjnej i sieci internetowej.

Rozbudowie potencjału wewnątrz portu powinny towarzyszyć inwestycje drogowe i kolejowe, zapewniające połączenie portu z klientami wewnątrz kraju oraz tranzytowymi. Przestrzeń portu powinna być przeznaczana w większym stopniu pod usługi transportowe i logistyczne nowej generacji, kreujące wartość dodaną, natomiast ograniczane winny być funkcje przemysłowe, zwłaszcza o charakterze uciążliwym dla środowiska naturalnego.

- Otoczenie administracyjno-handlowe portu

Dla sprawnego funkcjonowania organizmu portowego niezbędny jest wygodny dostęp do instytucji administracji publicznej (Urząd Morski, kontrola sanitarna, weterynaryjna i in.).

– Obsługa ruchu pasażersko-turystycznego

Gdynia posiada bardzo korzystne warunki do dalszego rozwoju morskich przewozów pasażerskich, doskonałą dostępność nawigacyjną dla dużych jednostek morskich, co wykorzystuje się przy uruchamianej w 2008 r. inwestycji nowego terminalu promowo-pasażerskiego przy Nabrzeżu Polskim.

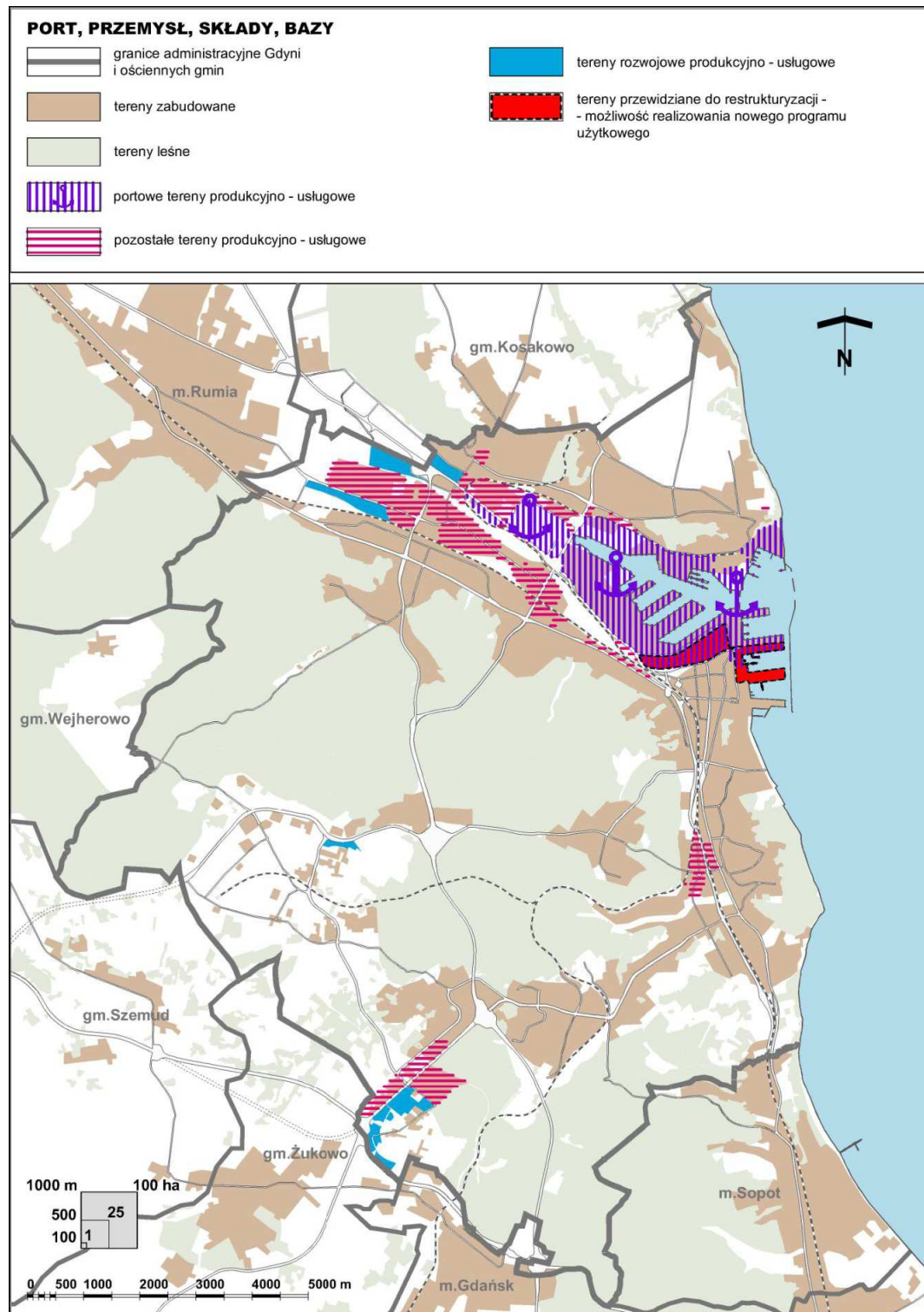
• **Kierunki polityki przestrzennej w zakresie funkcji portowych**

Zarząd Morskiego Portu Gdynia S.A. posiada bezpośredni wpływ na kształtowanie rozwoju przestrzennego na obszarach, którymi administruje. Dodatkowo, na mocy przepisów ustawy o portach i przystaniach morskich posiada status podmiotu zarządzającego na całym obszarze portu, co daje podstawę do proponowania rozwiązań i kształtowania przestrzeni także w stosunku do terenów nie będących w administracji zarządu portu, a także do podejmowania starań o pozyskanie nowych terenów rozwojowych dla portu. W obszarze Zarządu Morskiego Portu Gdynia S.A. dominować będzie polityka przekształcania przestrzeni mająca na celu:

- przekształcanie obszaru portu w kierunku wzrostu funkcji o dużej intensywności, dedykowanych w pierwszej kolejności dla obrotu kontenerowego, przewozów w systemie ro-ro i promów morskich,
- poszukiwanie rezerw terenowych i możliwości pozyskania nowych obszarów dla obsługi szybko rosnących obrotów, w tym także zapewnienia możliwości obsługi znacznie większych kontenerowców i promów nowej generacji,
- wykorzystywanie wolnych terenów w zachodniej części portu na rozwój funkcji dystrybucyjno-logistycznych, wspomagających obrót kontenerowy,
- zagospodarowanie obszarów stykowych portu z miastem w kierunku umożliwienia rozwoju funkcji wspomagających obrót portowy z ograniczeniem uciążliwości dla funkcji miejskich,
- likwidację w porcie enklaw terenowych, stanowiących utrudnienie w efektywnym wykorzystaniu infrastruktury i utrudniających obrót portowy,
- poprawę infrastruktury drogowej i sieciowej portu zapewniającej rozwój obrotów i dogodne warunki funkcjonowania dla użytkowników portu.

Za obszary rozwojowe (rys. 2.1) dla kształtowania nowych funkcji portowo-przemysłowych uznaje się:

Rys. 2. 1. Port, przemysł, składowiska, bazy w gminie Gdynia

Źródło: Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Gdyni, BPPMG 2008

- rejon zachodniej części portu, na zachód od Estakady Kwiatkowskiego, dla lokalizacji centrum logistyczno-dystrybucyjnego z dostępem do transportu kolejowego oraz z możliwością rozwoju towarzyszących funkcji portowo-przemysłowych;

- tereny obecnego terminala promowego przy Nabrzeżu Helskim II oraz teren przyległy do Nabrzeża Bułgarskiego, planowane do wykorzystania dla przyszłego rozwoju obrotu kontenerowego;
- tereny położone w sąsiedztwie Basenu V portu, będące zapleczem dla rozwoju przestrzennego terminala ro-ro, charakteryzującego się dużym zapotrzebowaniem na powierzchnie manipulacyjne i drogi technologiczne;
- rejon przy Nabrzeżach Polskim i Fińskim - planowana lokalizacja nowego terminala promowego (ruch pasażerski, samochodowy, intermodalny);
- nieruchomości stanowiące enklawy pośród terenów w administracji Zarządu Morskiego Portu Gdynia S.A. oraz ewentualne inne dostępne nieruchomości w granicach portu, do pozyskania których zarząd portu posiada ustawowe predyspozycje, z prawem pierwokupu włącznie;
- tereny tzw. "Międzytorza", położone w granicach portu, będące strategiczną rezerwą dla przyszłego rozwoju funkcji kolejowego transportu multimodalnego ładunków promowych i kontenerów, a także niezbędne do zapewnienia obsługi terminali ładunków masowych.

Wobec braku terenów dla rozwoju funkcji przeładunkowych portu po 2015 r., konieczne będą analizy lokalizacji nowych terminali na wybranych obszarach akwenów wodnych, położonych w granicach portu, a także przyległych do granic portu, które po wypełnieniu wymogów formalno-prawnych mogłyby umożliwić w przyszłości powiększenie terytorium portu.

- Ważną szansę dla miasta stanowi rejon Basenu Żeglarskiego im. Mariusza Zaruskiego. Funkcjonują kluby żeglarskie i gruntownie zmodernizowana marina. Nadal istnieją tu rezerwy dla rozbudowy basenu żeglarskiego wraz z niezbędnym zapleczem obsługi na rzecz sportów wodnych (przy zastosowaniu zabezpieczeń przeciwpowodziowych).
- Tereny zajmowane przez PPD „Dalmor” częściowo wyłączone z granic portu, ponieważ funkcja portu rybackiego nie jest uważana za rozwojową na tym terenie. Zakłada się likwidację tej działalności i wykorzystanie terenu na cele rozwoju funkcji śródmiejskich, z ewentualnym wykorzystaniem istniejącej przystani morskiej „Dalmor”. Sąsiedztwo przestrzeni reprezentacyjnych śródmieścia Gdyni predestynuje wykorzystanie terenu do rozwoju usług związanych z obsługą turystyki, wypoczynku mieszkańców, usług kultury i nauki, a także funkcji biurowo-administracyjnych z dopuszczeniem mieszkalnictwa jako funkcji uzupełniającej. W docelowym zagospodarowaniu należy przewidzieć możliwość

wykorzystania istniejącej infrastruktury portowej - nabrzeży - dla postoju i obsługi jednostek pływających, w tym statków pasażerskich. Położony pomiędzy terenami Dalmoru a Molem Południowym, Basen Prezydenta daje możliwości utworzenia nowej mariny.

- **Kierunki polityki przestrzennej w zakresie turystyki** (zob. rys. 2.2)

Miasto winno opracować ofertę terenów turystycznych w ramach programu rozwoju turystyki, dla których zostaną stworzone właściwe regulacje w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego:

- Jako obszar koncentracji usług turystycznych wskazuje się rejon ścisłego Śródmieścia wraz z pasem przyplażowym od granic portu do Polanki Redłowskiej oraz na wysokości Orłowa jak również rejon projektowanej bazy promowej (Dworca Morskiego); w strefie śródmieścia istnieje realna możliwość zlokalizowania ok. 2000 miejsc noclegowych w tym w wysokostandardowych hotelach. Dla lokalizacji funkcji obsługi turystyki preferowany jest pas terenu o szerokości ok. 200 m od brzegu morskiego.
- Przewiduje się rozwój turystyki morskiej poprzez budowę bazy promowej pasażersko-towarowej w porcie i przystani pasażerskich w Śródmieściu.
- Wskazane są działania zmierzające do tworzenia warunków popularyzacji żeglarstwa, w tym tworzenia technicznych i organizacyjnych warunków rozwoju tej dziedziny (Śródmieście, Orłowo, Oksywie).
- Zmodernizowana marina przy Basenie Żeglarskim im. Mariusza Zaruskiego ma pojemność do ok. 100 jachtów. Istnieje możliwość poszerzenia jej o dalsze 150-200 stanowisk oraz budowy nowej mariny w Basenie Prezydenta.
- Obsługa lądowa sportów wodnych uprawianych na Zatoce Gdańskiej: żeglarstwa, windsurfingu, kitesurfingu, nurkowania i pływania.
- Tworzenie warunków dla obsługi turystów ze Skandynawii zorientowanych przede wszystkim na rozrywkę weekendową oraz rozwój istniejącej i tworzenie nowej bazy dla innych grup turystów; rozwój atrakcji turystycznych;
- Atrakcyjne lokalizacje dla rozbudowy bazy turystycznej - w sąsiedztwie projektowanego Parku Kolibki (małe hotele, schroniska turystyczne, campingi) i w Orłowie.
- Wskazane byłoby rozważenie możliwości lokalizowania w Gdyni bazy obsługi rehabilitacji, odnowy biologicznej i profilaktyki leczniczej, (SPA, talassoterapia – leczenie morzem). Lokalizacji dla tego typu obiektów należy szukać w pasie nadmorskim (z wykorzystaniem istniejących ośrodków wypoczynkowych) oraz na pobrzeżu TPK;

- Ograniczone jest wykorzystywanie plaż wzdłuż Kępy Oksywskiej (zanieczyszczenia wód, silne ograniczenie ze strony funkcji obronnych wybrzeża morskiego, osuwanie się mas ziemi). Jednak bliski kontakt z morzem i inne atrakcje turystyczne mogą uzasadniać rozbudowę funkcji turystycznej w rejonie Osady Rybackiej (lokalizacje pól biwakowych lub campingów – (poza terenami zagrożonymi osuwaniem się mas ziemi).
- Celowe jest rozważenie możliwości zorganizowania połączenia promowego pomiędzy Śródmieściem a Oksywem, które byłoby zarówno: atrakcją turystyczną, szansą lepszego zaistnienia obszaru Oksywia (obszar o walorach historycznych i krajobrazowych) oraz elementem transportu publicznego. W wersji ograniczonej inwestycyjnie połączenie – sezonowy tramwaj wodny, którego kursowanie powiązane byłoby z obsługą przystani, położonych na obu brzegach basenu portowego, autobusami.
- Projektowana wzdłuż wybrzeży Morza Bałtyckiego międzynarodowa Hanzeatycka Trasa Rowerowa R-10; jej przebieg na terenie Gdyni uwzględnia wariant możliwy w przypadku uruchomienia połączenia promowego pomiędzy Oksywem a Śródmieściem;
- Zagospodarowanie rekreacyjne pasa nadmorskiego winno odbywać się z zachowaniem poniższych zasad:

Podstrefa 1 – bezpośredniego styku morze-ląd obejmuje pas przybrzeżny o szerokości 25-50 m. Przestrzeń publiczna, w której zasadą powinno być jej udostępnienie dla celów publicznych oraz rozwinięcie linii stykowej morze-ląd poprzez stosowanie pomostów i platform oraz regulowanie plaż (z wyjątkiem terenów w granicach rezerwatu przyrody „Kępa Redłowska”). Należy utrzymać dostępność następujących odcinków brzegu morskiego, przydatnych dla wyznaczania plaż i kąpielisk:

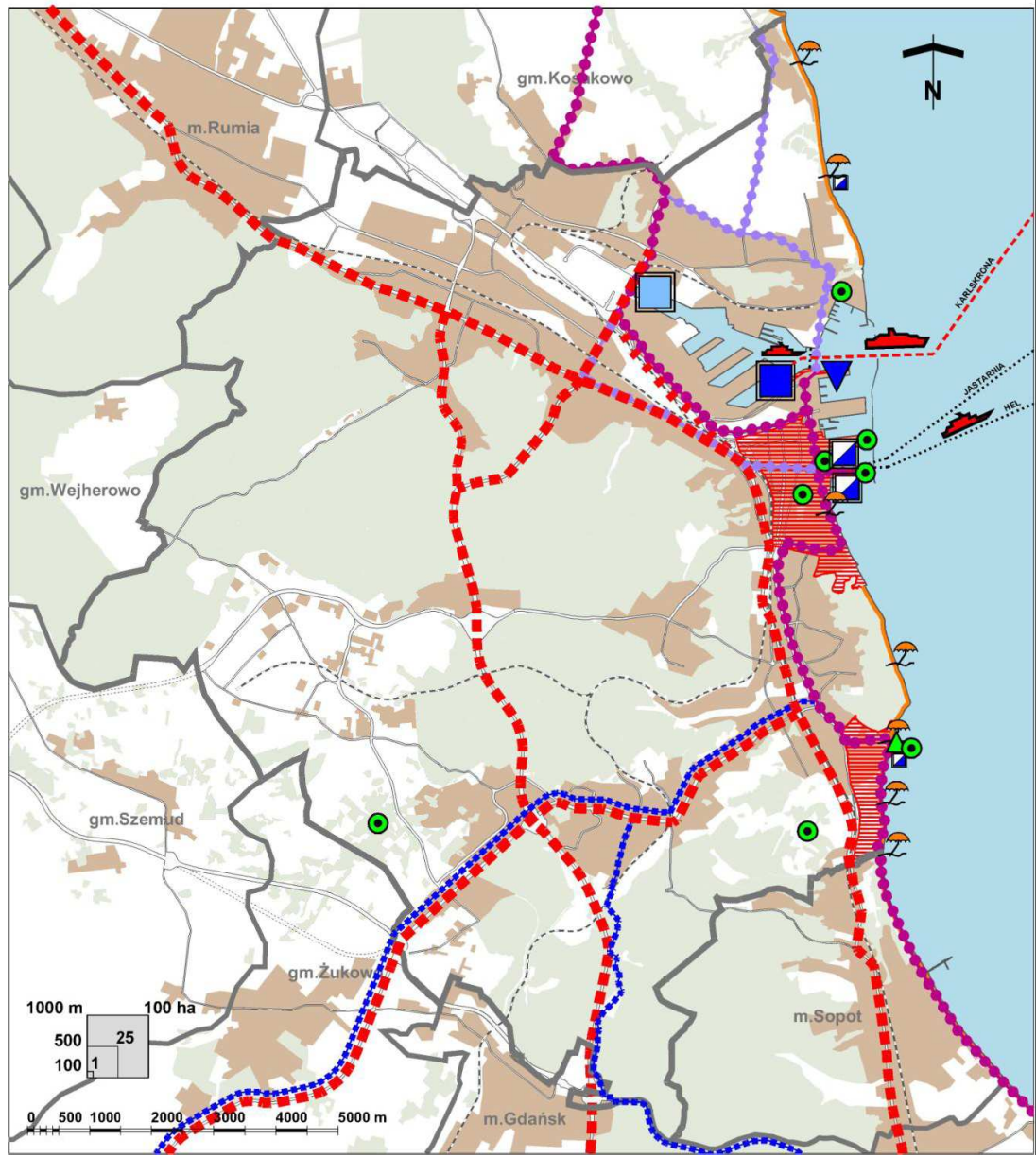
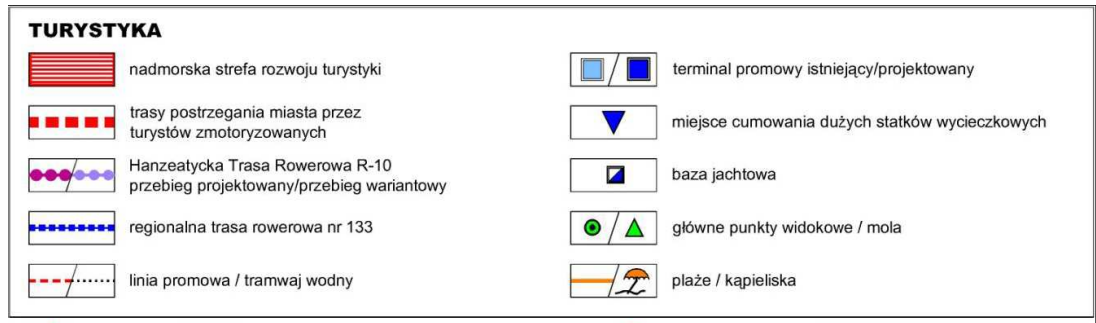
- ✓ Babie Doły - długość 500 m
- ✓ Oksywie - długość 500 m
- ✓ Śródmieście - długość 250 m
- ✓ Redłowo akwen I (przy Polance Redłowskiej) - długość 500 m
- ✓ Redłowo akwen II (na wysokości szpitala) - długość 900 m
- ✓ Orłowo akwen III północny (przy ujściu rz. Kaczej) - długość 600 m
- ✓ Orłowo akwen III południowy (od rz. Kaczej 200 m w stronę Sopotu) - łączna długość 800 m
- ✓ Orłowo – Kolibki akwen IV - długość 850 m.

Główne funkcje podstrefy to:

- ✓ promenady nadmorskie o rozwiniętej strukturze planów i zatok dla obsługi ruchu turystycznego
- ✓ lokalizacja usług przyplażowych
- ✓ żeglarstwo morskie i sporty wodne
- ✓ plażowanie, miejscami możliwość korzystania z kąpielisk.

Podstrefa 2 – przymorska obejmuje pas terenu o szerokości 200 m od brzegu morskiego. W obszarze tym zaleca się lokalizację obiektów turystycznych, podporządkowanie funkcji mieszkaniowej szansom realizacji obiektów obsługi turystyki i rekreacji, ograniczenie funkcji mieszkaniowej.

Rys. 2.2. Kierunki rozwoju w zakresie turystyki w gminie Gdynia

Źródło: Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Gdyni, BPPMG 2008

Podstrefa 3 – otulinowa obejmuje obszar dostępny od brzegu morskiego w czasie 15' (1000 m). Jest to zasięg akceptowanej społecznie dostępności do plaż i kąpielisk, stąd pożądanym jest lokalizowanie w tej strefie bazy pobytowej dla wypoczynku nadmorskiego np. pensjonatów, hoteli, ośrodków wypoczynkowych wszędzie tam, gdzie jest to możliwe, także łączenie z zabudową mieszkaniową.

Morski Park Komunalny – obejmujący Polankę Redłowską wraz z lasem Komunalnym, do granicy rezerwatu przyrodniczego Kępa Redłowska. Idea parku projektowanego w latach 70-tych na obszarze 47,5 ha dla 35 tys. użytkowników nie została dotąd zrealizowana.

• Kierunki ochrony i kształtowania środowiska

- Doprowadzenie wód powierzchniowych, w tym przybrzeżnych wód morskich do trwałego stanu czystości:
 - ✓ eliminacja zrzutów ścieków komunalnych i gospodarczych do cieków;
 - ✓ oczyszczanie fizyczne i biologiczne wszystkich ścieków komunalnych i przemysłowych;
 - ✓ podczyszczanie wód opadowych z terenów przemysłowych i komunikacyjnych przed ich odprowadzeniem do kanalizacji deszczowej;
 - ✓ podczyszczanie i retencjonowanie wszystkich wód opadowych przed ich zorganizowanym odprowadzaniem do cieków.
- Rozbudowa i modernizacja sieci kanalizacji sanitarnej³:
 - ✓ modernizacja infrastruktury gospodarki ściekowej na terenach wojskowych Kępy Oksywskiej;
 - ✓ modernizacja infrastruktury gospodarki ściekowej na terenach portowych;
 - ✓ doskonalenie technologiczne oczyszczalni ścieków „Dębogórze”.
- Rozbudowa i modernizacja sieci kanalizacji deszczowej:
 - ✓ objęcie siecią kanalizacji deszczowej wszystkich terenów komunikacyjnych, przemysłowo-składowych i innych stwarzających zagrożenie obciążenia wód opadowych zanieczyszczeniami;
 - ✓ podczyszczanie ścieków deszczowych z ww. terenów przed ich odprowadzeniem do wód powierzchniowych, przy czym podczyszczanie ścieków deszczowych z obszarów śródmiejskich i portowo-przemysłowych, przy zastosowaniu urządzeń o najwyższym poziomie sprawności określonym w przepisach szczegółowych, dotyczących wprowadzania ścieków do wód lub do ziemi;

³ Wymieniono tylko zadania odnoszące się do obszaru objętego planem

- ✓ przebudowa kanalizacji deszczowej na terenie Babich Dołów (lotniska i jednostki wojskowej) z wylotem do Zatoki;
- Ograniczanie uciążliwości środowiskowej obiektów komunalnych Gdyni położonych poza jej granicami:
 - ✓ oczyszczalnia ścieków „Dębogórze” i jej kanał zrzutowy (gmina Kosakowo);
 - ✓ składowisko pyłów EC Gdynia koło Rewy (gmina Kosakowo);
 - ✓ Budowa kolektora podmorskiego o dł. 1 000 m wyprowadzającego oczyszczone ścieki w głąb Zatoki Puckiej wraz z przepompownią zlokalizowaną przy obecnym wylocie kanału w Mechelinkach;
 - ✓ udział we wdrażaniu działań w celu rewaloryzacji przyrodniczej wód Zatoki Gdańskiej (restytucji jej stabilności jako ekosystemu).
- **Obszary nadbrzeżne narażone na niebezpieczeństwo powodzi lub osuwania się mas ziemnych**

W granicach Gdyni nie ma obszarów objętych wałami przeciwpowodziowymi. Nie zostało przy tym sporządzone przez Dyrektora RZGW studium ochrony przeciwpowodziowej, zatem obszar bezpośredniego zagrożenia powodzią stanowi jedynie **pas nadbrzeżny**.

Wybrzeże morskie w granicach miasta Gdyni ma długość 15,1 km, z czego połowa to obszary klifowe, a zatem o znacznej wysokości n.p.m., gdzie nie występuje ryzyko powodziowe. Wedle postanowień Urzędu Morskiego teren realnie zagrożony powodzią w wyniku spiętrzeń sztormowych to obszar położony poniżej rzędnej +2,5 m n.p.m. W związku z powyższym należy:

- stosować rozwiązania techniczne zabezpieczające przed powodzią morską do rzędnej +2,5 m n.p.m.;
- stosować rozwiązania techniczne zabezpieczające przed wzrostem poziomu wód gruntowych do rzędnej +1,25 m n.p.m.

– **Obszary narażone na niebezpieczeństwo osuwania się mas ziemnych**

w mieście można wskazać **tereny potencjalnie narażone na osuwanie się mas ziemnych**. Są to m.in.:

- * zbocza rynien i dolin wciętych w powierzchnię wysoczyznową;

* **Klify morskie** – wysokie, strome zbocza, powstałe w wyniku bezpośredniego oddziaływania morza na ląd. W Gdyni występują klify aktywne, abradowane przez morze o trwających procesach zboczowych oraz klify martwe, niepodcinane przez fale i niewykazujące aktywności zboczy, porośnięte trwałą roślinnością leśno-zaroślową. W granicach miasta znajdują się następujące odcinki brzegu klifowego:

- klif wzdłuż Kępy Oksywskiej, o długości ok. 3,9 km, maksymalnej wysokości ok. 35 m, z odcinkami klifu aktywnego, martwego oraz umocnionymi u podstawy przez zabudowę hydrotechniczną;
- klif wzdłuż Kępy Redłowskiej, o długości ok. 2,4 km, maksymalnej wysokości ok. 60 m, z odcinkami klifu aktywnego i martwego, umocniony opaską betonową na krótkim odcinku poniżej stanowiska nieczynnej baterii artylerii brzegowej;
- klify w Gdyni Orłowie, o długości ok. 1,5 km, maksymalnej wysokości ok. 40 m, zlokalizowane w ujściu Obniżenia Redłowskiego (aktywny) i na krawędzi wysoczyzny Kolibek (aktywny i martwy);
- martwy klif Kamiennej Góry, obecnie zadrzewiona skarpa ponad Bulwarem Nadmorskim, o długości ok. 0,7 km, maksymalnej wysokości ok. 35 m.

Wszystkie brzegi klifowe należy uznać za zagrożone aktywnością w związku z postępującą abrazją morską, zwłaszcza w warunkach notowanego, stałego wzrostu poziomu morza. Tempo tego wzrostu, w przyjętych dla akwenu Morza Bałtyckiego wariantach może wynieść od 0,3 do 1,0 m/100 lat. Za najbardziej aktywny brzeg klifowy Zatoki Gdańskiej uznano odcinek klifu wzdłuż Kępy Redłowskiej. Średnie tempo cofania brzegu w tym miejscu, w latach 60. i 70. XX w. oceniono na 1 m /rok. Obecnie takie potencjalne tempo erozji prognozowane jest na przestrzeni kolejnego wieku dla całego brzegu morskiego w granicach Gdyni. Skutkiem może być uaktywnienie się nowych odcinków klifów. Bezpieczeństwo brzegów z zabudowanym zapleczem uzależnione będzie jedynie od ich aktywnej ochrony, w tym poprzez zabudowę hydrotechniczną.

Klify nadmorskie w Gdyni są w części objęte ochroną wg przepisów ustawy o ochronie przyrody z 2004 r. będąc podstawowym elementem chronionym rezerwatu „Kępa Redłowska” oraz stanowiska dokumentacyjnego przyrody nieożywionej Kępy Oksywskiej na długości około 1800 m.

- **Tereny zamknięte specjalne oraz związane z ochroną wybrzeża**

– **Tereny zamknięte** - o charakterze zastrzeżonym ze względu na obronność i bezpieczeństwo państwa. Terenami zamkniętymi w granicach Gdyni są:

- ✓ **tereny kolejowe** - dotyczy terenu Polskich Kolei Państwowych;
- ✓ **tereny wojskowe** w tym:
 - tereny Ministerstwa Obrony Narodowej;
 - tereny Stoczni Marynarki Wojennej;
 - tereny Akademii Marynarki Wojennej;
 - tereny OBR – Centrum Techniki Morskiej;
- ✓ **tereny Stoczni Gdynia S.A.** - oznaczone są w ewidencji gruntów jako tereny zamknięte, choć formalnie, do dnia uchwalenia Studium, nie wydano decyzji właściwego ministra i kierownika urzędu centralnego w tej kwestii.

– **Tereny związane z ochroną wybrzeża morskiego** (zob. rys. 2.3)

Na obszarze miasta znajdują się również inne strefy ograniczające kompetencje miasta w zakresie związanym z zagospodarowaniem przestrzennym, są to przede wszystkim tereny określone w ustawie z dnia 21.03.1991 o obszarach morskich Rzeczypospolitej i administracji morskiej oraz ustawie z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich. Są to:

- ✓ pas nadbrzeżny, w tym: pas techniczny i pas ochronny;
- ✓ port morski w Gdyni;
- ✓ przystanie morskie: (przystanie rybackie: Orłowo, Oksywie, Obłuże, przystanie: „Dalmor”, „Żegluga Gdańska”, „Marina Gdynia”, oraz projektowana przystań „Stocznia Marynarki Wojennej”);
- ✓ morskie wody wewnętrzne w obrębie portu morskiego.

Pas ochronny obejmuje obszar przyległy do odlądowej granicy pasa technicznego

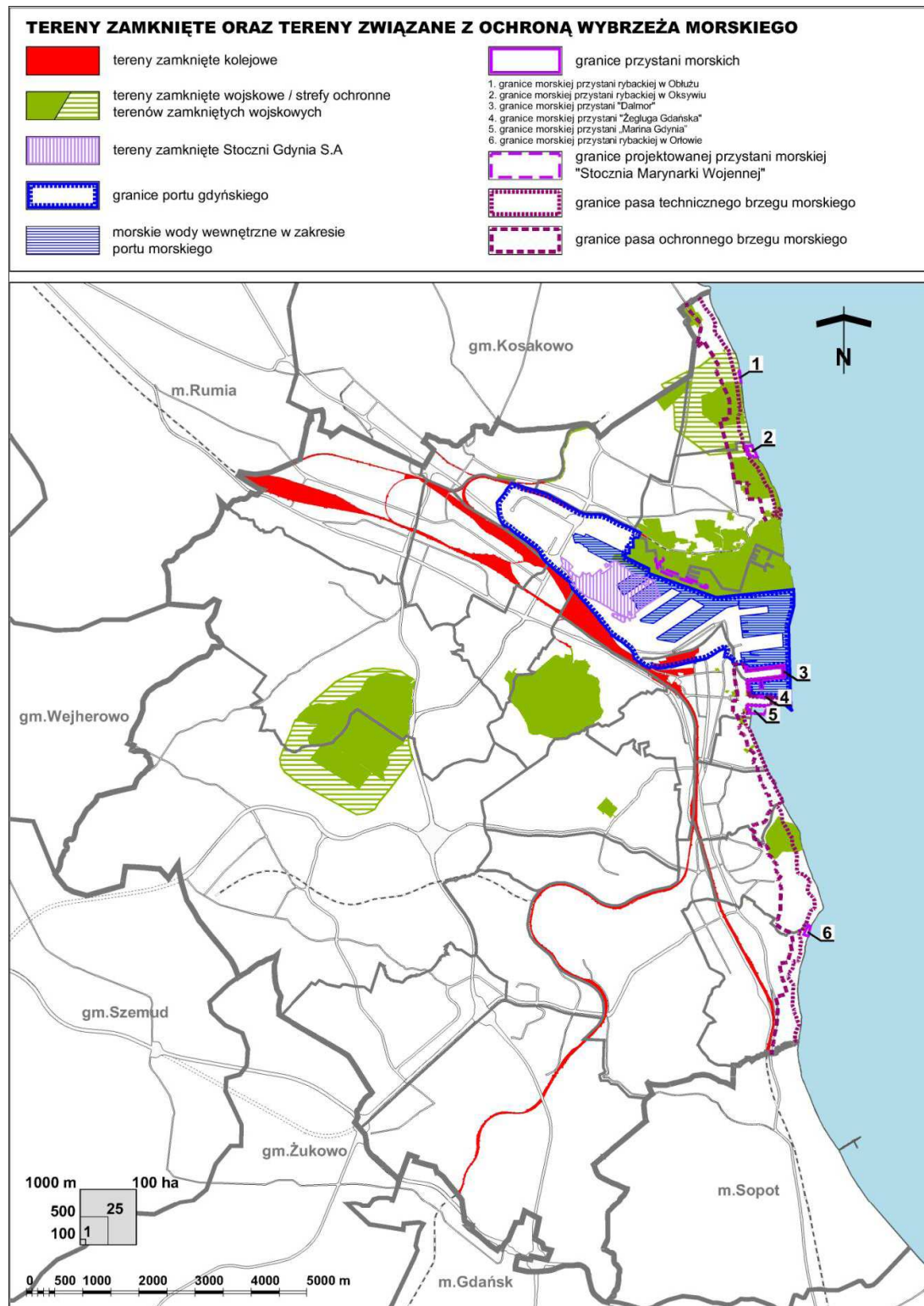
o szerokości od 100 m do 2500 m. Na odcinkach lądu objętych granicami portów, odlądowa granica pasa ochronnego pokrywa się z granicami portów.

• **Porty i przystanie morskie** na terenie Gdyni:

- ✓ port morski w Gdyni o podstawowym znaczeniu dla gospodarki narodowej (zarządzany przez Zarząd Morskiego Portu Gdynia Spółka Akcyjna);

- ✓ przystań morska „Dalmor” – położona w dzielnicy Śródmieście, wzdłuż nabrzeży Mola Rybackiego: Kutrowego, Islandzkiego, Angielskiego, Kaszubskiego oraz części nabrzeży: Prezydenta i Rybnego;
- ✓ przystań morska „Marina Gdynia” – położona w dzielnicy Śródmieście, obejmująca Basen Żeglarski z nabrzeżami i falochronami;
- ✓ przystań morska „Żegluga Gdańska” - położona w dzielnicy Śródmieście, wzdłuż Nabrzeża Pomorskiego, po północnej stronie Mola Południowego;
- ✓ morska przystań rybacka Orłowo - w dzielnicy Orłowo, której granice lądowe znajdują się w obrębie od punktu 80,940 km do punktu 80,080 km pasa technicznego, szerokość przystani pokrywa się z szerokością pasa technicznego;
- ✓ morska przystań rybacka Oksywie - w dzielnicy Oksywie, której granice lądowe znajdują się w obrębie od punktu 90,330 km do punktu 90,480 km pasa technicznego, szerokość przystani pokrywa się z szerokością pasa technicznego;
- ✓ morska przystań rybacka Obłuże – położona w dzielnicy Babie Doły, której granice lądowe znajdują się w obrębie od punktu 91,580 km do punktu 91,830 km pasa technicznego, szerokość przystani pokrywa się z szerokością pasa technicznego;
- ✓ projektowana jest przystań morska „Stocznia Marynarki Wojennej” - w dzielnicy Oksywie, na terenie Stoczni Marynarki Wojennej, wzdłuż nabrzeży przy Kanale Portowym: Południowego, Zamykającego i częściowo Slipowego.

Rys. 2. 3. Tereny zamknięte oraz tereny związane z ochroną wybrzeża morskiego w gminie Gdynia

Źródło: Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Gdyni, BPPMG, 2008

- **Inwestycje celu publicznego o znaczeniu metropolitalnym z zakresu inwestycji produkcyjnych i komercyjnych:**

- rozbudowa terminali kontenerowych - BCT i GCT;
- Centrum Logistyczno-Dystrybucyjne – Port Zachodni;
- Terminal Promowy przy Nabrzeżu Polskim;
- Centrum hotelowo-kongresowe – ul. Hryniewickiego;
- rozbudowa Pomorskiego Parku Naukowo-Technologicznego;
- zespół hotelowo-sportowy Polanka Redłowska;
- Centrum Handlowo-Uslugowe Cisowa, ul. Morska;
- Centrum Handlowo-Uslugowe Leszczynki – ul. Morska, Trasa Kwiatkowskiego;
- Wielofunkcyjne Zespoły Handlowo-Uslugowe w Śródmieściu – Skwer Plymouth i Międzytorze w sąsiedztwie Dworca Głównego;
- Centrum Handlowo-Uslugowe Gdynia Zachód;
- Nowa Gdynia - funkcje śródmiejskie wprowadzone na części Międzytorza wyłączonej z granic administracyjnych Portu Gdynia;
- Marina Basen Prezydenta;
- Marina Babie Doły – Torpedownia.

- **Inwestycje celu publicznego o znaczeniu metropolitalnym z zakresu infrastruktury społecznej:**

- Akwarium – rozbudowa muzeum oceanografii;
- Centrum Kultury – biblioteka, medioteka, nowy Teatr Miejski, rozbudowa Teatru Muzycznego;
- Park Botaniczny Kolibki;
- hala sportowo-widowiskowa;
- stadion piłkarski w Gdyni, przebudowa stadionu piłkarskiego GOSiR;
- Park Wypoczynku Kolibki;
- inwestycje związane z zagospodarowaniem otoczenia plaż;
- Dom Pomocy Społecznej.

- **Inwestycje celu publicznego o znaczeniu metropolitalnym z zakresu ochrony środowiska:**

Program Poprawa czystości wód południowo-wschodniej części wód Morza Bałtyckiego (z udziałem Wejherowa, Redy, Rumi, Gdyni, Kosakowa, miast Płw. Helskiego) – w tym

regulacja rzeki Kaczej wraz z terenami rekreacyjnymi wzdłuż rzeki oraz pozostałych cieków wodnych na terenie Gdyni;

II) STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KOSAKOWO (tekst jednolity po zmianach), 2006, główny projektant M. Ossowska; (Uchwała nr XL/1/06 Rady Gminy Kosakowo z dnia 16.02.2006, **lecz dane wyjściowe z lat 2001-2003**)

II.1. Główne funkcje gminy: **mieszkaniowa** (zabudowa jednorodzinna), **infrastruktura wojskowa** (lotnisko Babie Doły) oraz **infrastruktura techniczna** (grupowa oczyszczalnia ścieków „Dębogórze”, składowisko odpadów paleniskowych, baza paliw płynnych), **rekreacja** (miejscowości Rewa i Mechelinki tereny wzdłuż zachodnich brzegów Zatoki Puckiej na odcinku Mechelinki-Pierwoszyño; walory turystyczne obniża zakaz kąpiei w Zatoce w okolicach Mechelinek ze względu na zanieczyszczenie wody spowodowane zrzutem do zatoki oczyszczonych ścieków z oczyszczalni „Dębogórze”), **rolnictwo, leśnictwo** oraz **funkcje produkcyjne i usługowe**

II.2. Uwarunkowania środowiska:

- Zróżnicowane typy brzegów morskich: Klif Mecheliński zagrożony erozją i cofaniem się; plaże i wydmy oraz Cypel Rewski (niestabilny proces akumulacji piasków morskich wpływa na zmiany jego długości), ujście Zagórskiej Strugi do Zatoki Puckiej;
- Zatorfione dno Pradoliny Kaszubskiej o płytkim poziomie wód gruntowych odwadnia gęsta sieć rowów melioracyjnych; pokrywają je zbiorowiska łąk wilgotnych i świeżych, użytkowane jako łąki i pastwiska; tereny podmokłe pokrywają zbiorowiska szuwarowe z szuwarem trzcinowym (na zachód i północ od Rewy) oraz zbiorowiska roślinności słonolubnej w strefie przybrzeżnej w okolicach Rewy;
- Na zróżnicowanym morfologicznie obszarze Kępy Oksywskiej przeważają zbocza o północnej i północno-zachodniej ekspozycji niekorzystne dla rekreacji (poza okresem zalegania pokrywy śnieżnej, korzystnej dla sportów zimowych), zbocza południowe są zalesione. Cennymi zbiorowiskami roślinnymi są murawy naklifowe;

- Na wydmach przybrzeżnych (Rewa-Mechelinki) występują ubogie zbiorowiska wydmuchrzycy piaskowej i piaskownicy zwyczajnej z jedną z największych populacji chronionego mikołajka nadmorskiego w województwie (na południe od Rewy),
- Nadmorską i pradoliną część gminy charakteryzuje bogactwo gniazdujących ptaków;
- Jakość środowiska: wody ujściowego odcinka Zagórskiej Strugi sklasyfikowano w 2001 r. w klasie III ze względu na wysoki poziom związków fosforu i materii organicznej (pod względem sanitarnym – klasa II), wody Kanału Łyńskiego pomimo dobrej jakości wielu wskaźników uznano za pozaklasowe z względu na bardzo wysokie stężenia chlorofilu „a”. Główne źródła zanieczyszczeń wód powierzchniowych stanowią oczyszczalnia ścieków „Dębogórze” oraz Baza Paliw nr 21 w Dębogórze zrzucające ścieki do kanału Leniwego. W 2003 r. kąpielisko w Rewie było dopuszczone do kąpieli, a w Mechelinkach – zamknięte;
- Złoża polihalityów Mechelinki udokumentowano w rejonie Mostowych Błot: powierzchnia ok. 6,4 km², głębokość 123 do 185 m, przeciętna zawartość NaCl wynosi ponad 97%. W celu zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego kraju przewiduje się gromadzenie w złożu gazu ziemnego po wyłukaniu metodą ługowania 11 kawern. Wyługowana solanka ma być odprowadzona do Zatoki Puckiej. Planowana pojemność zbiorników 250 mln m³ gazu.

II.3. Kierunki zagospodarowania przestrzennego

- **Gmina jest predysponowana do rozwoju następujących funkcji:**
 - **mieszaniowej** (duże zapotrzebowania na tereny budowlane w sąsiedztwie Gdyni)
 - **rekreacyjnej i turystycznej** o znaczeniu lokalnym (walory nadmorskie w sąsiedztwie dużego miasta)
 - **rolniczej** związanej z rynkiem zbytu w aglomeracji
 - **gospodarczo-składowej i wytwórczej** w strefach uciążliwości istniejących obiektów uciążliwych.
- **Rozwój rekreacji lokalnej i regionalnej** zakłada się w strefie nadmorskiej od Rewy po Mechelinki i Pierwoszyno. Przewiduje się ciąg ścieżek rowerowych i spacerowych z punktami widokowymi oraz rozwój infrastruktury dla uprawiania sportów morskich (żeglarstwo, windsurfing), w tym lokalizację przystani żeglarskich (wariantowo w Mechelinkach i Rewie)
- W strefie nadmorskiej przyjmuje się następujące zasady zagospodarowania, służące m.in. odciążeniu turystycznemu Półwyspu Helskiego:

- W strefie brzegowej dopuszcza się wyłącznie: użytkowanie plażowe oraz stanie rybacko-turystyczne w Rewie i Mechelinkach, sezonowe przystanie jachtowe, hangary na sprzęt, pomosty stałe i sezonowe (np. pływające pomosty kąpieliskowe dla zwiększenia pojemności i odciążenia brzegów), urządzone zejścia na plażę i punkty widokowe w części klifowej wybrzeża.
- Baza noclegowa wyłącznie w jednostkach osadniczych i na terenach ich bezpośredniego sąsiedztwa, głównie w Mechelinkach, Pierwoszynie i Rewie (kwatery prywatne, pensjonaty, agroturystyka) oraz ewentualnie stadnina i ujeżdżalnia koni,
- Na dojściach z jednostek osadniczych do plaży zakłada się plenerowe urządzenia sportowo-rekreacyjne i usługowe,
- Teren nr 14 w obrębie Pierwoszyno – proj. usługi turystyki z dużym udziałem zieleni i miejscem masowych imprez plenerowych z uwzględnieniem ochrony Klifu Mechelińskiego
- Teren nr 17 w obrębie Mechelinki – proponuje się m.in. budownictwo letniskowe i usługi turystyki (po zrealizowaniu dennego wylotu kolektora z oczyszczalni ścieków i oczyszczeniu wód zatoki możliwość udostępnienia plaży i kąpieliska oraz rozwoju turystyki i sportów wodnych (żeglarstwo, windsurfing), możliwość lokalizacji przystani żeglarskiej; konieczna ochrona klifu, wskazane ścieżki rowerowe i szlaki piesze. Opracowany jest dla terenu mpzp⁴,
- Teren 22 w obrębie Rewa – dominująca funkcja: mieszkalnictwo i usługi turystyki z dużym udziałem zieleni; możliwość lokalizacji sezonowej przystani żeglarskiej; Opracowany jest dla terenu mpzp;
- Teren 24 w obrębie Dębogórze i Mosty na obszarze proj. obszaru górniczego, w części przeznaczony pod lokalizację zakładu głównego podziemnych magazynów gazu, pozostały teren proponowany pod zabudowę produkcyjną, bazy, składy, rzemiosło, przemysł; od N ograniczony kolektorem sanitarnym, od południa – droga wojewódzka;

⁴ w 2008 r. rozpoczęto badania dna morskiego pod budowę przystani rybacko-jachtowej w Mechelinkach)

- Teren 25 po całkowitej rekultywacji składowiska popiołów⁵ proponowana funkcja usług turystyki z dużym udziałem zieleni; możliwość lokalizacji sezonowej przystani żeglarskiej po przeprowadzeniu badań i analiz oraz zagwarantowaniu przez Urząd Morski utrzymania drogi wodnej; wskazane ścieżki rowerowe i szlaki piesze.
- Teren nr 28 w Pogórze pomiędzy drogą gminną a terenami wojskowymi. Projektowane m.in. usługi sportu i rekreacji
- **Tereny przemysłowe** (położone poza pasem nadbrzeżnym) przewiduje się w sąsiedztwie bezzbiornikowych magazynów gazu (i bazy paliw „Naftobazy”, a tereny baz i składów w strefie uciążliwości lotniska w Pogórze (Babie Doły):
 - Teren nr 12 położony w obrębach: Kazimierz, Dębogórze i Mosty – dominująca funkcja przemysł, w szczególności energochłonny z racji możliwości wykorzystania energii z projektowanych magazynów gazu; dopuszcza się lokalizację budownictwa, usług produkcyjnych; obszar ograniczony od północy kanałem sanitarnym odprowadzającym ścieki z oczyszczalni oraz proj. gazociągami w/c, zaś od południa lasem; wskazane ścieżki rowerowe i szlaki piesze wzdłuż wybrzeża, na terenach podmokłych i zalewowych dopuszcza się jedynie lokalizację pól namiotowych i campingów,
 - Teren nr 30 – składowisko popiołów do likwidacji rekultywacji w kierunku turystycznym lub rolniczym (np. uprawa wierzby energetycznej);
- **Zakaz lokalizacji zabudowy dotyczy:**
 - Rezerwatu Mechelińskie Łąki,
 - projektowanego stanowiska dokumentacyjnego „Klif Mecheliński”,
 - terenów leśnych i projektowanych do zalesienia,
 - stref ograniczonego użytkowania od obiektów uciążliwych, obiektów wojskowych, linii energetycznych wysokiego napięcia,
 - wałów przeciwpowodziowych, terenów międzywala i zalewowych;
- **Tereny cenne przyrodniczo** proponowane do objęcia ochroną:
 - stanowisko dokumentacyjne „Klif Mecheliński”,
 - zespół przyrodniczo-krajobrazowy Meander Kaszubski (nadzatokowy rolniczy fragment pradoliny Redy,

⁵ które leży w pasie nadbrzeżnym!! Wg Studium Gdyni Osady z oczyszczalni ścieków w Dębogórze po procesie fermentacji, są spalane a częściowo wykorzystywane do rekultywacji wyłączanych z eksploatacji kwater składowiska popiołów w Rewie. Ilość wytwarzanych osadów wynosi 20 tys. ton/rok. Wydajność spalarni wynosi 80 ton/dobę. Popioły ze spalania osadów składowane są na składowisku o powierzchni 25 000 m², zlokalizowanym w granicach terenu oczyszczalni.

- projektowane obszary Natura 2000 (dyrektywa ptasia i siedliskowa),

- **Komunikacja projektowana**

- projektowana Trasa Rowerowa Nadmorska (Hanzeatycka Trasa Rowerowa R-10)
 - wzdłuż wybrzeża Bałtyku;

- **Oczyszczanie ścieków, regulacja stosunków wodnych:**

- Rozbudowa i modernizacja oczyszczalni ścieków Dębogórze (planowane do 2006r),
- Wyprowadzenie oczyszczonych ścieków kolektorem podmorskim w głąb Zatoki Puckiej o długości 1,0 km wraz z przepompownią,
- Wylot rowu melioracyjnego B-5 do Zatoki Puckiej zabezpieczyć przed zamulaniem poprzez budowę przyczółka wylotowego;

- **Infrastruktura wojskowa**

- Kompleks lotniskowy Babie Doły - Dowództwo Marynarki Wojennej nie przewiduje zmian przeznaczenia lotniska – planowane ograniczenia w użytkowaniu terenów przylegających od północnego zachodu do lotniska dla celów systemu elektroświatelnego; (zgodnie z polityką województwa układ lotnisk (Gdańsk-Pruszcz Gdański - Babie Doły mógłby stanowić pasażersko-towarowy węzeł lotniczy w rejonie Bałtyku),
- Planowany rurociąg paliwowy ze strefą bezpieczeństwa 30-35 m z Bazy Morskiej w Gdyni do składów jednostek wojskowych w Dębogórze.

- **Zagrożenia:**

- Normy bezpieczeństwa dla zagrożony odcinków brzegów morskich przyjęto zgodnie z opracowaniem „Podstawy przyrodnicze, techniczne i organizacyjno-prawne oraz przedsięwzięcia strategii ochrony brzegów morskich”. Ponadto proponuje się sporządzenie mpzp dla pasa wzdłuż linii brzegu morskiego o szerokości co najmniej 500 m,
- Zagrożenie zalaniem wskutek wezbrań sztormowych i prognozowany wzrost poziomu morza dotyczy terenów położonych poniżej rzędnej 2,5 m npm. w obrębach geodezyjnych Rewa, Mechelinki i Mosty (proj. użytek ekologiczny „Rewskie Błota”) i rezerwatu Mechelińskie łąki zalecane ograniczone inwestowanie – konieczność budowy systemu odwadniającego z przepompownią dla miejscowości Rewa,

- Obiekty uciążliwe (składowisko odpadów paleniskowych, oczyszczalnia ścieków z wylotem oczyszczonych ścieków do zatoki k. Mechelinek, Naftobazy, lotnisko.

III) STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY PUCK 2003, gł. projektant G. Sieniawska, Przedsiębiorstwo Projektowo-Realizacyjne „DOM”, Starogard Gdański

III.1. Główne funkcje gminy: rolnictwo, funkcje gospodarcze (produkcyjne i usługowe), **mieszkańciewe, rekreacyjne**

III.2. Synteza uwarunkowań:

- korzystne położenie gminy wzdłuż pasów dróg wojewódzkich Reda – Hel (nr 216) i Celbowo – Słupsk (213), nad Zatoką Pucką w odległości 100-1000 m od morza, w małej odległości od dużych ośrodków miejskich (Gdynia, Reda, Rumia, Puck, Wejherowo),
- bardzo duże nagromadzenie wartościowych obszarów przyrodniczych (w tym wybrzeże klifowe i płaskie, miejsca naturalnej przyrody, zróżnicowany krajobraz, rezerваты przyrody: Beka, Bielawa, Darżlubskie Buki, fragment Nadmorskiego Parku Krajobrazowego z otuliną), duży potencjał wodny (w tym zasoby ujęć wodnych), duży zróżnicowany potencjał surowcowy (piaski i żwiry – Mrzezino w eksploatacji, ility – Werblinia w eksploatacji, piaski szklarskie – Połchowo nie eksploatowane, polihalit i sól kamienna – nie przewiduje się eksploatacji),
- spore możliwości rozwoju przestrzennego miejscowości bez kolizji ze środowiskiem,
- tereny zainwestowania skupione są przeważnie wokół historycznych ośrodków wiejskich, posiadających historyczne założenia urbanistyczne, mało zabudowy rozproszonej,
- dobre skomunikowanie z Aglomeracją Gdańską układem drogowym i kolejowym, gęsta sieć dróg powiatowych i gminnych,
- w zakresie infrastruktury technicznej: dobre zaopatrzenie w wodę, sprawna i o dużych możliwościach przejęcia ścieków oczyszczalnia w Swarzewie, lecz spore braki w kanalizacji sanitarnej⁶; składowisko odpadów w Łebczu,
- napływ zanieczyszczeń z sąsiednich gmin (zanieczyszczenie wód płynących),

⁶ wg GUS w 2006 r. tylko 23% ogółu ludności korzystało z oczyszczalni ścieków, w tym jedynie 18% – z oczyszczalni o podwyższonym usuwaniu biogenów),

- zagrożenie degradacją krajobrazu i środowiska kulturowego przez nadmierne, niekontrolowane zainwestowanie,
- duży ruch tranzytowy szczególnie w okresie letnim, zły stan dróg gminnych,
- zagrożenie powodziowe stwarza Zatoka Pucka oraz rzeki Reda, Gizdepka, Płutnica (zagrożenie odmorskie obejmuje obszar nadzatokowy położony na północ od Pucka i wschodni rejon doliny Redy; powodzią odlądową zagrożone są tereny polderów w pradolinach Redy, Płutnicy i w dolinie Gizdepki oraz Potoku Błądzikowskiego),
- słabe w stosunku do potrzeb zainwestowanie turystyczno-rekreacyjne,
- obiekty potencjalnie uciążliwe dla środowiska: Gospodarstwo Rolne POLFART w Rzucewie, zakład eksploatacji kruszyw w Mrzeżynie, oczyszczalnia ścieków w Swarzewie, składowisko odpadów w Łebczu⁷.

III.3. Kierunki zagospodarowania przestrzennego

- w zakresie funkcji produkcyjnych i usługowych: wyznaczenie, poprzez plany miejscowe, oferty dla działalności gospodarczej z podziałem na branże, w rejonach atrakcyjnych dla inwestorów, blisko zewnętrznych korytarzy komunikacyjnych i głównych ośrodków rozwoju gminy,
- W zakresie funkcji mieszkaniowych: wyznaczenie i przygotowanie oferty terenów inwestycyjnych w rejonach o korzystnych warunkach inwestowania (w pobliżu istniejącego i planowanego uzbrojenia), blisko zewnętrznych korytarzy komunikacyjnych i głównych ośrodków rozwoju gminy, w czystym ekologicznie środowisku i urozmaiconym krajobrazie,
- W zakresie funkcji rekreacyjnych: zwiększenie wykorzystania walorów Zatoki Puckiej i rozwój turystyki, dostosowany do chłonności turystycznej strefy brzegowej i funkcji ochronnych (zaleca się wytyczenie i urządzenie ścieżek spacerowych na obszarach przyległych do obszarów intensywnego zainwestowania rekreacyjnego i oddalenie form zainwestowania koncentrującego duży ruch użytkowników od obszarów o niskiej odporności takich jak klify i wydmy; wyznaczenie rejonów kwalifikujących się do rozwoju funkcji turystyki krajoznawczej; wyznaczenie, poprzez plany miejscowe, obszarów realizacji obiektów obsługi ruchu turystycznego (szlaki, miejsca widokowe i miejsca odpoczynku), miejsc kwalifikujących się do lokalizacji kąpielisk i stworzenie infrastruktury obsługującej, rozwój agroturystyki, wyznaczenie i realizacja systemu ścieżek rowerowych oraz atrakcyjnych tras turystycznych;

⁷ Wg Planu Gospodarki Odpadami dla woj. pomorskiego, przewidziane do zamknięcia

- W zakresie poprawy warunków ekologicznych: rozbudowa sieci wodociągowej i kanalizacji sanitarnej, ochrona naturalnych ekosystemów strefy brzegowej Zatoki Puckiej i naturalnego charakteru jej brzegów, ochrona zlewni rzek Płutnicy i Gizdepi ze względu na czystość kąpielisk morskich, ochrona regionalnych walorów krajobrazowych;
- W zakresie obszarów i obiektów chronionych proponuje się uznanie za stanowisko dokumentacyjne przyrody nieożywionej: „Klif Ostoniński”, obejmujący fragment czynnego klifu wraz z porastającymi go naturalnymi naklifowymi zbiorowiskami roślinnymi; w celu ochrony morskich zasobów archeologicznych proponuje się wpis do rejestru zabytków obiektów położonych na obszarze Zatoki Puckiej: Jacht rewski „Catharina” i Jacht rewski „Helena”,
- Na terenach przybrzeżnych położonych wzdłuż brzegów Zatoki Puckiej i Gdańskiej obowiązują ograniczenia zagospodarowania; w nadbrzeżnym pasie technicznym zasady gospodarowania i wszelką działalność inwestycyjną należy uzgadniać z Urzędem Morskim;
- Obszary przeznaczone pod zabudowę, w tym do zorganizowanej działalności inwestycyjnej (*uwaga: poniższy wybór ograniczony do strefy przybrzeżnej gminy*)
 - ✓ C. Obszary „przypuckie” w oddziaływaniu miasta, drogi wojewódzkiej, wykorzystujące położenie przy zatoce: przewiduje się rozwój funkcji mieszkaniowych, usługowych terenochłonnych i zaplecza funkcji turystycznych,
 - ✓ D. Obszary „nadzatokowe – północne” (wykorzystanie położenia przy zatoce, w bliskiej odległości od morza, przy drodze wojewódzkiej nr 216): rozwój funkcji rekreacyjnych i obsługi ruchu turystycznego, związanych z rekreacją nadzatokową, rozwój funkcji mieszkaniowych i lotniskowych,
 - ✓ E. obszary „nadzatokowe – wschodnie” – pasmo Rzucewo-Ostonino: rozwój funkcji rekreacyjnych i obsługi ruchu turystycznego, związanych z rekreacją nadzatokową, rozwój funkcji mieszkaniowych i lotniskowych

IV) STUDIUM UWARUNKWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA

JASTARNI, 2005 r. Pracownia Prac Projektowych „PLAN PROJEKT” s.c. Peszkowski-Daniell, Sopot

IV.1. Synteza uwarunkowań rozwoju:

uwarunkowania wynikające z położenia miasta w regionie:

- **funkcje – turystyka wczasowo-wypoczynkowa i funkcje uzdrowiskowe**,
- komunikacja – główna droga wojewódzka Reda-Puck-Władysławowo-Hel planowana do modernizacji, lokalna linia kolejowa o podstawowym znaczeniu dla województwa (rozwój głównie dla celów turystycznych) Gdynia-Reda-Hel, regionalna trasa rowerowa planowana do realizacji w pierwszej kolejności,
- infrastruktura techniczna – gmina znajduje się w zasięgu zintegrowanego, ponadlokalnego systemu zaopatrzenia w wodę, wywóz odpadów komunalnych na składowisko w Swarzenie (Łebcz), energia elektryczna doprowadzana jest z Głównego Punktu Zasilania Władysławowo;

uwarunkowania wynikające z zainwestowania i dotychczasowego przeznaczenia:

- tereny zainwestowane – w trzech ośrodkach: Kuźnicy, Jastarni i Juracie,
- główna koncentracja zabudowy mieszkaniowej – w Jastarni,
- funkcja obsługi turystów i tereny rekreacji przenikają się na obszarach trzech miejscowości:
 - ✓ w pasie przylegającym do Zatoki – dominującym, związanym z plażą (z bazą hotelową, wczasowo – wypoczynkową i sportową),
 - ✓ w pasie przylegającym do otwartego morza – opartym o kompleksy leśne z rozproszonymi obiektami usługowymi i wypoczynkowymi;
 - ✓ na terenie miasta znajduje się ok. 30 obiektów hotelowych, pensjonatowych i wypoczynkowych, łącznie ok. 3900 miejsc noclegowych (w tym ok. 2100 całorocznych). Obiekty hotelowe i ośrodki szkoleniowo-wypoczynkowe zlokalizowane są w Jastarni i Juracie, ponadto w obrębie Jastarni znajdują się 4 ośrodki campingowe.
 - ✓ miasto posiada znaczną liczbę kwater prywatnych. Wiele domów budowanych jest z założeniem możliwości wynajmu pokoi dla letników.
- centrum usługowe – na terenie Jastarni i w Juracie wzdłuż głównego ciągu pieszego osi funkcjonalnej tej miejscowości,
- tereny sportu, w tym przede wszystkim ośrodki windsurfingu – na obrzeżach terenów zainwestowanych, nad Zatoką - szkoły windsurfingu: Jurata (2), Kuźnica(1 szkoła), Jastarnia (2).
- funkcja rybołówstwa, bazuje na jednostkach indywidualnych, (porty) – w Jastarni

i w Kuźnicy w sąsiedztwie terenów zainwestowanych:

- ✓ port morski (rybacki, żeglugi przybrzeżnej i jachtowy) – Jastarnia; w 2003 r. rejestrowano 21 kutrów rybackich, 43 rybackie łodzie motorowe, przystań jachtowa dla ok. 30 jachtów, przystań żeglugi pasażerskiej,
 - ✓ przystań rybacka – Kuźnica; w 2003 r. - 32 rybackie łodzie motorowe,
 - ✓ Przetwórstwo rybne (wędzarnie – Jastarnia, Kuźnica) ulega stopniowej likwidacji
- Jastarnia – miasto zainwestowane, zagospodarowane, z niewielkimi możliwościami rozwoju przede wszystkim poprzez przekształcenia i wymianę zabudowy, większe tereny niezabudowane stanowiące potencjalne możliwości rozwoju położone są w rejonie ulicy Polnej i Pażecy;
- Potencjał rekreacyjny Jastarni określono w opracowaniu ekofizjograficznym miasta Jastarnia (PROEKO Biuro Projektów i Wdrożeń Proekologicznych, Gdańsk kwiecień 2005 r.) do Studium. Przydatność (chłonność) rekreacyjną typów siedlisk leśnych Jastarni przedstawiono w podziale na:
- ✓ siedliska o braku przydatności rekreacyjnej (najmniejsza chłonność): obszary leżące bezpośrednio na zapleczu plaży, w tym wały wydmowe, uprawy i młodniki do 20 lat – w obrębie tej strefy penetracja piasza powinna być ograniczona do urządzonych przejść na plażę;
 - ✓ siedliska o bardzo małej przydatności dla rekreacji, w tym bory suche, młode drzewostany na wszystkich siedliskach na obszarach wydmowych oraz murawy – należy dążyć do ograniczenia przestrzennego penetracji poprzez właściwe zagospodarowanie, w tym urządzenie tras spacerowych;
 - ✓ siedliska średnio odporne, w tym łąki, zbiorowiska, torfowiskowe i zaroślowe na równinach akumulacyjnych od strony Zatoki Puckiej;
 - ✓ siedliska odporne, w tym łąki i pastwiska wilgotne, łąki halofilne, oraz szuwały.
 - ✓ empirycznie wykazano, że na terenach o nachyleniu przekraczającym 10° występuje silny wzrost zniszczeń pokrywy roślinnej i podłoża w stosunku do terenów równinnych, co związane jest z odmienną mechaniką nacisku. Środowisko przyrodnicze, ze względu na mały potencjał samoregulacyjno-odpornościowy, nie jest w stanie tym procesom samoistnie przeciwdziałać. W związku z tym wszystkie tereny o nachyleniu przekraczającym 10°, bez względu na charakter występujących siedlisk, zaliczono do grupy o bardzo małej chłonności. Dodatkowym elementem decydującym o takiej ocenie jest rodzaj podłoża, jakim są głównie niestabilne piaski wydmowe. Wszystkie te uwarunkowania powodują, że

bardzo małą chłonność należy utożsamić z wykluczeniem z użytkowania rekreacyjnego.

- Najważniejszym przyrodniczym terenem rekreacyjnym na obszarze Jastarni jest strefa brzegowa morza, szczególnie plaża (z racji możliwości korzystania z różnych form wypoczynku: kąpiele słonecznych i wodnych, sportów wodnych), zarówno od strony otwartego morza jak i Zatoki Puckiej. Naturalna plaża nadzatokowa jest bardzo wąska i posiada wychodnie poziomów torfowych. Wzdłuż części obszaru opracowania występuje plaża utworzona z refulatu z dna Zatoki Puckiej. Plaże Półwyspu Helskiego wzdłuż brzegu Zatoki Puckiej są jedynymi w Polsce plażami o ekspozycji południowej.
- Pojemność bazy rekreacyjnej warunkują stan i standard jej rozwoju oraz charakter przyrodniczy otoczenia, przy czym tworzące je zalesione wydmy nie są obiektem szczególnego zainteresowania tzw. rekreantów. Biorąc pod uwagę intensywność rekreacyjnego wykorzystania miejscowości gminy, proponuje się utrzymać istniejące przejścia, bez tworzenia nowych.
- **rejonu rekreacyjne przyzatokowe** - o zróżnicowanych walorach przyrodniczych i rekreacyjnych (brzeg Zatoki Puckiej częściowo ze sztuczną plażą, wał wydmy, torfowiska, itd.) – przebieg ścieżki rowerowej i ścieżek przyrodniczych (edukacja ekologiczna) w rejonie Jastarni i Juraty; częściowo zainwestowanie rekreacyjne (baza noclegowa); atrakcyjność krajobrazowa zarówno w skali makro (relacja krajobrazowa ląd - Zatoka Pucka i jej wybrzeże), jak i mikro (np. łąki, szuwary, torfowiska, wglądy krajobrazowe).

uwarunkowania wynikające z ochrony przyrody:

- cały obszar miasta znajduje się w granicach Nadmorskiego Parku Krajobrazowego,
- występuje tu 1 użytek ekologiczny „Torfowe Kłyle” (planowana zmiana granic), planowane są 2 kolejne,
- Jastarnia znajduje się w zasięgu obszarów objętych i planowanych do objęcia ochroną w ramach programu Natura 2000, (Jastarnia bezpośrednio sąsiaduje z Obszarem Specjalnej Ochrony Ptaków Zatoka Pucka PLB220005. OSO PLB220005 Zatoka Pucka obejmuje obszar o powierzchni 0,4 ha w gminie Jastarnia i 61107,6 ha położonych na wodach przybrzeżnych Morza Bałtyckiego),
- podstawą racjonalnego wykorzystania potencjału środowiska i kształtowania równowagi ekologicznej gminy jest zachowanie i wzmocnienie osnowy ekologicznej.

uwarunkowania wynikające z przepisów o uzdrowiskach i możliwości rozwoju funkcji uzdrowiskowej:

- miejscowości Jastarnia i Jurata objęte zostały przepisami nie obowiązującej już Ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o uzdrowiskach i leczeniu uzdrowiskowym,
- w rejonie Półwyspu Helskiego istnieje możliwość eksploatacji wód mineralnych;

uwarunkowania wynikające z zagrożeń bezpieczeństwa ludności i jej mienia

w Jastarni występuje zagrożenie powodziowe o charakterze: zalewowym (w przypadku spiętrzenia wody w Zatoce Puckiej lub w otwartym morzu i przerwania wałów wydmowych i wydm), podsiąkowym (w efekcie podniesienia się poziomu wody w morzu) i opadowym (w przypadku długotrwałych opadów deszczu i utrudnionej infiltracji wody w utworach torfowych równin i zagłębień hydrogenicznych);

uwarunkowania wynikające ze stanu prawnego gruntów:

grunty osób fizycznych zajmujące 25% powierzchni gminy, w dużej części charakteryzują się skomplikowaną geometrią (wąskie, nawet 2-metrowej szerokości, długie, często ponad 200 m długości, działki różnych właścicieli, również nieznanymi), ich przeznaczenie na cele budowlane wymaga scaleń i nowych podziałów geodezyjnych.

uwarunkowania wynikające z systemu komunikacyjnego:

- znaczne obciążenia ruchowe, z typowymi dla obszarów rekreacyjnych zjawiskami szczytów komunikacyjnych oraz powszechnego niekontrolowanego parkowania samochodów, wywołują znaczne uciążliwości komunikacyjne, oraz wzrost zagrożenia bezpieczeństwa, szczególnie w rejonach wzmożonego ruchu pieszego; odczuwa się niedobory powierzchni parkingowych, stałych i sezonowych,
- obecne zainwestowanie kolei posiada potencjalne możliwości zdecydowanego zwiększenia usług w zakresie przewozów osobowych,
- na terenie miasta istnieją dogodne, nie w pełni wykorzystywane potencjalne możliwości rozwoju żeglugi pasażerskiej, zapewniającej atrakcyjne turystycznie powiązania komunikacyjne z wybrzeżem Zatoki Gdańskiej, w oparciu o infrastrukturę techniczną portu rybackiego w Jastarni.

uwarunkowania wynikające z uzbrojenia terenu:

- stan systemu zaopatrzenia w wodę jest zadowalający,

- stan systemu w zakresie odprowadzania ścieków jest zadowalający; Jastarnia jest w większości skanalizowana. Ścieki z Jastarni, Juraty i Kuźnicy kierowane są do oczyszczalni Jastarnia – Jurata. Oczyszczalnia ścieków komunalnych w Jastarni jest oczyszczalnią mechaniczno-biologiczną o przepustowości 4800 m³/dobę. Oczyszczone ścieki są odprowadzane w głąb Zatoki Puckiej rurociągiem zrzutowym o długości ok. 1600 m. Ilość oczyszczanych ścieków wg danych z 2002 r. wyniosła 1284 m³/d. Odsetek ludności korzystającej z kanalizacji wynosi ok. 99%. Z uwagi na specyficzne ukształtowanie terenu, ścieki z terenów skanalizowanych odpływają grawitacyjnie do 15 przepompowni (2 na terenie Kuźnicy, 7 w Jastarni, 5 w Juracie i 1 na terenie Helu – Bór) współpracujących z rurociągiem tłocznym, przesyłającym je do oczyszczalni zlokalizowanej w Juracie. Długość sieci kanalizacji sanitarnej (kanały grawitacyjne i rurociągi tłoczne) wynosi ok. 60 km. Oczyszczalnia przejmuje ścieki z gminy Jastarnia i części miasta Hel (dzielnica Bór). Ścieki oczyszczone odprowadzane są przewodem tłocznym do Zatoki Puckiej na odległość ok. 1 600 m. Oczyszczalnia nie pracuje stabilnie i nie osiąga – szczególnie w okresie maksymalnego obciążenia w sezonie letnim – wymaganych efektów oczyszczania ścieków.
- Oczyszczalnia ścieków wymaga modernizacji; konieczna jest także zmiana kierunku odprowadzania ścieków oczyszczonych - do otwartego morza.
- stan odprowadzania wód opadowych nie jest zadowalający; dotyczy to zwłaszcza Juraty, gdzie ostatecznego rozwiązania wymaga problem niedokończonej budowy kanalizacji deszczowej; warunki odwodnienia miasta, są trudne, szczególnie w okresach jesienno – zimowych. Dodatkowe problemy występują w zakresie odprowadzania wód opadowych do odbiorników. W przekrojach poprzecznych teren mierzei wznosi się w kierunku morza otwartego osiągając na wydmach rzędne do kilku m n.p.m. Na tych obszarach poziom wód gruntowych występuje na głębokości ok. 1,5 – 2,0 m ppt.,
- na terenie gminy, w szczególności na odcinku pomiędzy Kuźnicą i Jastarnią występuje zagrożenie powodzią; planowanie urbanistyczne powinno to zagrożenie uwzględnić,
- stan systemu zaopatrzenia w ciepło nie jest zadowalający; wysoki udział paliw stałych (przede wszystkim węgla i koksu, których udział w strukturze zużycia paliw wynosi 36,7%) w bilansie energetycznym wpływa negatywnie na stan klimatu aerosanitarne miasta; stan ten jest niekorzystny ze względu na położenie

w nadmorskim Parku Krajobrazowym, funkcje turystyczno – wypoczynkowe miasta i jego predyspozycje uzdrowiskowe,

- na terenie gminy nie ma systemu dystrybucji gazu przewodowego,
- stan zaopatrzenia gminy w energię elektryczną jest zadowalający.

IV.2. Synteza kierunków zagospodarowania przestrzennego

Główne funkcje miasta:

o zasięgu ponadlokalnym:

- rekreacja - obsługa turystyki, wypoczynek, sport,
- usługi – organizacja kongresów i innych spotkań, gastronomia, kultura,
- lecznictwo uzdrowiskowe;

o zasięgu lokalnym:

- mieszkalnictwo wraz z podstawową obsługą mieszkańców,
- rybołówstwo;

Pożądane kierunki rozwoju struktury funkcjonalno – przestrzennej:

Jastarnia jest miastem o znikomych możliwościach rozwoju, który polegać może jedynie na uzupełnieniach i przekształceniach istniejącej zabudowy; tereny wolne od zabudowy stanowiące rezerwy rozwojowe skupiają się w rejonie ul. Polnej i Pażecy;

Kierunki rozwoju struktury funkcjonalno – przestrzennej:

- ✓ **zainwestowanie** rozwijać się będzie w trzech jednostkach strukturalnych: Kuźnicy, Jastarni i Juracie, w rejonach istniejących terenów budowlanych;
- ✓ **funkcja rekreacji - obsługa turystyki, sport, wypoczynek** rozwijać się będzie na obszarach trzech miejscowości (Kuźnicy, Jastarni i Juraty): w pasie przylegającym do Zatoki – związanym z plażą (z bazą hotelową, wczasowo – wypoczynkową i sportową), w pasie przylegającym do otwartego morza – opartym o kompleksy leśne z rozproszonymi obiektami usługowymi i wypoczynkowymi,
- ✓ **funkcja usługowa** rozwijać się będzie na terenie Jastarni oraz w Juracie wzdłuż głównego ciągu pieszego osi funkcjonalnej tej miejscowości,
- ✓ **funkcja uzdrowiskowa** rozwijać się będzie w Juracie i Jastarni (zakład balneologiczny, baza sanatoryjno-rehabilitacyjna),

- ✓ **rozwój zabudowy mieszkaniowej** wystąpi w Jastarni i Juracie; przewidywana liczba mieszkańców gminy – ok. 4500 osób; zakładany rozwój mieszkalnictwa o ok. 40 000 m² powierzchni użytkowej (średnia wielkość domu mieszkalnego – 250 m² powierzchni użytkowej, w tym pokoje gościnne),
- ✓ **funkcja rybołówstwa** koncentrować się będzie w Jastarni i w Kuźnicy;

Ochrona dziedzictwa kulturowego:

- zakłada się ochronę obiektów i zespołów wpisanych do rejestru zabytków,
- wskazuje się kolejne obiekty do objęcia ochroną poprzez wpisanie do rejestru zabytków,
- zakłada się zachowanie charakteru architektury i skali zabudowy z początku XX wieku, a także kontynuację sytuowania nowej zabudowy jako wolnostojących obiektów wśród zieleni;
-

Ochrona i kształtowanie środowiska przyrodniczego:

- utrzymanie zasady przyrodniczej osnowy miasta, na którą składają się:
 - ✓ kompleksy leśne porastające wydmy w pasie mierzejowym,
 - ✓ bezleśne równiny od strony Zatoki Puckiej,
- „wpasowanie” projektowanych, powierzchniowych struktur inwestycyjnych, w tym ewentualnych liniowych (infrastrukturalnych) w układ lokalnej osnowy ekologicznej, z zakazem likwidowania jej elementów i z minimalizacją naruszania jej ciągłości przestrzennej,
- ochrona zasobów zieleni miejskiej, w tym wszystkim lasów, parków, alei i zieleni przyulicznej,
- na obszarze łąk wilgotnych i świeżych oraz młak turzycowych preferowane użytkowanie kośne,
- planowane formy ochrony przyrody:
 - ✓ obszar Natura 2000 –planuje się wyznaczenie Specjalnego obszaru ochrony siedlisk Zatoka Pucka i Półwysep Helski (PLH 220032),
 - ✓ 2 nowe użytki ekologiczne – „Każa” - nieleśne zbiorowiska roślinne charakterystycznych dla ekstensywnie zagospodarowanych wybrzeży niskich, „Góra Lubek” - wydmy krajobraz z dobrze wykształconymi borami nadmorskimi i bogatą populacją paprotki zwyczajnej; oraz zmiana granic użytku ekologicznego „Torfowe Ktyle”,

Obszary przewidziane do przekształceń i rehabilitacji:

- Jastarnia - tereny przyportowe – uporządkowanie przestrzenne, w tym zagospodarowanie na cele rekreacyjne (tereny położone po wschodniej stronie portu) oraz na cele gospodarcze związane z obsługą portu i rybołówstwa (tereny położone po zachodniej stronie portu)
- Jastarnia - tereny byłych wędzarni – uporządkowanie przestrzenne, zmiana funkcji (mieszkalnictwo, usługi, rekreacja), uzupełnienie wyposażenia terenu w zieleń.

Kierunki rozwoju systemu transportowego:

- przebudowa drogi wojewódzkiej nr 216,
- wprowadzenie w połączeniach kolejowych z Trójmiastem, specjalistycznego niskopojemnego taboru, który poprzez zwiększenie częstotliwości, dostępności i wygody podróżowania stanowiłby alternatywę dla dojazdów samochodem osobowym,
- intensyfikacja i uatrakcyjnienie przewozów pasażerskich żeglugi przybrzeżnej,
- wprowadzenie zasad polityki parkingowej dla poszczególnych typów zagospodarowania,
- rozwój komunikacji rowerowej, posiadającej na terenie gminy szczególnie korzystne warunki funkcjonowania jako atrakcja turystyczno-rekreacyjna, a także wygodny, bezpieczny transport na krótkie odległości pomiędzy miejscowościami Półwyspu Helskiego;

Kierunki rozwoju systemów infrastruktury technicznej (priorytety):

- w zakresie zaopatrzenia w wodę: ewentualna rozbudowa sieci rozdzielczych, lokalizacja tych inwestycji może być ustalona dopiero w fazie planowania miejscowego,
- w zakresie odprowadzania i oczyszczania ścieków: modernizacja oczyszczalni ścieków, zmiana kierunku odprowadzania ścieków oczyszczonych, ewentualna rozbudowa sieci kanałów bocznych do ustalenia w planach miejscowych,
- w zakresie odprowadzenia wód opadowych:
 - ✓ odprowadzenie wód opadowych ze zrealizowanych odcinków kanalizacji deszczowej w Juracie poprzez przepompownie do projektowanych zbiorników ewaporacyjno-filtracyjnych, docelowo, po zmianie kierunku odprowadzenia oczyszczonych ścieków sanitarnych do obecnego rurociągu odprowadzającego ścieki do zatoki,

- ✓ w Jastarni wg projektu kanalizacji deszczowej,
- ✓ z pozostałych terenów poprzez nawierzchnie półprzepuszczalne odpływy powierzchniowe zakończone studniami chłonnymi, stawami filtracyjnymi itp.,
- w zakresie zaopatrzenia w gaz:
 - ✓ budowa sieci rozdzielczych średniego ciśnienia w obszarze zabudowy miejskiej,

Funkcje jednostek urbanistycznych:

KUŹNICA – Funkcje: dominujące – rekreacja – wypoczynek, sport, uzupełniające – usługowe związane z obsługą rekreacji, mieszkalnictwo z podstawową obsługą mieszkańców, rybołówstwo, w tym

w rejonie przystani rybackiej, przewiduje się budowę zaplecza dla sprzętu rybaków i urządzeń rekreacyjno-sportowych stacja wodna, molo (pomost) i parking w rejonie pd.-wschodniej granicy historycznego zespołu ruralistycznego,

JASTARNIA – Funkcje: dominujące – rekreacja (obsługa turystyki, wypoczynek, sport), usługi (organizacja kongresów i innych spotkań, gastronomia, kultura), lecznictwo uzdrowiskowe, oraz funkcje uzupełniające - mieszkalnictwo wraz z podstawową obsługą mieszkańców, gospodarka morska, rybołówstwo w tym m.in.:

- tereny sportowo-rekreacyjne przewiduje się w rejonie obecnego lądowiska, po wyeliminowaniu kolizji z granicami użytku ekologicznego „Torfowe Ktyle” poprzez ustanowienie nowej granicy tego użytku,
- w granicach portu morskiego przewiduje się funkcje z zakresu sportów wodnych,
- w rejonie północnej granicy portu zakłada się odgięcie ulicy Mickiewicza w kierunku północnym,
- usługi turystyczne (np. zajazd, tawerna), parking w rejonie campingu „Maszoperia”,
- molo u wylotu ciągu spacerowego ulicy Stelmaszczyka,
- marina jachtowa (pomosty pływające), bosmanat, tawerna żeglarska w rejonie portu,
- ciąg spacerowo-widokowy, i deptak „międzymorze”, łączący port z Domem Zdrojowym
- większe zespoły zabudowy mieszkaniowo-pensjonatowej w rejonie Pażecy i ul. Polnej.

JURATA – funkcje: dominujące – rekreacja (obsługa turystyki, wypoczynek, sport), usługi (organizacja kongresów i innych spotkań, gastronomia, kultura), lecznictwo uzdrowiskowe oraz funkcje uzupełniające – mieszkalnictwo wraz z podstawową obsługą mieszkańców, w tym zakład balneologiczny w oparciu o podziemne zasoby wód mineralnych.

V) STUDIUM UWARUNKWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA

HEL, 2000-2003, Biuro Planowania Przestrzennego w Gdańsku

Główne funkcje: obronność kraju oraz turystyka i wypoczynek,

funkcja uzupełniająca: rybołówstwo straciła na znaczeniu

V.1. Uwarunkowania wynikające z zainwestowania:

Obszar miasta Helu dzieli się na dwie różne części: skoncentrowanej zabudowy obejmującej około 6,5% (140 ha) oraz pozostały obszar w większości porośnięty lasami i w dużej części użytkowany dla celów obronności kraju (granica między obszarami ma przebieg symboliczny);

- Kompleks terenów portowo-przemysłowo-składowych – zakłada się zmiany w sposobie zarządzania terenami portowymi i rozszerzenie funkcji - obok rybackiej, o funkcje związane z turystyką i wypoczynkiem (niezbędna aktualizacja granic portu, ponieważ nie są one adekwatne do obecnego zagospodarowania terenu),
- Kompleksy terenów mieszkaniowo-usługowych – obszar centralny z zabudową skoncentrowaną w enklawie bezleśnej nad Zatoką Pucką (m.in. Fokarium, skansen uzbrojenia, Muzeum Rybołówstwa, latarnia morska),
- Kompleksy terenów ośrodków wypoczynkowych i naukowych:
 - Liczba miejsc noclegowych ogółem w 1999r – 2 340 (6 ośr. wypoczynkowych - 1 408 miejsc, 1 pensjonat – 28, kwatery prywatne – 400, 2 hotele -100, internat garnizonowy - 40, kolonie letnie - 200, 2 pola namiotowe -160; ponadto 3000-4000 turystów weekendowych;
 - Plaże od strony morza szerokie do 100 m, mała plaża od strony Zatoki Puckiej wąska do 10 m;
 - Stacja Magnetyczna Instytutu Geofizyki PAN i Stacja Hydrologiczno-Meteorologiczna Instytutu Meteorologii i Gospodarki Wodnej;
- Kompleks terenów wojskowych z portem wojennym oraz ośrodkiem wypoczynkowym Kancelarii Prezydenta RP (w ewidencji gruntów brak niektórych wydzieleń dla terenów specjalnych: wczasy PKP, szpital wojskowy, wojskowy ośrodek wczasowy),
- Komunikacja: droga wojewódzka nr 216 Reda - Hel, linia kolejowa jednotorowa niezelektryfikowana, 9 parkingów ogólnodostępnych, przystań żeglugi przybrzeżnej w porcie rybackim (przewozy pasażerskie w sezonie letnim 1999 r. wynosiły ogółem 31 tys. osób); światłowody TP S.A. i Netia,

- Gospodarka wodno-ściekowa:
 - Zaopatrzenie w wodę z ujęcia wojskowego, budowa ujęcia komunalnego (studnie na półwyspie zagrożone są zasoleniem i degradacją w przypadku nadmiernej eksploatacji, poziom holoceni nie nadaje się do wykorzystania, pozostają jedynie zasoby plejstoceno-kredowego poziomu wodonośnego zależnego od zasilania wodami opadowymi),
 - Z kanalizacji sanitarnej korzysta ok. 90% mieszkańców (w 2006 r. 100%); oczyszczalnia ścieków usytuowana na terenie wojskowym odprowadza ścieki do Zatoki Puckiej,
 - Na terenie miasta nie ma wód powierzchniowych, część wód opadowych odprowadzana jest do Zat. Puckiej. Nie ma możliwości wprowadzenia pełnego systemu kanalizacji deszczowej ze względu na płytkie zaleganie wód gruntowych i potrzebę zasilania gruntu w wody opadowe,
- Odpady stałe wywożone są na składowisko w Swarzewie (w Łebczu),
- Zaopatrzenie w ciepło: 4 kotłownie opalane paliwem stałym (podlegają modernizacjom), kotłownia olejowa na terenie portu oraz lokalne kotłownie w budynkach użyteczności publicznej i budynkach mieszkalnych i usługowych,
- Planowana gazyfikacja,
- Nieuregulowany stan zarządzania systemami infrastruktury miejskiej uniemożliwia szybką ich modernizację i stwarza zagrożenie dla zasobów wód pitnych.

V.2. Uwarunkowania środowiska przyrodniczego:

- Unikalne wartości przyrodnicze Mierzei Helskiej, czyste wody morskie, plaże i lasy, korzystne warunki zdrowotne stwarzają doskonałe warunki dla wypoczynku,
- Wąski, rozszerzony na cyplu półwysep zbudowany jest z piasków morskich z nadbudowanymi przez wiatr wałami wydmyowymi o wysokości do 5-7m npm wewnątrz obszaru oraz do 20 m npm wzdłuż otwartego morza; tereny zainwestowane leżą na wysokości do 5 m npm,
- Brak wód powierzchniowych; zasoby wód podziemnych nie posiadają naturalnych zlewni i zasilane mogą być jedynie wodami opadowymi z obszaru półwyspu,
- Szczególna podatność obszaru na degradację ze względu na delikatną strukturę geologiczną – nadmierny rozwój funkcji turystycznej może zagrażać wartościom przyrodniczym mierzei,

- Zagrożenie mierzei podniesieniem poziomu morza i abrazją brzegów stwarza zagrożenie funkcjonowania powiązań lądowych miasta - drogowego, kolejowego i energetycznego. Obszar miasta objęty jest w całości ochroną w ramach pasa nadbrzeżnego brzegów morskich - wzdłuż brzegów biegnie pas techniczny, a wewnątrz – pas ochronny,
- Na luźnym i jałowym podłożu piaszczystym, stale wywiewanym, z trudnością gromadzi się próchnica i tworzą się słabe gleby (głównie na utrwalonych roślinnością terenach leśnych),
- Kompleks leśny przecięty drogą i torami kolejowymi, zajmuje większość obszaru poza plażami, terenem zainwestowania miejskiego oraz częściowo terenami wojskowymi,
- Lasy są lasami ochronnymi; dominuje sosna na siedlisku boru suchego i boru świeżego, w obniżeniach – bór wilgotny, ols i bór bagienny (na obszarach leśnych, głównie na obrzeżu miasta zlokalizowane są ośrodki wypoczynkowe,
- Przybrzeżne wody Bałtyku i basen portowy w Helu stanowią ważne zimowisko ptaków (przede wszystkim alkowate i kaczki lodówki),
- przyrodnicze obszary chronione: cały obszar leży w granicach Nadmorskiego Parku Krajobrazowego; dwa istniejące pomniki przyrody i 3 projektowane,
- ochroną Konserwatora Zabytków objęte są: 2 kościoły, kilka domów mieszkalnych, zespół fortyfikacji polskich Rejon Umocnień „Hel” i zespół obiektów fortyfikacji niemieckich – Bateria Schleswig-Holstein.

V.3. Kierunki zagospodarowania przestrzennego

- Funkcja obronności kraju pozostanie jako dominująca (50% ludności miasta jest z nią związana). Dla funkcjonowania obiektów wojskowych należy utrzymać w dobrym stanie technicznym powiązania lądowe Helu – drogę wojewódzka nr 216, linię kolejową z bocznicą, zaopatrzenie w energię elektryczną,
- Funkcja turystyki i wypoczynku będzie funkcją rozwojową i dominującą na równi z obronnością. Ze względu na ograniczone możliwości rozwoju terytorialnego miasta i ochronę środowiska zakłada się stabilizację terenów przeznaczonych pod ośrodki wczasowe, co oznacza stabilizację liczby miejsc noclegowych w ośrodkach na dotychczasowym poziomie. Preferowany jest rozwój bazy noclegowej w pensjonatach i kwaterach prywatnych,
- Rozwój funkcji turystyki i wypoczynku wymaga:
 - organizacji ośrodków przyplażowych, w tym nad otwartym morzem, z szerokim wyposażeniem w usługi (gastronomia, handel, rozrywka, sport),

- przebudowy i rozszerzenia funkcji portu w Helu o przystań dla jachtów (marina), usługi związane z obsługą jachtów i żeglarzy,
- zalecane uruchomienie bezpośredniego połączenia żegluga przybrzeżna w relacji Hel - Śródmieście Gdańska (oprócz istniejącego połączenia Hel – Gdynia),
- organizacja „deptaków” w ul. Wiejskiej oraz Bulwar Nadmorski – ul. Maszopów- ośrodek żeglarski w porcie,
- budowa punktu widokowego o niewielkiej wysokości na Cyplu Helskim w rejonie granicy pomiędzy otwartym morzem a zatoką (w porozumieniu z Urzędem Morskim, jako element ochrony brzegu),
- organizacja ścieżek pieszych i rowerowych z wykorzystaniem obiektów zabytkowych, stanowisk archeologicznych, reliktyw flory i fauny oraz w/w punktu widokowego, latarni morskiej i najwyższego punktu na Helu (Góra Szwedów),
- przedłużenie szlaku turystycznego z Jastarni wzdłuż brzegu otwartego morza.
- Pod nową zabudowę o max. III kondygnacjach przeznacza się następujące kompleksy:
 - teren po wschodniej stronie ul. Dworcowej (pow. 7 ha) w północnej części miasta (teren gminy, należy opracować mpzp) - preferowana zabudowa pensjonatowa i zabudowa mieszkaniowa z pokojami dla wczasowiczów oraz wbudowane usługi handlu i gastronomii,
 - teren po wschodniej stronie ul. Steyera (pow. 5,5 ha) pomiędzy wojskowym ośrodkiem wypoczynkowym i terenem Stacji Geofizycznej przy granicy zainwestowania miejskiego (większość nieużytek, w małej części las - własność Skarbu Państwa w zarządzie Nadleśnictwa Wejherowo) - preferowana zabudowa jw.
- Proponuje się ograniczenie przemysłowego wykorzystania terenów portu na rzecz zagospodarowania turystycznego - obsługa jachtów i żeglarzy (niezbędna aktualizacja granic portu Hel),
- Tzw. mała plaża (pomiędzy portem rybackim a wojskowym) powinna być wyposażona w urządzenia przyplażowe; drugi ośrodek przyplażowy powinien być zlokalizowany od strony otwartego morza,
- Budowa ścieżki rowerowej wzdłuż drogi wojewódzkiej nr 216 i dalej przez miasto do planowanego punktu widokowego na cyplu,
- Proponowana budowa nowego obiektu straży pożarnej o dobrej dostępności komunikacyjnej,

- Na obszarach leśnych (w tym ośrodek Kancelarii Prezydenta RP i wojskowe ośrodki wczasowe), położonych poza terenem skoncentrowanej zabudowy nie zakłada się zmian w użytkowaniu,
- Kierunki rozwoju komunikacji: lokalizację urządzeń towarzyszących takich jak handel, gastronomia, obiekty obsługi ruchu turystycznego, rowerowego, parkingi:
 - Pod urządzenia obsługi komunikacji (stacja paliw, parkingi) proponuje się teren u zbiegu ulic Steyera, Kuracyjnej, Bałtyckiej i Wiejskiej w rejonie wjazdu do portu,
 - Zakłada się utrzymanie przystani żegluga przybrzeżnej w porcie w Helu i powiązań miasta żegluga przybrzeżną z Gdynią, Sopotem i Gdańskiem; zalecane połączenie bezpośrednie z Gdańskiem – Śródmieściem.
- Kierunki rozwoju elektroenergetyki – dla uzyskania pewności zasilania niezbędna budowa niezależnego skojarzonego źródła energii wytwarzającego energię elektryczną i ciepłą w oparciu o olej opałowy lub gaz płynny. Budowę zaleca się powiązać z modernizacją zaopatrzenia w ciepło obiektów wojskowych, lokalizacja w rejonie portu wojennego.
- Gospodarka wodno-ściekowa:
 - wszystkie obiekty w obrębie terenów zainwestowania miejskiego, w tym planowane oraz z terenów specjalnych powinny być zaopatrywane w wodę z ujęcia miejskiego, a ujęcie wojskowe mogłoby funkcjonować jako awaryjne; tereny specjalne i ośrodki wypoczynkowe położone poza obszarem zainwestowania miejskiego mogą także być zaopatrywane w wodę z systemu wodociągowego miasta Jastarni,
 - wszystkie ścieki sanitarne z obszaru zainwestowania miejskiego i terenów przeznaczonych pod zabudowę powinny być odprowadzane do oczyszczalni miejskiej w Helu; ścieki z obiektów wczasowych i terenów specjalnych położonych poza obszarem zainwestowania miejskiego należy odprowadzić do oczyszczalni w Helu lub do oczyszczalni miejskiej w Jastarni,
 - niezbędna jest modernizacja systemów zaopatrzenia w wodę i odprowadzania ścieków,
 - wody opadowe z terenu miasta należy odprowadzać do gruntu, a z ulic, placów, stacji benzynowej i parkingów – do gruntu po podczyszczeniu.
- Ochrona środowiska przyrodniczego - na terenach lasów możliwe jest wyznaczenie zespołów przyrodniczo-krajobrazowych, np. ZP-K „Cypel Helski” oraz użytków

ekologicznych, o ile zostaną zaproponowane w planie ochrony Nadmorskiego Parku Krajobrazowego i uzgodnione z władzami wojskowymi.

- Miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego należy opracować dla:
 - terenu przy ul. Dworcowej przeznaczonego pod nową zabudowę mieszkaniowo-usługową,
 - terenu „małej” plaży,
 - ośrodka przyplażowego nad otwartym morzem, po wcześniejszej koncepcji programowo-przestrzennej.

2.4. Miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego obowiązujące w gminach sąsiadujących z projektem planu;

W celu ustalenia przeznaczenia terenów oraz określenia sposobów ich zagospodarowania i zabudowy samorząd gminny sporządza miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, zwany dalej "planem miejscowym"⁸. Plan miejscowy sporządza się dla fragmentu terenu gminy, popularną praktyką jest sporządzanie planu dla terenu działki pojedynczego inwestora, który finansuje prace planistyczne dla realizacji indywidualnych interesów. Stąd znaczna część terytoriów gminnych nie posiada obowiązujących planów miejscowych. Korzystną okolicznością jest, że – tak jak w przypadku Studiów uwarunkowań... prawie wszystkie gminy położone nad Zatoką prowadzą świadomą politykę przestrzenną i powierzchnia terenów pokrytych planami miejscowymi jest znacząco większa, niż w pozostałym obszarze województwa.

W obszarze pasa nadbrzeżnego otaczającego obszar opracowania oraz terenów portowych obowiązuje 27 planów miejscowych (tab.2.2). Ich udział w pokryciu pasa nadbrzeżnego jest różny. Największy w mieście Pucku, gdzie 2 plany miejscowe obejmują kompleksowo cały teren nadmorski (pas techniczny to około 23 ha, nie wyznaczono granic pasa ochronnego). W gminie Władysławowo plany pokrywają znaczącą większość pasa nadbrzeżnego – z około 227,5 ha, z czego 120,7 ha przypada na pas techniczny a 106,9 ha na pas ochronny, 3 plany obejmują 82,78 ha, przy czym poza planem pozostaje praktycznie tylko obszar rezerwatu „Słone Łąki” wraz z otuliną. W gminie Kosakowo 5 obowiązujących w obszarze przybrzeżnym planów miejscowych zajmuje łącznie powierzchnię 412 ha, przy czym w pasie nadbrzeżnym jest to 235 ha. Stanowi to ok. 26% jego powierzchni (896,82 z czego 59,62 to pas techniczny a 837,2 ochronny). Jednak w pasie nadbrzeżnym znajduje się blisko 210 ha powierzchni rezerwatu „Mechelińskie Łąki” wraz z otuliną oraz ponad 70 ha terenów zamkniętych, można

⁸ W nawiązaniu do art. 14 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym...

więc uznać, że w gminie Kosakowo ustalono przeznaczenie dla ponad połowy powierzchni pasa nadbrzeżnego.

W mieście Gdyni wyznaczono 131,1 ha pasa technicznego i 331,4 ha pasa ochronnego. Ponadto Port Gdynia zajmuje powierzchnię około 750 ha, a położona w pasie nadbrzeżnym część terenów zamkniętych, głównie wojskowych to powierzchnia 83,52 ha. Obszary objęte ochroną rezerwatową – Kępa Redłowska i Klif Oksywski zajmują kolejne 134 ha. Obowiązujące plany zagospodarowania przestrzennego pokrywają powierzchnię 124,2 ha (a więc około połowy całego pasa nadbrzeżnego) oraz blisko 280 ha (30%) powierzchni portu.

W gminie wiejskiej Puck nie ustalono pasa ochronnego, wyznaczony pas techniczny to ok. 480 ha. Obowiązujące w pasie nadbrzeżnym 2 plany miejscowe, łącznie pokrywają powierzchnię ok. 136 ha. Po odliczeniu z terenu pasa nadbrzeżnego 195 ha rezerwatu Beka, okazuje się, że w gminie Puck powierzchnia terenów o prawie ustalonym przeznaczeniu znacznie przekracza połowę ustalonego pasa nadbrzeżnego.

Bardzo niewielkie powierzchnie pokrywają plany miejscowe w gminach Jastarnia i Hel. Terytoria tych jednostek samorządowych w całości leżą w granicach pasa nadbrzeżnego, jednak powierzchnia obowiązujących planów pokrywa tam zaledwie 2,20 ha w Jastarni i 2,86 ha w Helu.

Tab. 2.2. Miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego w gminach sąsiadujących z obszarem sporządzanego planu, oddziaływujące w sposób bezpośredni lub pośredni na wody przybrzeżne Zatoki Gdańskiej:

I.	MIASTO GDYNIA
I-1	Numer uchwały, data uchwalenia, nazwa planu miejscowego; XII/471/99 z dnia 27 października 1999, zmiana ⁹ mpzp części dzielnicy Oksywie, rejon ulic Nasykowej i Śmidowicza
a	Powierzchnia i opis granic obszaru objęty planem; Obszar o powierzchni 8,8 ha położony w południowej części dzielnicy Oksywie, pomiędzy ulicą Nasykową od strony zachodniej, terenem leśnym od strony północnej, terenami wojskowymi od strony wschodniej i ulicą Śmidowicza od strony południowej.

⁹ Plany miejscowe zmieniane tą uchwałą utraciły ważność.

b	Relacje obszaru objętego planem do pasa nadbrzeżnego: Nie dotyczy.
c	Ustalenia planu bezpośrednio znaczące dla wód przybrzeżnych: Nie zawiera.
d	Ustalenia planu pośrednio znaczące dla wód przybrzeżnych: Plan położony w bezpośrednim sąsiedztwie terenów portowych zawiera ustalenia dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zabudowy usługowej, infrastruktury towarzyszącej i zieleni.
I-2	XXIV/542/04 z dnia 27 października 2004, mpzp części dzielnicy Śródmieście, rejon ulic Hryniewickiego, Waszyngtona i Alei Zjednoczenia
a	Obszar o powierzchni 6,58 ha, którego granice przebiegają od północy wzdłuż ul. Hryniewickiego, od wschodu Nabrzeża Prezydenta, od południa Alei Zjednoczenia, od zachodu ul. Waszyngtona.
b	Obejmuje około 2,58 ha terenów położonych w pasie technicznym; granica pasa technicznego przebiega w odległości 12,0 m od krawędzi nabrzeża; pozostała część terenów położona w pasie ochronnym.
c	Ustalenia dla terenów mają za zadanie kształtowanie ogólnodostępnych przestrzeni publicznych o wysokiej atrakcyjności, zapewniające warunki dla ożywionej aktywności społeczeństwa Gdyni i turystów. Ścieki deszczowe odprowadzić za pośrednictwem miejskiej sieci kanalizacji deszczowej, do Basenu Prezydenta; wody opadowe z nowej zabudowy oraz z projektowanych dróg dojazdowych i utwardzonych placów odprowadzić projektowaną siecią kanalizacji deszczowej do Basenu Prezydenta; wszystkie wyloty do Basenu winny być uzbrojone w odstożniki szlamu i separatory substancji ropopochodnych.
d	<ul style="list-style-type: none"> - 3,63 ha teren usług kultury, rekreacji, centrum kongresowo-hotelowego; wyklucza się funkcję mieszkaniową; powierzchni biologicznie czynnej nie ustala się; - 0,86 ha teren zespołu mieszkalno-biurowo-usługowego; dopuszcza się powierzchnię biologicznie czynną nawet 0%; - 0,68 ha teren zamknięty; - 0,59 ha teren zieleni urządzonej z ciągiem pieszo-jezdnym; - 0,81 tereny komunikacji.
I-3	XXVIII/647/05 z dnia 23 lutego 2005, mpzp części dzielnicy Oksywie, rejon ulic Dickmana,

	Muchowskiego i Kępa Oksywska
a	Obszar o powierzchni 36,38 ha, którego granice przebiegają od północy wzdłuż terenów wojskowych, od wschodu wzdłuż ulicy Muchowskiego obejmując teren istniejącego cmentarza wojskowego i tereny posesji przy ul. Muchowskiego 16, od południa wzdłuż terenów wojskowych, od zachodu wzdłuż wschodnich granic działek budynków mieszkalnych położonych przy ul. Apenińskiej, następnie wzdłuż ulicy Bosmańskiej i Dickmana.
b	Ok. 5.5 ha w pasie ochronnym, ok. 1,1 ha w pasie technicznym.
c	W granicach pasa technicznego znajduje się fragment terenu zamkniętego, ujętego w planie pod numerem karty 72.
d	W pasie ochronnym znalazł się cmentarz wojskowy o powierzchni 3,65 ha; W sąsiedztwie pasa ochronnego zapisano ustalenia dla istniejących i projektowanych terenów zabudowy mieszkaniowej jedno i wielorodzinnej, terenów usługowych komercyjnych i publicznych, zieleni urządzonej, upraw rolnych i komunikacji; Całość terenów planu od akwenu Zatoki Gdańskiej oddzielają tereny zamknięte;
I-4	XXXII/754/05 z dnia 22 czerwca 2005, mpzp Kamiennej Góry
a	Obszar o powierzchni 53,39 ha, którego granice przebiegają od północy wzdłuż północnych linii rozgraniczających ulic Armii Krajowej i Zawiszy Czarnego, od wschodu wzdłuż linii brzegowej morza i ciągu pieszego w przedłużeniu Bulwaru Nadmorskiego do ulicy Zawiszy Czarnego, od południa wzdłuż południowych linii rozgraniczających Alei Marszałka Piłsudskiego i ulicy Ignacego Krasickiego, od zachodu wzdłuż zachodnich linii rozgraniczających ulicy Juliusza Słowackiego i ciągu pieszego w przedłużeniu tej ulicy,
b	Ok. 11,93 ha w pasie ochronnym oraz ok. 2,30 ha w pasie technicznym.
c	- 3,05 ha zieleni urządzonej, publiczny ciąg pieszy wzdłuż linii brzegowej; częściowo w granicach pasa technicznego ;
d	- 0,18 ha usługi kultury, Muzeum Marynarki Wojennej, Muzeum Miasta Gdyni; - 0,48 ha obiekty usługi nauki i szkolnictwa wyższego (Akademii Morskiej); - 0,67 ha tereny usług turystycznych; - 3,43 ha zabytkowa zabudowa jednorodzinna wolnostojąca oraz małe domy mieszkalne do 4 mieszkań; - 2,42 ha tereny zamknięte przewidziane do zmiany przeznaczenia; - 0,18 ha zieleni urządzonej, zabudowa usług turystycznych; - 3,38 ha tereny zieleni ochronnej klifu i zieleni urządzonej; - 0,91 ha tereny komunikacji; W pasie ochronnym oraz poza nim, przyległe do jego granic znajduje się Klif Kamiennej Góry

	<p>wraz ze strefą krawędziową, który stanowi w całości obszar zagrożony osuwaniem się mas ziemnych. Ustala się strefę ochrony klifu będącą pasem terenu od podnóża klifu do ok. 20-metrowej odległości od górnej krawędzi klifu w kierunku lądu, w strefie ochrony klifu obowiązuje zakaz wznoszenia budynków i budowli oraz realizacji podziemnych urządzeń infrastruktury technicznej, za wyjątkiem niezbędnych przejść pieszych i ewentualnych tarasów widokowych oraz obiektów służących zapewnieniu stateczności klifu. Dopuszcza się adaptacje istniejących budynków i urządzeń bez prawa ich rozbudowy; na obszarze planu występują inne tereny potencjalnie narażone na osuwanie się mas ziemnych, (oznaczone na rysunku planu), wszelkie inwestycje na tych terenach powinny być poprzedzone szczegółowym rozpoznaniem budowy geologicznej i ustaleniem warunków ich posadowienia z uwzględnieniem stateczności skarp – zgodnie z obowiązującymi przepisami.</p> <p>Odprowadzenie wód opadowych z powierzchni utwardzonych dróg i placów do sieci kanalizacji deszczowej; z terenów zabudowy jednorodzinnej w maksymalnym stopniu na tereny zieleni w granicach własnych działek po sprawdzeniu możliwości gruntowo-wodnych oraz w sposób uniemożliwiający zalewanie sąsiednich działek, z zastrzeżeniem zakazu wprowadzania wód opadowych do ziemi na terenach potencjalnie narażonych na osuwanie się mas ziemnych.</p> <p>W obszarze bezpośrednio przyległym do pasa nadbrzeżnego zapisano ustalenia dla w znacznej części zabytkowej zabudowy: mieszkaniowej jednorodzinnej, małych domów mieszkalnych do 4 lokali, oraz zabudowy wielorodzinnej do 4 kondygnacji, zabudowy usług oświaty i wychowania oraz usług komercyjnych, podziemnych parkingów, terenów zieleni, infrastruktury i komunikacji.</p>
I-5	IV/46/07 z dnia 24 stycznia 2007, mpzp rejonu Portu Zachodniego w Gdyni
a	Obszar o powierzchni 270,64 ha, którego granice przebiegają od strony południowej wzdłuż terenów kolejowych (stacja Gdynia Port), od strony zachodniej i północnej wzdłuż terenów kolejowych (tory rozrządowe i terminalowe BCT), od strony wschodniej wzdłuż terenów portu handlowego, wokół zachodniej części kanału portowego i dalej wzdłuż ulicy Energetyków.
b	Część obszaru znajduje się w granicach Morskiego Portu Gdynia.
c	<p>W granicach obszaru objętego planem znajdują się morskie wody wewnętrzne;</p> <p>Plan zawiera ustalenia dla:</p> <ul style="list-style-type: none"> - 77,42 ha terenów produkcyjnych, składów i magazynów oraz zabudowy usługowej Portu Morskiego Gdynia; - 60,38 ha terenów Portu Morskiego; - 20,52 ha teren morskich wód wewnętrznych przeznaczonych na poszerzenie basenów portowych oraz rozbudowę nabrzeży.

d	<ul style="list-style-type: none"> - 30,42 ha terenów produkcyjnych, składów i magazynów nie związanych bezpośrednio z portem morskim; - 4,15 ha terenów ujęć wody, obiektów i urządzeń zaopatrzenia w wodę oraz kanalizacji; - 2,94 ha terenów infrastruktury ciepłownictwa; - 2,57 ha terenów zieleni urządzonej – ujścia Potoku Chyłońskiego; - 17,48 ha tereny torów i budowli transportu kolejowego; - 23,84 ha tereny komunikacji, drogi główne ruchu przyspieszonego, trasa Kwiatkowskiego i planowana Droga Czerwona; - 18,79 ha tereny komunikacji, drogi zbiorcze, lokalne i wewnętrzne; - 12,14 ha tereny zamknięte, przewidziane do zmiany przeznaczenia na cele komunikacji drogowej, urządzeń kolejowych, morskich wód wewnętrznych oraz zieleni urządzonej.
I-6	IV/47/07 z dnia 24 stycznia 2007, mpzp części nadmorskiej dzielnicy Orłowo
a	Obszar o powierzchni 59,55 ha, którego granice przebiegają od północy wzdłuż terenów leśnych oraz na zapleczu zabudowy przy ul. Szyprów, od zachodu wzdłuż Alei Zwycięstwa, od południa wzdłuż ul. Świętopętka oraz doliny Potoku Kolibkowskiego (obejmując zabudowę przy ul. Świętopętka) i od wschodu brzegiem morza.
b	Obejmuje teren pasa ochronnego na powierzchni 15,89 ha oraz ok. 8,2 ha pasa technicznego.
c	<ul style="list-style-type: none"> - 2,03 ha teren brzegu morskiego, plaży, przystani rybackiej; dopuszcza się lokalizację w granicach przystani obiektów związanych z jej funkcjonowaniem; poza granicami przystani obiektów obsługi plaży, magazynów sprzętu, plenerowej teatralnej sceny letniej; - 0,12 ha teren zieleni ekologicznej nieurządzonej; zakaz zabudowy za wyjątkiem obiektów małej architektury; dopuszcza się działania przyczyniające się do zachowania aktualnych struktur przyrodniczych; zagospodarowanie należy podporządkować zachowaniu bioróżnorodności, ciągłości przestrzennej ekosystemów, ochronie wód i powierzchni ziemi oraz kształtowaniu harmonijnego krajobrazu; całość terenu w pasie technicznym; - 1,71 ha zabytkowy „Zespół ruralistyczno – kuracyjny Orłowo” teren usług oświaty, wychowania, zdrowia, opieki sanatoryjnej i turystyki, zabudowa jednorodzinna; do rewaloryzacji i uzupełnienia; powierzchnia zabudowy do 30%, biologicznie czynna powyżej 50%; całość terenu w pasie technicznym; - 0,96 ha tereny usług turystycznych i zabudowy jednorodzinnej i wielorodzinnej niskiej, częściowo do rewitalizacji i modernizacji bez powiększania powierzchni zabudowy; powierzchnia biologicznie czynna min. 35%; całość terenu w pasie technicznym; - 2,65 ha tereny zieleni publicznej z dopuszczeniem sezonowej zabudowy usług turystycznych: gastronomii, handlu, obsługi plaży; zakaz trwałej zabudowy za wyjątkiem sanitariatów i obsługi plaży do 20% powierzchni; całość terenu w pasie technicznym;

	<ul style="list-style-type: none"> - Ok. 0,90 ha tereny komunikacji położone w pasie technicznym; - 0,03 ha tereny infrastruktury technicznej – stacje trafo położone w pasie technicznym; <p>W obszarze planu znajduje się przystań rybacka w granicach ustalonych zarządzeniem nr 3 Naczelnego Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni z dnia 23 września 1991 r. w sprawie ustalenia granic lądowych dla morskich przystani rybackich położonych w obrębie pasa technicznego zarządzanego przez Urząd Morski w Gdyni (Dz. Urz. Woj. Gd. nr 19 poz. 133).</p> <p>Zgodnie z ustawą z dnia 28 marca 2003 r. o ustanowieniu programu wieloletniego „Program ochrony brzegów morskich” planowana jest ochrona brzegu morskiego. Dla brzegu w Gdyni Orłowie ustalono wymagany poziom zabezpieczenia zapewniający ochronę przed zdarzeniem mogącym wystąpić 1 raz na 50 lat z wyłączeniem obszaru pomiędzy 80,925 – 81,120 kilometrem, dla którego ustalono poziom zabezpieczenia zapewniający ochronę przed zdarzeniem mogącym wystąpić 1 raz na 200 lat.</p>
d	<ul style="list-style-type: none"> - 0,73 ha tereny zieleni parkowej i zabezpieczającej skarpe; zakaz zabudowy; - 0,57 teren usług turystyki z dopuszczeniem funkcji mieszkaniowej w zabudowie wielorodzinnej niskiej; minimalna powierzchnia usług 40%; - 0,85 ha teren usług turystyki i kultury; powierzchnia zabudowy do 30%, biologicznie czynna min. 35%; - 10,09 ha tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, bliźniaczej oraz budynków do 4 mieszkań; drobne usługi turystyczne (wynajem pokoi); dopuszcza się budowę nowych budynków usługowych; minimalna powierzchnia działki budowlanej 500 m²; powierzchnia zabudowy 35-40%, powierzchnia biologicznie czynna pow. 35%; - 0,24 ha tereny infrastruktury technicznej zagospodarowane zielenią; - 3,5 ha tereny komunikacji. <p>Odprowadzenie wód opadowych z powierzchni utwardzonych dróg i placów do sieci kanalizacji deszczowej; z terenów zabudowy jednorodzinnej w maksymalnym stopniu na tereny zieleni w granicach własnych działek po sprawdzeniu możliwości gruntowo-wodnych oraz w sposób uniemożliwiający zalewanie sąsiednich działek, z zastrzeżeniem zakazu wprowadzania wód opadowych do ziemi na terenach potencjalnie narażonych na osuwanie się mas ziemnych.</p> <p>W obszarze bezpośrednio przyległym do pasa nadbrzeżnego zapisano ustalenia dla zabudowy: mieszkaniowej rezydencjalnej, jednorodzinnej oraz małych domów mieszkalnych do 4 lokali, zabudowy usług oświaty i wychowania, kultury, sportu i rekreacji oraz turystyki, terenów zieleni, infrastruktury i komunikacji.</p> <p>W obszarze planu występują tereny potencjalnie narażone na osuwanie się mas ziemnych, (oznaczone na rysunku planu), wszelkie inwestycje na tych terenach powinny być poprzedzone szczegółowym rozpoznaniem budowy geologicznej i ustaleniem warunków ich posadowienia</p>

	<p>z uwzględnieniem stateczności skarp – zgodnie z obowiązującymi przepisami;</p> <p>Plan kształtuje osnovę ekologiczną obszaru poprzez zachowanie terenów leśnych, zadrzewionych, obniżen terenowych, wód płynących, wyłączonej spod zabudowy korytarzy ekologicznych, obejmujących doliny rzeki Kaczej i Potoku Kolibkowskiego, zapewniających powiązania osnovy ekologicznej Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego ze strefą brzegową Zatoki Gdańskiej oraz ustalenie przeznaczenia terenów tworzących system korytarzy ekologicznych pod różne kategorie zieleni.</p>
I-7	<p>IV/48/07 z dnia 24 stycznia 2007, mpzp części nadmorskiej dzielnicy Orłowo rejon Alei Zwycięstwa i ul. Świętopełka</p>
a	<p>Obszar o powierzchni 55,85 ha, którego granice przebiegają od północy wzdłuż Potoku Kolibkowskiego, od wschodu wzdłuż brzegu Zatoki Gdańskiej, od południa wzdłuż granicy administracyjnej miasta Gdyni, od zachodu wzdłuż alei Zwycięstwa.</p>
b	<p>Obejmuje teren pasa ochronnego na powierzchni 36,97 ha oraz ok. 8,2 ha pasa technicznego.</p>
c	<p>Na obszarze planu występują tereny zagrożone zalewaniem wodami morskimi wskutek spiętrzeń sztormowych i oddziaływania fal. Na terenach tych obowiązuje zakaz wznoszenia budynków i budowli, za wyjątkiem sezonowych obiektów (rozbieralnych po 120 dniach), związanych z rekreacyjnym wykorzystaniem plaż, obiektów gospodarki wodnej, systemów ochrony brzegów oraz odpowiednio zorganizowanych ciągów pieszych i rowerowych. Norma bezpieczeństwa brzegu wynosi dla obszaru planu – 20 lat, co oznacza, że wystarczające jest jego zabezpieczenie przed sztormem o prawdopodobieństwie zdarzenia raz na 20 lat.</p> <p>Klif nadmorski wraz ze strefą krawędziową stanowi obszar zagrożony osuwaniem się mas ziemnych. Ustala się strefę ochrony klifu od podnóża klifu do ok. 20-metrowej ekwidystanty od górnej krawędzi klifu w kierunku lądu, oznaczona na rysunku planu. W strefie ochrony klifu obowiązuje zakaz wznoszenia budynków i budowli oraz realizacji podziemnych urządzeń infrastruktury technicznej, za wyjątkiem niezbędnych przejść pieszych i ewentualnych miejsc widokowych oraz obiektów służących zapewnieniu stateczności klifu. Dopuszcza się adaptacje/rekonstrukcje istniejących,</p> <p>a także budowę nowych obiektów architektury ogrodowej, pod warunkiem pozytywnych wyników badań geotechnicznych wykazujących, że nie wpłynie to na wzrost zagrożenia stateczności klifu.</p> <p>Na obszarze planu występują tereny potencjalnie narażone na osuwanie się mas ziemnych, wszelkie inwestycje budowlane na tych terenach powinny być poprzedzone szczegółowym rozpoznaniem budowy geologicznej i ustaleniem kategorii geotechnicznej warunków ich posadowienia z uwzględnieniem stateczności skarp.</p> <p>Odprowadzenie wód opadowych poprzez zagospodarowane na terenie oraz do miejskiej sieci</p>

	<p>kanalizacji deszczowej; wymaga się podczyszczenia wód odprowadzanych z utwardzonych dróg i parkingów; Potok Kolibkowski należy przystosować do przejścia i bezpiecznego odprowadzenia dodatkowego przepływu wody ze zwiększonego zrzutu wód opadowych i roztopowych.</p> <p>W celu zwiększenia retencyjności cieku należy powiększyć istniejący staw.</p> <p>Na terenie znajduje się infrastruktura podziemna Marynarki Wojennej.</p> <ul style="list-style-type: none"> - 2,98 ha teren brzegu morskiego i plaży; zakaz zabudowy za wyjątkiem sezonowych obiektów (rozbieralnych po 120 dniach), związanych z rekreacyjnym wykorzystaniem plaż, obiektów gospodarki wodnej, systemów ochrony brzegów oraz odpowiednio zorganizowanych ciągów pieszych i rowerowych; - 45,71 ha teren planowanego ogrodu botanicznego: zieleń urządzone, usługi nauki, szkolnictwa wyższego i oświaty, usługi kultury i turystyki; dopuszcza się ograniczona możliwość realizacji zabudowy związanej z prowadzoną działalnością; ustala się rewaloryzację istniejącego zespołu dworsko-parkowego Kolibki; teren znajduje się częściowo w granicach pasa technicznego. - 4,07 ha położony w obrębie zespołu parkowo – krajobrazowego Kolibki teren leśny, spełniający rolę ochrony zachowawczej klifu; ustala się zakaz wznoszenia budynków i budowli oraz realizacji podziemnych urządzeń infrastruktury technicznej, za wyjątkiem obiektów służących zapewnieniu stateczności klifu oraz odpowiednio zorganizowanych przejść i ścieżek; większa część terenu znajduje się w granicach pasa technicznego; - 1,64 ha – położony w obrębie zespołu parkowo-krajobrazowego Kolibki teren zieleni urządzonej służącej umocnieniu i ochronie zachowawczej skarp; zakaz zabudowy; część terenu położona jest w granicach pasa technicznego.
d	- 1,45 ha – Jar Swelini, zieleń chroniona i użytek ekologiczny oraz filtr gruntowo-wegetacyjny ścieków deszczowych ze zbiornikiem retencyjnym na potoku Swelini; zakaz zabudowy.
I-9	XIII/311/07 z dnia 24 października 2007, mpzp części dzielnicy Oksywie, rejon ulic Dickmana i Osada Rybacka
a	Obszar o powierzchni 26,13 ha, którego granice przebiegają od północy wzdłuż terenów wojskowych, od wschodu wzdłuż linii brzegowej Zatoki Gdańskiej, od południa wzdłuż terenów wojskowych, od zachodu wzdłuż linii rozgraniczającej ul. Dickmana.
b	Całość obszaru objętego planem znajduje się w pasie nadbrzeżnym.
c	Dla brzegu w Gdyni Oksywiu ustalono wymagany poziom zabezpieczenia (normę bezpieczeństwa brzegu) zapewniający ochronę przed zdarzeniem mogącym wystąpić 1 raz na 50 lat, z wyłączeniem obszaru oznaczonego na rysunku planu), dla którego ustalono poziom zabezpieczenia zapewniający ochronę przed zdarzeniem mogącym wystąpić 1 raz na 200 lat.
	Na obszarze objętym planem znajduje się morska przystań rybacka w granicach ustalonych

	<p>zarządzeniem nr 3 Naczelnego Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni z dnia 23 września 1991 r. w sprawie ustalenia granic lądowych dla morskich przystani rybackich położonych w obrębie pasa technicznego zarządzanego przez Urząd Morski w Gdyni (Dz. Urz. Woj. Gd. nr 19, poz. 133). Przewidywana jest zmiana granic morskiej przystani rybackiej do granic oznaczonych na rysunku planu jako projektowane.</p> <p>Plan ustala strefę ochrony klifu, oznaczoną na rysunku planu, będącą pasem terenu o szerokości wynoszącej trzy wysokości klifu liczone od jego podstawy (około 100-105 m), której granica przebiega w odległości nie mniejszej niż 20 m od górnej krawędzi klifu. W strefie ochrony klifu obowiązuje zakaz wznoszenia budynków i budowli oraz realizacji podziemnych urządzeń infrastruktury technicznej, za wyjątkiem urządzeń służących funkcjonowaniu przystani morskiej, niezbędnych, odpowiednio zorganizowanych przejść pieszych i ewentualnych miejsc widokowych oraz obiektów służących zapewnieniu stateczności klifu. W strefie ochrony klifu dopuszcza się adaptację oraz przebudowę istniejącej zabudowy bez prawa jej rozbudowy lub nadbudowy.</p> <p>Ustalenia szczegółowe dla terenów wydzielonych liniami rozgraniczającymi:</p> <ul style="list-style-type: none"> - 1,03 ha brzeg morski i plaża; dopuszczone działania ochrony brzegu morskiego; teren częściowo znajduje się w strefie istniejącej i planowanej do modernizacji przystani rybackiej; - 4,90 ha tereny zieleni ekologicznej w strefie ochrony klifu; zagospodarowanie należy podporządkować zachowaniu bioróżnorodności, ciągłości przestrzennej ekosystemów, ochronie wód i powierzchni ziemi oraz kształtowaniu harmonijnego krajobrazu; zakaz zabudowy; całość w granicach pasa technicznego; - 2,97 ha teren usług turystycznych, adaptowana zabudowa i funkcje gospodarcze przystani rybackiej; część terenów znajduje się w pasie technicznym; dopuszcza się zmianę funkcji istniejących, uzupełnienie i modernizację zabudowy; minimalna powierzchnia biologicznie czynna 30%; - 0,06 ha tereny urządzeń przystani morskiej; dopuszczona nowa zabudowa do intensywności 50%, wysokości do 2 kondygnacji.
<p>d</p>	<ul style="list-style-type: none"> - 9,75 ha terenów rolniczych, częściowo w strefie ochrony klifu; bez prawa zabudowy; - 0,94 ha teren usług turystycznych, adaptowana zabudowa i funkcje gospodarcze przystani rybackiej; dopuszcza się zmianę funkcji istniejących, uzupełnienie i modernizację zabudowy; powierzchnia zabudowy do 30%, minimalna powierzchnia biologicznie czynna 30%; - 2,81 ha tereny usług sportu i turystyki – pole namiotowe, kemping; dopuszczona wyłącznie zabudowa sezonowa i trwała zabudowa zaplecza usług o określonych w planie gabarytach; powierzchnia biologicznie czynna 60%; - 0,07 ha teren infrastruktury technicznej;

	<ul style="list-style-type: none"> - 0,70 ha teren parkingu; dopuszczona zabudowa sezonowa; - 1,09 ha tereny komunikacji; - 1,79 ha teren zamknięty.
--	---

II.	GMINA KOSAKOWO
II-1	<p>XXVI/92/04 z dnia 19 grudnia 2004 r. mpzp wsi Rewa. Przystąpiono do zmiany Uchwałą nr IX/41/07 z dnia 26 kwietnia 2007 r.</p> <p>Przystąpienie do zmiany uzasadniono potrzebą wykorzystania terenów przyplażowych gminnych na cele ogólnodostępnej turystyki i wypoczynku oraz wnioskami mieszkańców o zwiększenie zapisanej w planie wysokości budynków hotelowych i pensjonatowych.</p>
a	Obszar obejmuje ok. 162,8 ha.
b	Całość obszaru położona jest w pasie nadbrzeżnym.
c	<ul style="list-style-type: none"> - 0,49 ha 2 tereny przystani rybackich, bez zabudowy, dopuszcza się urządzenia dla obsługi przystani; - 7,62 ha 3 tereny plaży, wydm i zieleni nadmorskiej; na 2 terenach zakaz zabudowy za wyjątkiem urządzeń obsługi plaży i pomostów, na trzecim ciąg spacerowy, dopuszczono obiekty gastronomii i handlu oraz urządzenie zaplecza przystani jachtowej i rybackiej; całość w pasie technicznym; dopuszczono budowę urządzeń przeciwpowodziowych i przeciwsztormowych z materiałów naturalnych; - 0,19 ha tereny planowanej zabudowy usługowej i handlu w pasie technicznym; - 1,07 ha usługi turystyczne; planowany ośrodek żeglarski z hotelem, gastronomią i zapleczem przystani, wypożyczalnię sprzętu; powierzchnia zabudowy 30-40%, biologicznie czynna 25-30%; całość w pasie technicznym; - 2,01 ha istniejąca zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i usługowa m. Rewa, częściowo o znacznych wartościach konserwatorskich do zachowania, uporządkowania i częściowo uzupełnienia; położona w pasie technicznym; maksymalna powierzchnia zabudowy 25-35% minimalna powierzchnia biologicznie czynna 50%; - 0,38 ha zieleń parkowa w pasie technicznym.
d	<ul style="list-style-type: none"> - 14,47 ha istniejąca zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i usługowa m. Rewa, częściowo o znacznych wartościach konserwatorskich do zachowania, uporządkowania i częściowo uzupełnienia; maksymalna powierzchnia zabudowy 25-35% minimalna powierzchnia biologicznie czynna 50%;

	<ul style="list-style-type: none"> - 21,27 ha planowana zabudowa mieszkaniowa maksymalna powierzchnia zabudowy 20-30% minimalna powierzchnia biologicznie czynna 60%; - 3,28 ha usługi turystyczne, pensjonaty, hotele z dużym udziałem zieleni urządzonej; - 4,53 ha camping, pole namiotowe, caravanning, gastronomia, usługi turystyczne, wypożyczalnie związane z uprawianiem sportów wodnych; powierzchnia biologicznie czynna 705, zabudowa do 10%; - 1,29 ha tereny parkingów z dopuszczeniem usług turystycznych – informacji turystycznej, handlu sezonowego i wypożyczalni sprzętu; - 3,04 ha na istniejącym siedlisku rolniczym planowana zabudowa usługowa z towarzyszeniem mieszkań właścicieli, pracowników; powierzchnia zabudowy do 30%, powierzchnia biologicznie czynna minimum 40%; - 3,07 ha usługi sportu i rekreacji, boiska sportowe z zapleczem, zabudowa do 0,50 ha; - 0,36 ha tereny istniejącej produkcji, usług, uciążliwych składów; - 0,24 ha teren planowanych usług publicznych; - 2,48 ha zieleń parkowa, planowany kościół z plebanią; - 51,56 ha tereny rolne, głównie użytki zielone z ograniczonym dopuszczeniem użytkowania rekreacyjnego, wody powierzchniowe; - 18,50 ha teren rezerwatu przyrody „Mechelińskie Łąki” oraz tereny zieleni ekologiczno-krajobrazowej, ogród dydaktyczny; zakaz zabudowy, dopuszczalne urządzenie szlaków spacerowych, punktu obserwacji ptaków; - 15,20 ha tereny komunikacji wraz ze skwerami; - 0,05 ha teren infrastruktury technicznej.
II-2	XLIII/29/06 z dnia 31 maja 2006 mpzp nieruchomości położonych w Mostach na północ od kanału zrzutowego oczyszczalni ścieków
a	Obszar o powierzchni 87,6 ha. Granice przebiegają: od wschodu wzdłuż granicy Rezerwatu Przyrody „Mechelińskie Łąki”, od południa wzdłuż kanału zrzutowego oczyszczalni ścieków, od zachodu z południa na północ granica przebiega wzdłuż granicy działek nr 1338/5, 995/17, 996/20 i 997 do drogi powiatowej nr 10125, gdzie następnie odbija na północ, następnie wzdłuż działek 1011/2, 1010, przecina działki 1009, 1010, 1015, 1016, 1017, 1018/8, 1018/7, 1018/6, 1018/5 oraz 1033/12, po czym biegnie wzdłuż wschodnich granic wyżej wymienionych działek na południowy zachód, i po granicy działek nr 1014/4, 1020/1 i 1030; od północy granica opracowania planu biegnie wzdłuż granic działek nr 997/2 i 987/2.
b	Część obszaru objętego planem miejscowym znajduje się w granicach pasa ochronnego; ustalenia przyjęte dla tych terenów zapisano w p. „d”.
c	W planie nie zostały zawarte ustalenia dla terenów w pasie technicznym.

d	<ul style="list-style-type: none"> - 3,07 ha zieleni ochronnej wzdłuż cieku wodnego bez prawa zabudowy i przeorywania darni; - 2,79 ha lasów ochronnych; - 19,61 ha terenów rolnych – użytków zielonych; - 14,99 ha zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, hotelowej i pensjonatowej, usług turystycznych, zabudowy letniskowej; powierzchnia zabudowy 20-30%, powierzchnia biologicznie czynna min. 60-70%; minimalna powierzchnia działki: 400-1 000 m² w zależności od formy zabudowy; bez lokalizacji kempingów i pól namiotowych; - 0,50 ha tereny komunikacji.
II-3	VIII/14/07 z dnia 07 marca 2007 mpzp działek położonych przy ul. Nadmorskiej w Mechelinkach
a	Obszar o powierzchni 1.92 ha położony przy ul. Nadmorskiej w Mechelinkach.
b	Całość obszaru planu położona w pasie technicznym.
c	<ul style="list-style-type: none"> - 0,78 ha tereny wydm i plaży; dopuszczona działalność w zakresie zabudowy ochrony brzegu oraz budowy pomostu i przyczółków; teren położony w zasięgu istniejącej i planowanej przystani rybackiej; - 0,08 ha tereny zieleni urządzonej; - 0,24 ha – tereny istniejącej zabudowy rybackiej; docelowe przeznaczenie na usługi turystyczne, zlokalizowane w zieleni urządzonej; bez dalszej rozbudowy; - 0,51 ha teren gospodarstw rybackich;
d	- 0,238 ha tereny komunikacji.
II-4	VIII/25/07 z dnia 28 marca 2007 mpzp nieruchomości położonych w Mostach na południe od kanału zrzutowego oczyszczalni ścieków
a	Obszar o powierzchni 132,9 ha; Granice przebiegają od północy wzdłuż kanału zrzutowego oczyszczalni ścieków, od południa, wschodu i zachodu wzdłuż granicy obrębu geodezyjnego Mosty z wyłączeniem obszarów, dla których plan miejscowy jest już uchwalony.
b	Część obszaru objętego planem miejscowym znajduje się w granicach pasa ochronnego; ustalenia przyjęte dla tych terenów zapisano w p. „d”.
c	W planie nie zostały zawarte ustalenia dla terenów w pasie technicznym.
d	<ul style="list-style-type: none"> - 0,18 ha zieleni ochronnej wzdłuż cieku wodnego bez prawa zabudowy i przeorywania darni; - 0,59 ha teren wód płynących: kanału zrzutowego odprowadzającego oczyszczone ścieki z oczyszczalni w Dębogórze; w przypadku poboru oczyszczonych ścieków do ługowania kawern i zrzutu solanki do kanału należy przyjąć takie rozwiązania techniczne, które gwarantują spełnienie wymogów ochrony środowiska zarówno w trakcie transportu solanki jak jej zrzutu do Zatoki Puckiej; - 0,98 ha zieleni urządzonej wzdłuż przebiegającego kanału; bez zabudowy, dopuszczone

	<p>wykorzystanie rekreacyjne;</p> <ul style="list-style-type: none"> - 0,94 ha istniejące usługi oświaty z towarzyszeniem urządzeń sportu i rekreacji; - 25,28 ha zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, usługowej, hotelowej i pensjonatowej, usług turystycznych w formie zabudowy letniskowej; powierzchnia zabudowy 20-30%, powierzchnia biologicznie czynna min. 60-70%; minimalna powierzchnia działki: 400-800 m² w zależności od formy zabudowy; bez lokalizacji kempingów i pól namiotowych; - 1,59 ha tereny usług komercyjnych, osiedlowego centrum usługowo-handlowego.
II-5	X/47/07 z dnia 30 maja 2007 mpzp części wsi Mechelinki w rejonie ul. Klifowej
a	Obszar o powierzchni 27,3 ha w granicach, które przebiegają od północy wzdłuż ulicy Nadmorskiej, a następnie wzdłuż ulicy Do Morza i granicą osiedla „Cadena”, od wschodu granicą brzegu morskiego, od południa i zachodu granicą wsi Pierwoszyno.
b	Całość obszaru położona w pasie nadbrzeżnym.
c	<p>Wody opadowe z terenów zabudowanych budynkami wielorodzinnymi i usługowymi – do studzienek chłonnych z drenażem rozszczepiającym w obrębie terenów zabudowy wielorodzinnej lub do projektowanych zbiorników retencyjno-filtracyjnych obsadzonych zielenią, a w przypadku niekorzystnych warunków geologicznych – do kanalizacji deszczowej (po jej wybudowaniu); wody opadowe z utwardzonych powierzchni dróg i placów przed wprowadzeniem do odbiornika powinny być oczyszczone.</p> <ul style="list-style-type: none"> - 1,36 ha teren plaży; zakaz działalności budowlanej poza potrzebami ochrony brzegu; - 1,67 ha zieleni ekologiczno-krajobrazowa w strefie ochrony klifu; dopuszczony ciąg pieszo rowerowy, urządzone punkty widokowe; - 2,58 ha zieleni leśna w strefie ochrony klifu; dopuszczone schody terenowe; - 0,15 ha zieleni urządzonej z dopuszczeniem zabudowy sezonowej do 100 m²; teren w pasie technicznym; - 1,38 ha teren zieleni urządzonej z możliwością budowy hoteli, pensjonatów; położony w pasie technicznym; pow. zabudowy do 20%, biologicznie czynna ponad 60%; - 0,20 ha przystań rybacka w pasie technicznym; zabudowa wyłącznie związana z funkcją przystani; - 1,18 ha zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna z towarzyszącymi usługami turystycznymi; powierzchnia zabudowy do 25%, powierzchnia ekologicznie czynna pow. 50%; kempingi, pola biwakowe wykluczone; teren położony w pasie technicznym; - 1,41 ha teren zabudowy letniskowej; Powierzchnia zabudowy do 60m² na działce; pojedynczy większy obiekt dopuszczony do 200 m na usługi publiczne (restauracja); teren w pasie technicznym.
d	- 1,13 ha tereny zieleni leśnej, ekologicznej i krajobrazowej; dopuszczony zbiornik retencyjny

	<p>wód opadowych, urządzenia sportu i rekreacji, poza lasem użytkowanie rolnicze;</p> <ul style="list-style-type: none"> - 4,82 ha tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej z dopuszczeniem usług turystycznych; pow. zabudowy do 20%, biologicznie czynna ponad 50%; - 4,62 ha tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z usługami turystyki; pow. zabudowy do 20%, biologicznie czynna ponad 50%; - 3,35 ha teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z usługami turystycznymi na dużych działkach, pow. 1 200 m²; pow. zabudowy do 20%, biologicznie czynna ponad 50%; - 0,016 ha infrastruktura – trafo, przepompownia ścieków komunalnych; - 3,53 ha tereny komunikacji: drogi, ciągi pieszo-jezdne.
--	---

III.	GMINA PUCK
III-1	Uchwała nr XXXVII/110/05 z dnia 27 października 2005 r. mpzp fragmentu wsi Ostonino (część południowa);
a	Obszar o powierzchni ok. 44 ha.
b	Zgodnie z tekstem planu, obejmuje on tereny położone w granicach pasa ochronnego.
c	Z tekstu planu nie wynika.
d	Ustalono tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zabudowy mieszkaniowo – usługowej, w tym turystyki i wypoczynku, zabudowy rolniczej, tereny rolne, leśne, zieleni urządzonej, zieleni wysokiej, wód powierzchniowych, infrastruktury technicznej i komunikacji.
III-2	Uchwała nr X/76/07 z dnia 27 sierpnia 2007 r. mpzp fragmentu wsi Ostonino (część północna);
a	Obszar o powierzchni ok. 155 ha.
b	Zgodnie z tekstem planu, obejmuje on tereny położone w granicach pasa ochronnego oraz pasa technicznego. W ustaleniach planu przepisano całe obszerne fragmenty z ustawy o obszarach morskich, dotyczące gospodarowania w pasie nadbrzeżnym. W granicach planu znajduje się klif ostoniński – planowane stanowisko dokumentacyjne.
c	<p>Znaczna część terenu planu położona jest w obszarze bezpośredniego zagrożenia powodzią od rzek Gizdeпки i Redy oraz w obszarze zagrożonym zalaniem przez wody morskie wskutek spiętrzeń sztormowych oraz prognozowanego wzrostu poziomu morza w wyniku efektu cieplarnianego.</p> <p>W planie ustalono:</p> <ul style="list-style-type: none"> • teren przystani rybackiej: zagospodarowanie zgodnie z Zarządzeniem nr 3 Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni z dnia 23 września 1991r (Dz. Urz. Woj. Gd. nr 19 poz. 133 z dnia 15 listopada 1991 r.); • W strefie brzegowej Zatoki Puckiej ustalono tereny zieleni o dominującej funkcji ekologicznej: Dla

tego obszaru obowiązuje ochrona następujących typów siedlisk: łąk podmorskich w strefie sublitoralnej, płytkich ujść rzek, dużych płytkich zatok, morskich ławic małży, kiziny na brzegu morskim, klifów na brzegu Bałtyku, bagiennych solnisk nadmorskich, inicjalnych stadiów nadmorskich wydm białych, lasów mieszanych na wydmach nadmorskich, nadmorskich wydm białych, zmiennowilgotnych łąk trzęślicowych, kwaśnej buczyny, grądu subatlantyckiego; do czasu uchwalenia planu ochrony obowiązują przepisy ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r o ochronie przyrody.; Dopuszczono: obiekty i urządzenia związane z działalnością ochronną i informacyjną prowadzoną przez Urząd Morski, obiekty i urządzenia służące celom ochrony i rekultywacji Zatoki Puckiej oraz celom przeciwpowodziowym, obiekty przeznaczone dla celów nawigacyjnych i inne związane z bezpieczeństwem żeglugi, ścieżki piesze i rowerowe urządzenia techniczne _____ związane z eksploatacją istniejących pomostów;

Na podstawie tekstu planu oddziaływanie będzie umiarkowane i łagodzone środkami ekologicznymi – ustalono zakazy lokalizacji przedsięwzięć znacząco oddziałujących na środowisko, stosowanie gnojowicy; Dla Klifu Ostonińskiego ustalono wymóg zachowania naturalnego krajobrazu brzegu klifowego z charakterystycznymi procesami brzegowymi i naturalnie zróżnicowaną roślinnością oraz naturalnych odsłoneń budowy geologicznej w klifie, zakaz wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym lub przeciwpowodziowym albo budową, odbudową, utrzymywaniem, remontem lub naprawą urządzeń wodnych.

- 0,61 ha teren plaży, urządzeń i budowli związanych z zabezpieczeniem brzegu morskiego;
- 0,07 ha teren przystani rybackiej;
- 6,55 ha tereny zieleni urządzonej, obsługi plaży, sportu i rekreacji oraz zaplecza 2 pomostów cumowniczych z przyczółkiem lądowym; dopuszczono cumowanie czasowe małych łodzi mieczowych o zanurzeniu do 0,4 m, obsługę desek surfingowych, łodzi wiosłowych o zanurzeniu do 0,4 m; dopuszcza się lokalizację sezonowych usług turystycznych oraz sanitariatów; ustalono lokalizację boisk sportowych i urządzeń rekreacyjnych; część terenu położona w obrębie zespołu pałacowo-parkowego; tereny położone **częściowo w granicach pasa technicznego**;
- 49,56 ha tereny pokryte różnymi formami zieleni: leśnej, ochronnej, chronionej, naturalnej i urządzonej; częściowo położone w obrębie różnych form ochrony dziedzictwa kulturowego i środowiska: stanowiska archeologicznego „osady łowców fok z epoki kamienia”, zespołu zabytkowego pałacowo – parkowego w Rzucewie oraz strefy ochrony archeologicznej cmentarzyska płaskiego w Ostoninie; 1,13 ha w obrębie rezerwatu „Beka”; dopuszczona lokalizacją obiektów związanych z funkcją parku kulturowego - skansenu archeologicznego, w obrębie terenu dopuszcza się budowlę i urządzenia związane z umocnieniem brzegu i zabezpieczeniem przeciwpowodziowym; wyklucza się lokalizację pomostów; tereny położone

	<p>w części w granicach pasa technicznego;</p> <ul style="list-style-type: none"> - 0,95 ha tereny wód śródlądowych, położone częściowo w granicach pasa technicznego; - 4,26 ha tereny usług turystyki i wypoczynku: camping, caravanning, pole namiotowe i obsługa; usługi publiczne w zakresie turystyki, wypoczynku, sportu, gastronomii położone w części w granicach pasa technicznego; - 2,22 ha tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, wielorodzinnej oraz usług kultury: skansen; zakaz lokalizacji nowej zabudowy; wykluczone wtórne podziały; tereny położone częściowo w granicach pasa technicznego; - 6,57 ha tereny zabudowy zagrodowej i jednorodzinnej z dopuszczeniem usług turystycznych; położone w części w granicach pasa technicznego; - 0,61 ha tereny komunikacji położone częściowo w granicach pasa technicznego; - 0,013 ha teren infrastruktury technicznej; położone w granicach pasa technicznego.
d	<ul style="list-style-type: none"> - 7,80 ha tereny leśne oraz zieleni naturalnej i urządzonej; położone częściowo w obrębie form ochrony środowiska i dziedzictwa kulturowego; na części terenów dopuszczono zagospodarowanie i użytkowanie rekreacyjne i letniskowe wraz z zabudową altan ogrodowych; - 1,21 ha tereny rolnicze; zakaz zabudowy; - 2,74 ha tereny usług turystyki – zespół zabytkowy z pałacem pełniącym funkcję hotelową; dopuszczona lokalizacja jednego nowego budynku, jako odtworzenie zabytku; - 41,04 ha tereny istniejącej i projektowanej zabudowy mieszkaniowej jedno- i wielorodzinnej i zabudowy zagrodowej w znacznej części z dopuszczeniem usług turystycznych; - 0,56 ha tereny parkingów; położone częściowo w obrębie stanowiska archeologicznego, częściowo w granicach zabytkowego zespołu parkowo-pałacowego w Rzucewie; dopuszcza się zabudowę obsługi parkingów i drobne usługi w odległości nie mniejszej, niż 200 m od krawędzi klifu; zakaz nie dotyczy obiektów, które można zakwalifikować do obiektów celu publicznego w rozumieniu przepisów o gospodarce nieruchomościami; - 7,27 ha tereny komunikacji; - 0,025 ha tereny infrastruktury; <p>Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i wielorodzinnej, tereny zabudowy usługowej, tereny sportu i rekreacji, tereny rolnicze i obsługi produkcji w gospodarstwach rolnych hodowlanych, ogrodniczych oraz gospodarstwach leśnych i rybackich, tereny zabudowy zagrodowej, tereny obiektów produkcyjnych, składów i magazynów;</p> <p>Tereny zieleni o różnych funkcjach, tereny wód powierzchniowych śródlądowych; tereny infrastruktury technicznej i komunikacji.</p>

IV.	MIASTO PUCK
-----	-------------

IV-1	Uchwała nr XXXI/1/2001 z dnia 17 grudnia 2001 r. mpzp części „A” pasa nadmorskiego
a	Obszar o powierzchni ok. 53,36 ha położony między zachodnią granicą miasta a wschodnią granicą terenów przemysłowych oraz ograniczony od południa linią kolejową i ulicą 10 Lutego, a od północy brzegiem rzeki Płutnicy i Zatoki Puckiej.
b	Całość położona w pasie ochronnym, częściowo w pasie technicznym obowiązującym w roku sporządzania planu, bądź wcześniej. Obecnie dla miasta Pucka nie ustalono granic pasa nadbrzeżnego.
c	<ul style="list-style-type: none"> - 17,78 ha teren zieleni niskiej bez zabudowy na otwartych łąkach zalewowych, częściowo podmokły, brzeg rzeki Płutnicy, przedpole widokowe miasta; - 4,14 ha teren usług turystycznych i sportowych na łąkach częściowo zalewowych, bez zabudowy, - 0,41 ha w pasie technicznym, ścieżka pieszo-rowerowa na łąkach zalewowych; - 0,7 ha częściowo w pasie technicznym; zdewastowane, nieużytkowane nabrzeże i baseny portowe, docelowo: ścieżka pieszo – rowerowa, rekonstrukcja urządzeń portowych, dydaktyka, drobne usługi turystyczne; bez stałej zabudowy; - 0,69 ha częściowo w pasie technicznym - teren zaplecza turystyki, obsługi motoryzacji, drobny handel, gastronomia; - 2,27 ha tereny rekreacji, zaplecze turystyki, zabudowa mieszkaniowa o niskiej intensywności, rzemiosło nieuciążliwe, drobny handel i gastronomia; obecnie łąki zalewowe, tereny rolnicze; <p>Odprowadzenie wód opadowych powierzchniowo do zatoki i kanału rz. Płutnicy, z obecnych terenów przemysłowych do sieci miejskiej.</p>
d	<ul style="list-style-type: none"> - 0,6 ha park sportowo-dydaktyczny, biura, na terenie częściowo zadrzewionym – niska intensywność zabudowy; - 6,48 ha obecnie zabudowa przemysłowa i magazynowa, docelowo usługi turystyki, kultury, sportu stanowiące park sportowo – dydaktyczny; - 0,08 ha infrastruktura techniczna – stacja trafo, przepompownie ścieków; - 1,89 ha, usługi sportu, rekreacji i kultury, obsługa turystyki, dopuszczona niska zabudowa mieszkaniowa na działkach 1000 m², drobny handel, rzemiosło nieuciążliwe; wykluczona przemysłowo-składowa; - 5,59 ha docelowo usługi sportu, rekreacji i turystyki, rzemiosło nieuciążliwe, handel; wykluczone rzemiosło uciążliwe przemysł. W roku sporządzania planu teren zdegradowany, zaplecze bocznic kolejowej; - 1,28 ha park, ciek wodny, ciąg pieszy; Zabudowa wykluczona; - 0,53 ha obecnie przemysł, docelowo niska zabudowa o małej intensywności, w tym zabytkowa istniejąca; usługi sportu, turystyki i rekreacji, handel; - 0,2 ha istniejąca zabudowa jednorodzinna do zachowania;

	<ul style="list-style-type: none"> - 1,1 ha tereny kolejowe; - 9,62 ha tereny komunikacji: droga wojewódzka, parkingi, droga gminna.
IV-2	Uchwała nr XXXI/2/2001 z dnia 17 grudnia 2001 r. mpzp części „BCD” pasa nadmorskiego
a	Obszar o powierzchni ok. 62,33 ha obejmujący obszar położony między wschodnią granicą terenów przemysłowych a wschodnią granicą miasta oraz ograniczony od południa ulicą Zamkową, ulicą Morską, ulicą Ceynowy, ulicą 12 Marca, ulicą 1 Maja, ulicą Lipową, ulicą Nowy Świat, wschodnią granicą szkoły podstawowej, ulicą Przebendowskiego, ulicą Piotra Dunina, ulicą Wybickiego, ulicą Klifową, a od północy brzegiem rzeki Płutnicy i Zatoki Puckiej.
b	Część planu (49,3 ha) położona w pasie ochronnym, obowiązującym w roku sporządzania planu, bądź wcześniej. Obecnie dla miasta Pucka nie ustalono granic pasa ochronnego; Część terenów w pasie technicznym.
c	<p>Na obszarze planu funkcjami preferowane są:</p> <ul style="list-style-type: none"> • obsługa turystyki i sportów wodnych, wymagająca znaczącej rozbudowy mariny żeglarskiej z zapleczem technicznym i logistycznym; • obsługa turystyki krajoznawczej i wypoczynku pobytowego – zaplecze noclegowe (hotele, pensjonaty), gastronomia, nadmorskie promenady piesze i rowerowe, obiekty sportowo – rekreacyjne; • odbudowa i wzbogacenie elementów określających tożsamość miasta Pucka z wykorzystaniem walorów krajobrazowych oraz zasobów przyrodniczych i kulturowych. <p>Ustala się następujące zasady uzbrojenia w systemy infrastruktury technicznej:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Pełne zaopatrzenie w energię elektryczną i wodę, a docelowo w gaz wszystkich stałych obiektów budowlanych z sieci miejskich; • Przebudowa ogólnospławnej sieci kanalizacyjnej na sieć rozdzielczą; • Odprowadzenie ścieków sanitarnych za pośrednictwem miejskiej sieci kanalizacyjnej do oczyszczalni w Swarzewie; • Odprowadzenie ścieków deszczowych za pośrednictwem nowo wybudowanej sieci kanalizacji deszczowej wyposażonej w osadniki piasku i tłuszczów, do Zatoki Puckiej. <p>Ustalenia dla terenów:</p> <ul style="list-style-type: none"> - 4,38 ha częściowo w pasie technicznym, zabudowa, w tym zabytkowa do zachowania, uporządkowania, odtworzenia i uzupełnienia oraz zmiany funkcji, pensjonaty, usługi turystyczne; - 4,81 ha zaplecze portu jachtowego istniejące i do adaptacji w granicach portu i w pasie technicznym;

	<ul style="list-style-type: none"> - 0,97 ha przystań żeglarska w basenie portowym, przystań rybacka, żeglugi turystycznej; - 2,54 ha usługi turystyczne, sport, rekreacja (MOSIR); - 3,80 ha zieleni nieuporządkowanej w sąsiedztwie skarpy nad Zatoką na usługi turystyczne, sport, rekreacja dopuszczona zabudowa o niskiej intensywności; - 3,01 caravanning, pole namiotowe istniejące i projektowane na łące; - Plaża rekreacyjna, ścieżka pieszo-rowerowa wzdłuż plaży, sezonowe usługi przyplażowe, drewniane pomosty w pasie technicznym; - 12,9 ha teren łąk zalewowych, dalej ze skarpgą nadmorską częściowo w pasie technicznym, zielen niska, otulina parku; ciąg pieszo-rowerowy, zakaz zabudowy; - 3,02 ha zielen parkowa na skarpie nadbrzeżnej, skwery, starodrzew, cmentarz;
d	<ul style="list-style-type: none"> - 2,07 ha zabudowa mieszkaniowa na istniejących łąkach, terenach podmokłych; dopuszczone pensjonaty, drobne usługi, handel; - 0,9 ha terenu rolniczego pod zabudowę obsługi turystyki: mieszkaniowa, handel, gastronomia; - 6,84 ha ogródków działkowych i nieużytków na zabudowę mieszkaniową, pensjonatową i usług turystycznych; - 0,54 ha zabudowa zabytkowa do zmiany funkcji (szpital na usługi hotelowe); - 0,12 ha istniejąca zabudowa mieszkaniowa do rehabilitacji; - 0,73 ha zielen, starodrzew; - 0,64 ha usługi administracji – dopuszczone usługi turystyczne; - 0,02 ha trafo; - 0,52 ha istniejąca zabudowa usługowa; - 3,75 ha ogródków na zabudowę mieszkaniową jednorodzinną; - 2,19 ha usługi oświaty istniejące; - 0,06 ha Odtworzenie wód powierzchniowych: cieku, stawu młyńskiego; - 0,17 ha infrastruktura – 4 x trafo, 4 przepompownie ścieków, 2 x osadnik piasku dla kanalizacji deszczowej, częściowo w pasie technicznym; - 8,07 ha tereny komunikacji.

V.	GMINA MIASTO WŁADYSŁAWOWO
V-I	XVIII/445/2006 z dnia 25 stycznia 2006 mpzp dla obszaru Gminy Miasta Władysławowa oznaczonego symbolem WCH-2
a	Obszar o powierzchni ok. 64,98 ha obejmujący teren obrębu Chałupy.
b	W całości położony w granicach pasa nadbrzeżnego.
c	- 27,97 ha 18 terenów zieleni naturalnej ochronnej, w tym leśnej, 25,02 ha w pasie technicznym ,

	<p>dopuszcza się utworzenie użytku ekologicznego;</p> <ul style="list-style-type: none"> - 1,18 ha 2 tereny zieleni parkowej w pasie technicznym; dopuszczone miejsca postojowe na 20% powierzchni terenu; - 11,40 ha teren plaży i wydmy nadmorskiej; całość w pasie technicznym; dopuszczona zabudowa sezonowa; - 0,48 ha 2 tereny przystani rybackich, w tym jedna od strony zatoki; całość w pasie technicznym; dopuszczona lokalizacja urządzeń niezbędnych dla funkcji; bez zabudowy, również sezonowej. Odprowadzenie wód opadowych powierzchniowo; - 2,62 ha teren campingu i pola namiotowego w pasie technicznym; dopuszczona zabudowa stała i sezonowa, możliwość budowy, przebudowy, rozbudowy i modernizacji budowli systemów ochrony brzegu; dopuszcza się budowę 1 pomostu sezonowego; - 0,85 ha 3 tereny usług publicznych 0,19 ha w pasie technicznym; dopuszcza się modernizację, przebudowę i rozbudowę istniejących obiektów oraz nową zabudowę związaną z prowadzona działalnością; nie dopuszcza się lokalizacji sezonowych obiektów.
d	<ul style="list-style-type: none"> - 0,82 ha teren usług sportu i rekreacji przystosowany do organizacji imprez masowych; dopuszcza się podniesienie powierzchni terenu dorzędnej 1,0 npm. dopuszczona stała zabudowa, powierzchnia biologicznie czynna 40%; dopuszczone stoiska sezonowe; - 0,49 ha 2 tereny usług komercyjnych; zakaz lokalizacji obiektów tymczasowych; minimalna powierzchnia biologicznie czynna 40-50%; - 6,85 ha istniejąca zabudowa mieszkaniowa z usługami w miejscowości Chałupy; dopuszcza się modernizację, przebudowę i rozbudowę istniejących obiektów oraz nową zabudowę, przy zachowaniu warunku minimalnej powierzchni biologicznie czynnej 60%; - 0,16 ha 5 terenów infrastruktury technicznej z tego 3 w pasie technicznym; - 6,20 tereny komunikacji - drogi zbiorczej, ulicy Kaperskiej, ul. Bosmańskiej, ul. Sztormowej, ciągów pieszo-jezdnych; 1,70 ha w pasie technicznym; - 0,02 ha teren ciągu pieszego; - 1,26 ha 5 terenów parkingów; 0,058 ha w pasie technicznym; dopuszcza się lokalizację toalet i stoisk usługowych; minimalna powierzchnia biologicznie czynna: 15%.
V-II	XLI/480/2006 z dnia 28 kwietnia 2006 mpzp miasta Władystawowa dla obszaru oznaczonego symbolem WS1
a	Obszar planu obejmuje działki nr; 596, 597, 601, 616, 617, 618, 619, 620, 621/1, 621/2, 622, 624/2, 602 (część), 624/1 (część), 624/3 (część) położonych w miejscowości Władystawowo, obręb 05 o powierzchni 3,8 ha.
b	W całości położony w granicach pasa nadbrzeżnego.

c	<ul style="list-style-type: none"> - 2,92 ha przy czym 1,86 ha w granicach pasa technicznego, ośrodek żeglarski, dopuszczone funkcje administracji, gastronomii, zaplecza pensjonatowego, sportowego i sanitarnego, pomieszczenia mieszkalne dla personelu, pole namiotowe, przechowalnia i wypożyczalnia sprzętu sportowego, urządzone tereny sportowe, przyczółek dla pomostu pływającego sezonowego rozbieranego, dla którego koncepcję rozwiązań technicznych należy uzgodnić z właściwym terytorialnie organem administracji morskiej; Dopuszcza się realizację kąpieliska. Teren stanowi obszar zorganizowanej działalności inwestycyjnej – należy opracować wspólną koncepcję zagospodarowania podlegającą akceptacji gminnej komisji urbanistyczno–architektonicznej; możliwość lokalizacji obiektów tymczasowych na 120 dni; Niska intensywność zabudowy, odprowadzenie wód opadowych z powierzchni utwardzonych do oczyszczalni ścieków w Swarzewie; - 0,44 ha łąk naturalnych w pasie technicznym.
d	- 0,44 ha droga lokalna ul. Bohaterów Kaszubskich, drogi dojazdowe.
V-III	XLIV/503/2006 z dnia 26 lipca 2006 mpzp dla obszaru położonego pomiędzy: obszarem planu WS-1, przedłużeniem ul. Boh. Kaszubskich do granic administracyjnych Gminy Miasta Władysławowa
a	Obszar planu o powierzchni 14,0 ha.
b	W całości położony w granicach pasa technicznego.
c	Oddziaływanie łagodzące i bezpieczne.
d	Całość planu: łąki i pastwiska bez możliwości inwestowania.
V-IV	V/46/2007 z dnia 28 lutego 2007 mpzp dla obszaru Gminy Miasta Władysławowa oznaczonego symbolem WCH-1
a	Obszar o powierzchni ok. 168,8 ha obejmujący teren obrębu Władysławowo-10, położony pomiędzy granicą z terenami portu, granicą rezerwatu „Słone Łąki” do granic obrębu Chatupy.
b	W całości położony w granicach pasa nadbrzeżnego.
c	<ul style="list-style-type: none"> - 36,31 ha tereny plaż i wydmy nadmorskiej; w całości w pasie technicznym; na większości terenów dopuszcza się lokalizację obiektów sezonowych do 120 dni oraz doprowadzenia mediów do ich zasilania wzdłuż ciągów pieszych; odprowadzenie wód opadowych powierzchniowo; - 89,51 ha 22 tereny lasu ochronnego i wydmy nadmorskiej - zieleni chronionej w tym 84,15 ha w granicach pasa technicznego; pozostawia się istniejący bunkier, poza tym zakaz zabudowy, także obiektów sezonowych; - 0,24 ha 2 tereny wód śródlądowych w pasie technicznym; - 2,39 ha 6 terenów parkingów dopuszczona zabudowa sezonowa wolnostojąca portierni i toalet, także usługowo- gastronomiczne, wypożyczalnia sprzętu sportowego, punkt informacji

	<p>turystycznej; 1,0 ha w granicach pasa technicznego; odprowadzenie wód opadowych po podczyszczeniu do projektowanej kanalizacji deszczowej;</p> <ul style="list-style-type: none"> - 21,46 ha usługi komercyjne, kempingi bez całorocznej bazy noclegowej, całość w pasie technicznym; dopuszcza się lokalizację budynków usługowych związanych z obsługą terenu tj. usługi gastronomii, handlu, administracji, punkty informacji turystycznej, obiekty i urządzenia rekreacyjne; dopuszczalna lokalizacja obiektów sezonowych do 120 dni; powierzchnia zabudowy do 4,5% minimalna powierzchnia biologicznie czynna 60%, nieprzekraczalna linia zabudowy od brzegu Zatoki Puckiej – 20,0 m; zakaz podnoszenia rzędnych terenu powyżej stanu istniejącego za wyjątkiem prac zabezpieczających w obrębie linii brzegowej i mających na celu odtworzenie terenu plaży. dla każdego kempingu ustala się konieczność zachowania lub odtworzenia minimum 50% linii brzegowej w formie roślinności naturalnej właściwej dla siedliska Zatoki Puckiej.
d	<ul style="list-style-type: none"> - 0,95 ha usługi komercyjne; powierzchnia ekologicznie czynna 40%, pow. zabudowy 30%; - 0,35 ha stacja paliw; pow. biologicznie czynna 15%, pow. zabudowy 20%; zakaz lokalizacji zabudowy sezonowej i gospodarczej; - 0,018 3 tereny stacji transformatorowych; - 2,64 ha 3 tereny ciągów pieszo-jezdných, 2,62 ha w granicach pasa technicznego; zakaz wjazdu na plażę poza uprawnionymi; - 11.6 ha ulica zbiorcza Starowiejska – Kaperska; zakaz lokalizacji obiektów sezonowych; - 0,02 ha droga dojazdowa.

VI.	GMINA MIEJSKA JASTARNIA
VI-I	XX/216/2000 z dnia 14 czerwca 2000 mpzp dla terenu działki 13/2 ul. Zdrojowa 21 (Dom Zdrojowy)
a	Obszar o powierzchni 1,005 ha, obejmujący działkę nr 13/2.
b	W całości położony w granicach pasa technicznego po stronie odmorskiej.
c	Nie dotyczy.
d	Teren w całości przeznaczony jest na cele usług turystycznych – ośrodka hotelowo-konferencyjnego o wysokim standardzie z towarzyszącą infrastrukturą techniczną i rekreacyjną oraz zielenią parkową; minimalna powierzchnia biologicznie czynna: 60%; odprowadzenie wód opadowych do gruntu.
VI-II	XXIII/333/2001 z dnia 25 września 2001 mpzp dla terenu położonego przy ul. Portowej i ul. Mickiewicza, obejmującego działkę nr 57
a	Obszar o powierzchni 0,5 ha.

b	W całości położony w granicach pasa ochronnego.
c	Bez znaczenia.
d	Teren w całości przeznaczony jest na cele usług publicznych – ratusz miejski.
VI-III	XXIII/334/2001 z dnia 25 września 2001 mpzp dla terenu położonego przy ul. Mickiewicza, obejmującego działki nr 98 i 94/1
a	Obszar o powierzchni 0,70 ha.
b	W całości położony w granicach pasa ochronnego.
c	Plan lokalny, bez większego znaczenia.
d	Teren przeznaczony jest na cele usług turystyczno-rekreacyjnych, zabudowy mieszkaniowej, usług sportu oraz komunikację.

VII.	GMINA MIEJSKA HEL
VII-I	XXIX/206/2001 z dnia 14 lutego 2001 mpzp dla terenu działki 44/2 i 45 przy ul. Bocznej
a	Obszar o powierzchni 0,41 ha.
b	W całości położony w granicach pasa ochronnego.
c	Plan lokalny, bez znaczenia.
d	Zabudowa mieszkaniowo-pensjonatowa z dopuszczeniem usług turystycznych terenami infrastruktury i komunikacji.
VII-I	XXXVII/266/2001 z dnia 28 listopada 2001 mpzp dla terenu działek 35/6, 35/7, 37/5, 37/6, 37/8 -37/14, przy ul. Dworcowej
a	Plan nie określa powierzchni.
b	W całości położony w granicach pasa ochronnego.
c	Plan lokalny, bez znaczenia.
d	Zabudowa mieszkaniowo-pensjonatowa z dopuszczeniem usług turystycznych terenami infrastruktury i komunikacji; powierzchnia biologicznie czynna min. 60%.
VII-I	XXIX/215/05 z dnia 22 września 2005 mpzp dla terenu działek 111/2, 111/3, 111/5 i 110/2 przy ul. Portowej.
a	Obszar o powierzchni 2,464 ha, ograniczony od strony północnej ul. Portową, od strony wschodniej granicą dz. geod. 566/5, 566/4, 565/1, od strony południowej brzegiem morskim Zatoki Puckiej, a od strony zachodniej falochronem portu wojennego.

b	W całości położony w granicach pasa nadbrzeżnego; Dz. 111/3 i 111/5 w pasie technicznym, dz. 11/2 i 110/5 w pasie ochronnym.
c	Kompleks rekreacyjno-edukacyjno-sportowy. - Usługi edukacji – ekspozycje przyrodnicze, obiekty bazy socjalnej i dydaktycznej dla studentów, drobny handel bazarowy; - zaplecze socjalno-sprzętowe dla sportów wodnych (nurków); - plaża, przystań rybacka; - parkingi dla rowerów i samochodów, tereny komunikacji; - wał wydmowy, zieleń izolacyjna.
d	Nie dotyczy.

Źródło: opracowanie własne K. Wojcieszek na podstawie analizy obowiązujących mpzp.

Przeznaczenie terenów ustalone w obowiązujących miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego można zagregować w następujących grupach (tab. 2.3):

Tab. 2.3. Podstawowe funkcje dominujące ustalone w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego obowiązujących w gminach sąsiadujących z obszarem sporządzanego planu:

LP	Opis funkcji dominujących i dopuszczonych	Łączna powierzchnia [ha]
1.	Tereny różnych form zieleni oraz wód śródlądowych: leśnej, rolnych użytków zielonych, rezerwatów i innej zieleni chronionej, zieleni ochronnej brzegu morskiego i dolin rzecznych, zieleni ekologicznej, zieleni urządzonej parków i ogrodów itp. z lokalnym dopuszczeniem funkcji edukacyjnych, ruchu pieszego, rowerowego i konnego, parków kulturowych w całości bez prawa zabudowy kubaturowej	383,29
2.	Tereny komunikacji dróg zbiorczych, dojazdowych i lokalnych, ciągów pieszo-jezdnych i wyodrębnionych tras rowerowych, komunikacji kolejowej – torów szlakowych, stacyjnych i bocznic.	158,33
3.	Tereny portów o podstawowym znaczeniu dla gospodarki narodowej.	158,32
4.	Tereny zabudowy mieszkaniowej wielo- i jednorodzinnej i zagrodowej, istniejącej i projektowanej, zasadniczo z dopuszczeniem drobnych usług nieuciążliwych,	135,02

	głównie turystycznych: wynajmu pokoi, drobnej gastronomii i handlu.	
5.	Tereny usług turystycznych, sportu i rekreacji: campingów, carawaningów, pól namiotowych, hoteli, pensjonatów, wypożyczalni sprzętu, gastronomii, parkingów z usługami sezonowymi, obsługi żeglarstwa, windsurfingu, kortów tenisowych i boisk sportowych.	122,1
6.	Tereny brzegu morskiego i plaż z lokalnie dopuszczoną zabudową usług sezonowych: wypożyczalni sprzętu, obsługi plaży, sanitariatów.	61,41
7.	Tereny działalności gospodarczej nie związanej z turystyką: składy, magazyny w sąsiedztwie terenów portowych, istniejąca drobna produkcja i rzemiosło uciążliwe.	30,78
8.	Tereny usług publicznych oraz komercyjnych nie związanych bezpośrednio z turystyką: muzea, galerie szkoły, usługi zdrowia, administracja, stacje paliw.	15,36
9.	Tereny małych portów, przystani rybackich, jachtowych i pomostów łodziowych.	9,51
10.	Tereny infrastruktury komunalnej	7,87

Źródło: opracowanie własne K. Wojcieszak na podstawie analizy obowiązujących mpzp.

2.5. Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Pomorskiego

W Planie Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Pomorskiego cała strefa nadmorska¹⁰ uznana jest za obszar problemowy. Dominują trzy problemy: mała stabilność bazy ekonomicznej, sytuacje konfliktu funkcji pomiędzy ochroną zasobów naturalnych i kulturowych a rekreacyjno-turystycznym wykorzystaniem i zainwestowaniem tego obszaru, a także powstawanie sytuacji konfliktowych między atrakcyjnością użytkową przestrzeni rekreacyjnej, a jej dostępnością. Plan wskazuje na następujące zagadnienia szczegółowe:

- ekonomiczne zagrożenie egzystencji rybołówstwa bałtyckiego,
- słabą stabilność ekonomiczną gospodarki turystycznej,
- ogólną słabą kondycję ekonomiczną gmin ograniczającą możliwości rozwoju gospodarczego,
- nadmierne okresowe użytkowanie turystyczne przekraczające chłonność i pojemność obszarów,

¹⁰ W strefie tej leżą wszystkie gminy i miasta okalające akwen będący przedmiotem projektu planu

- nadmierne lokalnie zainwestowanie obiektami rekreacyjno-turystycznymi degradującymi walory przyrodniczo-kulturowe i krajobrazowe,
- przeciążony, źle funkcjonujący system komunikacyjny,
- brak edukacji ekologicznej społeczności lokalnej oraz informacji proekologicznej dla gości regionu – skutkujący zwiększającym się zagrożeniem środowiska,
- postępujący proces wymiany substancji budownictwa tradycyjnego na obiekty niejednokrotnie dysharmonijne w stosunku do otoczenia,
- wprowadzenie funkcji rekreacyjnej do wnętrza wsi oraz w jej najbliższe otoczenie w formach sprzecznych z tradycją miejscowego i regionalnego budownictwa,
- presja inwestorska na zmianę użytkowania terenów dotychczas nie zainwestowanych, z przeznaczeniem pod intensywne, trwałe budownictwo rekreacyjne,
- postępujący zanik obiektów reprezentatywnych dla dawnej tradycji budowlanej regionu oraz zanik świadomości istnienia tej tradycji jej form architektonicznych,
- ograniczenie dostępności komunikacyjnej (szczególnie dla ruchu samochodowego), przy braku alternatywnych środków transportu, do obszarów rekreacyjno-wypoczynkowych i obszarów o wysokich walorach przyrodniczo-krajobrazowych oraz brak wystarczającej ilości urządzeń towarzyszących obsłudze ruchu pojazdów.

Obszar lądowy przyległy do akwenu objętego projektem planu to także teren:

- najszybszego w województwie wzrostu liczby ludności w latach 2000-2003,
- wymagający najbardziej aktywnej polityki regionalnej w zakresie ochrony dóbr kultury,
- wymagający budowy kompleksowego zagospodarowania dla potrzeb sportów wodnych (turystyki morskiej).

W dużej części gmin nadbrzeżnych okalających akwen objęty projektem planu:

- wymagana jest rozbudowa i rewitalizacja infrastruktury technicznej ze względu na duże obciążenie turystyczne,
- wymagana jest rewitalizacja nadmorskich miejscowości.

W planie wojewódzkim sporo uwagi poświęca się konieczności ochrony zasobów i walorów środowiska przyrodniczego i kulturowego, a w szczególności zmniejszenia antropopresji w strefie nadmorskiej (wymienia się np. hamowanie istniejących i kształtujących się procesów destrukcyjnych powodujących tworzenie się ognisk nadkoncentracji zagospodarowania

i prowadzących do powstawania struktur przestrzennych dewaloryzujących środowisko odpowiednie dla rekreacji, ograniczenie negatywnego oddziaływania ruchu i zagospodarowania rekreacyjnego na zasoby przyrodnicze, kulturowe i krajobraz terenów rekreacyjnych w tym Władysławowa, restrukturyzacja i dostosowanie do standardów europejskich miejscowości turystycznych o wysokim potencjale w tym Władysławowa, Helu i Jastarni, zabezpieczenie obszarów cennych przyrodniczo i mało odpornych przed skutkami żywiołowej penetracji terenu w sezonie letnim).

Plan wojewódzki wskazuje także na potrzebę różnicowania funkcji gospodarczych w strefie nadmorskiej (w tym potrzebę wprowadzania funkcji uzdrowiskowych np. Jastarnia, Jurata) celem przedłużenia sezonu turystycznego i polepszenia efektywności wykorzystania bazy turystycznej. Plan zakłada również przekształcenie Helu w krajowy ośrodek turystyki krajoznawczej.

Plan wojewódzki przewiduje m.in.: (a) rozbudowę zaplecza umożliwiającego masowy rozwój turystyki morskiej, (b) kompleksowe zagospodarowanie dla potrzeb uprawiania żeglarstwa morskiego i sportów morskich, (c) poszerzenie funkcji turystycznej małych portów i rozwój pasażerskiej żeglugi przybrzeżnej w tym na analizowanym terenie, co w konsekwencji oznacza:

- budowę i rozbudowę marin w Gdyni, Rewie, Pucku, Jastarni i Helu,
- budowę i rozbudowę przystani morskich w Orłowie, Babich Dołach, Mechelinkach, Rewie, Rzucewie, Swarzewie Juracie, Jastarni i Chałupach.

Ponadto plan wojewódzki zakłada:

- możliwość utworzenia parku kulturowego „Ziemi Puckiej” ze względu na wysokie walory historyczno-kulturowe ziemi puckiej, Półwyspu Helskiego, nadmorskiej Ziemi Puckiej.
- możliwość przekształcenia lotniska w Babich Dołach w lotnisko cywilne,
- utrzymanie przystani rybackiej w Jastarni i jej rewitalizację,
- budowę sieci tras rowerowych wzdłuż wokół obszaru morskiego objętego projektem planu (w pierwszej kolejności trasa Gdynia – Kosakowo – Puck – Władysławowo - Hel),
- modernizację w pierwszej kolejności drogi 216 Reda-Puck-Władysławowo-Hel (droga główna),

- uznanie linii kolejowej Reda-Puck-Władysławowo-Hel jako linii o podstawowym znaczeniu dla województwa,
- niewielką potrzebę rozbudowy i modernizacji urządzeń kanalizacyjnych w gminach okalających Zatokę Pucką (w trzeciej i czwartej kolejności w województwie).

2.6. Pierścień Zatoki Gdańskiej – wykonane inwestycje

W latach 2005 – 2006 zrealizowano Program rozbudowy infrastruktury turystycznej w **Pierścieniu Zatoki Gdańskiej**.

Dla portu w Gdyni:

- remont nabrzeży w porcie jachtowym,
- budowa rampy do wodowania jachtów z przyczep samochodowych,
- instalacja urządzenia do odbioru ścieków z jednostek pływających oraz dwóch punktów odbioru odpadów,
- budowa 4 pomostów pływających,
- instalacja systemu monitoringu.

Dla portu w Helu:

- modernizacja miejsc cumowniczych w basenie jachtowym przy istniejącym nabrzeżu i przy falochronie (powiększenie pojemności portu do 40 jednostek),
- zagospodarowanie turystyczne zespołu fortyfikacji baterii dział 406 mm z pancernika Schleswig Holstein,
- bosmanat, punkt IT, sanitariat, kawiarenka, sala wielofunkcyjna dla żeglarzy.

Dla portu w Jastarni:

- pomosty cumownicze o pojemności 50 miejsc (2 pomosty stałe prostopadłe do nabrzeża, pomost-łącznik i 2 pomosty pływające – przedłużenie pomostów głównych,
- zagospodarowanie turystyczne polskich fortyfikacji obronnych z 1939 r. (5 schronów bojowych).

Dla Kuźnicy:

- pomosty stały i pływający (32m),

- budynek stacji turystycznej (IT), sanitariat, kuchnia, wypożyczalnia sprzętu z warsztatem podręcznym.

Dla Rewy:

- pomost cumowniczo-spacerowy z przyczółkiem (razem 60 m) oraz pomost pływający (30 m),
- punkt IT wraz z infrastrukturą techniczną parkingiem i wypożyczalnią rowerów.

Dla Ostonina:

- pomost cumowniczy z przyczółkiem, stały pomost (26m), pomost pływający (36 m), pochylnia.

Dla Rzucewa:

- pomost żelbetowy (26 m) i pomost pływający (36 m).

Dla Swarzewa:

- pomost żelbetowy (26 m), pomost pływający (32 m), żelbetowy przyczółek, pochylnia,
- punkt IT (adaptacja przedwojennego budynku), sanitariat, kuchnia.

Dla Pucka:

- adaptacja bosmanatu w basenie rybackim na sanitariat i kuchnię,
- pomost pływający w rejonie basenu rybackiego (80m).

Dla Chałup:

- przebudowa istniejącego szaletu na sanitariat i punkt IT,
- pomost cumowniczy z przyczółkiem (część stała – 28 m i pływająca – 68 m). Dwie pływy cumownicze przypomostowe.

2.7. Zamierzenia strategiczne dotyczące rozwoju obszaru lądowego przyległego do obszaru planu

Zamierzenia strategiczne dotyczące rozwoju obszaru lądowego przyległego do obszaru planu prezentowane w tabelicy 2.4.

Tab. 2.4. Priorytety, cele i zadania wynikające ze strategii rozwoju województwa pomorskiego oraz gmin przyległych do obszaru planu jak również harmonogram ich realizacji

Tytuł dokumentu	priorytety	cele	zadania	Program realizacji, harmonogram
Strategia rozwoju województwa pomorskiego 2020	I Konkurencyjność	I-3. rozwój gospodarki wykorzystując jej specyficzne zasoby regionalne	2) tworzenie warunków dla rozwoju przemysłów morskich i branż kooperujących oraz usług logistycznych	
	II. Dostępność	II-1. Efektywny i bezpieczny transport	2) poprawa dostępności do portów morskich i lotnisk	
			4) rozwój transportu multimodalnego, w tym wspieranie skoordynowanego rozwoju centrów dystrybucyjno-logistycznych o znaczeniu ponadregionalnym, a także wspieranie żeglugi przybrzeżnej oraz modernizacji małych portów	
Strategia rozwoju turystyki w woj. pomorskim na lata 2004-2013	P2 – Rozbudowa i modernizacja infrastruktury oraz poprawa dostępności	2.5 rozwój połączeń promowych	2.5.1 wspieranie inicjatyw związanych z uruchamianiem nowych i utrzymaniem istniejących pasażerskich połączeń promowych	„System transportu w turystyce 2” na lata 2007- 2013
		2.6 rozwój funkcji turystycznych małych portów i przystani, w	2.6.1. Wspieranie inicjatyw związanych z rozwojem funkcji turystycznych małych portów i przystani	

	transportowej dla turystyki	tym marin		
Regionalny Program Operacyjny Województwa Pomorskiego na lata 2007-2013	4. Regionalny system transportowy	Podniesienie konkurencyjności regionalnych węzłów transportowych (rozwój i poprawa dostępności)	Poprawa infrastruktury zapewniającej bezpośredni dostęp do węzłów transportowych – budowa, rozbudowa i przebudowa obiektów obsługi centrów logistycznych o znaczeniu regionalnym i ponadlokalnym	2007-2013 (+2)
	6. Turystyka i dziedzictwo kulturowe	Podniesienie jakości publicznej infrastruktury turystycznej	Infrastruktura wzmacniająca potencjał turystyczny – budowa, rozbudowa i modernizacja publicznej infrastruktury o znaczeniu regionalnym lub ponadregionalnym (m.in. porty) w tym służącej rozwojowi specyficznych form turystyki oraz urządzeń lecznictwa uzdrowiskowego;	
		Poprawa atrakcyjności turystycznej miejsc o wysokich walorach kulturowych	Pełniejsze wykorzystanie potencjału obiektów dziedzictwa kulturowego (m.in. zespołów fortyfikacji, zabytków sztuki inżynierskiej), a także adaptacja ich do nowych funkcji	2007-2013 (+2)
		Zrównoważone wykorzystanie walorów przyrodniczych regionu w rozwoju turystyki	Wspieranie i zachowanie walorów przyrodniczych ukierunkowane na zrównoważone wykorzystanie obszarów cennych przyrodniczo i atrakcyjnych turystycznie (w tym obszarów Natura 2000, parków krajobrazowych). Kompleksowe projekty z zakresu ochrony, rozbudowy lub modernizacji małej infrastruktury kierującej ruch turystyczny (np. ścieżki dydaktyczne, pomosty komunikacyjne, platformy widokowe).	

	8. Lokalna infrastruktura podstawowa	Zwiększenie lokalnej atrakcyjności inwestycyjnej, osiedleńczej i turystycznej (poza dużymi miastami)	Lokalna infrastruktura wspierająca rozwój gospodarczy – budowa, rozbudowa lokalnej ogólnodostępnej infrastruktury turystycznej (szlaki turystyczne, małe porty i przystanie), modernizacja turystycznych linii kolejowych, modernizacja i adaptacja budynków o znaczeniu historycznym, w tym nadanie nowych funkcji	
Strategia rozwoju Miasta Gdyni	I. Przestrzeń	1. Wykreowanie Śródmieścia Gdyni obejmującego o również Strefę Rozwoju Centrum i Forum Morskie	2. Realizacja „Nowej Gdyni –dzielniczycy usługowej położonej w Strefie Rozwoju Centrum Miasta, wspomagającej rozwój usług portowych i miejskich	
			3. Utworzenie Forum Morskiego – spójne zagospodarowanie terenów wokół Basenu Prezydenta	
			4. Realizacja Parku Centralnego Gdyni, obejmującego „Park Rady Europy” i niezabudowaną część Kamiennej Góry	
		4. Rewitalizacja i ochrona walorów przyrodniczych i krajobrazowych. Organizacja stref rekreacji	1. Organizacja parku wodnego przyległego do Rezerwatu przyrody Kępa Redłowska	
	4. Udział miasta w zagospodarowaniu Zatok Gdańskiej i Puckiej, służącemu rozwojowi funkcji rekreacyjnych i turystycznych Gdyni			
		1. Tworzenie warunków dla konkurencyjności	1. Zagospodarowanie terenów portowych Gdyni w celu optymalnego wykorzystania ich potencjału	
	2. Zapewnienie dostępności komunikacyjnej portu. Realizacja na terenie Gdyni infrastruktury dla			

	III. Gospodarka	ści i rozwoju przedsiębiorst w gospodarki morskiej	utworzenia VI Korytarza Transportowego europejskiej sieci autostrad (TINA)	
			3. Wspieranie inwestycji obejmujących nowoczesną produkcję i usługi okołoportowe w zakresie handlu zagranicznego, tranzytu i rybołówstwa	
		2. Stworzenie warunków umożliwiający ch miastu pełnienie funkcji ważnego węzła komunikacyjn ego	2. realizacja terminali o wysokich parametrach funkcjonalnych i architektonicznych dla obsługi pasażerów w komunikacji kolejowej, przybrzeżnej, promowej i pasażerskiej	
		4. Stworzenie infrastruktury i produktów dla rozwoju turystyki	1. Wspieranie działań na rzecz zwiększenia liczby linii promowych, ilości wpływających statków pasażerskich oraz połączeń w komunikacji przybrzeżnej, powietrznej lądowej	
			4. zwiększanie różnorodności usług turystycznych bazujących na dziedzictwie kulturowym, ofercie kulturalnej oraz walorach przyrodniczych i zdrowotnych Gdyni	
5. Integracja ośrodków konurbacji trójmiejskiej w celu wspólnego rozwiązywania problemów o charakterze ponadlokalny m	1. Wypracowanie efektywnych form współpracy władz państwowych i samorządowych dla wskazania celów polityki morskiej państwa, realizowanych na terenie Gdyni			

Strategia rozwoju Ziemi Puckiej 2007-2013 (gmin miejskich: Władysławowo, Jastarnia, Puck., Hel, oraz gmin wiejskich: Puck, Kosakowo, Krokowa)	I. Rozwój turystyki	1. Dłuższy sezon turystyczny	1.2. Organizacja i rozwój infrastruktury turystycznej (w tym trasy rowerowe, wodne -uruchomienie przewozów pasażerskich do wszystkich miejscowości przybrzeżnych, miejsca historyczne, skanseny, węzły komunikacyjne)	2007-2012	
	II. Wzmocnienie potencjału gospodarczego	4. Rozwój rolnictwa i rybołówstwa	4.2. Restrukturyzacja obszarów związanych z rybołówstwem, w tym wspieranie rybołówstwa łodziowego (w tym poprawa akwakultury zgodnie z wymogami wspólnej polityki rybackiej, utworzenie Aukcji Rybnej)	2007-2013	
	IV. Rozwój infrastruktury technicznej	9. Bezpieczny system transportowy	9.2. Poprawa dostępności transportowej poprzez rozwój alternatywnych połączeń komunikacyjnych (wodne, kolejowe-modernizacja, lotnicze -Babie Doły)	2007-2013	
			9.3. Budowa i modernizacja infrastruktury portowej (w tym modernizacja infrastruktury rybackiej, budowa wytwórni lodu, rozbudowa marin, modernizacja portów i przystani oraz torów wodnych z towarzyszącymi obiektami, instalacjami)	2007-2013	
			8. Poprawa bezpieczeństwa ekologicznego i energetycznego	8.5. Budowa i modernizacja infrastruktury przeciwpowodziowej	2007-2013
Ład gospodarczy oraz wysoki poziom dochodów mieszkańców w gminy	B2. Rozwój rybołówstwa	D1. Usunięcie barier dla uprawiania rybołówstwa (w tym sportowego)	Program rozwoju rybołówstwa tradycyjnego 2002-2004		
		D2. Budowa niezbędnej infrastruktury (giełda,	2004-2006		

Strategia zrównoważonego rozwoju miasta Jastarni 2002-2016	Wysoki poziom ładu przestrzennego		magazyny, punkty sanitarne, modernizacja stoczni)	
		D1. poprawa dostępności komunikacyjnej gminy	<p>D3 i D4 program działań w zakresie rozwoju połączeń kołowych, kolejowych, i wodnych, w tym:</p> <ul style="list-style-type: none"> - lepsze połączenie komunikacyjne z Trójmiastem, - rozwinięta komunikacja morska z miejscowościami położonymi nad Zatoką, - połączenie piesze pomiędzy Kuźnicą, Jastarnią i Juratą nad morzem, - uruchomiony autobus szynowy, - port otwarty dla turystyki, - ścieżka rowerowa na całym Półwyspie 	Sukcesywna realizacja programu do 2016
		D2. rozwój infrastruktury turystycznej	<p>D2. Określenie kierunków rozwoju infrastruktury turystycznej wraz z wyłonieniem przedsięwzięć koniecznych do realizacji tj.:</p> <ul style="list-style-type: none"> - zagospodarowane plaże, o rozwiniętej infrastrukturze turystycznej, - zaktywizowane tereny nad Zatoką, - terminal do obsługi pasażerów Białej Floty, - wybudowane mola w Jastarni i Kuźnicy, - urządzane bulwary nadwodne w miejscowościach, - zrealizowany i powszechnie dostępny Aquapark, - baza żeglarska z mariną w Jastarni i Kuźnicy, - kompleks całorocznych basenów (w tym – z morską wodą 	2002-2004 i stała realizacja programu do 2016
D4. Zabezpieczenie brzegów	D3. Sukcesywne pozyskiwanie środków i realizacja poszczególnych zadań zgodnie z planem zabezpieczenia brzegów morskich:	Działania stałe		

			- uporządkowane i zagospodarowane nabrzeża Zatoki w Juracie, - ochronione brzegi morskie	
Strategia zrównoważonego rozwoju miasta Helu na lata 2002-2016	B. Pełne wykorzystanie zasobów miasta	B1. Pozyskanie nowych terenów dla rozwoju miasta	2. Opracowanie programu zagospodarowania nowych terenów	2004-2016
			3. opracowanie niezbędnych dokumentów planistycznych i projektowych	2004-2016
			4. Sukcesywne zagospodarowanie nowych terenów	2004-2016
		B4. wydłużenie sezonu turystycznego	3. Opracowanie programu rozwoju infrastruktury turystycznej	2002-2003
			4. opracowanie niezbędnych dokumentów planistycznych i projektowych	2003-2005
			7. Sukcesywna realizacja programu	2002-2016
	D. Miasto ładu przestrzennego w duchu tradycji historycznej i walorów przyrodniczych	D1. Intensyfikacja i modernizacja istniejącej zabudowy miasta	2. Wypracowanie polityki planistycznej, w tym plany zagospodarowania przestrzennego	2003-2007
			3. Regulacja stanów prawnych nieruchomości, przygotowanie ich do przyjęcia nowego zainwestowania	2002-2016
		D3. Zdyskontowanie dostępu do morza i infrastruktury morskiej	1. Dokończenie modernizacji portu rybackiego	2002-2003
			2. Budowa mariny i bazy hotelowej w porcie	2002-2008
			3. Zorganizowanie bazy wypadowej dla zainteresowanych uprawianiem różnych form rekreacji wodnej	2004-2006
			4. Rozwój frontu wodnego miasta	2003-2016
D4. Harmonizowa	4. przekazywanie części terenów Skarbu Państwa na rzecz gminy i sukcesywne realizowanie inwestycji	stałe		

		nie funkcji obronnej i rozwoju cywilizacyjnego o miasta	niezbędnych dla obu stron	
Plan rozwoju lokalnego Gminy Kosakowo na lata 2004-06		Budowa pomostu cumowniczego w Rewie		2004-2006
		Zagospodarowanie brzegu morskiego na tereny rekreacyjne w Mechelinkach i Rewie		2004-2006
		Budowa tras rowerowych		2004-2006
Plan rozwoju lokalnego Gminy Władysławowo 2004-2006 i 2007-2013	4. Lokalna infrastruktura turystyczna	Rozbudowa infrastruktury turystycznej w pierścieniu Zatoki Gdańskiej	Budowa pomostu w miejscowości Chałupy	2005-2006
			Budowa punktu obsługi ruchu turystycznego w miejscowości Chałupy	2005-2006

Źródło: opracowanie własne K. Wojcieszak na podstawie analizy dokumentów

3. WNIOSKI DO PLANU ZGŁOSZONE W TRAKCIE PRAC NAD PLANEM – PLANOWANE RODZAJE PRZEDSIĘWZIĘĆ INWESTYCYJNYCH, OCZEKIWANE I PLANOWANE DECYZJE O WYKORZYSTANIU PRZESTRZENI MORSKICH

Planowane sposoby użytkowania gospodarczego i dalsze etapy rozbudowy istniejących działalności i inwestycji w zachodniej części Zatoki Gdańskiej przedstawione są w tabeli 3.1. i na rysunku 3.1.

Tab. 3.1. Przedstawione wnioski do planu dotyczące sposobów użytkowania gospodarczego i dalszych etapów rozbudowy istniejących działalności i inwestycji w zachodniej części Zatoki Gdańskiej

Rodzaj działalności	Lp.	Opis inwestycji	Rejon	Wnioskodawca
Transport morski	1	Terminal ro-ro	Port Gdynia (przedłużenie Pirsu Węglowego)	Zarząd Morskiego Portu Handlowego
	2	Terminal naftowy	Mechelinki	Operator Logistyczny Paliw Płynnych
	3	Zbiorniki paliwowe	Kosakowo (kawerny solne)	
Działalność portowa	4	Port morski (przybrzeżna żegluga pasażerska)	gmina Kosakowo	Wójt Gminy Kosakowo
Inwestycje morskie	5	Ałol badawczy	Hel (okolice portu wojennego)	Stacja Morska UG
	6	Przedłużenie mola spacerowego dla umożliwienia cumowania małych jednostek żeglugi przybrzeżnej	Gdynia Orłowo	Prezydent Miasta Gdyni
	7	Budowa falochronów osłonowych portu morskiego	Puck	Burmistrz Miasta Puck

	8	Wyznaczenie sieci torów wodnych udostępniających przystanie	Zatoka Pucka	
Rybołówstwo	9	Budowa przystani rybackiej	Mechelinki	Wójt Gminy Kosakowo
	10	Instalacja dodatkowych urządzeń technicznych w istniejących przystaniach rybackich	Gdynia Orłowo, Gdynia Osada Rybacka	Prezydent Miasta Gdyni
Turystyka	11	Budowa przystani jachtowej i utrzymanie toru podejściowego	Rewa (teren po byłym wysypisku popiołów)	Wójt Gminy Kosakowo
	12	Wydłużenie istniejącego mola do obsługi żeglugi jachtowej	Rewa	
	13	Utrzymanie dwóch sezonowych kąpielisk strzeżonych	Rewa	
	14	Utworzenie nowego kąpieliska (po wyprowadzeniu kolektora ściekowego)	Mechelinki	
	15	Zagospodarowanie dawnej torpedowni na cele rekreacyjne i turystyczne	Gdynia Babie Doły	
	16	Wykorzystanie ruin dawnej torpedowni dla cumowania małych jachtów lub jako zaplecza sportów wodnych	Gdynia Babie Doły	Prezydent Miasta Gdyni
	17	Rozbudowa mariny jachtowej	Gdynia (tereny na wschód od Basenu M. Zaruskiego)	
	18	Przedłużenie mola spacerowego dla umożliwienia cumowania jachtów	Gdynia Orłowo	
	19	Budowa małego portu jachtowego lub zaplecza sportów wodnych (windsurfing, kitesurfing)	Gdynia Osada Rybacka	

20	Prace pogłębiarskie w celu utrzymania torów podejściowych do przystani pomostów jachtowych	Chałupy-Molo, Ośrodek Żeglarski Władysławowo, Ośrodek Żeglarski Małe Morze (okolice Władysławowa)	Urząd Miejski Władysławowo
21	Rozbudowa mola spacerowego	Puck	Burmistrz Miasta Puck
22	Wyznaczeniu toru wodnego dla przystani jachtowej	Puck	
23	Plaża na zachód od portu rybackiego	Puck	
24	Basen kąpielowy z morską wodą	Puck, Zielona Plaża	
25	Budowa nabrzeży przyszłej mariny jachtowej	Puck, zrefulowane tereny między portem rybackim i przystanią jachtową	
26	Budowa niedużych pomostów i przystani	Puck, od Rozgardu do ujścia Płutnicy	
27	Udostępnienie dla celów badawczych i turystycznych zatopionego portu średniowiecznego	Puck	
28	Utworzenie torów wodnych do przystani jachtowych	Swarzewo, Rzucewo, Ostonino	Wójt Gminy Puck
29	Organizacja kąpielisk	Ostonino, Rzucewo, Gnieźdzewo, Swarzewo	
30	Pomost	Rzucewo (rejon starej cegielni)	

	31	Przystanie jachtowe	Ostonino i Swarzewo	
	32	Obsługa turystyki sportów wodnych	Okolice rzeki Płutnicy	
Kolektory ściekowe	33	Wyprowadzenie kolektora ściekowego w głąb Zatoki Gdańskiej	Dębogórze	Wójt Gminy Kosakowo
	34	Wyprowadzenie kolektora odprowadzającego solankę w głąb Zatoki Gdańskiej	Kosakowo	
	35	Wyprowadzenie rurociągów odprowadzających wody rzeki Kaczej i Potoku Kolibkowskiego	Gdynia Orłowo	Prezydent Miasta Gdyni
	36	Likwidacja zrzutów nielegalnych i nieoczyszczonych ścieków sanitarnych do zatoki	Puck, kanał przelewowy na zachód od dawnych PZM	Burmistrz Miasta Puck
Ochrona brzegów morskich	37	Budowa umocnień brzegowych i wału p. powodziowego	Rewa (rejon ulicy Koralowej)	Wójt Gminy Kosakowo
	38	Poszerzanie istniejących plaż (refulacja)	Rewa i Mechelinki	
	39	Poszerzanie istniejących plaż (refulacja)	Gdynia Śródmieście, Orłowo-Kolibki, Babie Doły	Prezydent Miasta Gdyni
	40	Umacnianie brzegów Zatoki Puckiej (prace refulacyjne)	Od Władystawowa na wschód	Urząd Miejski Władystawowo
	41	Ochrona klifu	Ostonino, Rzucewo, Błądzikowo, Gnieźdźzewo, Swarzewo	Wójt Gminy Puck

	42	Wyznaczenie miejsca poboru piasku w celu zasilenia plaż i ochrony klifu nadmorskiego	Zatoka Pucka	Burmistrz Miasta Puck
Działalność militarna	43	Poligon kalibracyjny dla hydrograficznych urządzeń pomiarowych	Zatoka Pucka	Biuro Hydrograficzne Marynarki Wojennej
Inne	44	Zachowanie istniejących obecnie wlotów rowów melioracji podstawowej i szczegółowe	Gmina Kosakowo	Wójt Gminy Kosakowo
	45	Ujęcie wody morskiej	Hel	Stacja Morska UG
	46	Odstraszacze akustyczne i detektory morświnów	Akwen między Gdynią a Helem	

Źródło: opracowanie własne Kruk-Dowgiatto i in.

4. CHARAKTERYSTYKA UWARUNKOWAŃ ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO OBSZARU OBJĘTEGO PLANEM

4.1. Uwarunkowania przyrodnicze

4.1.1. Charakterystyka gatunków chronionych i wymagających ochrony na obszarze objętym planem

Makrofity

W obrębie omawianego obszaru szczególnie atrakcyjnym pod względem przyrodniczym jest rejon Zalewu Puckiego (Zatoki Puckiej wewnętrznej). Potwierdziły to przeprowadzone badania flory dennej, która w 2006 roku charakteryzowała się największą biomasą zarówno w stosunku do lat poprzednich, jak i do innych rejonów Zatoki Gdańskiej. Unikalne w skali polskiej strefy przybrzeżnej łąki podwodne pod względem biomasy zdominowane są przez rdestnice *Potamogeton* spp. W stosunku do stanu z lat 70. i 80. zanotowano zmniejszenie biomasy nitkowatych brunatnic *Pilayella littoralis* i *Ectocarpus siliculosus* i wzrost biomasy *Zostera marina* objętej ochroną ścisłą. Zmiany te mogą wskazywać na poprawę stanu środowiska tego akwenu.

W Zalewie Puckim stwierdzono różnorodny skład taksonomiczny – 21 gatunków, spośród których 8 objętych jest prawną ochroną (tab. 4.1). Gatunkami unikalnymi w całej Zatoce Puckiej są: *Ruppia maritima* – gatunek bardzo rzadki, figurujący w Polskiej Czerwonej Księdze, oraz jaskier *Ranunculus baudotii* – występujący głównie w wodach słodkich (rys. 4.1).

W rejonie Zatoki Puckiej zewnętrznej najcenniejszymi rejonami makrofitów są Mielizna Bórzyńska i Mielizna Długa do izobaty 1 m, gdzie występuje najbogatszy (22 gatunki) w całej Zatoce Gdańskiej skład taksonomiczny. Stałymi gatunkami są tutaj rdestnice, a szczególnie *Potamogeton pectinatus* oraz *Zostera marina*.

Cechą charakterystyczną Zatoki Puckiej są znaczne powierzchnie dna piaszczystego porośnięte przez roślinność naczyniową tworzącą łąki podwodne. W latach 40. i 50. rośliny naczyniowe wraz makroglonami tworzyły zespoły roślinne: *Zostero-Furcellarietum* lub *Fuceto-Furcellarietum*, zwane również zbiorowiskami roślinnymi dna piaszczystego np. *Zosteretea-marinae*. Wysokie walory przyrodnicze Zatoki Puckiej obniża utrzymujący się od końca lat 70. brak dominujących w latach 50. i 60. objętych ścisłą ochroną nieprzytwierdzonych glonów: widlika – *Furcellaria lumbicalis* i morszczynu – *Fucus vesiculosus*, stanowiących główny składnik zespołów roślinnych. Plechy morszczynu wyrzucane są często na plażę lub unoszą się

w toni wodnej, ale nie są to okazy autochtoniczne, tylko przyniesione prądami z innych rejonów Bałtyku.

Obecnie w skład jedno- dwu- lub trzygatunkowych łąk wchodzi wymiennie, głównie rośliny naczyniowe (8 taksonów). Najczęstszymi składnikami łąk podwodnych są przedstawiciele rodzaju *Potamogeton*, *Zostera marina* oraz *Zannichellia palustris*. Do sporadycznie tworzących łąki gatunków zaliczono: *Ruppia maritima*, *Ranunculus baudotii*, *Myriophyllum spicatum*. Najcenniejszym i jednocześnie najbardziej zagrożonym składnikiem łąk jest *Zostera marina*. Powierzchnia porośniętego przez nią dna Zatoki Puckiej, mimo znacznego jej zmniejszenia na przestrzeni ostatnich 30 lat, zaliczana jest do największych w polskiej strefie przybrzeżnej Bałtyku (rys. 4.1).

Łąki podwodne tworzą doskonałe siedlisko dla fauny fitofilnej oraz ichtiofauny korzystnie wpływając na ich rozwój i różnorodność. Zmiany struktury jakościowej, ilościowej oraz zmniejszenie zasięgu występowania łąk podwodnych negatywnie wpływa na faunę fitofilną. Szczególnie niekorzystnie na rozwój ichtiofauny wpływa masowe występowanie nitkowatych brunatnic z rodzaju *Pilayella* i *Ectocarpus* zalegających w postaci mat na dnie. Te masowo występujące w Zatoce Puckiej brunatnice obniżają walory przyrodnicze akwenu.

W Zatoce Puckiej zewnętrznej w rejonie u podnóża Klifu Orłowskiego na dnie kamienistym występuje 14 gatunków makroglonów. Gatunkami absolutnie stałymi są dwa krasnorosty *Polysiphonia fucoides* i *Hildenbrandia rubra*, z udziałem przekraczającym 80%. Unikalny dla polskich wód przybrzeżnych oraz objęty ścisłą ochroną krasnorost *Furcellaria lumbricalis* notowano w około 17% prób. Stanowisko przytwierdzonego do kamieni krasnorostu *Furcellaria lumbricalis* jest jednym z trzech zidentyfikowanych stanowisk w polskiej strefie Bałtyku. Na dnie piaszczystym, w rejonie u podnóża Klifu Orłowskiego, łąki podwodne tworzy *Zostera marina*.

Fucus vesiculosus, *Furcellaria lumbricalis* i *Zostera marina* zostały wpisane na listę Bałtyckich zagrożonych gatunków i siedlisk.

Tab. 4.1. Charakterystyka ustawowo chronionych gatunków makrofitów w polskich obszarach morskich RP

Lp.	Nazwa gatunku	Forma ochrony	Występowanie w zachodniej części Zatoki Gdańskiej
Makroglony – Phycophyta			
1.	<i>Fucus vesiculosus</i>	ścista	Nie występuje obecnie w strefie przybrzeżnej Zatoki Gdańskiej.
2.	<i>Furcellaria fastigiata</i>		Prawidłowa nazwa <i>Furcellaria lumbricalis</i> . W Zalewie Puckim nie występuje. W Zatoce Gdańskiej jedyne zidentyfikowane stanowisko przytwierdzonych do kamieni plech tego glonu znajduje się
3.	<i>Tolypella nidifica</i>		Występują w Zalewie Puckim i w Zatoce Puckiej zewnętrznej w rejonie Mielizny Bórzyńskiej i Mielizny Długiej.
4.	<i>Chara baltica</i>		
5.	<i>Ceramium tenuicorne</i>	częściowa	Występują w Zatoce Gdańskiej, ale szczególnie powszechne na dnie kamienistym w rejonie Klifu Orłowskiego.
6.	<i>Ceramium diaphanum</i>		
Mchy – Bryopsida			
7.	<i>Fontinalis hypnoides</i>	ścista	W Zalewie Puckim dotychczas stwierdzono jedno stanowisko w rejonie przedpola ujścia Redy.
Okrytonasienne – Angiospermae			
8.	<i>Zostera marina</i>	ścista	Występuje w Zalewie Puckim, najliczniej w rejonie Piasków Dziewicznych, ale również w Zatoce Puckiej zewnętrznej w rejonie Mielizny Bórzyńskiej i Długiej.

Źródło: opracowanie własne Kruk-Dowgiatło i in.

Makrozoobentos

Lista gatunków bezkręgowców dennych umieszczonych w aneksie II Dyrektywy Siedliskowej oraz w Polskiej Czerwonej Księdze Zwierząt nie uwzględnia gatunków morskich notowanych w zachodniej części Zatoki Gdańskiej. Występują tu jednak gatunki o znaczeniu kluczowym, spełniające ważną rolę siedliskotwórczą, do których zaliczyć należy omułka *Mytilus trossulus* (rys. 4.1). W dużych zagęszczeniach tworzy on ławice małży – siedlisko chronione. Poza

gatunkami

o znaczeniu siedliskotwórczym cennym elementem biocenoz dennych są gatunki wskaźnikowe braku zanieczyszczeń: (*Bathyporeia pilosa*, *Jaera* sp., rodzina Mysidacea, *Pontoporeia femorata* i *Monoporeia affinis*), oraz gatunki tworzące zespoły fauny towarzyszącej (rys. 4.1), zasiedlające zwarte łąki makrofitów dennych, przede wszystkim trawy morskiej *Zostera marina*.

Ichtiofauna

W tabeli 4.2. podano spis gatunków, które odnotowano w Zatoce Puckiej.

Tab. 4.2. Gatunki ryb odnotowane w Zatoce Puckiej (alfabetycznie na podstawie Skóra 2000 i Skóra niepubl.).

Gatunek	Nazwa łacińska	Preferencje	Obfitość	Występowanie	Rozród
Aloza	<i>Alosa alosa</i>	Z?	Rzadki	Przypadkowe (?)	-
Babka czarna	<i>Gobius niger</i>	ZW	Liczny	Stale	Tak
Babka czarnoplamka	<i>Coryphopterus flavescens</i>	ZW	Rzadki	Stale	Tak
Babka mała	<i>Pomatoschistus minutus</i>	ZW	Liczny	Stale	Tak
Babka bycza ¹¹	<i>Neogobius melanostomus</i>	ZW	Liczny	Stale	Tak
Babka piaskowa	<i>Pomatoschistus microps</i>	ZWW	Liczny	Stale	Tak
Belona	<i>Belone bellone</i>	ZWW	Liczny	O	Tak
Boleń	<i>Aspius aspius</i>	ZW	Nieliczny	Przypadkowe	-
Brzana		Z	Rzadki	Przypadkowe	-
Certa	<i>Vimba vimba</i>	ZZW	Nieliczny	O	-
Cierniczek	<i>Pungitius pungitius</i>	ZWW	Liczny	Stale	Tak
Ciernik	<i>Gasterosteus aculeatus</i>	ZWW	Liczny	Stale	Tak
Ciosa	<i>Pelecus cultratus</i>	Z	Rzadki	(?)	-
Dennik	<i>Liparis liparis</i>	Z	Rzadki	Stale (?)	(?)
Dobijak	<i>Hyperoplus lanceolatus</i>	ZZW	Liczny	Stale	Tak?
Dorsz	<i>Gadus callarias</i>	Z	Liczny	Stale	-
Gładzica	<i>Platessaplatessa</i>	Z	Nieliczny	Stale	-
Iglicznia	<i>Syngnathus typhle</i>	ZWW	Nieliczny	Stale	Tak
Jazgarz	<i>Acerina cernua</i>	ZZW	Nieliczny	O (?)	
Jaź	<i>Leuciscus idus</i>	ZZW	Nieliczny	Stale (?)	-

¹¹ Syn. Babka śniadogłowa.

Gatunek	Nazwa łacińska	Preferencje	Obfitość	Występowanie	Rozród
Jesiotr	<i>Acipenser sturio</i>	Z	Rzadki	(?)	-
Karaś	<i>Carassius carassius.</i>	W	Nieliczny	Stale	-
Karp	<i>Cyprinus carpio</i>	ZWW	Rzadki	(?)	-
Krąp	<i>Blicca bjoerkna</i>	ZWW	Nieliczny	Stale	Tak (?)
Kur diabeł	<i>Myoxocephalus scorpius</i>	Z	Liczny	Stale	Tak
Kur głowacz	<i>Taurulus bubalis</i>	Z?	Rzadki	Stale (?)	(?)
Kur rogacz	<i>Myoxocephalus quadricornis</i>	Z	Rzadki	(?)	-
Leszcz	<i>Aramis brama</i>	ZWW	Nieliczny	Stale	Tak
Lin	<i>Tinca tinca</i>	W	Rzadki	Przypadkowe	-
Lipień		W	Rzadki	Przypadkowe	
Lisica	<i>Agonus cataphractus</i>	Z	Nieliczny	Stale	Tak
Łosoś	<i>Salmo salar</i>	ZW	Nieliczny	Stale	-
Makrela	<i>Scomber scombrus</i>	Z	Rzadki	Okresowe (?)	-
Miętus	<i>Loła lola</i>	Z	Nieliczny	Przypadkowe (?)	-
Molwa	<i>Molva molva</i>	Z	Rzadki	Przypadkowe	-
Okoń	<i>Perca fluviatilis</i>	ZW	Liczny	Stale	Tak
Ostropłetwiec	<i>Pholis gunnellus</i>	ZZW	Rzadki	Stale	Tak
Parposz	<i>Alosa fallax</i>	Z	Rzadki	(?)	-
Plamiak	<i>Melanogrammus aeglefinus</i>	Z	Rzadki	Przypadkowe	-
Płoc	<i>Rutilus rutilus</i>	ZW	Nieliczny	Stale	Tak
Pocierniec	<i>Spinachia spinachia</i>	ZZW	Rzadki	Stale (?)	Tak?
Pstrąg tęczowy	<i>Salmo gairdneri</i>	ZW	Liczny	Okresowe/Wsiedlany	-
Sandacz	<i>Stizostedion lucioperca</i>	ZZW	Nieliczny	Stale (?)	-
Sieja (brzona)	<i>Coregonus lavaretus</i>	ZWW	Nieliczny	Okresowe	Tak
Skarp	<i>Scophthalmus maximus</i>	ZZW	Liczny	Stale	Tak(?)
Sola	<i>Solea solea</i>	Z	Rzadki	Przypadkowe	-
Stornia	<i>Platichthys flesus</i>	ZZW	Liczny	Stale	?
Stynka	<i>Osmerus eperlanus</i>	ZZW	Nieliczny	Stale	(?)
Szczupak	<i>Esox lucius</i>	ZWW	Rzadki	Stale	Tak
Szprot	<i>Srattus sprattus</i>	ZZW	Liczny	Stale	-
Śledź	<i>Clupea harengus</i>	ZZW	Liczny	Stale	Tak
Tasza	<i>Cyclopterus lumpus</i>	ZW	Nieliczny	Stale	Tak
Tobiasz	<i>Ammodytes tobianus</i>	ZZW	Liczny	Stale	Tak (?)
Troć wędrowna	<i>Salmo trutta</i>	ZW	Liczny	Stale	-

Gatunek	Nazwa łacińska	Preferencje	Obfitość	Występowanie	Rozród
Węgorz	<i>Anguilla anguilla</i>	ZW	Liczny	Stale	-
Węgorzyca	<i>Zoarces viviparus</i>	ZZW	Liczny	Stale	Tak
Wężynka	<i>Nerophis ophidion</i>	ZW	Liczny	Stale	Tak
Witlinek	<i>Odontogadus merlangus</i>	Z	Rzadki	Przypadkowe	-
Włócznik	<i>Xiphias gladius</i>	Z	Rzadki	Przypadkowe	-
Wzdrenga	<i>Sardinus erythrophthalmus</i>	W	Rzadki	Stale (?)	Tak
Żimnica	<i>Liganda limanda</i>	ZZW	Rzadki	(?)	-

Objaśnienia: [(?)]-Ocena niepewna lub brak danych. Preferencja geograficznego zasiedlenia lub kierunku pochodzenia: [Z] - w lub z zewnętrznej części zatoki; [W] - w lub z wewnętrznej części zatoki, [ZW] - możliwość występowania w obu częściach zatoki, [ZWW, ZZW] - możliwość występowania w obu częściach zatoki ale ze wskazaniem części; [ZWW] - wewnętrznej lub [ZZW]- zewnętrznej. Obfitość: [L] - liczny, [N] - nieliczny, [R] - rzadki. Występowanie [S] - stale, [O] - okresowe, [P] - przypadkowe. [Tak] - Odbywające w Zatoce Puckiej tarło.

Źródło: opracowanie własne K. Skóra i M. Sapota

Jak wynika z opublikowanych w ostatnich latach danych naturalna struktura ichtiofauny Zatoki Puckiej charakteryzuje się dużą ilością ryb drobnych. Struktura ichtiofauny Zatoki Puckiej wyrażona częstotliwością występowania gatunku w połowach badawczych wykonanych włokiem nieselektywnym jest przedstawiona na rysunku 4.2.

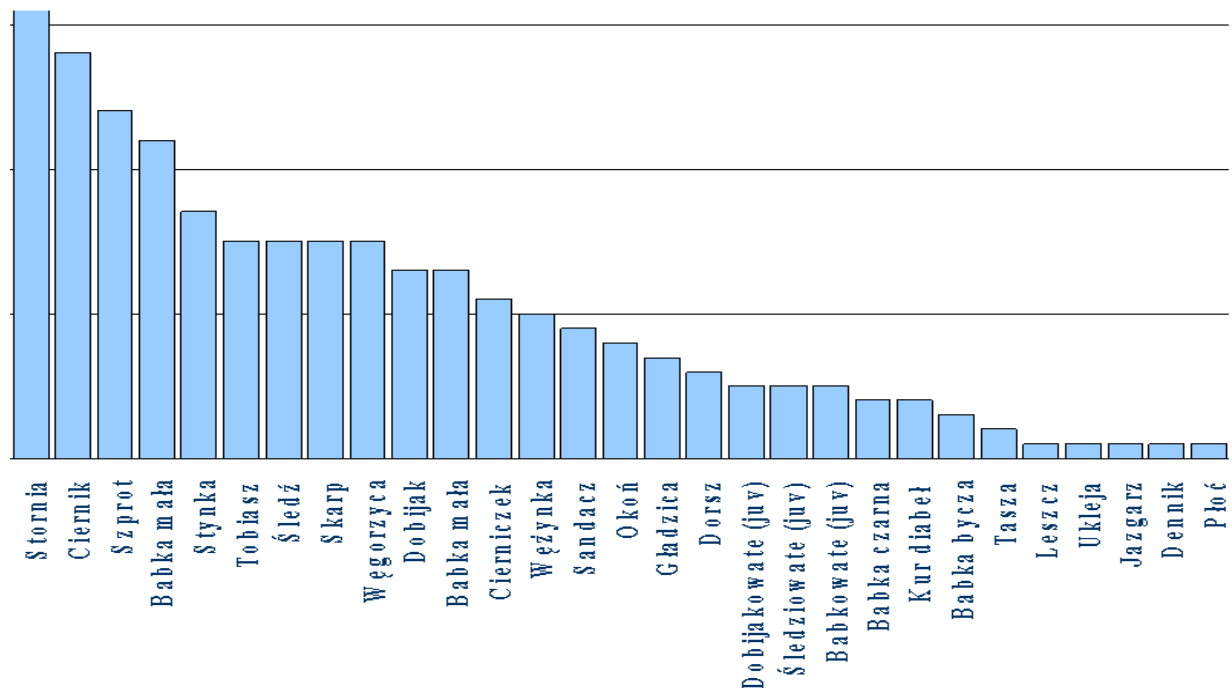
Inaczej jest u brzegów zatoki, na jej wodach najpłytszych. Tu dominuje ciernik i cierniczek, których ilość i masa stanowią ok. 95 % całości zasobów ryb na głębokości do 1 m.

Zwykle nie daje się bardzo precyzyjnie określić granicy siedliska, które zajmuje określony gatunek ryby. Jako organizmy nektonowe mają one dużą zdolność przemieszczania się a ich siedliskowe preferencje zależą od potrzeb życiowych – pokarmowych, rozrodczych, schronienia. Niekiedy w swym cyklu życiowym muszą siedliska zmieniać, a brak choćby jednego z nich w sekwencji kolejnych zasiedleń powoduje istotne perturbacje dla przetrwania lokalnych zasobów (populacji) lub wręcz to uniemożliwia. Są jednak i takie ryby, które wchodząc na stale w skład lokalnej biocenozy w jej obrębie zamykają cały swój cykl życiowy.

Do gatunków ryb chronionych, dla których jakość siedlisk Zatoki Puckiej odgrywa istotną rolę należą pocierniec, wężynka, iglicznia; babka piaszkowa, i babka czarna oraz babka

czarnoplamka, a także choć w nieco mniejszym stopniu babka mała.

Rys. 4.2. Struktura ichtiofauny Zatoki Puckiej wyrażona częstotliwością występowania gatunku w połowach badawczych wykonanych włokiem nieselektywnym

Źródło: opracowanie własne K. Skóra i M. Sapota

Dla parposza będącego gatunkiem chronionym, także prawem UE, siedliskiem w Zatoce Puckiej jest toń wód wschodniej, najgłębszej części akwenu.

Wężynka, iglicznia i pocierniec to ryby bardzo mocno związane z podwodnymi skupiskami makroflory i przybrzeżnej roślinności wynurzonej. Rozród pociernica bez makrofitów jest wręcz niemożliwy, gdyż ryba ta wykorzystuje rośliny do budowy swych gniazd.

Dorośle ryby babkowate zasiedlają przestrzenie bardziej otwarte dna piaszczystego i kamienistego poszukując skupisk małży. Babka mała i piaskowa wykorzystują muszle *Mya arenaria* do złożenia i inkubacji ikry. Ryby te również dobrze egzystują wśród kłaczy trzciny, które w większym stopniu od nich wykorzystuje jako miejsce swojego życia babka czarna, spotykana też często głębiej w obrębie muszlowisk i agregacji omułka.

Babka czarnoplamka jako gatunek bardziej pelagiczno/demersalny preferuje siedlisko toni wodnej nad porośniętymi zielenicami dużymi podwodnymi kamieniami.

Dla introdukowanego (odtworzanego) jesiotra ostronosego Zatoka Pucka to potencjalne żerowisko. Miejscami, które mogą być dla niego ważne są te partie dna gdzie może skupiać się fauna będąca jego bazą pokarmową: ryby dobijakowate, babkowate, małże, wieloszczety i makroskorupiaki (krewetki, garniele, podwoje).

Minóg morski jest najrzadszym gatunkiem chronionym, dla którego Zatoka Pucka może oferować siedlisko o znaczeniu ważnym dla jego cyklu życiowego. Miejsce takie stanowić może muliste ujście Płutnicy.

Awifauna

Wyniki badań prowadzonych w 2006 roku w comiesięcznym cyklu liczenia ptaków zachodniej części Zatoki Gdańskiej, które obejmowały rejon od Ujścia Wisły Przekop do Helu wykazały, że dla 6 gatunków ptaków wodnych Zatoka Pucka stanowi ważny w skali Europy obszar koncentracji ptaków w okresie pozalęgowym, gromadząc ponad 1% ich populacji (tab. 4.3). Do gatunków szczególnie cennych należy zaliczyć nurogęś *Mergus merganser* oraz bielaczkę *Mergus albellus*, których populacje zimujące w Zatoce Puckiej stanowią odpowiednio 4,9% i 3,9% północno-zachodnioeuropejskich populacji tych gatunków.

Tab. 4.3. Liczebności najważniejszych gatunków ptaków wodnych na Zatoce Puckiej stwierdzone podczas badań w styczniu 2007 i maksymalne liczebności z lat ubiegłych

Gatunek	Liczebność		Procent populacji zimującej w północno-zachodniej Europie w stosunku do liczebności maksymalnych
	Maksimum z lat 2005-2006*	2007	
Czernica <i>Aythya fuligula</i>	13 200	5 950	1,1
Łyska <i>Fulica atra</i>	22 600	4 520	1,3
Nurogęś <i>Mergus merganser</i>	13 000	4 388	4,9
Łabędź niemy <i>Cygnus olor</i>	5 200	834	2,1
Bielaczek <i>Mergus albellus</i>	1 550	152	3,9
Ogorzałka <i>Aythya marila</i>	6 200	75	2,0

Źródło: opracowanie własne W Meissner [w:] Kruk-Dowgiało i in.

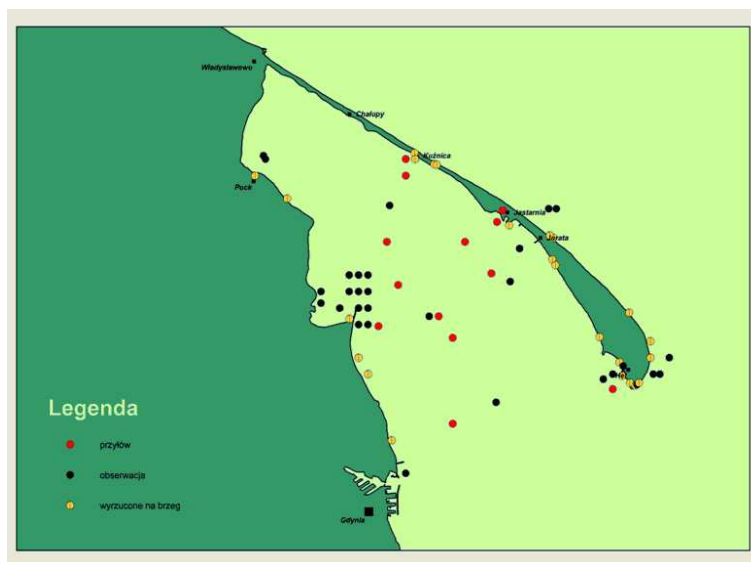
Znaczne zróżnicowanie warunków siedliskowych, a także korzystne warunki klimatyczne w obrębie Zatoki Puckiej powodują, że jest to rejon o bardzo wysokim zagęszczeniu i bogatym składzie gatunkowym awifauny. Skład gatunkowy jest nieco odmienny w różnych miejscach i zmienia się sezonowo i w zależności od surowości zimy (rys. 4.1).

Ssaki morskie

Wszystkie ssaki morskie są w Polsce gatunkami chronionymi prawem, a foki szara i obrączkowana oraz morświn są tymi, w stosunku do których wymaga się ochrony czynnej¹².

Za gatunki ssaków swoiste akwenowi Zatoki Puckiej należy uznać fokę szarą *Halichoerus grypus* i morświną *Phocoena phocoena*.

Rys. 4.3. Miejsca raportowanych obserwacji fok szarych w rejonie Zatoki Puckiej w latach 1990 – 2004.

Źródło: opracowanie własne I. Kuklik

Obecnie foki szare są najczęściej obserwowane w rejonie Zatoki Gdańskiej i Zatoki Puckiej. W latach 1990–99 odnotowano 106, a w latach 2000–2006 133 przypadki zaobserwowania, złowienia w sieci lub znalezienia na brzegu martwej foki szarej na polskim brzegu. W obu okresach ok. 75% pochodziło z Zatoki Gdańskiej, w tym ponad 30% z Zatoki Puckiej. Wśród

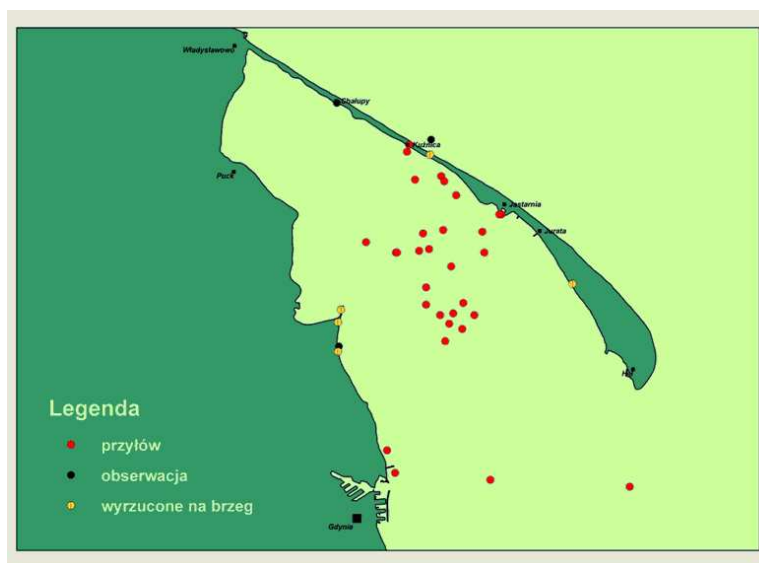
¹² ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŚRODOWISKA z dnia 28 września 2004 r. w sprawie gatunków dziko występujących zwierząt objętych ochroną (Dz. U. Nr 220, poz. 2237)

obserwacji zarówno żywych, jak i martwych osobników, odnotowano zarówno zwierzęta bardzo młode – liczące od kilku tygodni do kilku miesięcy, jak i osobniki dorosłe, obojga płci (rys. 4.3).

Foka szara jest gatunkiem oportunistycznym jeśli chodzi o wybór miejsca rozrodu i wychowywania potomstwa. Wybiera do tego celu, w zależności od okoliczności, skraj lodowej pokrywy morza albo brzeg piaszczysty lub skalisty. W Bałtyku foki szare rozradzają się na przełomie lutego i marca, w kwietniu focke potomstwo rozpoczyna zwykle samodzielne życie, przebywając do osiągnięcia dojrzałości płciowej (4-6 lat) głównie w wodzie. Większą część dorosłego życia spędzają na lądzie, wybierając miejsca ustronne w postaci przybrzeżnych wysepek, skał czy piaszczystych plaż, gromadząc się tam w liczne kolonie.

W polskiej bazie danych z lat 1986-2005 znajduje się opis 104 morświnów, z czego 71 to raporty dotyczące przyłowy w sieciach rybackich, 23 – ciał martwych morświnów wyrzuconych na brzeg, a 10 – zwierząt pływających obserwowanych z brzegu i z jednostek pływackich. Ponad 40% wszystkich raportów pochodzi z rejonu Zatoki Puckiej (rys. 4.4).

Rys. 4.4. Miejsca raportowanych obserwacji morświnów w rejonie Zatoki Puckiej w latach 1990 – 2004.

Źródło: opracowanie własne I Kuklik

4.1.2. Charakterystyka chronionych siedlisk na obszarze objętym projektem planu

4.1.2.1. Makrofity i makrozoobentos

W obszarze objętym projektem planu występuje pięć siedlisk chronionych; trzy podlegają ochronie w ramach prawa krajowego i dwa w ramach prawa międzynarodowego, w sieci obszarów Natura 2000. Ich charakterystykę przedstawiono w tabeli 4.4.

Tab. 4.4. Typy siedlisk chronionych występujących w zachodniej części Zatoki Gdańskiej

Lp.	Siedlisko	Definicja	Taksony dominujące	Występowanie
wg Rozp. MŚ z dn.14.08.2001 Dz. U. nr 92 poz.1029				
1.	Łąki podmorskie w strefie sublitoralu (<i>Zosterion</i>)	Obszary dna porośnięte roślinami zakorzenionymi (przynajmniej w 50%) wraz z współwystępującymi z nimi	gatunek główny: <i>Zostera marina</i> , gatunki towarzyszące: <i>Zannichellia palustris</i> , <i>Potamogeton</i> spp., <i>Myriophyllum spicatum</i> ,	wody przybrzeżne: od Helu-Bór do Jastarni, od Kuźnicy do Chałup, Rzucewo, Zatoka Rewska i u podnóża Klifu Orłowskiego
2.	Ramienicowe łąki podmorskie w strefie sublitoralu (<i>Ruppion maritimae</i>)	makroglonami, na powierzchni nie mniejszej niż 20 m ² (Przyrodnicza waloryzacja... 2000a)	gatunki główne: <i>Chara baltica</i> , <i>Tolypella nidifica</i> , gatunki towarzyszące: <i>Zannichellia palustris</i> , <i>Potamogeton</i> spp., <i>Myriophyllum spicatum</i>	wody przybrzeżne: od Chałup do Kuźnicy oraz od Helu-Bór do Juraty, Rzucewo
3.	Morskie ławice małży	Obszar dna zasiedlony przez zbiorowisko omutka <i>Mytilus trossulus</i> o dużej liczebności i biomacie	<i>Mytilus trossulus</i>	wody przybrzeżne w rejonie Kuźnicy
wg Dyrektywy Siedliskowej				
4.	Duże płytkie zatoki (1160)	Wcinające się w ląd i oddzielone lądem od otwartego morza i osłonięte od wpływu falowania akweny o ograniczonym wpływie wód słodkich (Poradniki ochrony... 2000)	<i>Zostera marina</i> , <i>Potamogeton</i> spp., <i>Zannichellia palustris</i> , glony bentosowe, skorupiaki, małże, ślimaki, wieloszczety	Zatoka Pucka

5.	Rafy (1170)	Zanurzone pod wodą i wyniesione ponad otaczające dno morskie skaliste podłoże w strefie sublitoralnej (Poradniki ochrony... 2000)	<i>Furcellaria lumbricalis</i> , <i>Coccolytus truncatus</i> , <i>Polysiphonia fucoides</i> , <i>Mytilus edulis</i> , <i>Electra crustulenta</i> , <i>Balanus improvisus</i>	Skaliste i kamieniste dno morskie w rejonie Klifu Orłowskiego
----	-------------	---	---	---

Źródło: opracowanie własne Kruk-Dowgiatło i in.

4.1.2.2. Ssaki morskie

W przypadku fok najczęściej używanym siedliskiem Zatoki Puckiej są piaszczyste plaże i łachy. W okresie rozrodu niezwykle ważne jest, aby utrudnić dostęp człowieka do tych miejsc. Priorytetowym siedliskiem jest Rewa Mew, na której kra lodowa utrzymuje się najdłużej, a samo to miejsce jest wyśmienitą ostoją dla odpoczywających zwierząt. Nie powinno ono być udostępnione dla turystyki w pewnych okresach. Najbardziej newralgiczne etapy cyklu życiowego foki szarej – rozród i gody – przypadają na okres od lutego do kwietnia. Okres linienia, który foki spędzają wyłącznie na lądzie to maj i czerwiec. W tych okresach ich siedliska powinny być w pełni naturalne i pozbawione czynników zakłócających spokój. Istotną rolę foczych legowisk odgrywają także cyple Półwyspów Helskiego i Rewskiego, zwieńczające strome podwodne stoki, ułatwiające zwierzętom skuteczną ucieczkę dając możliwość szybkiego, głębokiego zanurzenia.

Morświny często żerują na bardzo niewielkich głębokościach tuż przy brzegu, zwykle w miejscach spokojnych, wolnych od wszelkich zakłóceń. Z uwagi na wędrowny charakter tego gatunku trudno jest jednoznacznie określić granice siedlisk, które mają znaczenie dla życia i przetrwania gatunku. W obszarze objętym projektem planu obszarami chronionymi w których odnotowywane były morświny są Zalew Pucki i wschodnia część Zatoki Puckiej.

4.1.2.3. Ichtiofauna

Dla ichtiofauny Zatoki Puckiej najcenniejsze siedliska wymagające ochrony to przede wszystkim:

Strefy zanurzonej roślinności (rośliny naczyniowe i makroglony) były i są siedliskiem takich gatunków przemysłowych jak: płoć, okoń, szczupak, węgorz. Było i jest to siedlisko także gatunków prawnie chronionych: igliczni, wężyńki, pocierńca. Dla większości z nich strefa ta

jest miejscem tarła. Jest też bardzo ważnym tarliskiem dla dwóch gatunków, które bytują głównie poza wodami zatoki – śledzia i belony.

Wszystkie istniejące skupiska takiej roślinności są bardzo ważne dla ryb Zatoki Puckiej. Powinny podlegać ochronie z uwagi na potrzeby rybołówstwa.

Trzciniowiska

Trzciniowiska to specyficzne zbiorowisko słodkowodnej roślinności wynurzonej z uwagi na porostanie bardzo płytkich głębokości (od 0 do ok. 0,5 m), jest miejscem bytowania przede wszystkim bardzo drobnych gatunków (ryb babkowatych, ciernikowatych, wężyki oraz igliczni) dla paru innych pełni rolę miejsca składania i inkubowania ikry (szczupak, płoć) i schronienia narybku.

Skupiska tego rodzaju roślinności istnieją u ujścia Redy, przy ujściu Płutnicy, od rejonu Władysławowa po Chałupy a także w rejonie Jastarni i Juraty; muszą być chronione a w miejscach zniszczenia (na przedpolach w rejonie kempingów) w dużej części odtworzone.

Dno piaszczyste

Są przynajmniej trzy ważne dla ryb miejsca w których dno piaszczyste odgrywa ważną rolę w życiu ichtiofauny Zatoki Puckiej.

Jednym jest piaszczysty stok Cypla Helu. Jego najpłytsze miejsca zasiedla babka mała i piaskowa oraz ryby dobijakowate, nieco głębiej od nich żyją młodociane płastugi (stornia i skarp) a u dołu skłonu występują młodociane stadia dorsza. W toni dominują okresowo śledzie, szproty oraz bywa odnotowywany rzadki i chroniony parposz. Miejsce to z uwagi na geomorfologiczne ukształtowanie, występowanie wynoszenia i dużego ruchu mas wodnych o dobrym natlenieniu i niskiej temperaturze odgrywa istotną rolę w życiu morskich gatunków ichtiofauny Zatoki Puckiej.

Dwa kolejne piaszczyste siedliska mają inny charakter. Są rozległymi powierzchniami pozbawionymi kamieni i roślinności. Jedno znajduje się pomiędzy rybackim i wojennym portem w Helu (najprawdopodobniej podobne siedlisko znajduje się za portem wojennym w Helu w stronę Juraty, jednak ze względu na zamknięcie tego rejonu dla działań cywilnych brak jest dokładniejszych danych) a drugie wzdłuż wschodniego skraju południowej części Rewy Mew. Są to miejsca skupisk tobiasza i dobijaka. I są przez rybaków wykorzystywane do pozyskiwania tych ryb jako przynęty do połowu ryb z innych gatunków (m.in. węgorza).

Z uwagi na ich znaczenie dla praktyki rybackiej przybrzeżnego łodziowego rybołówstwa powinny podlegać zabezpieczeniu przez degradacją.

Ujścia rzek i strumieni

Istotnymi dla życia ichtiofauny są też ujścia rzek i strumieni uchodzących do Zatoki Puckiej: Redy, Płutnicy, Gizdepki i Błądzikówki. Są one z jednej strony drogami migracji dla gatunków zdolnych do wykorzystywania obu środowisk do życia a z drugiej strony są absolutnie niezbędnymi korytarzami dla gatunków migrujących pomiędzy tarliskami a żerowiskami, znajdującymi się w wodach o innym zasoleniu (wody morskie i wody słodkie).

„Sztuczne rafy”

Sztuczne rafy to przede wszystkim narzuty betonowe i kamienne zabezpieczające budowle hydrotechniczne. Do najistotniejszych należą: falochrony portów w Helu i Jastarni. W miejscach tych bytują ryby spotykane również w innych rejonach Zatoki Puckiej, jednak przedstawiciele niektórych gatunków występują tu znacznie liczniej dotyczy to między innymi węgorzycy i kura diabła.

4.1.2.4. Awifauna

W Zatoce Puckiej zewnętrznej miejsca zimowej koncentracji ptactwa wodnego (od listopada do marca) znajdują się w rejonie Jastarni (łabędzie, krzyżówka, mewy), na Rewie Mew (kormoran, mewy) oraz w porcie w Helu (lodówka).

W Zalewie Puckim najcenniejsze rejony występowania ptaków zimujących w okresie od listopada do marca to ujście Redy od bezimiennego kanału znajdującego się w pół drogi między ujściem rzeki i wsią Rewa do Ostonina, w rejonie ujścia Płutnicy i w rejonie wzdłuż Półwyspu Heskiego od Kuźnicy do Władysławowa i do głębokości około 4 m. Najliczniej w rejonach tych występują: czernica, kormoran, łyska, ogorzałka, łabędź niemy, a podczas mroźnych zim: bielaczek, nurogęś, gągoł.

4.1.3. Główne zagrożenia dla gatunków oraz dla siedlisk

Za główną przyczynę zagrożeń dla środowiska przyrodniczego obszarów morskich RP, z której pośrednio wynika szereg innych zagrożeń, uznać należy **brak efektywnych uregulowań prawnych w zakresie gospodarki i ochrony zasobami przyrody morskiej**. Jest to skutkiem niskiej pozycji, jaką polski Bałtyk zajmuje w sferze świadomości oraz hierarchii priorytetów organów władzy ustawodawczej, wykonawczej, jak również społeczeństwa. Obszar państwa polskiego tradycyjnie postrzegany jest wyłącznie jako terytorium lądowe, bez wód morskich.

Stąd też, w przeciwieństwie do lądowej części terytorium Polski, obszary morskie RP nie doczekały się dotychczas efektywnych uregulowań prawnych w zakresie ochrony przyrody.

Większość zagrożeń gatunków i siedlisk w obszarze zachodniej części Zatoki Gdańskiej wynika z presji antropogenicznej. Zagrożenia mają swoje źródło w bezpośrednim sąsiedztwie Zatoki i są skutkiem intensywnej działalności gospodarczej prowadzonej w rejonie aglomeracji Trójmiasta. Duże znaczenie ma również bliskość ujścia rzeki Wisły wnoszącej z całego obszaru zlewni do Zatoki Gdańskiej znaczny ładunek zanieczyszczeń i soli biogenicznych.

Najsilniejsze antropogeniczne oddziaływanie na najcenniejsze rejony przyrodnicze mają następujące aktualnie prowadzone formy działalności i inwestycje (rys.4.5):

- turystyka uprawiana w obrębie Piasków Dziewicznych, ujścia rzeki Redy oraz Cypla Rewskiego,
- zbyt wysokie prędkości jednostek motorowych szczególnie w Zalewie Puckim oraz rosnące natężenie hałasu na tym obszarze,
- kłusownictwo, dragowanie i stosowanie sieci we wszystkich wymienionych najcenniejszych rejonach oraz oddziaływanie portu rybackiego w Kuźnicy na Piaski Dziewicze oraz portu w Jastarni na Mieliznę Długą i Mieliznę Bórzyńską,
- ochrona brzegów morskich prowadzona w rejonie Piasków Dziewicznych,
- ujścia kolektorów w rejonie Mielizny Bórzyńskiej,
- działalność militarna w obrębie Mielizny Długiej.

Zagrożenia i ich niekorzystne następstwa oddziałujące na ekosystem omawianego akwenu przedstawia tablica 4.5.

Tab. 4.5. Główne zagrożenia i ich następstwa w środowisku przyrodniczym zachodniej części Zatoki Gdańskiej

	Zagrożenie	Skutek
1.	- Niespójność prawa, - Brak jednolitego zarządzania chronionymi obszarami morskimi, - Brak możliwości skutecznego zarządzania formami ochrony i egzekwowania obowiązujących zakazów,	- Niewykonywanie funkcji ochrony przyrody w polskich obszarach morskich, mimo ustanowienia w nich obszarów chronionych

	<ul style="list-style-type: none"> - Przemiany cywilizacyjne, - Niedostateczna edukacja i świadomość przyrodnicza, 	
2.	<ul style="list-style-type: none"> - Nadmierny ładunek substancji biogenicznych i zawiesiny spływający obszarowo i punktowo rzekami i kolektorami z oczyszczalni w Dębogórze, Helu i Juracie - Nadmierny ładunek substancji biogenicznych i zawiesiny doptywający do Zatoki Wiślą 	<ul style="list-style-type: none"> - Eutrofizacja lokalna i jej przejawy (spadek przezroczystości wody, degradacja osadów dennych, zmiana struktury flory i fauny dennej - Eutrofizacja w całej Zatoce Gdańskiej i jej przejawy (j.w.) - Intoksykacja bazy pokarmowej substancjami szkodliwymi dla zdrowia dla ssaków morskich i ichtiofauny
3.	<ul style="list-style-type: none"> - Nadmierna, niekontrolowana turystyka i osadnictwo w wąskiej strefie brzegowej 	<ul style="list-style-type: none"> - Niszczenie cennych siedlisk przybrzeżnych - Zakłócanie spokoju ssaków morskich (dyskomfort akustyczny)
4.	<ul style="list-style-type: none"> - Stosowanie nieodpowiednich narzędzi połowowych - Niezrównoważone rybołówstwo - Kłusownictwo 	<ul style="list-style-type: none"> - Mechaniczne niszczenie łąg podwodnych i muszłowisk – tarlisk i siedlisk wielu gatunków ryb, - Przyłów gatunków ryb chronionych i osobników młodocianych, przyłów ssaków morskich (śmiertelne zaplątywanie się fok i morświnów w rybackie sieci)¹³ - Śmiertelność ptaków nurkujących - Przełowienie gatunków wykorzystywanych komercyjnie
5.	<ul style="list-style-type: none"> - Intensywna żegluga 	<ul style="list-style-type: none"> - Potencjalna możliwość skażenia środowiska morskiego substancjami ropopochodnymi - Zaśmiecanie i skażenie sanitarne akwenu - Przywleczenie gatunków obcych, co stanowi zagrożenie rodzimej flory i fauny - Kolizje z ssakami morskimi (uszkodzenia ciała lub śmierć waleni i fok) i zakłócanie ich spokoju (dyskomfort akustyczny)

¹³ Do najniebezpieczniejszych narzędzi połowowych należą skrzelowe sieci stawne oraz wielkogabarytowe żaki. Roczne straty w populacji wynoszą ok. 800 fok, w tym ok. 20 szt. w Polsce. Wysoką śmiertelność morświnów z powodu wpadania w rybackie sieci uważa się współcześnie za najistotniejsze zagrożenie dla ich życia i przetrwania. Zwierzęta te, nie rozpoznając w toni wodnej niektórych rodzajów sieci rybackich, wpadają w nie i uwięzione toną, nie mogąc wypłynąć na powierzchnię, aby zaczerpnąć powietrza. Akwenem, w którym w latach 1990-1999 odnotowano największe zagęszczenie udokumentowanych/zgłoszonych przypadków o przyłowie (19 przypadków, co stanowi 42% ogółu) jest Zatoka Pucka. Morświny wpadały tu głównie w stawne pławnice, tzw. wontony łososiowe tzn. uształnione skrzelowe sieci zakotwiczone jedno- lub obustronnie, służące do połowu troci wędrowniej i łososia, zwane tu zwyczajowo „pławnicami łososiowymi”, ale też „pół-dryfującymi pławnicami” czy „pławnicami kotwiczonymi”.

6.	- Naruszenie dna w wyniku pogłębiania torów wodnych i torów podejściowych oraz w celu ochrony brzegów	- Niszczenie chronionych tąg podwodnych oraz fauny dennej
7	- Działalność militarna i eksplozje na morskich poligonach wojskowych - Praca podwodnych urządzeń hydrotechnicznych (wiertni, pogłębiarek, kafarów), - Wybuchy poszukiwawcze.	- Dyskomfort akustyczny ssaków morskich ¹⁴

Źródło: opracowanie własne Kruk-Dowgiatło i in.

4.1.4. Stan prawny ochrony przyrody

4.1.4.1 Siedliska, ekosystemy, awifauna, makrozoobentos, fauna litofilna, makrofity

W omawianym zakresie w obszarach morskich znaczenie mają następujące akty prawne:

Regulacje międzynarodowe:

- Konwencja o ochronie środowiska morskiego obszaru Morza Bałtyckiego z 1992 r. (Konwencja Helsińska) – wprowadza obowiązek ochrony morskich i przybrzeżnych ekosystemów oraz zachowania różnorodności biologicznej.
- Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Ramowa Dyrektywa Wodna) z dn. 23 października 2000 r. – jej celem jest zapewnienie właściwej ochrony wód poprzez zapobieganie postępującej degradacji; ochronę wód przed zanieczyszczeniem; poprawę stanu ekosystemów wodnych i ekosystemów lądowych w stosunku do potrzeb wodnych; kładzie nacisk na zrównoważone wykorzystanie zasobów wodnych (Art. 1). Dyrektywa zobowiązuje do osiągnięcia zgodności ze wszystkimi standardami i celami na obszarach chronionych do 2015 r. (Art. 4). Utrzymanie lub poprawa jakości wód (osiągnięcie najwyższego możliwego stanu ekologicznego i chemicznego) jest czynnikiem niezbędnym dla ochrony gatunków i siedlisk bezpośrednio zależnych od wody (Art. 6).

¹⁴ Zwierzęta są nie tylko płoszone ze swych siedlisk, ale coraz trudniej jest im wzajemnie się porozumieć, mają trudności z namierzeniem pożywienia oraz identyfikacją przeszkód. Hałas o natężeniach i częstotliwości słyszalnej dla morświnów powoduje brak dostatecznej ciszy dla komunikacji międzyosobniczej (m.in. matka-młode, samiec-samica), trafnej lokalizacji ryb będących pokarmem czy identyfikacji przeszkód np. sieci, których współczesna delikatna konstrukcja tkanin nie daje dostatecznie silnego echa.

- Dyrektywa Ptasia – Dyrektywa Rady 79/409/EWG o ochronie dziko żyjących ptaków przyjęta 2 kwietnia 1979 r. Dz. Urz. 1975, L 103, s. 1, zmieniona dyrektywami: 85/411/EWG, 86/122/EWG, 91/244/EWG, 94/24/WE. Przedmiotem ochrony są dziko występujące ptaki, gospodarowanie nimi i regulowanie ich liczebności oraz utrzymanie ich siedlisk w nienaruszonym stanie. Ochronie podlegają również gatunki wędrowne, zwłaszcza ich tereny lęgowe, zimowiska lub miejsca wypoczynku na trasach wędrówek. Gatunki zostały wymienione w zał. 2 Rozporządzenia Ministra środowiska z dn. 21.07 2004 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków (Dz. U. 2004 nr 229 poz. 2313). Metody osiągnięcia tych celów każde państwo opracowuje we własnym zakresie.
- Dyrektywa Siedliskowa (Habitatowa) – Dyrektywa Rady 92/43/EWG o ochronie naturalnych siedlisk oraz dziko żyjącej fauny i flory; przyjęta 21 maja 1992 r. Dz. Urz. 1992, L 206, s. 7; zmieniona Dyrektywą 97/62/WE – nie określa sposobów ochrony poszczególnych siedlisk i gatunków, ale wyznacza cele i warunki zachowania. W przypadku siedlisk przyrodniczych oznacza to, że naturalny zasięg siedliska nie zmniejsza się, zachowuje specyficzną strukturę i funkcję, stan ochrony typowych dla niego gatunków również jest właściwy. W przypadku gatunków, właściwy stan ochrony oznacza, że zachowana zostaje liczebność populacji, gwarantująca jej utrzymanie się w biocenozie przez dłuższy czas, naturalny zasięg gatunku nie zmniejsza się, pozostaje zachowana wystarczająco duża powierzchnia siedliska gatunku. Działania ochronne powinny polegać na tworzeniu obszarów chronionych, utrzymywaniu, zagospodarowaniu siedlisk zgodnie z wymaganiami ekologicznymi siedlisk w strefach chronionych, odtwarzaniu zniszczonych biotopów.

Dyrektywa Ptasia i Dyrektywa Siedliskowa stanowią podstawę tworzenia Europejskiej Sieci Ekologicznej Natura 2000.

- Konwencja o różnorodności biologicznej z 1992 r. (Dz. U. 2002 nr 184 poz. 1532). Celem konwencji jest zachowanie i ochrona różnorodności biologicznej nie tylko na obszarach chronionych.

Prawo krajowe:

- Konstytucja RP z 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. 1997 nr 78 poz. 483) – Ustawa zasadnicza konstytuuje generalny obowiązek ochrony środowiska i przyznaje każdemu prawo dostępu do informacji o środowisku. Ochrona środowiska i rozwój zrównoważony

znalazły się wśród fundamentalnych zasad – wartości jako podstaw ustroju państwa. (Rozdz. I, Art. 5).

- Ustawa z dn. 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. 2001 nr 62 poz. 627) – określa zasady ochrony środowiska oraz warunki korzystania z jego zasobów. W Dziale III, Art. 97 mówi o ogólnych zasadach ochrony wód. Ochrona roślin i zwierząt jest omówiona w Dziale VIII. Dział VI dotyczy postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko planowanych inwestycji, w tym inwestycji na obszarach Natura 2000. Gdy planowane przedsięwzięcie może wpływać znacząco na obszar Natura 2000 i nie jest bezpośrednio związane z ochroną tego obszaru, konieczne jest uzyskanie przez wnioskodawcę decyzji o uwarunkowaniach środowiskowych (Art. 46, 47, 48). Przedsięwzięcia wymagające sporządzenia raportu oddziaływania na środowisko są wymienione w Art. 51. Ochrona środowiska w kontekście zagospodarowania przestrzennego i realizacji inwestycji jest tematem Działu VII. Jeżeli ochrona elementów przyrodniczych nie jest możliwa należy podejmować działania mające na celu naprawę szkód poprzez kompensację przyrodniczą (Art. 75).
- Ustawa z dn. 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. 2004 nr 92 poz. 880 z późn. zm.) – określa podstawowe cele i zasady ochrony przyrody i krajobrazu. Formy ochrony, w tym obszary Natura 2000, oraz zasady opracowywania planów ochrony dla tych obszarów są opisane w rozdziale 2. Ustawy. Ustawa wnosi o obowiązku przeprowadzania postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko inwestycji na obszarach Natura 2000, na zasadach określonych w Ustawie z dn. 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Art. 33, 34, 35).
- Ustawa z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. 2003 nr 153 poz. 1502 z późn. zm.) – określa położenie prawne obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej i pasa nadbrzeżnego; określa organy administracji morskiej i ich kompetencje (Dział I, II, III, IV).
- Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z 2003 r. (Dz. U. 2003 nr 80 poz. 717) – wprowadza do Ustawy o obszarach morskich RP i administracji morskiej wymóg opracowania planów zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej (Art. 73).
- Ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz. U. 1997 nr 54 poz. 348) – założenia polityki energetycznej państwa powinny być opracowane zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju kraju i określać w szczególności: działania

w zakresie ochrony środowiska, rozwój wykorzystania niekonwencjonalnych, w tym odnawialnych źródeł energii (Art. 15).

- Ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (Dz. U. 2001 nr 115 poz. 1229) – definiuje wody przybrzeżne (Art. 9.1. Dział I), określa prawo własności wód morskich (Art. 10.1, 11.1).
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 marca 2005 r. (Dz. U. 2005 nr 92 poz. 880) – określa tryb sporządzania projektu planu ochrony dla obszaru Natura 2000, zakres opracowania projektu planu oraz sposoby ochrony siedlisk przyrodniczych oraz gatunków roślin i zwierząt.

Plany międzynarodowe

PLAN BAŁTYCKI (BSAP) – opisuje strategię regionalną na obszarze Morza Bałtyckiego mającą na celu wdrożenie postanowień Dyrektywy Morskiej. Głównym celem jest powstrzymanie spadku bioróżnorodności spowodowanego działalnością antropogeniczną i zapewnienie długotrwałej egzystencji siedlisk i gatunków. W Planie Bałtyckim zawarte są różne działania zmierzające do osiągnięcia tych celów, między innymi:

- objęcie 10% (docelowo, po naukowym uzasadnieniu, 30%), każdego podregionu Bałtyku mianem obszaru chronionego,
- ograniczenie wprowadzania gatunków inwazyjnych do poziomu, na którym ich introdukcja nie powoduje negatywnych zmian ekosystemu.

Wprowadza się dodatkowe środki w zarządzaniu rybołówstwem:

- rekultywacja obszarów historycznego występowania łąk podwodnych wzdłuż wybrzeży południowego Bałtyku poprzez reintrodukcję gatunków, które je tworzyły (*Fucus vesiculosus*, *Zostera marina*, *Furcellaria lumbricalis*) jako element odbudowy tarlisk i żerowisk,
- rozwój i wdrażanie skutecznego monitoringu i raportowania połowów,
- wyznaczenie dodatkowych obszarów, na których będzie stale obowiązywać zakaz połowów, ochrona obszarów ważnych dla rozrodu i żerowania,
- rozwój długoterminowych planów zarządzania dla populacji ryb komercyjnie wykorzystywanych, aby zapewnić bezpieczne biologiczne limity.

Plany krajowe

PROGRAM OCHRONY ŚRODOWISKA WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO Z PLANEM GOSPODARKI ODPADAMI NA LATA 2003-2006 Z UWZGLĘDNIENIEM PERSPEKTYWY NA LATA 2007-2010 (uchwała Sejmiku Województwa Pomorskiego nr 153/XIII/03) – określa cele i kierunki ochrony środowiska w obrębie województwa do 2010 r., które powinny zapewnić poprawę istniejącego stanu środowiska. Zapisy programu określają także zasady monitorowania i oceny realizacji oraz aktualizacji dokumentów. W kierunkach działań zapisanych w Programie wskazano utworzenie rezerwatu przyrody morskiej w strefie przybrzeżnej Zatoki Gdańskiej w rejonie lądowego obszaru chronionego Kępa Redłowska.

Istniejące formy ochrony

Na obszarze zachodniej części Zatoki Gdańskiej objętym planem zagospodarowania aktualnie występują trzy formy ochrony: Nadmorski Park Krajobrazowy, obszar specjalnej ochrony ptaków – Zatoka Pucka PLB220005 i specjalny obszar ochrony siedlisk – Zatoka Pucka i Półwysep Helski PLH220032 (tab. 4.6 i rys. 4.6).

Tab. 4.6. Formy ochrony przyrody w zachodniej części Zatoki Gdańskiej

Podstawa funkcyjnowania	Nadmorski Park Krajobrazowy	Zatoka Pucka PLB220005	Zatoka Pucka i Półwysep Helski PLH220032
Podstawa utworzenia	Uchwała nr IX/49/78 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku (Dz. Urz. Woj. Rady Narodowej w Gdańsku z 1978 roku nr 1, poz. 3) zaktualizowana Rozporządzeniem nr 55/06 Wojewody Pomorskiego z dn. 15 maja 2006 r. (Dz. Urz. 58/2006)	Dyrektywa Ptasia - Dyrektywa Rady 79/409/EWG o ochronie dziko żyjących ptaków przyjęta 2 kwietnia 1979 roku Dz. Urz. 1975, L 103, s. 1, zmieniona dyrektywami: 85/411/EWG, 86/122/EWG, 91/244/EWG, 94/24/WE; Rozporządzenie Ministra Środowiska z dn. 21.07 2004 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków (Dz. U. z 2004 r. nr 229 poz. 2313)	Dyrektywa Siedliskowa (Habitatowa) – Dyrektywa Rady 92/43/EWG o ochronie naturalnych siedlisk oraz dziko żyjącej fauny i flory, przyjęta 21 maja 1992 roku Dz. Urz. 1992, L 206, s. 7, zmieniona Dyrektywą 97/62/WE. <i>Obszar zaproponowany do ochrony (na etapie Seminarium Biogeograficznego)</i>

Plan ochrony	Obecnie brak planu ochrony. Plan ochrony ustanawia w drodze rozporządzenia wojewoda w terminie 6 miesięcy od otrzymania projektu, a sporządza dyrektor parku w terminie 5 lat od jego utworzenia (Art. 19, Ustawa o ochronie przyrody z dn. 16 kwietnia 2004 r.)	Obecnie brak planu ochrony. Plan ochrony ustanawia minister właściwy ds. środowiska na okres 20 lat, a sporządza sprawujący nadzór nad obszarem chronionym na 5 lat od wyznaczenia obszaru (Art. 29, Ustawa o ochronie przyrody z dn. 16 kwietnia 2004 r.)	Obecnie brak planu ochrony. Plan ochrony ustanawia minister właściwy ds. środowiska na okres 20 lat, a sporządza sprawujący nadzór nad obszarem chronionym na 5 lat od wyznaczenia obszaru (Art. 29, Ustawa o ochronie przyrody z dn. 16 kwietnia 2004 r.)
--------------	---	---	---

Źródło: opracowanie własne Kruk-Dowgiatło i in.

W projekcie planu zagospodarowania należy uwzględnić ustalenia, zawarte we wszystkich planach ochrony i innych regulacjach prawnych, dotyczące zakazów dla terenów objętych ochroną (tab. 4.7).

Tab. 4.7. Zakazy i ograniczenia obowiązujące na obszarach chronionych zachodniej części Zatoki Gdańskiej

Obszary chronione	Zakazy i ograniczenia
Nadmorski Park Krajobrazowy	<p>W Projekcie Planu Ochrony Parku (brak Planu Ochrony) wprowadza się następujące zakazy:</p> <ul style="list-style-type: none"> - realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu art. 51 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. nr 62, poz. 627 z późn. zm.), - umyślnego zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia lęgowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk i złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności w ramach racjonalnej gospodarki rybackiej, - pozyskiwania do celów gospodarczych minerałów i bursztynu, - wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztemowym, przeciwpowodziowym lub przeciwsuwiskowym lub budową, odbudową, utrzymaniem, remontem lub naprawą urządzeń wodnych,

	<ul style="list-style-type: none"> - dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody lub racjonalnej gospodarce rybackiej, - używania łodzi motorowych i innego sprzętu motorowego na otwartych zbiornikach wodnych, z wyłączeniem wytyczonych torów wodnych do portu w Pucku i przystani w Kuźnicy
Zatoka Pucka PLB220005	<p>Zgodnie z Ustawą o ochronie przyrody z dn. 16 kwietnia 2004 r. (brak Planu Ochrony) na obszarach zabrania się:</p> <ul style="list-style-type: none"> - podejmowania działań mogących w istotny sposób pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych, oraz siedlisk roślin i zwierząt; ograniczenie turystyki, działalności gospodarczej, polowań, inwestycji (Art. 33 i 34).
Zatoka Pucka i Półwysep Helski PLH220032	<p>Zgodnie z Ustawą o ochronie przyrody z dn. 16 kwietnia 2004 r. (brak Planu Ochrony) na obszarach zabrania się:</p> <ul style="list-style-type: none"> - podejmowania działań mogących w istotny sposób pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych, oraz siedlisk roślin i zwierząt, ograniczenie turystyki, działalności gospodarczej, polowań, inwestycji (Art. 33 i 34).

Źródło: opracowanie własne IMwG

Stan prawny poszczególnych obszarów chronionych jest zróżnicowany. Obszary te charakteryzują się odmiennymi reżimami prawnymi i są administrowane przez odrębne organy państwowe (tab. 4.8). Taki układ prawny uniemożliwia prawidłowe wykonywanie funkcji ochrony przyrody na wodach Zalewu Puckiego, który mimo włączenia go w granice NPK prawnie podlega administracji morskiej i przepisom obowiązującym na morzu. Dyrektor parku nie ma instrumentów prawnych do wykonywania funkcji ochrony przyrody na morzu.

Tab. 4.8. Kompetencje władz na obszarze objętym planem zagospodarowania

Kompetencje	NPK	PLB220005	PLH220032
Zarządzanie	Dyrektor NPK w części lądowej parku; Dyrektor Urzędu Morskiego w Gdyni w części morskiej; zgodnie z Ustawą o ochronie przyrody z dn.16.04.2004 (Art. 105).	<u>brak podstaw prawnych</u>	<u>brak podstaw prawnych</u>

Nadzór	Dyrektor Wydziału Ochrony Środowiska w Gdańsku sprawuje z up. Wojewody Gdańskiego nadzór nad działalnością Zarządu (dyrektor, zastępca dyrektora) zgodnie z Zarządzeniem nr 29/78 Wojewody Gdańskiego z dn. 10 lipca 1978 r. w sprawie utworzenia Zarządu NPK	Na szczeblu lokalnym: w części lądowej dyrektor NPK, w części morskiej Dyrektor Urzędu Morskiego w Gdyni (zgodnie z § 6. Rozporządzenia Ministra Środowiska z dn. 21.07.2004 w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków Natura 2000); na szczeblu krajowym Minister właściwy ds. środowiska; Zgodnie z Ustawą o ochronie przyrody z dn. 16.04.2004 (Art. 32)	Na szczeblu lokalnym: w części lądowej dyrektor NPK, w części morskiej <u>brak podstaw prawnych</u> ; na szczeblu krajowym Minister właściwy ds. środowiska; Zgodnie z Ustawą o ochronie przyrody z dn. 16.04.2004 (Art. 32)
--------	---	--	--

Źródło: opracowanie własne IMwG

Jak wskazano to w tablicy 4.6, nie istnieją plany ochrony dla NPK, PLB220005 PLH220032, trwają prace nad ich przygotowaniem (tab. 4.9).

Tab. 4.9. Aktualny (styczeń 2008) stan prac nad planami zarządzania obszarami chronionymi w zachodniej części Zatoki Gdańskiej.

Lp.	Dokument	Organ odpowiedzialny	Akwatorium	Aktualny stan
1.	Plan ochrony Nadmorskiego Parku Krajobrazowego	Dyrektor Nadmorskiego Parku Krajobrazowego	Zalew Pucki w granicach NPK	Projekt z września 2003 r. stanowiący załącznik do rozporządzenia wojewody pomorskiego; prace nad jego dokończeniem i uzgodnieniem w toku.
2.	Plan zarządzania obszarem Zatoka Pucka i Półwysep Helski PLH 220032	Dyrektor Urzędu Morskiego w Gdyni	Zatoka Pucka w granicach obszaru	Pilotażowy program w ramach współpracy na szczeblu lokalnym na rzecz ochrony obszaru Natura 2000. Program realizowany w latach 2006-2007, pod patronatem Ministerstwa Środowiska, metodą

3.	Plan zarządzania obszarem Zatoka Pucka PLB 220090	Dyrektor Urzędu Morskiego w Gdyni	Zatoka Pucka w granicach obszaru	warsztatową z udziałem: interesariuszy, ekspertów krajowych, przedstawicieli samorządów lokalnych, koordynowany przez ekspertów z UE (Błaszowska 2007).
----	---	-----------------------------------	----------------------------------	---

Źródło: opracowanie własne IMwG

W projekcie Planu Ochrony Nadmorskiego Parku Krajobrazowego do najważniejszych wniosków wiążących do uwzględnienia w projekcie planu zagospodarowania przestrzennego należą:

- przywrócenie walorów przyrodniczych utraconych lub naruszonych w wyniku gospodarki człowieka, o ile jeszcze istnieją praktyczne możliwości takiego działania,
- zachowanie szczególnych wartości florystycznych i fitocenotycznych obszaru NPK,
- zachowanie miejsc rozrodu, zachowania i odpoczynku poszczególnych grup zwierząt,
- poprawa stanu i ochrona środowiska wodnego Zatoki Puckiej w granicach Parku i jego otuliny, umożliwiającą przywrócenie walorów przyrodniczych i rekreacyjnych akwenu,
- ochrona środowiska Parku przed ryzykiem wystąpienia nadzwyczajnych zagrożeń środowiska oraz zapewnienie warunków pozwalających na minimalizację skutków tych zdarzeń,
- objęcie ochroną rezerwatową dwóch obszarów: „Łąki Trawy Morskiej” i „Długa Mielizna”,
- zaleca się opracowanie i wdrożenie programów: reintrodukcji glonów oraz retransplantacji trawy morskiej.

Najważniejsze wnioski z pilotażowego programu stworzenia planów zarządzania obszarami sieci Natura 2000 (PLH 220032 i PLB 220090) to:

- określenie właściwego stanu ochrony poszczególnych siedlisk i gatunków Natura 2000 w ostoi,
- przygotowanie i wdrożenie programu monitoringu siedlisk przyrodniczych i gatunków Natura 2000 w ostoi oraz zagrożeń.

Ochrona wynikająca z Ramowej Dyrektywy Wodnej

W trakcie tworzenia planu zagospodarowania należy wziąć również pod uwagę działania Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gdańsku, który realizuje postanowienia Ramowej Dyrektywy Wodnej w zakresie gospodarki wodno-ściekowej. Do obowiązków RZGW należy udzielanie i przekazywanie wyjaśnień niezbędnych przy opracowywaniu i opiniowaniu studiów zagospodarowania przestrzennego i miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

4.1.4.2. Ichtiofauna.

W obszarze objętym planem odnotowuje się chronione prawem krajowym i międzynarodowym gatunki kręgloustych i ryb. Gatunki te chronione są na mocy:

- polskiego prawa (gatunki chronione ROZPORZĄDZENIEM MINISTRA ŚRODOWISKA z dnia 28 września 2004 r. w sprawie gatunków dziko występujących zwierząt objętych ochroną (Dz. U. nr 220, poz. 2237),
- Konwencji Berneńskiej (Konwencja o ochronie gatunków dzikiej flory i fauny europejskiej oraz siedlisk przyrodniczych), gatunki chronione są wyznaczone w załączniku 3 ¹⁵,
- Dyrektywy Siedliskowej (system natura 2000 – obszar specjalnej ochrony siedlisk Zatoka Pucka i Półwysep Helski PLH220032) gatunki chronione są wyznaczone w załącznikach: II,¹⁶ IV¹⁷, V¹⁸.

Artykuł 7. Konwencji Berneńskiejmówi:

1. Każda z umawiających się stron podejmie właściwe i niezbędne środki ustawodawcze i administracyjne, aby zapewnić ochronę gatunków dzikiej fauny, wymienionych w załączniku III.

2. Wszelka eksploatacja dzikiej fauny, wymienionej w załączniku III, powinna być regulowana przepisami tak, aby populacja nie była zagrożona, z uwzględnieniem wymogów określonych w art. 2.

3. Podejmowane przedsięwzięcia powinny obejmować:

a) wyznaczenie okresów ochronnych i/lub inne procedury regulujące eksploatację;

b) wprowadzenie tymczasowego lub lokalnego zakazu eksploatacji populacji, stosownie do potrzeb, w celu przywrócenia jej zadowalającej liczebności;

c) uregulowanie, stosownie do potrzeb, sprzedaży, przetrzymywania w celu sprzedaży, transportu i wystawiania na sprzedaż żywych lub martwych dzikich zwierząt

¹⁶ Gatunki będące przedmiotem zainteresowania Wspólnoty Europejskiej, których ochrona wymaga wyznaczenia Specjalnych Obszarów Ochrony.

¹⁷ Gatunki będące przedmiotem zainteresowania Wspólnoty Europejskiej, które wymagają ochrony ścisłej.

Ochrona ryb służy zapewnieniu przetrwania z jednej strony gatunkom rzadkim i zagrożonym wyginięciem, z drugiej natomiast zabezpieczeniu stanu zasobów gatunków eksploatowanych gospodarczo.

O ile troska o pierwsze powierzona jest głównie Ministrowi Środowiska, to w przypadku gatunków przemysłowych kontrolę nad ich ochroną pełnią służby inspektorskie podległe via Departament Rybołówstwa Ministrowi Rolnictwa i Rozwoju Wsi (poprzednio Ministrowi Gospodarki Morskiej).

Ramy prawne są dane poprzez Ustawę z dnia 19 lutego 2004 r. o rybołówstwie (Dz. U. z dnia 14 kwietnia 2004 r.). Szczegółowe przepisy dotyczące narzędzi połowów okresów i wymiarów ochronnych w obszarze objętym planem znajdują się w:

- Zarządzeniu nr 2 Okręgowego Inspektora Rybołówstwa Morskiego w Gdyni z dnia 3 kwietnia 2007 r. (wymiar i okresy ochronne organizmów morskich oraz szczegółowe sposoby wykonywania rybołówstwa morskiego na morskich wodach wewnętrznych w rejonie Zatoki Gdańskiej);
- Zarządzeniu nr 4 Okręgowego Inspektora Rybołówstwa Morskiego w Gdyni z dnia 5 października 2004 r. (wymiar i okresy ochronne organizmów morskich oraz szczegółowe sposoby wykonywania rybołówstwa morskiego na morskich wodach wewnętrznych w rejonie Zatoki Gdańskiej).

Na obszarze planu obowiązują także przepisy:

- Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 11 stycznia 2008 r. w sprawie sposobu i warunków wykorzystania ogólnej kwoty połowowej w 2008 r. (Dz. U. nr 5 z dnia 14 stycznia 2008 r.);
- Rozporządzenia Rady (WE) NR 1404/2007 z dnia 26 listopada 2007 r. ustalające wielkości dopuszczalnych połowów i związane z nimi warunki dla niektórych zasobów rybnych i grup zasobów rybnych mające zastosowanie do Morza Bałtyckiego w 2008 r.;
- Rozporządzenia Rady (WE) NR 2187/2005 z dnia 21 grudnia 2005 r. w sprawie zachowania zasobów połowowych w wodach Morza Bałtyckiego, cieśnin Belt i Sund poprzez zastosowanie środków technicznych oraz zmieniające Rozporządzenie (WE) nr 1434/98 i uchylające Rozporządzenie (WE) nr 88/98(L 349 z 31.12.2005 r.);

¹⁸ *Gatunki roślin i zwierząt będące przedmiotem zainteresowania Wspólnoty Europejskiej, dla których należy określić zasady pozyskania, odławiania i transportu, jeśli na mocy prawa krajowego takie działania są dopuszczalne*

- Rozporządzenia Ministra Gospodarki Morskiej z dnia 22 marca 2007 r. w sprawie wymiarów i okresów ochronnych organizmów morskich oraz szczegółowych warunków wykonywania rybołówstwa morskiego) (Dz. U. z dnia 30 marca 2007 r.).

W szczególności na mocy tego ostatniego rozporządzenia niedozwolony jest połów organizmów morskich przy użyciu narzędzi ciągnionych oraz prowadzenie połowów przy użyciu statków rybackich o długości całkowitej powyżej 15 m: od linii toru wodnego Gdynia - Hel od trawersu latarni morskiej w Jastarni od strony pełnego morza - na głębokościach mniejszych niż 20 m, a na pozostałych obszarach wód - w strefie 3 Mm od linii brzegu.

4.1.4.3. Ssaki morskie

Podstawowymi aktami prawnymi, które chronią fokę szarą w Bałtyku są:

- Dyrektywa Siedliskowa. Załączniki: II i V,
- Konwencja Berneńska. Załącznik: III,
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 28 września 2004 r. w sprawie gatunków dziko występujących zwierząt objętych ochroną (Dz. U. nr 220, poz. 2237),
- Konwencja Bońska. Załącznik: II,
- Konwencja Helsińska: Zalecenie 27-28/2 ,
- Status IUCN (w Polsce i na świecie): EN – gatunek zagrożony.

W większości krajów bałtyckich jest uznawana za gatunek zagrożony (EN) lub narażony (V). Zalecenie dot. ochrony fok bałtyckich Komisji Helsińskiej oraz krajowe prawo Szwecji i Finlandii dopuszcza możliwość wydawania zezwoleń na regulowany prawem łowieckim odstrzał kontrolny.

Aktami prawnymi, które chronią bałtyckie zasoby morświnów są:

- Dyrektywa Siedliskowa: Załączniki: II i IV,
- Konwencja Berneńska: Załącznik II,
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 28 września 2004 r. w sprawie gatunków dziko występujących zwierząt objętych ochroną (Dz. U. nr 220, poz. 2237),
- Konwencja Bońska. Załącznik II oraz Porozumienie o Ochronie Małych Waleni Bałtyku i Morza Północnego (ASCOBANS),¹⁹

¹⁹ *Wprowadza ono plan ochrony i zagospodarowania dla populacji małych waleni (Art. 1). Działania ochronne mają być ukierunkowane na zapobieganie wypuszczaniu do morza substancji, które stanowią zagrożenie dla zdrowia zwierząt, ograniczenie przyłowu poprzez modyfikacje narzędzi i metod rybołówstwa oraz zabezpieczenie narzędzi połowowych przed niekontrolowanym dryfowaniem i*

- Konwencja Helsińska: Zalecenie 17/2 Komisji Helsińskiej,
- Status IUCN - świat: VU narażony nominalnie, choć w rzeczywistości EN. W Polsce ma on status: LR - mniejszej troski - co uważa się za poważny błąd merytoryczny i stoi w sprzeczności z ww. aktami prawnymi.

Na Zatoce Puckiej - akwenie o największej udokumentowanej liczbie zgłoszeń śmiertelnego przyłowu - realizowany będzie pilotowy projekt czynnej ochrony morświnów, polegający na równoległym użyciu akustycznych detektorów obecności morświnów i instalacji bariery akustycznej ostrzegającej morświny przed niebezpieczeństwem zaplątania się w wystawiane sieci rybackie. Projekt powinien dać efekt utrzymywania morświnów w bezpiecznej odległości od łowiska w okresie najintensywniejszych połowów.

pozostawianiem w morzu, skuteczne uregulowania zmieniające skutki działań uszczuplające zasoby pokarmowe zwierząt, zapobieganie innym znaczącym zakłóceniom warunków życia, zwłaszcza natury akustycznej.

4.6. Uwarunkowania związane z istnieniem rybołówstwa

4.6.1. Połowy rybackie

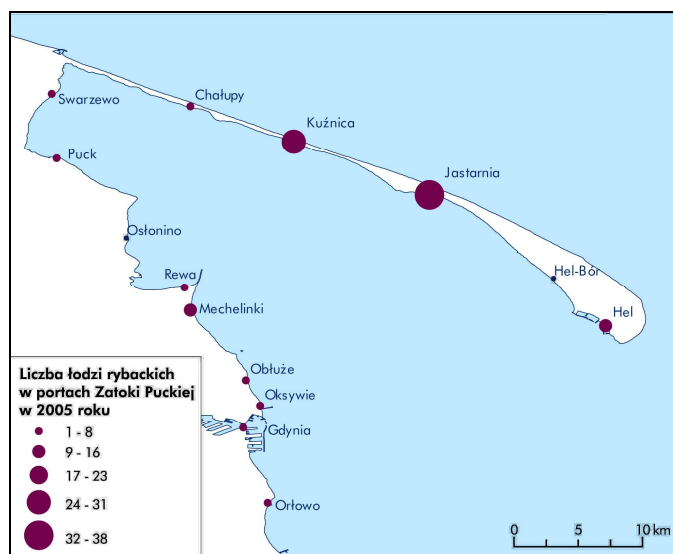
Jednostki połowowe operujące na Zatoce Puckiej to z reguły niewielkie łodzie. Jest ich 123 (tab. 4.10). Dziewięć łodzi z grup do 6 metrów długości to łodzie wiosłowe. Pozostałe są jednostkami motorowymi. Większe z nich w poszukiwaniu lepszych wydajności połowowych wychodzą poza ten akwen. Najliczniej stacjonują w Jastarni i Kuźnicy (rys. 4.7).

Tab. 4.10. Struktura wielkości łodzi rybackich z miejscowości znad Zatoki Puckiej (stan w 2006 roku, na podstawie rejestru CRM)

Długość łodzi	< 4 m	4-8 m	6-8 m	8-10 m	10-12 m
Sztuk	2	28	67	22	4

Źródło: opracowanie własne M. Sapota na podstawie rejestru CRM

Rys. 4.7. Rybackie znaczenie miejscowości znad Zatoki Puckiej wyrażone liczbą stacjonujących łodzi rybackich

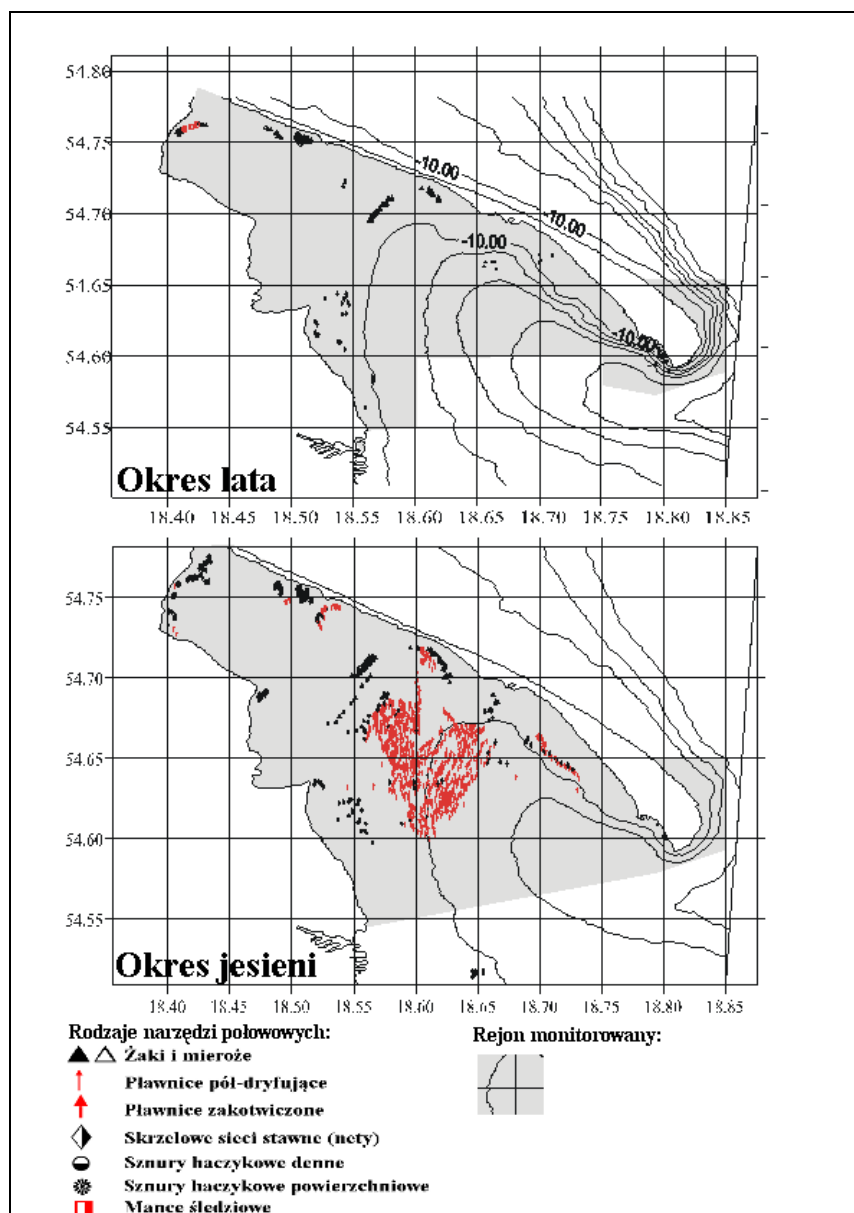

Źródło: Skóra K.E., Kuklik I. 2005, Raport dla AC ACOBANS. Na podstawie danych CRM

Zatoka Pucka była od setek lat wydajnym łowiskiem dla rybaków z okolicznych wsi i miast. Łowiono tu ryby różnymi metodami w zasadzie w ciągu całego roku. Na rybackim znaczeniu zaczęła tracić w latach 80-90. ubiegłego wieku. Niektóre osady są już zupełnie pozbawione

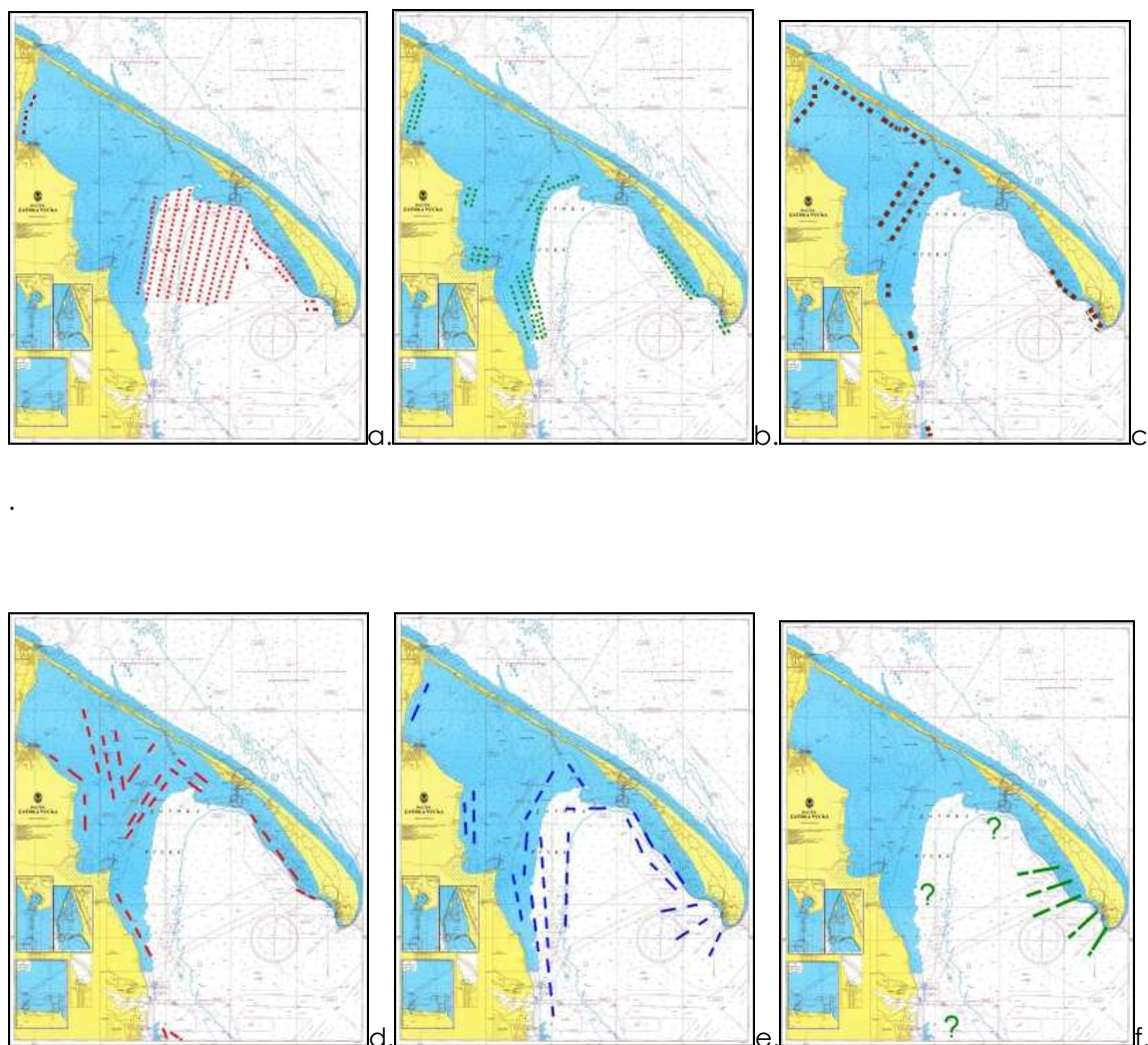
przystani rybackich (Ostionino, Rzucewo, Hel-Bór), a w innych ono zanika (Puck, Swarzewo, Chałupy).

Rys. 4.8. Rozmieszczenie różnych narzędzi połowowych na Zatoce Puckiej w okresie lata i jesieni, będących okresami połowu różnych gatunków ryb

Źródło: opracowanie własne M. Sapota. Odchodzenie rybaków od zawodu jest m. in. odbiciem stanu i struktury lokalnej ichtiofauny. Takie masowe onegdaj i charakterystyczne dla zalewowej części zatoki ryby jak szczupak, cęta i płoć zupełnie z połowów zniknęły a inne straciły swoją silną pozycję (okoń, sieja). Łowiska te są dziś wykorzystywane sporadycznie, głównie do połowu narzędziami pułapkowymi (żakami, mierzami). Większe szanse dają połowy w części zewnętrznej zatoki, gdyż można tu połowić ryby morskie (plastugi, dorsze, śledzia) a także dwuśrodowiskowe – przede wszystkim troć (łososia) i węgorze.

Rys. 4.9. Łowiska rybackie (dane przybliżone, wymagające weryfikacji i aktualizacji)

Objaśnienie:

- łowiska sieciami skrzelowymi uształwionymi (z reguły półdrijfującymi)
- łowiska sieciami skrzelowymi stawnymi (netami)
- łowiska narzędziami pułapkowymi (żakami i mierożami)
- łowiska belon sznurami haczykowymi uształwionymi (ew. mancami)
- łowiska węgorzy sznurami stawnymi dennymi
- łowiska węgorzy sznurami częściowo uształwionymi

Źródło: opracowanie własne M. Sapota.

Do połowu ryb przy pomocy haków musi być zastosowana przynęta. Rybacy najczęściej używają tobiaszy i dobijaków, szprota i bałtyckich krewetek. Szprot pochodzi z połowów włokowych czynionych poza Zatoką Pucką. Dobijakowate łowi się w Zatoce Puckiej w rejonie

Helu i Rewy Mew. Krewetki są pozyskiwane na porośniętych podwodną roślinnością pływaczach wzdłuż odzatkowych brzegów Półwyspu Helskiego pomiędzy Chałupami a Jastarnią.

Rybołówstwo prowadzone jest na całym obszarze Zatoki Puckiej, z wyjątkiem akwenów wojskowych zamykanych czasowo lub stale dla rybołówstwa oraz obszarów położonych w bezpośrednim sąsiedztwie kolektorów ściekowych. Łowiska - miejsca rozstawiania narzędzi połowowych częściowo zobrazował przeprowadzony w końcu lat 90. monitoring lokalnego rybołówstwa na potrzeby ustalenia potencjalnego zagrożenia niektórych rodzajów sieci dla morskich ssaków (rys. 4.8. i 4.9).

4.6.2. Połowy wędkarskie

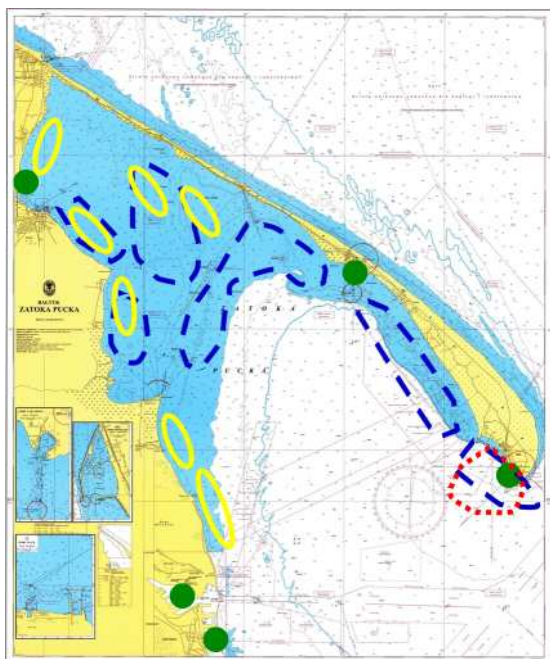
Zatoka Pucka była znaczącym dla wędkarstwa miejscem połowów przez niemal całą drugą połowę XX wieku. Jego rozwój ograniczały w latach 50 – 60 restrykcyjne przepisy graniczne uniemożliwiające wędkarzom swobodne korzystanie z łodzi. Przeto dominowało wędkarstwo brzegowe, głównie w oparciu o umocnienia portowe i mola.

Do końca lat 70 gatunkami łowionymi masowo z brzegu były płocie, okonie, certy, węgorze, płastugi, węgorzyce, kury diabły. Czasami także wiosenne śledzie. Z łódek łowiono głównie szczupaki, z czego akwen ten szczególnie słynął, oraz belony.

Obecnie prawie wszystkie przystanie i porty wokół Zatoki Puckiej są łowiskami wędkarzy brzegowych. Do najczęściej używanych należą porty w Helu, Jastarni, Pucku i Gdyni gdzie dodatkowym łowiskiem jest nadmorski bulwar. Za dobre łowisko ryb słodkowodnych uważa się także rejon ujścia Płutnicy.

Z jednostek pływających dorsza łowi się głównie w rejonie Helu oraz nad zatopionymi w zatoce wrakami statków i okrętów. Belona jest poszukiwana przeważnie w części zalewowej w miejscach skupisk podwodnej roślinności na Piasku Dziewiczym, w rejonie Rzucewskiego Szpyrku. Bywa, że wydajniejszymi łowiskami okazują się stoki Rewy Mew, mielizna przed Jastarnią oraz mielizna pomiędzy Juratą a Helem. Za dobre uważa się także łowisko płytkich wód Kępy Redłowskiej. Główne miejsca wykorzystywane do połowów wędkarskich przedstawione są na rys. 4.10.

Rys. 4.10. Mapa głównych miejsc wykorzystywanych do połowów wędkarskich.

Objaśnienia kolorów i symboli:

Czerwony (linia kropkowana) - połowy dorszy i okoni z tódek

Zielony (kółka) – połowy brzegowe głównie z umocnień portowych

Żółty (elipsy)– miejsca wykorzystywane do końca lat 70 do połowów szczupaka.

Granatowy (linia przerywana) – miejsca połowów belony

Źródło: opracowanie własne M. Sapota Atrakcyjność Zatoki Puckiej dla wędkarstwa można jeszcze podnieść poprzez restytucję cennych gatunków (siei, szczupaka, płoci i okonia).

Istnienie wędkarstwa zatokowego jako produktu turystycznego ciągle nie jest właściwie doceniane wśród lokalnych władz. A przecież po stworzeniu podstaw dla rewitalizacji zasobów ryb, tworząc sieć pro-wędkarskich (rodzinnych) usług, cały rejon Zatoki Puckiej może być beneficjentem tego rodzaju turystyki, która ma ten szczególny atut, że tylko w małym

stopniu jest zależna od letniego sezonu. To najpoważniejszy czynnik mogący „przedłużyć” tradycyjnie tu ograniczony do lata sezon turystyczny. Wydaje się, obserwując tendencje w rybołówstwie (wycofywanie się z zawodu) i przy założeniu, że sytuacja ekologiczna dla ichtiofauny będzie w zatoce się poprawiać, a nawet będą ku temu podejmowane i kontynuowane działania specjalne Nadmorskiego Parku Krajobrazowego czy Komunalnego Związku Gmin we Władystawowie oraz współpracujących z nimi Stacji Morskiej IOUG i MIRu w programie odtworzenia zasobów ryb pn. „Ryby dla Zatoki” - wędkarstwo będzie w niedalekiej przyszłości istotnym czynnikiem eksploatującym zatokowe zasoby ryb oraz stanie się ważną dziedziną lokalnej turystyki.

4.3. Uwarunkowania związane z rozwojem turystyki

4.3.1. Atrakcyjność turystyczna środowiska przyrodniczego i kulturowego

Obszar przybrzeżny wokół Zatoki Puckiej charakteryzują unikatowe walory przyrodnicze, kulturowe i krajobrazowe, czyniąc go niezwykle atrakcyjnym dla turystyki i wypoczynku. Bezwzględnie najwyższy walor turystyczny posiada strefa brzegowa, zapewniająca bezpośredni kontakt wizualny z morzem, objęta w znacznej części ochroną w ramach Nadmorskiego Parku Krajobrazowego.

Najbardziej charakterystycznym elementem krajobrazu jest Mierzeja Helska - akumulacyjna forma rzeźby, zwana kosą, o długości 36 km. Jej powierzchnię nadbudowują niewielkie waty i pagóry wydmowe, porośnięte w większości borami nadmorskimi. Od północy półwyspowi towarzyszą piękne, szerokie (do 100 m) piaszczyste plaże. Od strony Zatoki Puckiej na odcinku Władystawowo – Jastarnia, ciągną się nisko położone, płaskie, częściowo podmokłe równiny akumulacji organogeniczno-mineralnej z lokalnymi wychodniami poziomów torfowych. U brzegów występują trzcinowiska, a naturalne wąskie plaże o szerokości około 10 m są mniej atrakcyjne dla rekreacji. We wschodnim fragmencie półwyspu, pomiędzy Juratę a cyplem helskim występują już nadzatokowe brzegi wydmowe. Zachodniemu brzegowi zatoki towarzyszą na przemian kępy wysoczyznowe z urwistymi brzegami klifowymi (aż po Gdynię), rozdzielone rozległymi niskimi dnami pradolin, w obrębie których wytworzyły się trudnodostępne niskie brzegi zalewowe. Brzegi morskie tej części wybrzeża podlegają silnej abrazji, powodującej miejscami całkowity zanik wąskich plaż nadzatokowych, stąd też coraz dłuższe ich odcinki są sztucznie nadbudowywane refulatem pochodzącym z pogłębiania torów wodnych Zatoki Puckiej, lub z terenów przybrzeżnych otwartego morza. Plaże te są

jedynymi w Polsce plażami o ekspozycji południowej i zachodniej, o wysokiej atrakcyjności, lecz małej chłonności, stąd tym większe zakusy by sztucznie je poszerzać.

W latach 80. wody Zatoki Gdańskiej były silnie zanieczyszczone pod względem sanitarnym, co skutkowało zamknięciem większości kąpielisk morskich. Od czasu uporządkowania gospodarki ściekowej w miejscowościach nadmorskich sytuacja uległa zdecydowanej poprawie i od kilku lat na prawie całej długości brzegów Zatoki Puckiej i Gdańskiej można korzystać z kąpeli morskich. W 2007r. Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny zezwolił na organizowanie kąpielisk w następujących miejscowościach nad Zatoką: Hel, Jurata, Jastarnia, Kuźnica, Chałupy, Swarzewo, Gnieźdźewo, Puck, Rzucewo, Ostonino, Rewa oraz Babie Doły, Gdynia Oksywie, Gdynia Śródmieście i częściowo w Gdyni Orłowo. Nie zezwolił na organizowanie kąpielisk w Orłowie na odcinkach 300m po obu stronach ujścia rzeki Kaczej (tj. 400 m od molo w stronę Gdyni i 200 m od molo w stronę Sopotu) oraz odcinkach 50 m po obu stronach ujścia rzeki Kolibianki²⁰. Powodem są zanieczyszczone wody opadowe spływające rzekami do wód morskich. Niemożliwa jest również organizacja kąpieliska w Mechelinach, gdzie znajduje się ujście kolektora odprowadzającego oczyszczone ścieki z oczyszczalni ścieków komunalnych Dębogórze (z Gdyni). Samorząd Gminy Kosakowo planuje budowę rurociągu o długości około 1000 m i wyprowadzenie ścieków w głąb zatoki. Pozwoli to w przyszłości na korzystanie z plaż w rejonie Mechelinek.

Płytkie, szybko nagrzewające się wody Zalewu Puckiego (Małego Morza), małe falowanie, przewaga wiatrów zachodnich wiejących niemal wzdłuż brzegów półwyspu, stwarzają niezwykle atrakcyjne i bezpieczne warunki dla uprawiania od wczesnej wiosny do późnej jesieni windsurfingu, kitesurfingu i żeglarstwa. Od 2006 r. nad zamarającą taflą zatoki pojawiają się także amatorzy snowkite'a.

Rejon zatoki charakteryzują również cenne cechy klimatu, specyficzne dla strefy kontaktu morza i lądu:

- duże nasłonecznienie (dla Półwyspu Helskiego wynoszące około 1600 godzin/rok),
- wysokie wartości natężenia promieniowania słonecznego, zwłaszcza w strefie plaż,
- silne nawietrzanie i właściwości ochładzające, większe niż w głębi lądu,
- duża czystość powietrza (nawietrzanie rozprasza ewentualne zanieczyszczenia),

²⁰ <http://www.wsse.gda.pl>, Komunikat nr 1/07 PWIS w Gdańsku z dnia 28.05.2007

- obecność w powietrzu atmosferycznym aerozolu morskiego i fitoncydów roślinności boru sosnowego,
- podwyższone wartości wilgotności względnej powietrza,
- wyrównany przebieg dobowych i rocznych temperatur powietrza.

Wymienione cechy klimatu sprzyjają odnowie sił człowieka. Bódcowy klimat hartuje organizm, korzystne warunki insolacyjne i termiczne sprzyjają helioterapii, a aerozol morski oraz olejki eteryczne boru nadmorskiego działają regenerująco na układ oddechowy i usprawniająco na cały organizm (talassoterapia). Lecznicze właściwości klimatu oraz potencjalne możliwości eksploatacji solanek stwarzają szansę rozwoju funkcji uzdrowiskowej w miejscowościach nadmorskich. Samorząd Miasta Jastarnia czyni starania o uzyskanie statusu uzdrowiska w oparciu o wymienione walory. Hotel SPA - Dom Zdrojowy nad otwartym morzem w Jastarni już obecnie oferuje usługi odnowy biologicznej z wykorzystaniem walorów mikroklimatu. Gdynia również rozważa możliwość lokalizacji bazy obsługi rehabilitacyjnej i profilaktyki leczniczej z wykorzystaniem „leczenia morzem”.

Niezwykłe walory ornitologiczne obszaru przybrzeżnego koncentrują się zarówno w obrębie całej Zatoki Puckiej (co zostało już opisane w rozdziale 4.1.1 i 4.1.2.4), jak i w Lesie Helskim, na Łąkach Beka (rezerwat faunistyczny w ujściu Redy), Łąkach Mechelinki (rezerwat faunistyczny), Rewie Mew i Łąkach Jastarni.

W Stacji Morskiej Instytutu Oceanografii Uniwersytetu Gdańskiego w Helu realizowany jest projekt odtwarzania i ochrony kolonii fok szarych na południowym Bałtyku, a prowadzone przez tę Stację fokarium stanowi niezwykle licznie odwiedzaną atrakcję turystyczną. Planowane jest rozszerzenie pro-przyrodniczej działalności Stacji poprzez realizację idei „Błękitnej Wioski” (m.in. sztuczna wyspa, służąca obserwacji ssaków morskich oraz odtworzony park wydmowy w strefie przybrzeżnej).

Osobliwości florystyczne i krajobrazowe obszaru (roślinność wydmowa, stonorośla, rzeźba i roślinność klifów, las nizinny) objęte są ochroną w rezerwach przyrody: Helskie Wydmę, Słone Łąki, Mechelińskie Łąki, Kępa Redłowska, Łęg nad Sweliną oraz w formie użytków ekologicznych Torfowe Kłyle (zbiorowiska szuwarowe i halofilne Półwyspu Helskiego) i Jar Swelini, a także stanowiska dokumentacyjnego przyrody nieożywionej, obejmującego morski brzeg klifowy na długości 1 800m w obrębie Kępy Oksywskiej. Planowane jest utworzenie parku botanicznego w Gdyni Kolibkach z zapleczem rekreacyjnym.

Pośród szczególnych walorów kulturowych należy wymienić:

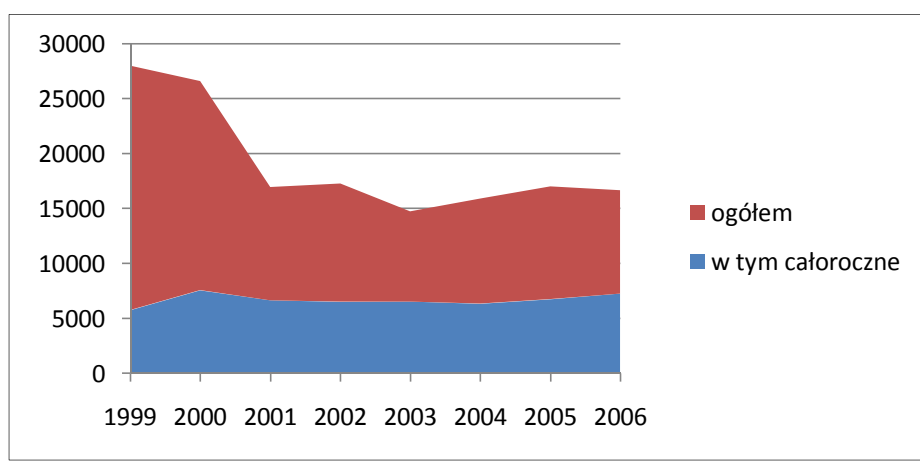
- charakterystyczne zespoły urbanistyczne, związane z pierwotną funkcją portową i strategiczną Helu i Pucka, z zabytkowymi kościołami gotyckimi i Muzeum Rybołówstwa w Helu,
- zespół portowej i modernistycznej zabudowy miejskiej Gdyni z Muzeum Miasta Gdyni, Muzeum Marynarki Wojennej i Akwarium Morskim,
- unikalną architekturę wsi rybackich z zachowanymi chatami rybackimi w konstrukcji szkieletowej lub ceglanej w Jastarni Puckiej, Jastarni-Bór, Kuźnicy, Chałupach (gdzie historyczna społeczność wykształciła oryginalny system organizacji rybołówstwa łodziowego w postaci maszoperii, czyli związków rybackich zrzeszających całą ludność wsi, rozbitą dopiero z chwilą przejścia na połowy kutrowe pod koniec XIX wieku),
- Jurata – zespół modernistycznej zabudowy willowej, letniskowej i pensjonatowej z okresu międzywojennego,
- Swarzewo dobrze wyeksponowane od strony zatoki i otaczających wzgórz z „cudowną” figurką Matki Boskiej z Dzieciątkiem w tutejszym kościele parafialnym,
- Rzucewo - historyczna siedziba kompleksu dóbr magnackich założonych przez Wejherów oraz ślady neolitycznej osady łowców fok na Cyplu Rzucewskim,
- Ostonino – wieś dworsko-parkowa nad ujściem Gizdepki do Zatoki Puckiej w sąsiedztwie Klifu Ostonińskiego,
- Rewa – wieś rybacka nad wodami zatoki w pobliżu piaszczystego Cypla Rewskiego, otoczona od strony lądu szerokim pasem bagien pradolinnych,
- Latarnie morskie w Helu i Jastarni-Borze,
- Szlak militarny przez fortyfikacje pochodzące z okresu II wojny światowej na Półwyspie Helskim (polski ośrodek oporu w Jastarni z 1939 r., fortyfikacje polskie - Rejon Umocnień „Hel”, fortyfikacje niemieckich baterii dział 406 mm „Schleswig Holstein”)
- Gdynia Oksywie – Zespół Dowództwa Floty i Koszary Marynarki Wojennej,
- Atrakcją dla amatorów nurkowania mogą stać się relikty wczesnośredniowiecznego portu i dużej osady u ujścia Płutnicy pod wodami Zatoki Puckiej.

4.3.2. Infrastruktura turystyczna

Walory estetyczno-krajobrazowe i zdrowotne, w tym zwłaszcza morze, piaszczyste plaże, wydmy ze specyficzną roślinnością i nadmorskimi borami, klify, ostoje rzadkich gatunków roślin i zwierząt, bodźcowy klimat, czyste wody i powietrze, wyższe niż w głębi kraju nastonecznienie w okresie letnim, stanowią o atrakcyjności tej części wybrzeża dla turystyki i rekreacji. Wysoka atrakcyjność środowiska przyrodniczego wzbogacona walorami kulturowymi pobliskiego Trójmiasta, a także w nie małym stopniu szybko zmieniająca się sytuacja gospodarcza i społeczna (również w rybołówstwie) sprawiają, że głównym źródłem utrzymania ludności staje się turystyka, a gminy wokół Zatoki Puckiej są najlepiej zagospodarowanym turystycznie obszarem województwa pomorskiego.

Występuje tu wysoka koncentracja bazy turystycznej – 167 obiektów (w tym 71 całorocznych) grupuje 16 660 miejsc noclegowych ewidencjonowanych przez GUS, co stanowi 20% ogólnej liczby wszystkich miejsc noclegowych województwa pomorskiego. Od przetomu wieków utrzymuje się spadek liczby miejsc noclegowych (rys. 4.11), trwają przekształcenia własnościowe i jakościowe bazy turystycznej, przy czym jednocześnie stale wzrasta stopień jej wykorzystania. Jest to związane ze stopniowym aczkolwiek wolnym wzrostem udziału miejsc całorocznych, które w 2006 r. stanowiły 43,5% ogólnej ich liczby (przyrost względny z 20,6% w 1999 r. wynikał głównie dzięki spadkowi liczby miejsc ogółem – zob. rys. 4.11).

Rys. 4.11. Zmiany liczby miejsc noclegowych zbiorowego zakwaterowania w miastach i gminach wokół Zatoki Puckiej i częściowo Gdańskiej w latach 1999 - 2006

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych <http://www.stat.gov.pl/bdr>

Najwyższe wartości wskaźnika liczby miejsc noclegowych do liczby ludności stałej w poszczególnych jednostkach administracyjnych wskazują na Jastarnię i Władystawowo, świadcząc o wypełnieniu przestrzeni społecznej tych obszarów przez turystów (tablica 4.11 poniżej). Nieustanny wzrost liczby obiektów turystycznych i miejsc noclegowych charakteryzuje od 2003 r. zwłaszcza obszar gminy miejskiej Władystawowo. Dla obszaru wokół Zatoki Puckiej przekłada się to przede wszystkim na wzrost liczby obiektów pensjonatowych oraz kempingów i udostępnianych w ich obrębie miejsc w najwęższej nasadowej, zagrożonej podtapianiem i okresowym naporem wód sztormowych, części półwyspu Helskiego w rejonie Chałup (pozostałe obiekty rozlokowane są w środkowej i zachodniej części Władystawowa nad otwartym morzem).

Tab. 4.11. Liczba obiektów turystycznych zbiorowego zakwaterowania, miejsc noclegowych oraz stałych mieszkańców w miastach i gminach obszaru opracowania, stan w dniu 31.12.2006 r.

Miasto/gmina	Liczba obiektów	Miejsca noclegowe		Liczba stałych mieszkańców (M)	Wskaźnik N/M
		ogółem (N)	w tym catoroczne		
Gdynia	24	2483	1748	250 971	0,01
Puck m.	3	680	200	11 309	0,06
Puck gm.	3	308	115	22 117	0,01
Władystawowo	100	9199	2875	15 033	0,6
Jastarnia	27	3331	2126	4 005	0,8
Hel	4	444	48	3 952	0,1
Kosakowo	6	215	143	8 213	0,02
Ogółem	167	16 660	7 255		

Źródło: <http://www.stat.gov.pl/bdr>

Należy podkreślić, że dane GUS (tablica 4.12) nie dają niestety pełnego obrazu bazy

noclegowej, zwłaszcza w obrębie Półwyspu Helskiego. Świadczy o tym choćby rzeczywista liczba funkcjonujących kempingów. W 2007 r. naliczono ich aż dziewięć(!) w Chałupach (patrząc od nasady półwyspu: Małe Morze, Kaper, Chałupy III, Solar, Polaris, Ekolaguna, Albatros, Chałupy VI, Surf Magic), dwa - w Jastarni (Nowa Maszoperia, Draga), po jednym w Juracie (Caravanning) i Helu (Hel CAMP) oraz jeden poza półwyspem - w Pucku (OMEGA). Część kempingów zlokalizowana na niskim zalewowym terenie na odcinku około 5 km, dysponuje również polami namiotowymi, posiada także obiekty trwałe z miejscami noclegowym czynnymi przez cały rok (Małe Morze, i największy z nich Polaris). Na obszarze kempingów, obserwuje się niezgodną z obowiązującymi zasadami ochrony przyrody, rodzącą konflikty ekologiczne, tendencję powiększania plaż kosztem przybrzeżnych trzcinowisk oraz podnoszenie poziomu terenu i jego przekształcanie (Solar) w celu zwiększania liczby miejsc noclegowych.

Tab. 4.12. Liczba i rodzaje obiektów zbiorowego zakwaterowania w 2006 r.

Miasto /gmina	Liczba obiektów		Ośrodki wypoczynkowe	Ośrodki kolonijne	Schroniska	Hotele i inne obiekty hotelowe	Pensjonaty	Ośrodki szkoleniowo-wypoczynkowe	Kempingi	Pola biwakowe	Zespoły domków turystycznych	niesklasyfikowane
	ogółem	w tym w tym czasie										
Gdynia	24	20	-	-	2	10	-	1	-	-	-	11
Puck m.	3	2	-	-	-	1	-	-	-	-	-	2
Puck gm.	3	1	-	-	-	-	-	1	1	-	-	1
Władysławowo	100	30	34	9	1	11	9	7	2	9	3	15
Jastarnia	27	13	10	-	-	7	-	3	-	2	-	5
Hel	4	1	3	-	-	1	-	-	-	-	-	-
Kosakowo	6	4	-	-	1	1	1	-	-	-	-	3
RAZEM	167	71	47	9	4	31	10	12	3	11	3	37

Źródło: <http://www.stat.gov.pl/bdr>

Nieco bardziej wiarygodne dane dotyczące bazy noclegowej podano w niektórych dokumentach planistycznych. Studium Miasta Helu ocenia łączną liczbę miejsc w 1999 r. na około 2340²¹, a Miasta Jastarni – około 3900²² na swoim terenie. Wielkości te nie uwzględniają jednak ogromnej liczby pokoi gościnnych i różnego rodzaju kwater prywatnych, przyjmujących w sezonie wielką rzeszę turystów. Według szacunków dokonanych w materiałach do planu ochrony Nadmorskiego Parku Krajobrazowego, w okresie weekendów w szczycie sezonu letniego w rejonie Zatoki Puckiej może przebywać nawet 100 tys. osób jednocześnie²³.

W strukturze rodzajowej obiektów turystycznych w obszarze przybrzeżnym zatoki nadal dominują ośrodki wczasowe, podlegające jednak istotnym przekształceniom własnościowym i strukturalnym, najczęściej w kierunku bazy konferencyjno-wypoczynkowej. Drugą pod względem wielkości grupę stanowią obiekty hotelowe i pensjonaty, zlokalizowane przede wszystkim w Jastarni, Juracie i Gdyni, a obsługujące coraz częściej także turystykę biznesową i turystów zagranicznych. Nową formą obiektów, pojawiającą się na Półwyspie Helskim i w Gdyni są apartamentowce, oferujące w atrakcyjnym otoczeniu mieszkania na sprzedaż lub wynajem. Zamierzenia rozwoju tego rodzaju funkcji pojawiają się również w odniesieniu do terenów opuszczanych przez wojsko w Helu oraz terenów portowych w Jastarni (tu nie mają poparcia samorządu).

Gminy Puck i Kosakowo o mniej atrakcyjnym dostępie do plaż i kąpielisk morskich, planują na swoim terenie rozwój funkcji letniskowej i pensjonatowej, a Gdynia istotną rozbudowę zaplecza konferencyjno-kongresowego (Hryniewickiego) oraz hotelowo-sportowego (rejon Polanki Redłowskiej) ze szczególnym uwzględnieniem obsługi turystów ze Skandynawii, zorientowanych na rozrywkę weekendową. Kempingi, pola namiotowe, małe pensjonaty mogą być lokalizowane w sąsiedztwie projektowanego Parku Kolibki oraz w pasie nadmorskim Orłowa i Oksywia.

Poza tradycyjnym modelem turystyki nadmorskiej tzw. 3xS (Sea-Sand-Sun) coraz dynamiczniej rozwija się turystyka morska wykorzystująca walory przestrzeni morskich Zatoki Puckiej

²¹ Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Hel, 2000-2003,

²² Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Jastarnia, 2005,

²³ Materiały do Monografii przyrodniczej Regionu Gdańskiego, tom 3 Nadmorski Park Krajobrazowy pod red. E. Gerstmannowej, Wydawnictwo „Marpress” Gdańsk, 2000, s. 112

i Gdańskiej, w tym żeglarstwo, windsurfing, kitesurfing, wędkarstwo morskie, nurkowanie, obserwacje ssaków morskich, przyczyniające się do intensywniejszego wykorzystania obszaru.

Do najpopularniejszych stale rozwijających się form turystyki morskiej należy żeglarstwo przybrzeżne. Zmodernizowana Marina Gdynia zarejestrowała 2,2 tys. zawinięć w 2005 roku i 3 tys. w 2006 roku. Bazę jachtingu morskiego w tej części polskiego wybrzeża stanowią następujące porty i przystanie:

- zmodernizowana Marina Gdynia dysponująca 250 stanowiskami dla jachtów (plany powiększenia o dalsze 150 - 200 stanowisk),
- zmodernizowana Marina Jastarnia – 60 stanowisk, (tereny przyportowe wymagają uporządkowania, w tym na cele rekreacyjne po wschodniej stronie portu, a na cele gospodarcze po stronie zachodniej),
- zmodernizowana marina jachtowa w porcie rybackim w Helu – 13 stanowisk,
- modernizowana przystań jachtowa w Pucku – docelowo na 500 stanowisk i zaadaptowany na stację turystyczną budynek bosmanatu,
- pomost cumowniczy w Kuźnicy – 10 stanowisk,
- pomosty cumowniczo-rekreacyjne w Chałupach, Swarzewie, Rzucewie, Ostoninie i Rewie,
- według dokumentów planistycznych Samorządu Kosakowa planowana jest budowa przystani jachtowej wariantowo w Rewie lub Mechelinkach w rejonie przystani rybackich,
- według dokumentów planistycznych Samorządu Gdyni rozważna jest możliwość budowy nowej mariny w Basenie Prezydenta oraz przystani morskich w rejonie Osady Rybackiej Oksywie i w Orłowie, według Strategii rozwoju Gdyni rozważa się również budowę mariny Babie Doły-Torpedownia.

Płytkie bezpieczne wody Zatoki Puckiej przyciągają coraz liczniejszych amatorów windsurfingu. Ta zyskująca masową popularność dyscyplina sportu doprowadziła do powstania w 2007 r. 24 szkółek windsurfingowych, prowadzących szkolenia na akwenach przyległych do kempingów, przede wszystkim w rejonie Chałup (18 oraz 4 szkółki kitesurfingu) oraz w Kuźnicy (1), Jastarni (2), Juracie (1), a także w Pucku (1) i Rewie (1). Szkolenia organizowane są zazwyczaj w cyklu tygodniowym, a okres oferowania tych usług rozciąga się na niektórych kempingach nawet na sześć miesięcy (maj-październik). Puck, Kosakowo i Gdynia zamierzają poszerzać ofertę w tym zakresie.

Gdynia posiada najkorzystniejsze spośród polskich portów morskich warunki rozwoju żeglugi pasażerskiej, z możliwością przyjmowania dużych wycieczkowców (cruiserów). Liczba

zawinięć dużych statków wycieczkowych do Gdyni i liczba pasażerów na ich pokładach w minionej dekadzie dynamicznie rosta (tab. 4.13).

Tab.4.13. Żegluga wycieczkowa w polskich portach w latach 1996-2007

Rok	Liczba zawinięć	Liczba pasażerów
1996	35	13 717
2000	68	55 355
2004	82	72 977
2005	94	88 723
2006	89	94135
2007	87 ²⁴	

Źródło: Instytut Morski w Gdańsku

W ciągu 10 lat liczba zawinięć pasażerskich wycieczkowców do Gdyni wzrosła o 270%, natomiast liczba pasażerów odwiedzających port Gdynia na ich pokładach ponad 6-krotnie²⁵. Przewiduje się wzrost ruchu pasażerskiego do 400 tys. pasażerów/rok²⁶. Planowana jest lokalizacja nowego terminala żeglugi pasażerskiej przy Nabrzeżu Polskim w atrakcyjnym sąsiedztwie Śródmieścia Gdyni.

Popularność odzyskuje przybrzeżna żegluga pasażerska. Konkurencją dla niej stały się w ostatnich latach, cieszące się szczególną popularnością, tzw. tramwaje wodne uruchamiane w sezonie letnim i dofinansowywane przez samorzady. W okresie czerwiec – sierpień przewożą one mieszkańców Trójmiasta i turystów na trasach:

- Gdynia – Hel – 4xdziennie (rejs trwa 60 min),
- Gdynia – Jastarnia – 3xdziennie (rejs trwa 75 min),
- Sopot – Hel – 4xdziennie
- Gdańsk – Hel – 4xdziennie

Linie obsługują w zależności od pogody i zapotrzebowania jednostki Białej Floty: Ewa (200 osób), Marina (200 osób), Opal (500 osób), Smiltynė (179 osób). Po sezonie rejsy oferuje

²⁴ do końca września

²⁵ Szeffler K. Furmańczyk K. i in., 2007, *Ekspertyza: Zagospodarowanie i przestrzenne aspekty rozwoju strefy przybrzeżnej Bałtyku...*

²⁶ *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Gdyni, 2007, projekt*

Żegluga Gdańska na trasie Sopot-Hel-Sopot: 1xdziennie i Gdynia-Hel-Gdynia: 1xdziennie. Samorząd Gdyni rozważa możliwość uruchamiania w przyszłości sezonowego tramwaju wodnego na trasie Gdynia – Oksywie. W celu szerszego wykorzystania transportu wodnego niezbędna jest modernizacja i przebudowa istniejącej infrastruktury portowej, głównie po wycofywanych jednostkach rybackich, w tym umożliwienie dojazdu samochodów i autobusów dla lepszego połączenia z lądowym zapleczem turystycznym.

Około 20 kąpielisk morskich organizowanych od Helu po Gdynię przyciąga oprócz turystów także szukających wytchnienia stałych mieszkańców województwa pomorskiego, w tym aglomeracji trójmiejskiej. Popyt czasem przekracza możliwości absorpcji strefy przybrzeżnej, stając się przyczyną wielu konfliktów oraz zagrożenia dla przyrody i krajobrazu kulturowego. Sprzyja im również koncentracja turystów w krótkim sezonie turystycznym i niedostateczne zróżnicowanie oferty²⁷. Gwałtownie wzrasta obciążenie komunikacyjne dróg nadmorskich, osiągające na niektórych odcinkach granice przepustowości (głównie w rejonie Zatoki Puckiej i Półwyspu Helskiego). Szybki rozwój motoryzacji, rozwój połączeń drogowych i kolejowych sprzyjać będzie dalszemu zwiększeniu mobilności społeczeństwa. Należy liczyć się z napływem coraz większej liczby turystów weekendowych i wzrostem natężenia presji turystycznej w całej charakteryzowanej części strefy nadmorskiej.

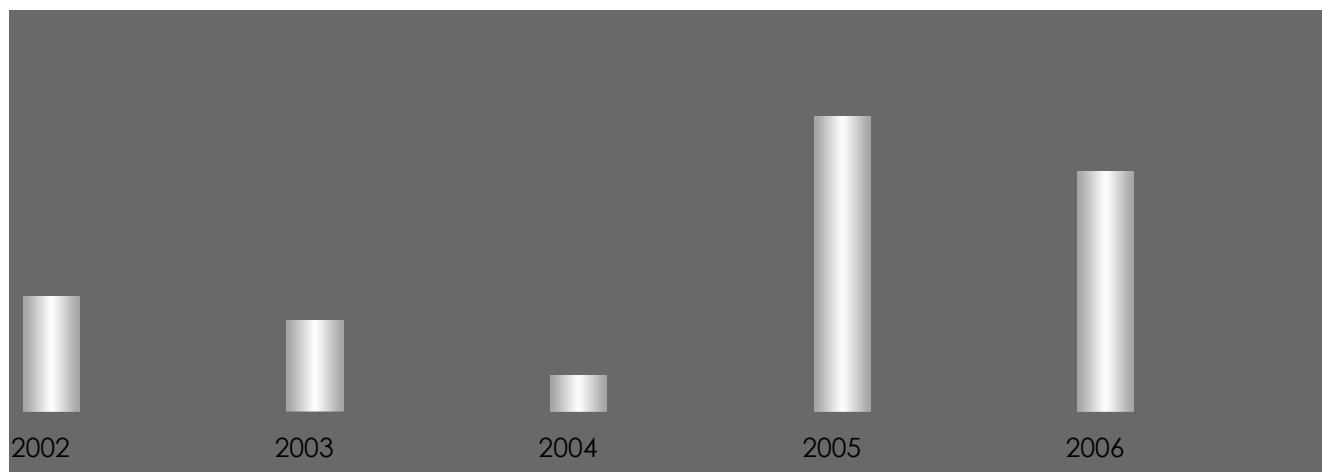
4.4. Uwarunkowania związane z rozwojem transportu

4.4.1 Transport morski międzynarodowy

W obszarze Zatoki Puckiej funkcjonują porty handlowe, rybackie oraz jachtowe. Najważniejszym portem jest Gdynia, który realizuje funkcje portu handlowego (7 basenów), portu wojennego (4 baseny) oraz portu jachtowego (1 basen). Główną inwestycją prowadzoną obecnie jest rozbudowa portu jachtowego. W roku 2006 port w Gdyni przetładował ok. 14,2 mln ton ładunków, notując sporą dynamikę wzrostu przetładowek (tab. 4.14, rys. 4.12). Pozostałe porty w obszarze Zatoki Puckiej spełniają rolę portów rybackich i/lub jachtowych i nie odgrywają praktycznie żadnej roli w morskim transporcie międzynarodowym.

²⁷ Raport o stanie zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego, 2006, Pomorskie Studia Regionalne, UMWP, Gdańsk

Rys 4.12. Przetładunki ogółem w latach 2002 - 2006 (w tys. ton) portu w Gdyni

Rok	2002	2003	2004	2005	2006
Przetładunki z tys. ton	9365	9748	10744	12230	14199

Źródło: <http://www.port.gdynia.pl/stat0.php>

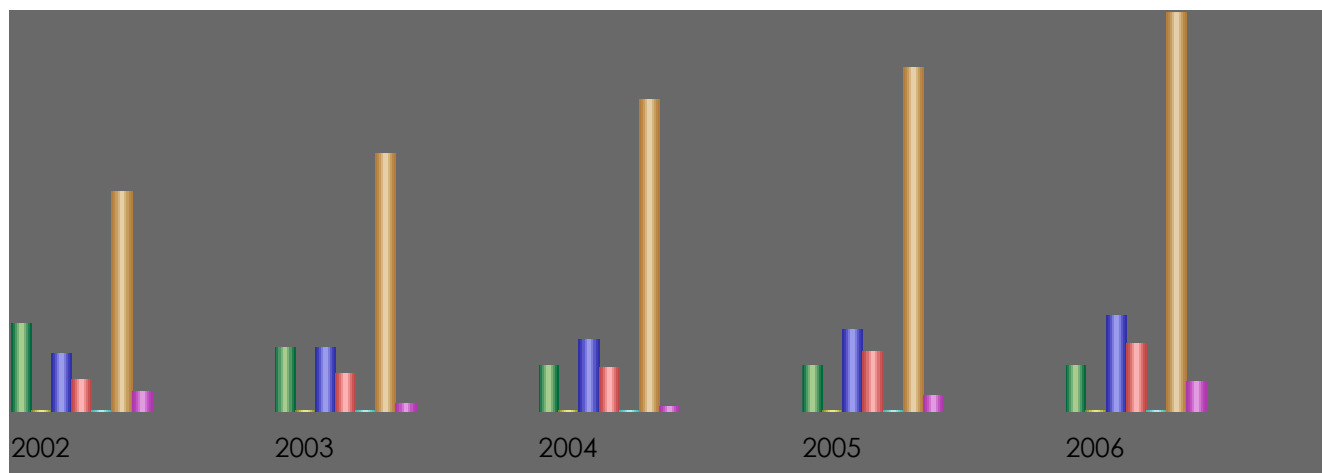
Tab. 4.14. Przetładunki i przewozy pasażerów w największych polskich portach morskich w 2006

r.

PORT	mln ton	liczba pasażerów
Gdańsk	24,2	156 511
Gdynia	14,2	460 231
Szczecin	10,0	139
Świnoujście	9,2	929 899
Police	2,4	-
Ogółem	60,0	1 546 780

Źródło: *Strategia rozwoju portów morskich do 2015 roku*, s. 6

Rys. 4.13. Przetładunki według grup towarowych w latach 2002 - 2006 (w tys. ton) portu w Gdyni

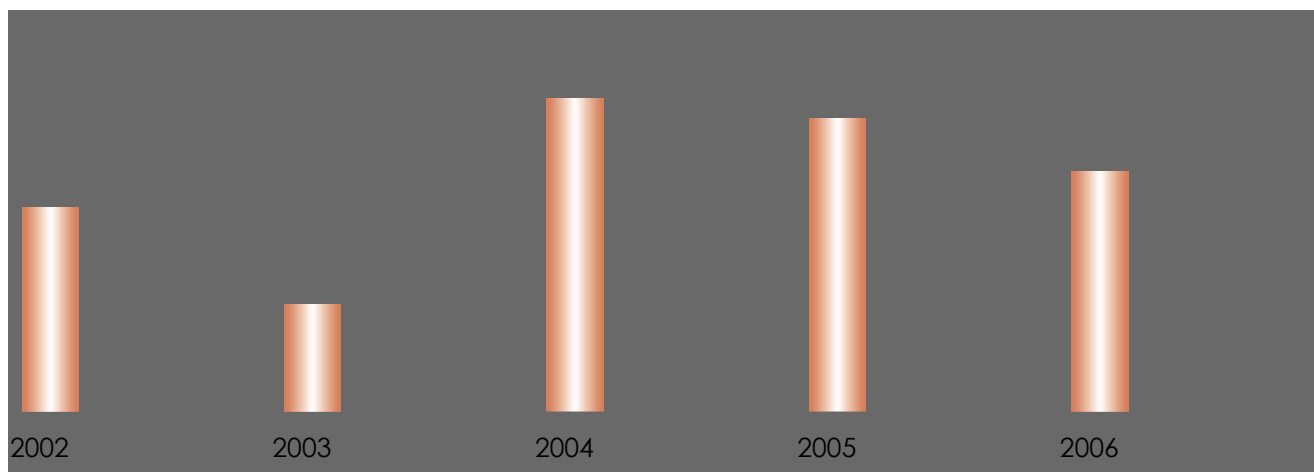
	2002	2003	2004	2005	2006
Węgiel i koks	1943	1442	1045	1024	1022
Ruda	0	0	1	0	0
Inne masowe	1298	1431	1602	1832	2138
Zboże	744	872	1004	1330	1510
Drewno	59	81	75	65	42
Drobnica	4862	5729	6882	7605	8820
Paliwa	459	193	135	374	667

Źródło: <http://www.port.gdynia.pl/stat0.php>

Port gdyński jest wielofunkcyjnym portem uniwersalnym i obsługuje:

- ładunki drobnicowe, głównie w kontenerach i przewożone w systemie ro-ro,
- płynne i suche ładunki masowe,
- żeglugę promową i wycieczkową,
- przybrzeżną turystykę morską i jachtową,
- przemysł budowy i remontów statków,
- rybołówstwo morskie,
- funkcje związane z ratownictwem morskim i obronnością kraju.

Rys. 4.14. Przetładunki kontenerów w latach 2002 - 2006 (w TEU) portu w Gdyni

Rok	2002	2003	2004	2005	2006
TEU	252247	308619	377236	400165	461170

Źródło: <http://www.port.gdynia.pl/stat0.php>

W porcie gdyńskim dominują przetładunki drobnicowe w tym kontenerowe (rys. 4.13). Można przyjąć, iż wysoka dynamika (rys. 4.14) wzrostu obrotów drobnicy, w tym kontenerach (sięgająca ostatnio 20% rocznie), utrzyma się w kolejnych latach. Port w Gdyni w 2006 roku przetładował 461,2 tys. TEU (rys. 4.14) z ogólnej ilości 3,5 mln TEU przechodzących przez porty całego Bałtyku²⁸. Jeśli założyć niezmiennosc udziału Gdyni w strumieniach bałtyckich przewozów kontenerowych to można się spodziewać (ze względu na prognozy wzrostu bałtyckich przewozów kontenerowych), iż w 2015 roku kontenerowe obroty Gdyni wzrosną do ok. 700 tys. TEU rocznie. Zważywszy na szybkie tempo wzrostu gospodarczego w ostatnich latach wielkość ta może zostać znacznie przekroczona. Według prognoz zdolność przetładunkowa gdyńskiego portów w roku 2015 wyniesie 1,125 mln TEU, a prognozowane przetładunki 1,9 mln TEU, z czego tylko 0,06 poza Trójmiastem (zob. tab. 4.15).

²⁸ Na podstawie E. Czermański, *Rozwój transportu intermodalnego w Europie w aspekcie globalizacji*, Uniwersytet Gdański, Gdańsk 2007, s.206-208

Tab. 4.15. Przetładunki²⁹ i zdolność przetładunkowa terminali kontenerowych w porcie gdyńskim 2000-2015

Port (terminal) A – przetładunki w TEU B – zdolność przetładunkowa w TEU		2000	2005	2010	2015
Gdynia (BCT, BDT, GCT Hutchison)	A	188 400	400 181	530 000	700 000
	B	525 000	625 000	1 125 000	1 125 000

Źródło: E. Czermański, *Rozwój transportu intermodalnego w Europie w aspekcie globalizacji*, Uniwersytet Gdański, Gdańsk 2007, s.206-208

Powyższe prognozy wydają się bardzo konserwatywne. Nie biorą one pod uwagę wzrostu kongestii na szlakach lądowych Europy Środkowej, co w horyzoncie do 2015 roku może skutkować szybszym niż prognozowane tempem wzrostu przewozów morskich. Szczególnie, iż konkurencyjność portu w Gdyni na tle innych portów europejskich jest spora (zob. Strategia rozwoju portów morskich do 2015 roku, s. 16). Zarząd Morskiego Portu Gdynia S.A. przewiduje możliwość osiągnięcia ok. 30 mln ton obrotów do roku 2015, w tym: przetładunki kontenerów ok.15 mln ton (1,3 mln TEU), przewozy w systemie ro-ro i promowe ok. 6 mln ton, drobnica konwencjonalna ok. 2 mln ton, ładunki masowe suche ok. 5 mln ton oraz ładunki masowe płynne ok. 2 mln ton.

Ruch pasażerski w porcie Gdynia kreowany jest głównie przez połączenie promowe z Karlskroną w Szwecji i kształtuje się na poziomie 400 tys. osób rocznie z możliwością dalszego wzrostu o ok. 5% per annum. W sezonie letnim zagraniczne statki wycieczkowe, 80-90 zawinięć, generują ok. 90 tys. pasażerów. Port gdyński jest liderem pod względem wizyt dużych statków wycieczkowych. Podróże statkami są jedną z najszybciej rozwijających się form turystyki na świecie. Przybrzeżna żegluga turystyczna z Gdyni na Zatoce Gdańskiej to kolejne ok. 300 tys. uczestników krótkich podróży morskich.

Piętą achillesową portów portu w Gdyni jest jednak brak centrów logistycznych w głębi kraju, niedostateczna infrastruktura dostępu do portów od strony lądu tj. brak autostrad i dróg szybkiego ruchu, niekorzystne taryfy przewozów kolejowych, brak wagonów, mała liczba regularnych połączeń intermodalnych, słabe przystosowanie do obsługi przetładunkowej w relacjach wagonowych. Po wybudowaniu autostrady obraz ten

²⁹ Prognoza na podstawie informacji o prowadzonych inwestycjach DCT i GCT Hutchison

w odniesieniu do portu w Gdyni może się zmienić. Biorąc jednak pod uwagę nawet najbardziej optymistyczne scenariusze rozwoju handlu morskiego z i do Gdyni nie zachodzi potrzeba budowy nowych torów wodnych, poszerzenia już istniejących czy też wyznaczenia nowych kotwicowisk. Zachodzić może jedynie potrzeba rozbudowy samego portu, np. poszerzenia jego obszaru w stronę morza, przebudowy falochronów czy wydłużenia pirsów,

o czym wspomniano w rozdziale 2. Na ten cel należy rezerwować przestrzeń morską.

4.1.2. Kabotaż i budowa nowych portów i przystani

W ostatnich latach rozbudowano porty w Helu, Pucku, Jastarni, Kuźnicy i Rewie. Nowymi inwestycjami są przystanie i pomosty spacerowe w Jastarni, Kuźnicy, Chałupach, Swarzewie, Rzucewie, Ostoninie i Rewie służące mniejszym jednostkom jachtowym oraz szeroko pojętej turystyce morskiej.

Kabotaż pomiędzy portami obszaru Zatoki Puckiej jest znikomy i w praktyce ogranicza się do sezonowych regularnych rejsów białej floty pomiędzy portami Zatoki Gdańskiej (przykładowe rejsy to Gdynia-Hel-Gdynia, Gdynia-Jastarnia, Gdynia-Puck). Rejsy te cieszą się dużą popularnością wśród turystów odwiedzających aglomerację trójmiejską. Należy się liczyć z tym, że wraz ze wzrostem ilości atrakcji turystycznych w miejscowościach położonych na brzegach Zatoki Puckiej (np. budowa „Błękitnej Wioski” w Helu) presja na ten rodzaj transportu będzie wzrastać. Może to spowodować presję na wyznaczenie dodatkowych torów wodnych na Zatoce Puckiej, choć należy założyć, że istniejące pomosty i mniejsze przystanie na Zalewie Puckim, poza portem w Pucku powinny być pozostawione w istniejącym stanie ze względu na ochronę walorów środowiska naturalnego.

5. WYJAŚNIENIE ROZWIĄZAŃ PLANISTYCZNYCH ZAWARTYCH W USTALENIACH PLANU

Autorzy za podstawowe cele planu przyjęli:

- Zapewnienie zrównoważonego i trwałego rozwoju społeczności nadbrzeżnych.
- Zapewnienie dobrego stanu ekosystemów morskich i lądowo-morskich
- Zapewnienie bezpiecznego, zrównoważonego i trwałego korzystania z morza
- Zapewnienie zachowania i ochrony wartości historycznych
- Minimalizowanie konfliktów „przestrzennych”
- Zapewnienie przyszłym pokoleniom możliwości wykorzystania walorów Zatoki Puckiej.

„Oszczędne korzystanie z przestrzeni, pozostawiające możliwie wiele miejsca na przyszłe, w tym również obecnie nieznane, sposoby korzystania z morza” stanowi nie tyle samodzielny cel, co wymóg metodologiczny przy konstruowaniu planu podobnie jak postulat stosowania tam, gdzie jest to możliwe, ustaleń dotyczących nie tylko przestrzeni, ale i czasu.

Punktem wyjścia przygotowania planu zagospodarowania przestrzennego części morskich wód wewnętrznych Zatoki Gdańskiej była analiza stanu obecnego zagospodarowania obszaru objętego planem jak i obszarów lądowych doń przyległych. Ze względu na wysoką wartość ekologiczną akwenu objętego planem przede wszystkim zebrano informacje o zlokalizowaniu w nim obszarów prawnie chronionych, o chronionych gatunkach i siedliskach oraz o istniejącej i planowanej działalności gospodarczej. W zachodniej części Zatoki Gdańskiej objętej projektem planu zagospodarowania przestrzennego obszary prawnie chronione (rys. 4.6), stanowią bowiem 100% powierzchni obszaru objętego planem. Zważywszy na to, iż cały obszar objęty planem w całości leży w obszarze Natura 2000 oraz obejmuje wody przybrzeżne o szczególnym reżimie ochrony w ramach ramowej Dyrektywy Wodnej, autorzy planu zdecydowali nadać kwestiom przyrody i środowiska najwyższy priorytet.

Punktem wyjścia dla delimitowania akwenów funkcjonalnych była waloryzacja przyrodnicza obszaru objętego planem przeprowadzona w oparciu o dane literaturowe (na podstawie wyników dostępnych badań gatunków i siedlisk morskich chronionych i wymagających ochrony). Waloryzacja objęła awifaunę, faunę fitofilną, a także makrofitę (makroflora denna), makrozoobentos (makrofauna denna).

Osobne badania dotyczyły ichtiofauny. Jest ona ważna nie tylko ze względów ekologicznych, ale także jako istotny zasób, gwarantujący utrzymanie krajobrazów kulturowych na terenach otaczających obszar objęty przedmiotem planu. Autorzy planu skupili się na zapewnieniu warunków przestrzennych służących utrzymaniu w obszarze objętym planem siedlisk ryb w odpowiednim stanie (przez określenie zasad ich wykorzystania przez człowieka).

Podobne analizy przeprowadzono w odniesieniu do ssaków morskich próbując wskazać w obszarze planu najważniejsze miejsca ich rozmnażania, żerowania i schronienia.

Następnie dokonano wyboru obszarów cennych przyrodniczo³⁰. Ocenie poddano składniki biocenozy, takie jak: makroflora, makrozoobentos i awifauna według następujących kryteriów:

- obecność gatunków chronionych prawem – Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 maja 2005 r. w sprawie typów siedlisk przyrodniczych oraz gatunków roślin i zwierząt, wymagających ochrony w formie wyznaczenia obszarów Natura 2000 (Dz. U. nr 94 poz. 795),
- obecność siedlisk chronionych prawem - Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 sierpnia 2001 r. w sprawie określenia rodzajów siedlisk przyrodniczych podlegających ochronie (Dz. U. 2001 nr 92 poz. 1029) oraz Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 maja 2005 r. w sprawie typów siedlisk przyrodniczych oraz gatunków roślin i zwierząt, wymagających ochrony w formie wyznaczenia obszarów Natura 2000 (Dz. U. nr 94 poz. 795),
- szczególna funkcja jaką gatunek pełni w biocenozie – do grupy tej zalicza się gatunki mające kluczowe znaczenie w biocenozie, np. gatunki siedliskotwórcze,
- unikatowość gatunku lub siedliska w skali obszarów morskich RP.

Najcenniejsze przyrodniczo obszary przedstawiono na rysunku 5.1 i wymieniono w poniższej ramce:

ZALEW PUCKI

I) Wody przybrzeżne Władysławowo-Kuźnica

Obszar rozciągający się wzdłuż Półwyspu Helskiego od Władysławowa do Kuźnicy wraz z Piaskami Dziewiczymi, ograniczony izobatą 4 m (rys. 5.1). Cenny ze względu na występującą w nim unikatowość oraz różnorodność gatunkową makrofitów, makrozoobentosu oraz zimującej awifauny. Do jego walorów przyrodniczych należą:

- trawa morska *Zostera marina* – gatunek objęty ochroną ścisłą, tworzący chronione łąki podmorskie w strefie sublitoralnej (*Zosterion*),
- ramienice Charales: rozsocha morska *Tolypella nidifica* i ramienica bałtycka *Chara*

³⁰ De facto są to obszary najcenniejsze przyrodniczo gdyż cały obszar objęty planem jest cenny pod względem przyrodniczym

baltica – gatunki ściśle chronione, tworzące chronione ramienicowe łąki podmorskie (*Ruppion maritimae*),

- rdestnice *Potamogeton* spp. – gatunki tworzące objęte ochroną łąki podmorskie,
- rozróżka *Ceramium tenuicorne* – gatunek częściowo chroniony,
- jaskier Baudota *Ranunculus baudotii* – gatunek unikatowy, występujący głównie w wodach słodkich,
- trzciniowiska – w Zatoce Puckiej występuje jedyne w Polsce stanowisko trzciny w wodach o zasoleniu 7 PSU,
- omułek *Mytilus trossulus* – gatunek małża tworzący siedlisko chronione: morskie ławice małży; jest to rejon jego najliczniejszego występowania,
- ptaki wodne: czernica, kormoran, łyska, ogorzałka, łabędź niemy, bielaczek, nurogęs, gągoł (w okresie zimowym; skład gatunkowy uzależniony od surowości zimy).

II) Przedpole ujścia rzeki Redy

Obszar rozciągający się od bezimiennego kanału znajdującego się wpół drogi między ujściem rzeki Redy i wsią Rewa do Ostonina, obejmujący przedpole ujścia Redy i do izobaty 4 m (rys. 5.1). Cenny ze względu na unikatowość oraz różnorodność gatunkową makrofitów i zimującej awifauny. Najcenniejszymi walorami przyrodniczymi są:

- zdrojek rokitowaty *Fontinalis hypnoides* – gatunek ściśle chroniony; jest to jedyne stanowisko w polskich wodach przybrzeżnych,
- rozróżka *Ceramium tenuicorne* – gatunek objęty ochroną częściową,
- rozsocha morska *Tolypella nidifica* – gatunek ściśle chroniony,
- ptaki wodne: czernica, kormoran, łyska, ogorzałka, łabędź niemy, bielaczek, nurogęs, gągoł (w okresie zimowym; skład gatunkowy uzależniony od surowości zimy),
- rejon migracji ryb dwuśrodowiskowych.

III) Przedpole ujścia rzeki Płutnicy

Obszar przedpola ujścia Płutnicy do izobaty 4 m, cenny ze względu na występujące w nim łąki podwodne oraz zimującą awifaunę (rys. 5.1). Jego walorami przyrodniczymi są:

- rdestnice *Potamogeton* spp. – gatunki unikatowe tworzące objęte ochroną: łąki podmorskie,

- rozróżka *Ceramium tenuicorne* – gatunek częściowo chroniony,
- czernica, kormoran, łyska, ogorzałka, łabędź niemy, bielaczek, nurogęś, gągoł,
- rejon migracji ryb dwuśrodowiskowych.

ZATOKA PUCKA ZEWNĘTRZNA

IV) Wody przybrzeżne Kuźnica - Cypel Helski

Obszar wzdłuż Półwyspu Helskiego od cypla helskiego do Kuźnicy obejmujący Mieliznę Długą i Bórzyńską do izobaty 3 m, a na wysokości Jastarni i Helu do izobaty 15 m (rys. 5.1). Cenny ze względu na unikatowość oraz różnorodność gatunkową makrofitów, ichtiofauny, makrozoobentosu oraz zimującej awifauny. Charakteryzuje się następującymi walorami przyrodniczymi:

- trawa morska *Zostera marina* – gatunek objęty ochroną ścisłą, tworzący chronione łąki podmorskie w strefie sublitoralnej (*Zosterion*),
- ramienice Charales: rozsocha morska *Tolypella nidifica* i ramienica bałtycka *Chara baltica* – gatunki ściśle chronione, tworzące chronione ramienicowe łąki podmorskie (*Ruppion maritimae*),
- rdestnice *Potamogeton* spp. – gatunki unikatowe, tworzące objęte ochroną łąki podmorskie,
- rozróżka *Ceramium tenuicorne* – gatunek częściowo chroniony,
- rupia morska *Rupia maritima* – gatunek bardzo rzadki, określony w Polskiej Czerwonej Księdze Roślin jako narażony,
- jaskier Baudota *Ranunculus baudotii* – gatunek unikatowy, występujący głównie w wodach słodkich,
- pocierniec *Spinachia spinachia* - gatunek ściśle chroniony, występujący wśród łąk podwodnych, (Skóra, Sapota 2008).
- płoć, okoń, szczupak, węgorz - gatunki odławiane przemysłowo (Skóra, Sapota 2008).
- śledź i belona – dla obu tych gatunków łąki podwodne miejscem tarliskowym
- ptaki wodne: łabędzie, krzyżówka, mewy – największe ich skupiska w okolicach Jastarni (w okresie pozalęgowym).

V) Wody przybrzeżne przy Klifie Orłowskim

Obszar wód o powierzchni 185 ha w granicach pasa dna do izobaty 10 m; między środkiem betonowej opaski u podnóża byłej bazy artylerii nadbrzeżnej i mołem orłowskim (rys. 5.1). Cenny ze względu na występującą w nim unikatowość oraz różnorodność gatunkową makroglonów i fauny dennej dna kamienistego. Akwen cechuje się następującymi walorami przyrodniczymi:

- widlik *Furcellaria lumbricalis* – gatunek ściśle chroniony; jest to jedyne stanowisko przytwierdzonych do kamienia plech tego krasnorostu w Zatoce Gdańskiej i jedno z trzech w całej polskiej strefie przybrzeżnej,
- krasnorost *Coccotylus truncatus* – gatunek unikalny, współwystępujący z widlikiem,
- rozróżka *Ceramium diaphanum* – gatunek częściowo chroniony,
- rozróżka *Ceramium tenuicorne* – gatunek częściowo chroniony,
- brunatnica *Sphacellaria radians* – gatunek unikalny,
- gąbka rzeczna *Ephydatia fluviatilis* – gatunek unikalny,
- kormoran czarny *Phalacrocorax carbo* – gatunek częściowo chroniony,
- łabędź niemy *Cygnus olor* – gatunek ściśle chroniony,
- urozmaicona budowa geologiczna – różnej wielkości głązy narzutowe i skupiska kamieni stanowiące siedlisko wielogatunkowych zespołów bentosowych; wyjątkowo rzadko spotykane na dnie morskim wychodnie węgla brunatnego.

VI) Rewa Mew

Rewa Mew to wyjątkowy twór geomorfologiczny składający się z ciągu mielizn i piaszczystych wysepek biegnących poprzecznie przez dno Zatoki Puckiej od Kuźnicy w kierunku Cypla Rewskiego (rys. 5.1). Stanowi granicę pomiędzy Zalewem Puckim i Zatoką Pucką zewnętrzną. W części południowej mielizny znajduje się zagłębienie (Głębinka) umożliwiające wymianę wód pomiędzy obiema częściami Zatoki Puckiej. Wał Rewy Mew zamyka zachodnią część zatoki, nadając jej charakter odrębnego akwenu. Rewa Mew wraz z Cyplem Rewskim tworzą obszar cenny ze względu na wielotysięczne koncentracje ptaków wodnych w okresie pozalęgowym, do których należą:

- mewy;

- kormoran czarny *Phalacrocorax carbo* – gatunek częściowo chroniony; jest to jego najważniejsze miejsce odpoczynku na wybrzeżu gdańskim; w rejonie Cypla Rewskiego gromadzi się szczególnie licznie po okresie letnim (październik-listopad) – zwłaszcza w okresie, gdy Rewa Mew znajduje się pod wodą.

Dla każdego z tych obszarów sformułowano system zakazów i nakazów służących ochronie przyrody i środowiska obejmujących między innymi:

- wprowadzenie czasowego ograniczenia połowów sieciami stawnymi w rejonie największych koncentracji ptaków wodnych,
- wprowadzenie zakazu wykonywania prac zmieniających strukturę i konfigurację dna z wyjątkiem wymienionych w ustawie o ochronie brzegów,
- wprowadzenie zakazu używania łodzi motorowych i innego sprzętu motorowego, z wyłączeniem wytyczonych torów wodnych,
- wprowadzenie zakazu odprowadzania ścieków
- wprowadzenie zakazu urządzania kąpielisk w rejonie trzcinowisk,
- wprowadzenie zakazu działań generujących hałas.

W odniesieniu do ichtiofauny założono że najcenniejsze siedliska to te zapewniające rybom (szczególnie chronionym) możliwość żerowania, schronienia i rozrodu, na analizowanym obszarze dotyczy to w szczególności dna porośniętego makrofitami zarówno płytkich jak głębokich partii akwenu, przybrzeżnych szuwarów i ujścia rzek do Zatoki Puckiej w szczególności: Redy, Płutnicy i Gizdepki. Istotne są także sztuczne rafy czyli falochrony portów w Helu i Jastarni jak również siedliska piaszczyste pomiędzy rybackim i wojennym portem w Helu i wzdłuż wschodniego skraju południowej części Rewy Mew oraz piaszczysty stok Cypla Helu. Dla tych obszarów również sformułowano system nakazów i zakazów w tym często zakaz połowów, czy przebywania osób postronnych.

Szczególną uwagę poświęcono ssakom morskim.

Z uwagi na proces odtwarzania ich zasobów miejsca historycznego występowania kolonii fok szarych na Zatoce Puckiej powinny pozostawać dla tych zwierząt w pełni dostępne,

a warunki na nich panujące sprzyjać rekolonizacji przez foki wędrujące z innych części Morza Bałtyckiego oraz osobniki wsiedlane. W tych miejscach (tj. w miejscach udokumentowanego rozrodu i przebywania młodych fok) zdecydowano się wprowadzić adekwatne do potrzeb

ochronnych zasady użytkowania akwenów, zarówno wobec sposobów uprawiania rybołówstwa, żeglugi jak i nowych infrastrukturalnych inwestycji w strefie przybrzeżnej. Polegać to m.in. na okresowych lub całkowitych zakazach poruszania się głośnych i szybkich jednostek pływających, powstrzymaniu penetracji danego terenu przez ludzi oraz używania tylko bezpiecznych rodzajów narzędzi połowowych w rejonach takich miejsc.

Dla morświnów potencjalny konflikt w dostępie do przestrzeni mogą powodować szybkie i głośne jednostki pływające, w tym coraz powszechniej używanych na akwenu Zatoki Puckiej skutery wodne. Zdecydowano o ograniczeniu ich użytkowania do torów wodnych i ograniczeniu ich prędkości także w obrębie torów wodnych. Ze względu na poważne skutki ekspozycji morświnów na duże dawki hałasu oceny oddziaływania na środowiska użytkowania, wznoszenia i demontażu konstrukcji morskich w tym urządzeń i instalacji wojskowych powinny uwzględniać zagrożenie hałasem.

Oprócz wyznaczenia obszarów cennych przyrodniczo zostały sformułowane także postulaty dotyczące zagospodarowania przestrzennego obszarów lądowych przyległych bezpośrednio do obszaru objętego projektem planu zmierzające do zapewnienia poprawy stanu ekologicznego wód objętych projektem planu:

- ograniczenia tych form działalności gospodarczej, które już obecnie ze względu na wielką skalę i brak zasad regulujących ich funkcjonowanie, bardzo często negatywnie wpływają na środowisko przyrodnicze,
- przeniesienie działalności zagrażającej ochronie przyrody poza rejony cenne przyrodniczo,
- zastosowanie kompensacji przyrodniczej w przypadku działalności niekorzystnie oddziałującej na środowisko, a jednocześnie będącej działalnością strategiczną dla kraju.

Dużym problemem przy przyjmowaniu opisanych powyżej rozstrzygnięć był spory zakres niepewności i braku wiedzy. Stan rozpoznania gatunków i siedlisk z punktu widzenia potrzeb ich skutecznej ochrony w obszarze objętym projektem planu jest niepełny. Do najlepiej rozpoznanych elementów przyrody ożywionej zachodniej części Zatoki Gdańskiej należy awifauna. Także skład gatunkowy ryb żyjących lub okresowo bytujących w obrębie akwenu Zatoki Puckiej i wód do niej przyległych jest dobrze rozpoznany. Pozostałe elementy biocenozy analizowanego akwenu badane były wyłącznie w ramach indywidualnych projektów badawczych.

Polska zobowiązana jest, zgodnie z Ramową Dyrektywą Wodną, do prowadzenia monitoringu makrofitów oraz makrozoobentosu; w przypadku włączenia Zachodniej części Zatoki Gdańskiej do kategorii wód przejściowych, również monitoringu ichtiologicznego (w tym gatunków ryb niekomercyjnych). Powinien być również wykonywany monitoring celów ochrony w Zalewie Puckim włączonym do NPK oraz Zatoki Puckiej stanowiącej obszar ochrony siedlisk i ptaków Natura 2000. Monitoring ten jednak jak na razie nie istnieje.

Niedostateczne rozpoznanie biologii gatunków chronionych makrofitów dennych oraz brak monitoringu łąg makrofitów skutkuje brakiem opracowań na temat efektywnych metod ochrony gatunków i siedlisk łąg podmorskich. Na liście gatunków chronionych w ramach prawa krajowego nie występują gatunki makrofauny dennej. Wynika to z braku wiedzy na temat ich biologii. Także stan wiedzy na temat zagrożeń nie jest zadowalający.

Najlepiej rozpoznany siedliskiem jest „duża płytką zatoka” (kod 1160) reprezentowana przez Zalew Pucki wraz ze znajdującymi się w jego obrębie siedliskami chronionymi wymienionymi w Rozp. MŚ z dn.14.08.2001 (Dz. U. nr 92 poz.1029). Do najlepiej rozpoznanych rejonów zachodniej części Zatoki Gdańskiej pod względem charakterystyk siedliskowych i biocenotycznych należy pas wód przybrzeżnych. Strefa głębokowodna jest poznana gorzej, ponieważ badania wymagają użycia specjalistycznych statków i sprzętu, co znacznie zwiększa koszty przeprowadzenia badań środowiskowych (rys. 5.2). Nie dało się określić obszaru tradycyjnie zajmowanego przez trzciniowiska (istnieją jedynie wybiórcze informacje).

Opisane powyżej badania posłużyły nie tylko do delimitacji rejonów cennych przyrodniczo, ale także do ustalenia innych funkcji wykorzystania przestrzeni tych akwenów nie kolidujących z podstawową funkcją ochrony przyrody. Ochrona przyrody powinna uwzględniać potrzeby zrównoważonego i trwałego rozwoju społeczności nadbrzeżnych. W tym celu dokonano waloryzacji poszczególnych rodzajów działalności gospodarczej względem ich wpływu na przyrodę i środowisko obszaru objętego projektem planu (wyniki waloryzacji są przedstawione w poniższej ramce).

ZAGROŻENIA EKOLOGICZNE ZWIĄZANE Z POSZCZEGÓLNYMI TYPMI DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ

Transport morski, działalność portowa, inwestycje morskie. Zagrożenia związane z transportem morskim dotyczą awarii i kolizji powodujących rozlewy chemiczne i olejowe, w mniejszym stopniu samej eksploatacji.

Rybołówstwo. Zagrożenia mogą być związane z zastosowaniem nieodpowiednich technik połowowych oraz nieprzestrzeganiem okresów połowowych.

Turystyka. Negatywne skutki tego typu działalności to fizyczne niszczenie łąk podwodnych zarówno blisko brzegu przez kąpiących się jak i przez turystów uprawiających sporty wodne. Negatywny wpływ mają lokalne punktowe zanieczyszczenia sanitarne w miejscach gdzie brak jest infrastruktury oraz rozlewy olejowe powstałe w wyniku parkowania samochodów w sąsiedztwie brzegu morskiego oraz przelewania i tankowania paliwa do łodzi motorowych.

Działalność komunalna. Negatywne oddziaływanie na środowisko wynika z bezpośredniego odprowadzania do morza oczyszczonych ścieków z przybrzeżnych oczyszczalni ścieków. Prowadzi to do eutrofizacji akwenu zwłaszcza w pobliżu zrzutu ścieków. Szczególnym zagrożeniem są ujścia kolektorów zlokalizowanych na brzegu morskim (oczyszczalnia Dębogórze) oraz kolektorów o niewielkiej długości (oczyszczalnia w Helu i Juracie).

Ochrona brzegów morskich. Działania techniczne związane z ochroną brzegów morskich, tj. budowle hydrotechniczne (opaski, progi, falochrony), usypywanie sztucznych plaż wpływają na naturalne procesy zachodzące w strefie brzegowej. Wykonywanie tych działań (zgodnie

z Programem Ochrony Brzegów Morskich (Dz. U. 2003 nr 67 poz. 621) wynika z konieczności utrzymania strategicznych miejsc dla prawidłowego funkcjonowania wielu dziedzin gospodarki zlokalizowanej w strefie brzegowej.

Działalność militarna koncentruje się przede wszystkim w wyznaczonych, okresowo zamykanych akwenach morskich. Ich wpływ na środowisko morskie wynika przede wszystkim z użytkowania jednostek pływających i latających w trakcie ćwiczeń na poligonach morskich i przybrzeżnych.

Inwestycje liniowe. Główne zagrożenie dla środowiska morskiego wynikające z układania na dnie lub pod dnem kabli występuje na etapie budowy. Powoduje to lokalne zakłócenie w dnie oraz krótkotrwałe zmętnienie toni wodnej. Przesyłanie podmorskimi kablami energii elektrycznej powoduje zmiany kierunku i wartości indukcji magnetycznej naturalnego pola magnetycznego Ziemi. Wpływ zmian pola magnetycznego na poszczególne gatunki morskie nie jest wystarczająco rozpoznany.

Wysypiska odpadów (klapowiska). Składowanie odpadów zawsze niesie ze sobą zagrożenia dla środowiska. Największe zagrożenie występuje w trakcie i przez pewien czas po zrzuconiu odpadów. Odpady opadając na dno powodują naruszenie osadów dennych, co skutkuje

zmętnieniem wody.

Waloryzacja to posłużyła w pierwszym rzędzie do:

- ograniczenia tych form działalności gospodarczej, które już obecnie ze względu na wielką skalę i brak zasad regulujących ich funkcjonowanie, bardzo często negatywnie wpływają na środowisko przyrodnicze,
- wprowadzeniu zakazu działalności zagrażającej ochronie przyrody w akwenach cennych przyrodniczo.

Presja gospodarcza w nieunikniony sposób pojawia się w akwatoriach o szczególnych walorach przyrodniczych – wyznaczonych do ochrony. W kontekście z proponowanymi ograniczeniami rodzajów tej działalności prowadzić jednak będzie nieuchronnie do powstania konfliktów. Obszary cenne przyrodniczo będą szczególnie areną konfliktów wynikających z ochrony gatunków i siedlisk z funkcjami turystycznymi, ponieważ egzystencja gmin nadzatkowych oparta jest głównie na tej właśnie działalności.

Autorzy proponują by metodą ich minimalizacji stała się zasada dążenia do kompromisu między użytkownikami obszarów i podmiotami odpowiedzialnymi za realizację polityki ochrony przyrody. Osiągnięcie tego stanu da możliwość realizacji polityki zrównoważonego rozwoju, w którym interesy obu stron będą w maksymalnym stopniu respektowane. Propozycje zapobiegania konfliktom uwzględniające specyfikę poszczególnych funkcji gospodarczych i ich oddziaływanie przedstawiono w tabeli 5.1.

Tabela 5.1. Propozycje minimalizacji strat przyrodniczych wynikających z prowadzenia działalności gospodarczej w rejonach cennych przyrodniczo.

Funkcja:	Oddziaływanie:	Minimalizacja strat przyrodniczych (zapobieganie konfliktom):
Turystyczna	<ul style="list-style-type: none">- wydeptywanie łąk podmorskich (przy kempingach),- nadmierny hałas (używanie łodzi motorowych i skuterów),- powstawanie dużych ilości ścieków i odpadów,- trwała zabudowa turystyczna w strefie brzegowej (porty, przystanie, pomosty)	<ul style="list-style-type: none">- ograniczenie ruchu turystycznego w najcenniejszych obszarach Zatoki Puckiej do bezpiecznego poziomu,- modernizacja gospodarki ściekowej w regionie,- wykonywanie procedur Ocen Oddziaływania na Środowisko

Militarna	- użytkowanie jednostek pływających i latających podczas ćwiczeń,	- przestrzeganie międzynarodowych konwencji dot. transportu morskiego - określenie strat i kompensacji wynikających z tych działań
Inwestycyjna	- naruszenie dna na etapie układania kabli lub rurociągów, - trwałe zajęcie dna	- wykonywanie procedur Ocen Oddziaływania na Środowisko, - stosowanie Najlepszej Dostępnej Techniki (BAT)
Transportowa	- źródło substancji ropopochodnych w środowisku morskim, - trwałe zajęcie dna pod inwestycje portowe	- przestrzeganie międzynarodowych konwencji dot. transportu morskiego, - wykonywanie procedur Ocen Oddziaływania na Środowisko, - stosowanie Najlepszej Dostępnej Technologii (BAT)
Rybołówstwo	- wyławianie gatunków chronionych, - połowy w okresach ochronnych lub ryb niewymiarowych	- przestrzeganie okresów ochronnych, - używanie dozwolonych narzędzi połowowych

Równie ważnym priorytetem co ochrona przyrody i środowiska przyjętym przez autorów było zapewnienie niezakłóconej komunikacji od strony morza portów i przystani morskich. Tory wodne wymagające pogłębiania uznano za samodzielne akwenty funkcjonalne z wyjątkiem rejonów cennych przyrodniczo. Przestrzeganie międzynarodowych konwencji dot. transportu morskiego zapewnia z minimalizowanie zagrożeń ekologicznych ze strony transportu morskiego odnośnie środowiska morskiego (wodnego), chociaż transport ten stanowi wciąż jeszcze spore źródło zanieczyszczenia powietrza.

Transport morski jest jednak niezmiernie ważny dla zapewnienia rozwoju szczególnie największych ośrodków osadniczych położonych na granicach obszaru objętego projektem planu. Stanowi on również szansę rozwojową dla mniejszych ośrodków osadniczych, szczególnie w kontekście żeglugi rekreacyjnej. Dlatego w projekcie planu przyjęto zasadę utrzymania obecnych torów wodnych przy poszanowaniu zasad ochrony środowiska i wymogu oszczędnego korzystania z przestrzeni. Plan zapewnia również przestrzeń niezbędną dla połączenia liniową infrastrukturą techniczną miejscowości położonych wokół akwenu objętego projektem planu oraz sztucznych wysp i innych konstrukcji nawodnych i podwodnych, a także wskazuje najbardziej pożądane korytarze dla rozbudowy tej infrastruktury.

Przy wyznaczaniu tych korytarzy wzięto pod uwagę:

- Względy ekologiczne przemawiające za minimalizacją tego typu połączeń i koniecznością udostępniania ich wszystkim zainteresowanym,
- Zasadę oszczędnego gospodarowania przestrzenią, która nakazuje także prowadzić kable i rurociągi równolegle, tak by ograniczać strefy zajętości terenu,
- Uwarunkowania lądowe (morfodynamika brzegu, ekologia strefy brzegowej) nakazujące starannie wybrać lokalizację przejścia i umieścić kable dostatecznie głęboko pod dnem w strefie przybrzeżnej (strefa głębokości wody do 8 m), lokalizacja i głębokość zagłębienia pod dnem zależy od warunków morfodynamicznych.

Celem zapewnienie zrównoważonego i trwałego rozwoju społeczności nadbrzeżnych w obszarach nie oznaczonych jako cenne przyrodniczo i nie obejmujących torów wodnych zdecydowano się nadać priorytet funkcjom połowów ryb i turystyce morskiej. Wychodząc z założenia, iż rybołówstwo łodziowe wymaga ochrony (część krajobrazu kulturowego), a wędkarstwo morskie może stanowić ważny bodziec rozwojowy dopuszczono połowów ryb na całym obszarze planu z wyjątkiem rejonów trzcinowisk i niektórych siedliskach szczególnie cennych dla zachowania populacji ichtiofauny. Z uwagi na konieczność ochrony awifauny ograniczono jednak na pewnych obszarach możliwość używania (we wskazanych, głównie zimowych okresach roku) niektórych typów narzędzi połowu. Z uwagi na ssaki morskie wprowadzono także ograniczenia czasowe w połowach na Rewie Mew.

Ze względu na konfliktogenność funkcji turystycznej i jej charakter wymagający wykorzystania zarówno obszarów wodnych jak i lądowych sporo uwagi poświęcono rozwojowi turystyki na lądzie. Badania te posłużyły do wskazania akwenów gdzie funkcje turystyki nadmorskiej są najmniej kolizyjne (z ochroną przyrody) lub nieuniknione (i istnieje potrzeba ich przestrzennego ograniczenia i zapobieżenia niekontrolowanemu „rozlewaniu się”). W obszarach tych ograniczono niekontrolowany rozrost kąpielisk, ale dopuszczono np. możliwość odbudowy plaży z materiału wyptukanego przez morze w wybranych kąpieliskach wskazanych w planie przy wykorzystaniu kilometrażu Urzędu Morskiego.

Celem wspomaganie rozwoju turystyki morskiej starano się nie ograniczać ruchu jednostek turystycznych z wyjątkiem torów wodnych i niektórych szczególnie cennych przyrodniczo obszarów (np. trzcinowiska czy Rewa Mew). Wymogi ochrony środowiska sprawiły jednak, iż plan nie przewiduje budowy nowych torów na Zalewie Puckim ani nowych portów jachtowych i tylko niewielką liczbę pomostów obsługujących jednostki turystyczne.

Z myślą o rozwoju turystyki morskiej w projekcie planu wskazano również miejsca lokalizacji podwodnego dziedzictwa kulturowego i wyznaczono wokół strefy bezpieczeństwa. Zgodnie z Ustawą o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej wskazano na obiekty dziedzictwa kulturowego udostępnione i nieudostępnione dla celów turystyki morskiej (podwodnej). Przy wyborze kierowano się wynikami badań Muzeum Morskiego w Gdańsku oraz wymogami bezpieczeństwa żeglugi, bezpieczeństwa turystów oraz brakiem szczególnej ochrony wraku, jego pozostałości czy innej konstrukcji podwodnej (wynikającej ze względów etycznych, wrażliwości obiektu na eksplorację turystyczną, jego historycznej wartości).

Zważywszy na specyfikę obszaru objętego projektem planu autorzy starali się także nie ograniczać możliwości prowadzenia prac i inwestycji związanych z zabezpieczeniem przeciwsztemowym, przeciwpowodziowym lub przeciwosuwiskowym, tam wszędzie gdzie przewiduje to odnośna strategia (strategia ochrony brzegów morskich). Nie ograniczono także a priori możliwości refulacji plaży tam wszędzie gdzie dopuszczona jest ochrona brzegów. Wszystkie te działania obwarowane są jednak wymogiem wykonywania procedur Ocen Oddziaływania na Środowisko (co wynika z odrębnych przepisów) lub gdy nie jest to wymagane plan przewiduje konieczność inwentaryzacji siedlisk w obszarze objętym pracami.

Ze względu na nadanie kwestiom ekologicznym wysokiego priorytetu bez ograniczeń dopuszczono lokalizowanie infrastruktury służącej ochronie środowiska i przyrody oraz badaniom naukowym. Nie ograniczono także możliwości wznoszenia tymczasowych pomostów kąpielowych na istniejących kąpieliskach urządzonych. Natomiast pozostałe konstrukcje poddano daleko idącej reglamentacji. Autorzy reprezentują pogląd, iż inwestycje realizowane w ramach Pierścienia Zatoki Gdańskiej stanowią wystarczający bodziec dla rozwoju turystyki morskiej w obszarze planu.

Dlatego też możliwość wznoszenia konstrukcji i sztucznych wysp ograniczono do kilku akwenów i do konstrukcji ważnych z punktu widzenia rozwoju turystyki morskiej i/lub funkcji przeładunkowych oraz niezbędnych z punktu widzenia obronności kraju (Puck, Gdynia). W przypadku Helu dopuszczono wzniesienie jednej wyspy służącej badaniom naukowym (a przy okazji turystyce nadmorskiej) natomiast z decyzją o rezerwowaniu terenu pod budowę portu zdecydowano się poczekać, aż do wyjaśnienia przyszłości portu wojennego na Helu. W centralnej części obszaru objętego planem, poza obszarem PLH220032, dopuszczono również wznoszenie konstrukcji podwodnych i nawodnych oraz sztucznych wysp związanych z przeładunkiem, rozładunkiem magazynowaniem i uszlachetnianiem towarów przywożonych lub wywożonych drogą morską, zrzutem oczyszczonych ścieków i wód solankowych oraz pozyskiwaniem energii z falowania i prądów morskich. Intencją autorów

było ograniczenie rozwoju funkcji portowych i innych uciążliwych funkcji przemysłowych i komunalnych (których rozwój wydaje się nieunikniony) do niewielkiego rejonu oddalonego od obszarów najcenniejszych pod względem ekologicznym.

Jest oczywiste (wynika to z odrębnych przepisów), że wznoszenie obiektów sztucznych wysp i konstrukcji na morzu musi być poprzedzone Oceną Oddziaływania na Środowisko. Przyjęte w planie ograniczenia mają na celu powstrzymanie presji turystyki nadmorskiej i zmniejszenie tempa degradacji obszarów cennych przyrodniczo na lądzie i na morzu.

W celu uniknięcia zanieczyszczenia wizualnego krajobrazu ograniczono również wysokość części konstrukcji, możliwość umieszczania na nich reklam, jak również nie dopuszczono możliwości wznoszenia elektrowni wiatrowych i platform wiertniczych. Być może ustalenia te trzeba będzie weryfikować w miarę pojawiania się zmian technologicznych. Przy ustalaniu obszarów gdzie możliwe jest wznoszenie konstrukcji podwodnych i nawodnych oraz sztucznych wysp oraz lokalizacja infrastruktury liniowej autorzy starli się uwzględnić zgłoszone do Urzędu Morskiego w Gdyni wnioski do planu.

Ze względu na brak możliwości zabezpieczenia naturalnych ekosystemów obszaru objętego projektem planu przed przenikaniem substancji użyźniających i antybiotyków z tzw. hodowli i upraw morskich w projekcie planu nie przewidziano tego typu form wykorzystania przestrzeni morskiej. W obszarze objętym planem nie ma zresztą dobrych warunków do prowadzenia tego typu działalności. Mała atrakcyjność obszaru dla tego rodzaju hodowli i upraw wynika między innymi z niskiego zasolenia, którego wysokość eliminuje możliwość stosowania gatunków o dużej efektywności przyrostu biomasy.

Najważniejsze obszary militarne (z wyjątkiem mili pomiarowej Akwenu 4, okresowo zamykanego podczas obecności ważnych osobistości w ośrodku wczasowym należącym do Prezydenta RP) uznano za odrębne akwenty funkcjonalne. Przyjęto stan zastany wychodząc z założenia synergicznych efektów między funkcjami obronnymi a celami ochrony przyrody i środowiska.

Za akwenty funkcjonalne uznano także obszary o specyficznych funkcjach gospodarczych takich jak odkładanie odpadów czy pobór piasku.

Dużym problemem było uwzględnienie czynnika czasu. Zagadnienie to dotyczy głównie awifauny. Ze względu jednak na zmiany klimatyczne okres zimowania ptaków w Zatoce Puckiej ulega rocznym zmianom, stąd ograniczenia czasowe z tego tytułu zgodnie z zasadą przezorności powinny być znacznie szersze niżeli przeciętny okres zimowania.

Dezyderaty dotyczące zagospodarowania części lądowej przyległej do obszaru objętego planem oraz innych działań administracji lądowej, niezbędnych dla realizacji celów planu zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych Zatoki Gdańskiej

1. Dezyderaty do planów lokalnych i regionalnych

- przeniesienie działalności zagrażającej ochronie przyrody poza rejon cenne przyrodniczo, w tym:
 - ✓ zlikwidowanie kolektora brzegowego w rejonie Hel-Bór przez podłączenie kanalizacji do oczyszczalni w Juracie,
 - ✓ przeniesienie ujścia kolektora w Juracie na stronę odmorską Półwyspu Helskiego,
- ograniczenia tych form działalności gospodarczej, które już obecnie ze względu na wielką skalę i brak zasad regulujących ich funkcjonowanie, bardzo często negatywnie wpływają na środowisko przyrodnicze, w tym:
 - ✓ nakaz poprawy stanu zabezpieczenia sanitarnego kempingów nadmorskich i innych obiektów turystycznych (wyznaczenie rygorystycznych standardów w tym zakresie),
 - ✓ ograniczenie liczby miejsc kempingowych, a także miejsc ich lokalizacji wokół najcenniejszych obszarów przyrodniczych;
- określenie pojemności ekologicznej Półwyspu Helskiego,
- zastosowanie kompensacji przyrodniczej w przypadku działalności niekorzystnie oddziałującej na środowisko, a jednocześnie będącej działalnością strategiczną dla kraju.

2. Techniczne działania na rzecz poprawy stanu przyrody i środowiska

- opracowanie bazy danych celów ochrony oraz działań gospodarczych w rejonie objętym projektem planu,
- prowadzenie działalności edukacyjno-informacyjnej lokalnych władz oraz społeczności o korzyściach wynikających dla nich z wdrożenia funkcji ochrony przyrody,
- włączenie lokalnej społeczności do działań związanych z wypełnianiem funkcji ochrony przyrody.
- wykonanie prac rewaloryzacyjnych, w tym reintrodukcji gatunków siedliskotwórczych (*Fucus vesiculosus*, *Zostera marina*, *Furcellaria lumbricalis*),
- ocenę stanu ilościowego ssaków morskich (morświnów i fok) w zachodniej części Zatoki Gdańskiej, a po jego ustaleniu, jeśli zajdzie taka konieczność, wdrożenie instalacji urządzeń zapobiegających wpadaniu ssaków morskich w sieci rybackie,
- ograniczenie dopływu ładunku zanieczyszczeń i substancji biogenicznych do zatoki,
- przeprowadzenie rekultywacji rejonów zdegradowanego dna, np. wyrobisk po czerpaniu piasku,
- zarybianie narybkiem szczupaka i płoci w celu poprawy struktury gatunkowej ryb,
- utrzymanie populacji łososa w Zatoce Puckiej w ramach programu rewitalizacji Redy,
- zabezpieczenie przed degradacją populacji tobiasza i dobijaka, wykorzystywanych przez rybaków jako przynęty do połowu innych ryb (m.in. węgorza).
- identyfikacja i zabezpieczenie wraków okrętów zagrażających środowisku, np. przez wyciek mazutu.

Sugestie o charakterze prawno administracyjnym

1. Ochrona przyrody

Na obszarze Zatoki Puckiej wyznaczone są trzy obszary chronione tj. NPK, obszar ochrony ptaków i obszar ochrony siedlisk Natura 2000. Planowane jest powołanie kilku morskich rezerwatów przyrody, w których, w ramach realizacji zadań ochronnych, mogą być wprowadzone ograniczenia w ich wykorzystaniu przez dotychczasowych i potencjalnych użytkowników. Na proponowanych do ochrony rezerwatowej obszarach zostałyby ograniczona lub wykluczona działalność turystyczna, wojskowa i inwestycyjna oraz rybołówstwo. Wyznaczenie rezerwatów może również skutkować ograniczeniem działalności w ich bezpośrednim sąsiedztwie - otulinie i dotyczyć będzie działań o negatywnym wpływie na siedliska i gatunki, dla których ochrony powołano rezerwat. Należy tu nadmienić, że nie ma obecnie podstaw prawnych do powołania rezerwatów na obszarach morskich RP, gdyż rezerваты powołuje Wojewoda, który nie ma kompetencji na obszarach morskich.

W polskim prawie brak jest terminu „morskich obszarów chronionych” i podstaw prawnych do tworzenia takich obszarów. Sprawne zarządzanie obszarami chronionymi na morzu uniemożliwiają nakładające się kompetencje administracji morskiej i lądowej. Taki przypadek ma miejsce w Nadmorskim Parku Krajobrazowym, którego obszar w 2/3 stanowią wody Zatoki Puckiej. Dyrekcja NPK pozbawiona jest zatem możliwości wykonywania funkcji organu zarządzającego na większości obszaru parku na rzecz Urzędu Morskiego w Gdyni, w którego kompetencjach leży zarządzanie obszarami morskimi.

Wobec powyższego, zdaniem autorów niniejszego opracowania, po wnikliwej analizie dotychczasowego wypełniania funkcji ochrony przyrody na obszarach morskich RP, skuteczną ochronę przyrody - zachowanie w wystarczającym stopniu siedlisk i gatunków we właściwym stanie zapewni:

- niewprowadzanie innych, poza obszarami Natura 2000, form ochrony w obszarach morskich RP,
- wyłączenie Zalewu Puckiego z granic Nadmorskiego Parku Krajobrazowego i pozostawienie w obszarze siedliskowym Natura 2000. Oznaczałoby to, że za realizację funkcji ochrony w części morskiej obszaru Natura 2000 „Zatoka Pucka i Półwysep Helski” odpowiadałby tylko jeden organ - Urząd Morski w Gdyni,

- dobrze opracowany plan ochrony, w którym określone zostałyby cenne przyrodniczo akwatoria mające status celów ochrony,
- ustawowe zabezpieczenie środków finansowych na realizację celów ochrony,
- wykorzystywanie istniejących instrumentów prawnych, między innymi raportów oddziaływania na środowisko oraz kompensacji przyrodniczych w przypadku inwestycji uciążliwych dla środowiska i zagrażających celom ochrony,
- włączenie lokalnej społeczności w proces realizacji ochrony przyrody.

Realizacja tych postulatów wymaga, co następuje:

a) **NPK**

- ✓ uaktualnienia waloryzacji przyrodniczej części obszaru zwaloryzowanego w latach wcześniejszych,
- ✓ określenia zasad współwystępowania w obszarze chronionym funkcji ochrony przyrody i działań statutowych administracji morskiej – urzędu morskigo, takich jak ochrona brzegów i żegluga,
- ✓ uwzględnienia w przygotowywanym przez wojewodę rozporządzeniu dotyczącym planu ochrony, celów i sposobów ochrony morskich części parku według zaleceń wynikających z przeprowadzonych waloryzacji,
- ✓ opracowania szczegółowego programu monitoringu celów ochrony dla części morskiej parku, z uwzględnieniem zakresu i lokalizacji stacji badanych w monitoringu oceny jakości ekologicznej wód, zgodnie z Ramową Dyrektywą Wodną.

b) **PLB220005, PLH220032**

- ✓ uporządkowania zapisów i ujednoczenia terminologii stosowanej w Ustawie o ochronie przyrody,
- ✓ wyznaczenia właściwego organu i szczegółowego określenia jego kompetencji w zakresie ochrony przyrody morskiej,
- ✓ stworzenia wielopodmiotowego systemu operacyjnego działającego w sferach kompetencji: nadzoru, zarządzania (działań związanych z postępowaniem administracyjno-prawnym), wykonywania zadań merytorycznych i organizacyjnych.
- ✓ opracowania planów ochrony i rozpoczęcia ich realizacji oraz wdrożenia monitoringu celów ochrony.

c) Cały obszar

- uproszczenia wykonywania funkcji ochrony przyrody na morzu,
- uporządkowania i uzupełnienia przepisów dotyczących kompetencji przypisanych poszczególnym organom administracji państwowej (ministrowi środowiska, wojewodzie, dyrektorowi urzędu morskiego, dyrektorowi parku krajobrazowego) oraz optymalizacja wydawania środków finansowych,
- ustawowego zabezpieczenia funduszy na realizację celów ochrony przyrody na morzu,
- ustawowego zabezpieczenia funduszy na realizację celów ochrony przyrody na morzu,
- ustawowego zabezpieczenia właściwych organów w fundusze na kontrolowanie i egzekwowanie przestrzegania prawa,
- zwiększenia skuteczności egzekwowania przepisów dotyczących gospodarowania żywymi zasobami morza i ich ochrony, w tym wprowadzenia skutecznych metod kontrolowania wielkości i struktury połowów w Zatoce Puckiej,
- wprowadzenia obowiązku rejestracji przyłowu ptaków w sieciach stawnych,
- zwiększenia skuteczności ochrony gatunków zagrożonych, takich jak parposz, iglicznia i wężyńka.

Definicje – słowniczek

Akwatorium – termin o takim samym znaczeniu jak akwen, ale stosowany wobec obszarów wody o konkretnym przeznaczeniu.

Akwen – każdy dowolnie określony fragment zbiornika wodnego. Termin spełniający taką samą funkcję jak teren w odniesieniu do obszaru lądowego.

Awifauna – zbiór wszystkich gatunków ptaków zasiedlających dany region.

Eutrofizacja – proces użyźniania zbiornika wodnego, polegający na wzroście stężeń związków biogenicznych pochodzących ze źródeł auto- i allochtonicznych.

Fauna fitofilna – zwierzęta (bezkęgowce i ryby) żyjące wśród roślin i na powierzchni makrofitów.

Inwestycja celu publicznego - działania o znaczeniu lokalnym (gminnym) i ponadlokalnym (powiatowym, wojewódzkim i krajowym), stanowiące realizację celów, o których mowa w art. 6 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. O gospodarce nieruchomościami. Celami publicznymi

w rozumieniu ustawy są:

1) wydzielanie gruntów pod drogi publiczne i drogi wodne, budowa i utrzymywanie tych dróg, obiektów i urządzeń transportu publicznego, części lotniczych lotnisk oraz służących do kierowania, kontroli, nadzoru i zabezpieczania ruchu lotniczego, w tym rejonów podejść, a także łączności publicznej i sygnalizacji,

1a) wydzielenie gruntów pod linie kolejowe oraz ich budowa i utrzymanie,

2) budowa i utrzymywanie ciągów drenażowych, przewodów i urządzeń służących do przesyłania płynów, pary, gazów i energii elektrycznej, a także innych obiektów i urządzeń niezbędnych do korzystania z tych przewodów i urządzeń,

3) budowa i utrzymywanie publicznych urządzeń służących do zaopatrzenia ludności w wodę, gromadzenia, przesyłania, oczyszczania i odprowadzania ścieków oraz odzysku i unieszkodliwiania odpadów, w tym ich składowania,

4) budowa oraz utrzymywanie obiektów i urządzeń służących ochronie środowiska, zbiorników i innych urządzeń wodnych służących zaopatrzeniu w wodę, regulacji przepływów

i ochronie przed powodzią, a także regulacja i utrzymywanie wód oraz urządzeń melioracji wodnych, będących własnością Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego,

5) opieka nad nieruchomościami stanowiącymi zabytki w rozumieniu przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami,

5a) ochrona Pomników Zagłady w rozumieniu przepisów o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady,

6) budowa i utrzymywanie pomieszczeń dla urzędów organów władzy, administracji, sądów i prokuratur, państwowych szkół wyższych, szkół publicznych, a także publicznych: obiektów ochrony zdrowia, przedszkoli, domów opieki społecznej i placówek opiekuńczo-wychowawczych,

7) budowa i utrzymywanie obiektów oraz urządzeń niezbędnych na potrzeby obronności państwa i ochrony granicy państwowej, a także do zapewnienia bezpieczeństwa publicznego, w tym budowa i utrzymywanie aresztów śledczych, zakładów karnych oraz zakładów dla nieletnich,

8) poszukiwanie, rozpoznawanie, wydobywanie i składowanie kopalin stanowiących własność Skarbu Państwa oraz węgla brunatnego wydobywanego metodą odkrywkową,

9) zakładanie i utrzymywanie cmentarzy,

9a) ustanawianie i ochrona miejsc pamięci narodowej,

9b) ochrona zagrożonych wyginięciem gatunków roślin i zwierząt lub siedlisk przyrody,

10) inne cele publiczne określone w odrębnych ustawach.

Makrofity (makroflora denna) – zbiorowisko dużych podwodnych roślin okrytonasiennych i glonów o rozmiarach przynajmniej kilku milimetrów.

Makrozoobentos (makrofauna denna) – stosunkowo duże bezkręgowce organizmy denne pozostające na sicie o prześwicie oczek 1 mm.

OSO – Obszar specjalnej ochrony; ostoja Natura 2000; utworzony ze względu na występowanie w nich gatunków ptaków z listy Załącznika I Dyrektywy Ptasiej.

PLB220005 – kod obszaru w sieci Natura 2000 (OSO)– Zatoka Pucka (Dyrektywa Ptasia).

PLH220032 - kod obszaru w sieci Natura 2000 – Zatoka Pucka i Półwysep Helski (Dyrektywa Siedliskowa).

Przybrzeżny akwen (do 200 m) – strefa kąpielowa, gdzie jest dozwolone jedynie poruszanie się jednostek pływających, napędzanych siłą mięśni (pontony, łódzie wiostowe, kajaki).

Przyroda – obejmuje składniki przyrody ożywionej (biocenozy), tj. elementy jakości biologicznej będące przedmiotem oceny stanu ekologicznego dla potrzeb dyrektyw Unii Europejskiej: Ramowej Dyrektywy Wodnej, Dyrektywy Ptasiej jak również cenne i chronione siedliska będących elementem przyrody nieożywionej w rozumieniu Dyrektywy Siedliskowej.

Rejony cenne przyrodniczo – dla potrzeb niniejszej pracy określono je jako rejony występowania celów ochrony – gatunków i siedlisk chronionych.

Rozwój sustensywny – rozwój trwały i zrównoważony, inaczej rozwój samopodtrzymujący się; jest to rozwój, który nie wyczerpuje trudno i nieodnawialnych zasobów rozwojowych i pozwala na kontynuowanie rozwoju w przyszłości. Rozwój ten przykładowo równą miarę do aspektów społecznych, ekologicznych i gospodarczych.

Różnorodność biologiczna (bioróżnorodność) – różnorodność form i struktur żywej materii; dotyczy trzech poziomów organizacji przyrody i obejmuje: różnorodność wewnątrzgatunkową (genetyczną i populacyjną), różnorodność gatunkową i różnorodność siedlisk (ekosystemów).

Siedlisko (habitat) – fragment ekosystemu, w którym żyje dana populacja lub zbiorowisko organizmów. Może nim być część biotopu (nieożywionej części ekosystemu, np. osady denne) lub fragment biocenozy, np. pędy roślin (makrofitów) dla organizmów poroślowych.

SOOS – Specjalny obszar ochrony siedlisk; ostoja Natura 2000; utworzony dla ochrony siedlisk lub gatunków wymienionych z Załączniku II Dyrektywy Siedliskowej.

Turystyka morska – turystyka, która wykorzystuje głównie walory przestrzeni morskich. Elementami składowymi turystyki morskiej jest żegluga wycieczkowa i cruising, jachting przybrzeżny, wędkarstwo morskie, windsurfing i kitesurfing, turystyka rzeczno-morska, obserwacja morskich ssaków, talasoterapia, archeologia podmorska oraz nurkowanie (podwodne dziedzictwo kulturowe).

Turystyka nadmorska – turystyka związana z tzw. nadmorską strefą rekreacyjną, która w polskich warunkach zajmuje około 1000 km² i sięga średnio:

- na lądzie – do 1,5 km od linii brzegowej,
- od strony morza – do około 200 m od linii brzegowej.

Walory przyrodnicze – elementy środowiska powstałe bez udziału człowieka, bądź w pewnym stopniu przez niego wytworzone. Do walorów przyrody nieożywionej zaliczono

np. klimat, krajobraz, rzeźbę terenu, ciek i zbiorniki wodne, a do walorów przyrody ożywionej – florę i faunę.

Wody przybrzeżne – typologia wód wynikająca z Ramowej Dyrektywy Wodnej (EU WFD 2000), wody te powinny spełnić do 2015 r. wysokie wymagania w zakresie standardów ekologicznych.

Właściwy stan ochrony gatunku – stan, w którym dane o dynamice liczebności populacji tego gatunku wskazują, że gatunek jest trwałym składnikiem właściwego dla niego siedliska, naturalny zasięg gatunku nie zmniejsza się ani nie ulegnie zmniejszeniu w dającej się przewidzieć przyszłości oraz odpowiednio duże siedlisko dla utrzymania się populacji tego gatunku istnieje i prawdopodobnie nadal będzie istniało.

Właściwy stan ochrony siedliska przyrodniczego – stan, w którym naturalny zasięg siedliska przyrodniczego i obszary zajęte przez to siedlisko w obrębie jego zasięgu nie zmieniają się lub zwiększają się, struktura i funkcje, które są konieczne do długotrwałego utrzymania się siedliska, istnieją i prawdopodobnie nadal będą istniały oraz typowe dla tego siedliska gatunki znajdują się we właściwym stanie ochrony.